

பாவாணர்

தமிழ்க்களஞ்சியம்-22

பாவாணர் தமிழ்க்களஞ்சியம்

ஒரு சொல்லைக் கேட்டவுடன் ஓராயிரம் சொற்கள் அருவியெனப் பொழிகின்ற அனைத்து மொழிப் பெருஞ்செல்வ தாய்வாழ் மருந்துண்ணும் சேய்போலும் வாழ்வுடையாய் ஆய்தமிழ்க் காட்பட்டோர் வாழினும் வழியிலையோ அமிழ்தாம் மொழிவளர அனைத்தையும்நீ தந்து யர்ந்தாய் தமிழ்த்தாயின் தண்ணருளால் தழைத்தென்றும் வாழியவே.

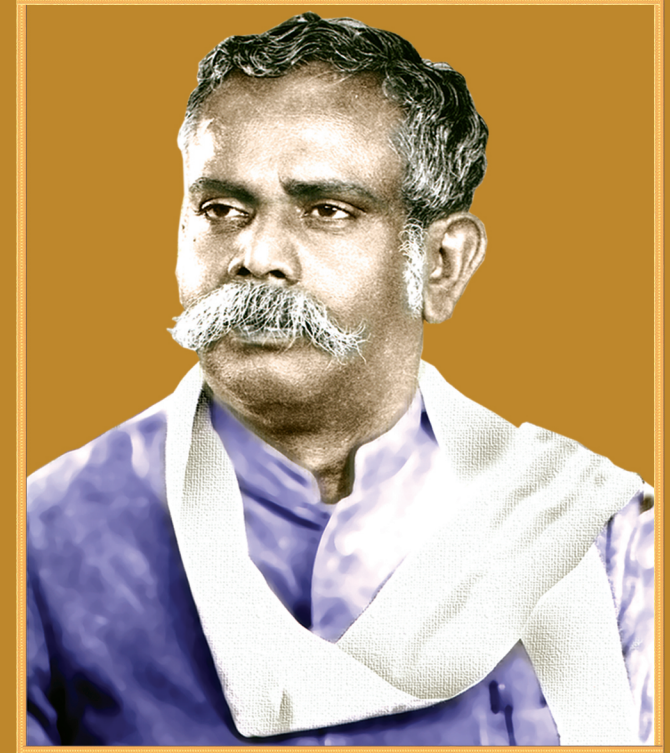
- பாவாணர் மணிவிழாக்குழு

‘பெரியார் குடி’

பி.11. குல்மொகர் குடியிருப்பு,
35, செவாலியே சிவாசி கணேசன் சாலை,
தியாகராயர்நகர், சென்னை - 17.

22

கட்டுரை வரைவியல்

தமிழ்மண் அறக்கட்டளை

பாவாணர் தமிழ்க் களஞ்சியம்

கட்டுரை வரைவியல்

ஆசிரியர்

மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப்பாவாணர்

தமிழ்மண் அறக்கட்டளை

சென்னை - 600 017

நூற் குறிப்பு

நூற்பெயர்	: பாவாணர் தமிழ்க் களஞ்சியம் - 22
ஆசிரியர்	: மொழிஞாயிறு ஞா.தேவநேயப்பாவாணர்
பதிப்பாளர்	: கோ. இளவழகன்
முதல் பதிப்பு	: 1936
மறுபதிப்பு	: 2009
தாளர்	: 16 கி வெள்ளைத்தாள்
அளவு	: 1/8 தெம்மி
எழுத்து	: 11 புள்ளி
பக்கம்	: 14 + 162 = 176
நூல் கட்டமைப்பு	: இயல்பு (சாதாரணம்)
விலை	: உருபா. 165/-
படிகள்	: 1000
நூலாக்கம்	: பாவாணர் கணினி தி.நகர், சென்னை - 17.
அட்டை வடிவமைப்பு	: வ. மலர்
அச்சிட்டோர்	: ஸ்ரீ வெங்கடேசுவரா ஆப்செட் பிரிண்டர்சு இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14.

வெளியீடு

தமிழ்மண் அறக்கட்டளை

“பெரியார் குடில்”

பி.11 குல்மொகர் குடியிருப்பு,

35 செவாலிய சிவாசி கணேசன் சாலை, தியாகராயர் நகர்,
சென்னை - 600 017. தொ.பே. 2433 9030

மின்னஞ்சல் : tm_pathippagam@yahoo.co.in

இணையதளம் : www.tamilmann.in

பதிப்புரை

தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் வளமும் வலிமையும் சேர்க்கக் கூடிய பழந்தமிழ் நூல்களையெல்லாம் தேடியெடுத்துத் தமிழ் கூறும் உலகிற்கு வழங்கும் தொலைநோக்குப் பார்வையுடன் **தமிழ்மண் பதிப்பகம்** தொடங்கப்பட்டது. அதன் வாயிலாக மொழிஞாயிறு பாவாணரின் நூற்றாண்டு நினைவாக அவர் எழுதிய நூல்கள் அனைத்தையும் சேர்த்து அவருடைய மறைவுக்குப் பிறகு 2000-த்திலும், பல்வேறு இதழ்களிலும், மலர்களிலும் வெளிவந்து, நூல் வடிவம் பெறாத பாவாணரின் அரிய கட்டுரைகளை எல்லாம் தொகுத்து 2001- லும் ஒருசேர வெளியிட்டு உலகெங்கும் உள்ள தமிழர்களுக்கு வழங்கினோம். பாவாணர் வழி நிலை அறிஞர்களான முதுமுனைவர் **இரா. இளங்குமரனார்** அவர்களும், மருத்துவர் **கு.பூங்காவனம்** அவர்களும் இவ்வரிய கட்டுரைப் புத்தகங்கள் நூல் வடிவம் பெறுவதற்கு மிகவும் உறுதுணையாக இருந்தனர். இப்பெருமக்களை நன்றியுணர்வுடன் நினைவுகூர்கிறேன்.

“சொல்லாராய்ச்சித் துறையில் தேவநேயர் ஒப்பற்ற தனித் திறமையுடைவர் என்று **மறைமலையடிகளும்**, நாவலந் தீவுக்கு நந்தமிழே தாயென்று **பாவேந்தரும்**, தமிழுக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் நற்றொண்டு ஆற்றியவர் பாவாணர் என்று **பேரறிஞர் அண்ணா** அவர்களும், வெட்ட வெட்டக் கிடைக்கும் தங்கச் சுரங்கம் போன்றவர் என்று தமிழறிஞர் **இராசமாணிக்கனாரும்**, தமிழகம் மொழித்துறையிலே பாவாணர் போன்ற ஒரு அறிஞரை இன்னும் பெற்றுத் தரவில்லை என்று **பன்மொழிப் புலவர் அப்பாத்துரையரும்**, குறைமதியர் தேக்கிவைத்த கரையிருளை நீக்க வந்த மறைமலையார் வழிவந்த நிறைமலையார் பாவாணர் என்று மேனாள் பேரவைத்தலைவர் **தமிழ்குடிமகன்** அவர்களும், தமிழர் யார்? எதிரிகள் யார்? என்று ஆய்ந்து அறிந்து காட்டியவர் பாவாணர் என்று பேராசிரியர் **இளவரசு** அவர்களும், ஓராயிரம் ஆண்டுகள் ஓய்ந்து கிடந்தபின் வாராது போல வந்த மாமணி” பாவாணர் என்று முதுமுனைவர் **இளங்குமரனார்** அவர்களும் குறிப்பிட்டுள்ள பெருமைகளுக்குரிய பேரறிஞரின் நூல்களை மீள்பதிப்பக வெளியிடுவதில் பெருமை கொள்கிறேன்.

“பாவாணர் நூல்கள் அத்தனையும் தமிழ்மொழிக்கு ஏற்றம் உரைப்பன. தமிழை ஆரிய இருளினின்று மீட்டுக் காப்பன. வீழ்ந்து பட்ட தமிழனுக்கு விழிப்பூட்ட வல்லன. ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக அடிமைப்பட்டுக்கிடக்கும் தமிழ்மொழியை மீட்கவல்லது” என்று பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் அவர்களின் கூற்றை இக் களஞ்சிய வெளியீட்டில் பதிவு செய்வது எமது கடமையாகும்.

பாவாணரைத் தூக்கிப் பிடித்தால்தான் தமிழினம் உருப் படமுடியும் - உயரமுடியும். பாவாணர் கொள்கைகள் தமிழர் உள்ளமெல்லாம் நிலைத்து நிற்பதற்கும், பாவாணர் நூல்கள் தமிழர் இல்லமெல்லாம் இடம் பெறுவதற்கும் முன் குறிப்பிட்ட 2000 - 2001 காலக்கட்டத்தில் வெளியிடப்பட்ட பாவாணரின் அறிவுக் கருவூலங்களையெல்லாம் ஒட்டு மொத்தமாக சேர்த்து ஒரே வீச்சில் **பாவாணர் தமிழ்க் களஞ்சியம்** எனும் தலைப்பில் எம் அறக்கட்டளை வெளியிடுகிறது.

மறைக்கப்பெற்ற மாபெரும் வரலாற்றையும், சிதைக்கப் பெற்ற ஒப்புயர்வுயற்ற மொழியையும் கொண்ட தமிழினத்தின் முன்னேற்றம் கருதி இவ்வருந்தமிழ் புதையல்களை தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு வழங்க முன் வந்துள்ளோம். தமிழ் மொழியை மூச்சாகவும், பேச்சாகவும், செயலாகவும் கொண்டு ஒருநாளின் முழுப்பொழுதும் தமிழாகவே வாழ்ந்த செம்புலச்செம்மல், தனித்தமிழ்க் கதிரவன் மொழிஞாயிறு பாவாணர் நூல்களை வாங்கிப் பயன் கொள்வீர்.

இளமையிலேயே பொதுத்தொண்டிலும், தனித்தமிழ் இயக்கத் தொண்டிலும் நான் ஈடுபாடு கொள்வதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் **பெரும்புலவர் நக்கீரன்** அவர்களும், அவர்தம் இளவல் **புலவர் சித்திரவேலன்** அவர்களும் ஆவர். இவர்களை இவ்வெளியிட்டின் வாயிலாக நன்றியுணர்வோடு நினைவு கூறுகிறேன். தந்தை பெரியாரின் தன்மதிப்பு இயக்கக் கொள்கைகளாலும், மொழிஞாயிறு பாவாணரின் தனித்தமிழ் இயக்கக் கொள்கைகளாலும் ஈர்க்கப்பட்டவன். அத்தகு பின்புலத்தோடு பதிப்புப்பணியில் என் காலடிச் சுவடுகளைப் பதித்து வருகிறேன்.

கோ. இளவழகன்,
பதிப்பாளர்.

வான்மழை வளச்சுரப்பு

ஆழத்துள் ஆழமாய் அகழ்ந்து தங்கம் ஏன் எடுக்கப்படுகிறது? ஆழ்கடலுள் சென்று, உயிரைப் பணயம் வைத்து முத்துக் குளிக்கப் படுவது ஏன்? பவழப் பாளங்களை எடுப்பது ஏன்? வயிரம் முதலாம் மணிக்குலங்களை இடையறாமல் தேடித் தேடி எடுப்பது ஏன்?

அணிகலப் பொருள்கள் என்பதற்கு மட்டுமா? வீட்டிற்கு மட்டுமன்றி நாட்டுக்கும் ஈட்டுதற்கு அரிய வைப்பு வளமாக இருந்து, நாட்டின் பொருளியல் மேம்பாட்டுக்கு அடிமணையாகவும் இவை இருப்பதால் தானே!

இவற்றினும் மேலாம் வைப்பு வளமும் உண்டோ? உண்டு! உண்டு! அவை சான்றோர் நூல்கள்!

காலம் காலமாக அள்ளிக் கொண்டாலும் வற்றா வளமாய்த் திகழும் அறிவுக் கருவூலமாம் நூல்கள்!

ஒன்றைக் கற்றால் ஒரு நூறாய் ஓராயிரமாய்ப் பல்கிப் பெருகத் தக்க பெற்றுகரிய தாய் நூல்களாம் பேறமைந்த நூல்கள்! சேய்நூல்களை ஈனவல்ல செழு நூல்கள்!

நுண் மாண் நுழைபுலத் தாய் நூல்களாய் இருப்பினும்! அவற்றைத் தாங்கிய தாள்கள், எத்தகைய பேணுதல் உடையவை எனினும் கால வெள்ளத்தில் அழியக் கூடியவை தாமே!

கல்லெழுத்தே, கதிர் வெப்பாலும் கடலுப்பாலும் காத்துப் பேணும் கடப்பாடில்லார் கைப்படலாலும் அழிந்து பட்டமை கண்கூடு தானே!

ஏட்டு வரைவுகள், நீரே நெருப்பே நீடித்த காலமே புற்றே போற்றா மடமையே என்பவற்றால் அழிந்து பட்டமைக்கு அளவு தானும் உண்டோ? மக்களுக்கு மாணப் பெரிய பயனாம் நூல்கள், கற்கும் மக்கள் பெருக்கத்திற்கும், பிறந்து பெருகிவரும் மக்கள் பெருக்கத்திற்கும் தக்க வகையில் அவர்களுக்குப் பாட்டன்

பாட்டியர் வைத்த பழந்தேட்டென்ன அந்நூல்கள், மீளமீளத் தட்டில்லாமல் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுவது நூற்பதிப்பர் தவிராக் கடமையல்லவோ!

அக்கடமையை அவர்கள் காலந்தோறும் கடப்பாடாகக் கொண்டு செய்ய, ஆளும் அரசும் வாழும் அறிவரும் அருந்துணையாதல் தானே கட்டாயத் தேவை! இவ்வாறு பதிப்பரும் அறிவரும் ஆள்நரும் தத்தம் மூச்சுக் கடனாக, நூற்கொடை புரிதலுக்கு மேற்கொடை இல்லையாம்!

மொழிஞாயிறு பாவாணர் நூல்கள் ஒன்றா இரண்டா? நமக்கு எட்டாதவை போக எட்டிய நூல்கள் 32. கட்டுரை பொழிவு முதலாம் வகையால் கிட்டிய திரட்டு நூல்கள் 12. இன்னும் எட்டாத தொகுப்பும் அங்கொன்றும் இங்கொன்றும் வர வாய்ப்புண்டு!

கடித வரைவு பா வரைவு என மேலும் பெருகவும் வாய்ப்புண்டு!

இவற்றை எல்லாம் ஆயிரம் அச்சிட்டு அவ்வளவில் நின்று விட்டால், தேடுவார்க்குத் தேடும் பொழுதில் வாய்க்கும் திருவாகத் திகழக் கூடுமோ?

ஆதலால், சேய் நூல்களுக்கு மூலமாம் தாய்நூல்கள், காலம் தோறும் வான்மழை வளச் சுரப்பாக வெளிப்பட வேண்டும் கட்டாயம் உணர்ந்து கடமை புரியும் வீறுடையார் வேண்டும்! மிக வேண்டும்!

இத்தகைய விழுமிய வீறுடையர் - இனமானச் செம்மல் - தமிழ்ப் போராளி - திருத்தகு கோ. இளவழகனார், தாம் முந்து முழுதுறக் கொணர்ந்த பாவாணர் படைப்புகளை மீளமீளத் தமிழலாக் கொள்ள வைக்கும் முன் முயற்சியாய், இம் மீள்பதிப்பை வழங்குகிறார்! தமிழலகம் பயன் கொள்வதாக! பயன் செய்வதாக!

வாழிய நலனே! வாழிய நிலனே!

இன்ப அன்புடன்
இரா. இளங்குமரன்.

முகவுரை

எந்த மொழியையும் பிழையறப் பேசவும் எழுதவும். அதன் இலக்கணவறிவு இன்றியமையாததென்பது எவரும் மறுக்கொணாதது.

இலக்கணம் பொதுவாய் மாணவர்க்கு வெறுப்பை விளைத்தற்கு, அதன் அரிதுணர் பொருண்மையினும் அதில் அவர்க்கு விருப்பின்மையே பெரிதும் காரணமாகும். மாணவர் மனம் பெரும்பாலும் ஆங்கில மயமாயிருக்கின்ற இக்காலத்தில், ஆங்கிலத்திலும் மிக விரிந்த தமிழிலக்கணம் அவர்க்கு ஏற்கின்றிலது. நன்னூல் மிகையென நீக்கி, அதிற் சில இன்றியமையாத பகுதிகளையே புதுமுறைப் பள்ளியிறுதிப் பாடத்திட்டக் குழுவார் பாடமாக ஏற்படுத்தியிருப்பினும், அவையும் மிகையென மாணவரால் மதிக்கப்படுகின்றன. இலக்கண, வறிவின்றிப் பிழையறப் பேசுவதும், எழுதுவதுமோ முயற்கோடும் ஆமை யிறகுமே யாகும். இலக்கண வறிவிண்மையானேயே, பல பாடசாலைகளில், ஆறாம் படிவ (Form) மாணவர்கூட ஆறாம் வகுப்பு மாணவர் போன்றே பிழை மலிய எழுதுகின்றனர். அவருடைய கட்டுரைகளை ஆசிரியர் கை வலிக்கவும் மனஞ் சலிக்கவும் ஓயாது திருத்தித் திருத்தி ஒழிவு நேரத்தையெல்லாம் ஒழிப்பினும், அம்மாணவரது அறிவு திருந்தாமையின், அவ்வாசிரியர் உழைப்பெல்லாம் விழலுக்கிறைந்த நீருபோல் வீணாகின்றது.

மாணவர் இலக்கண நூல்கள் எல்லாம் கட்டுரைக்கு வேண்டியவும் வேண்டாதனவுமான பல இலக்கணங்களை விரவிக் கூறுவன. அவற்றுள் கட்டுரைக்கு மிக வேண்டிய புணரியலோ, சொற்புணர்ச்சிகளைத் திட்டம்பட வகுக்காமல், பெரும்பாலும் தவிர்ப்பும் (Exception) உறழ்ச்சியும் படவே வகுத்துக்கூறும். இதனால், மாணவர்க்குத் தெளிவான அறிவு பிறப்பதில்லை. ஆதலால், கட்டுரைக்கு வேண்டிய இலக்கணங்களை மட்டும் இயன்றவரை சுருக்கமாகவும், விளக்கமாகவும்

கற்பிப்பின், மாணவர்க்குப் பயன்படுமென்றெண்ணி, பல ஆண்டுகளாக ஆயத்தம் செய்து இந்நூலைஎழுதத் துணிந்தேன். மாணவர் பிழைகள் பெரும்பாலும் எழுத்துப் பிழையும் சொற்பிழையுமாயிருத்தலின், அவற்றை நீக்குவதற்குப் பல வழிகள் இந் நூலெனெமையுங் கையாளப்பட்டுள. எடுத்துக் காட்டாக, ரகர றகர வேறுபாடுகளையும் வலிமிகும் இடங்களையும் நோக்குவார்க்கு இவ்வுண்மை எளிது புலனாகும்.

இப்பதிப்பில் பல திருத்தங்களும் பல புதுச்சேர்க்கைகளும் நிகழ்ந்துள்ளன.

மாணவர் மனத்தில் அழுந்தப் பதியுமாறும் அவ்வப்பகுதிக் கேற்றவாறும் ஆங்காங்கு வழிமொழிதலாகவுள்ள சில சொற்களும் சொற்றொடர்களும் கூறியது கூறலாயின. அறிஞர் அதனைப் பொறுத்தருள்க.

இப்புத்தகத்தின் திருத்தம் பற்றி கருத்துக்களை எவரேனும் தெரிவிப்பின், அவற்றை நன்றியறிவுடன் அடுத்த பதிப்பிற் பயன்படுத்திக் கொள்வேன்.

சென்னை

20.1.1944

ஞா. தேவநேயப் பாவாணர்

குறுக்க விளக்கம் – Abbreviations

- ஆ- ஆங்கிலம்
 ஆண் - ஆண்பால்
 இ. - இருசொல், இழிவழக்கு (Slang word or usage)
 இ.கா - இறந்த காலம்.
 இந் - இந்தி, இந்துஸ்தானி
 உ - உடன்பாடு
 எ- எதிர்மறை
 எ-கா. - எதிர்காலம்
 ஏ - ஏவல் வினை (Imperative Mood)
 ஒ - ஒருமை
 ஒ.நோ. - ஒப்பு நோக்குக
 கு - குறை (Loss of Letter or Letters)
 குறு - குறுக்கம் (Abbreviation)
 கொ - கொச்சை (Barbarism)
 நி. கா. - நிகழ்காலம்
 ப. - பன்மை
 பெ. - பெயர்ச்சொல் (Noun)
 பெ. எ. - பெயர் எச்சம் (Adjective or Adjectival Participle)
 பெண் - பெண்பால்
 பொது. - பொதுப்பால்
 போ - போலி (Permutation)
 ம - மனஉ (Disguise of Corruption)
 வ - வடசொல் (Sanskrit Word)
 வி - வினைச்சொல்
 வி. எ - வினை எச்சம் (Adverb or Adverbial Participle)
 வி.மு - வினைமுற்று (Finite Verb)

தமிழிலக்கக் குறிகள்

முழுலக்கம்		கீழலக்கம் (Fractions)		
இங்கிலீஷ்	தமிழ்	இங்கிலீஷ்	தமிழ்	பெயர்
1	௧	$\frac{1}{8}$	ஊ	மாகாணி,
2	௨			விசும்
3	௩	$\frac{1}{8}$	ஊ	அரைக்கால்
4	௪	$\frac{2}{8}$	நி	முண்டாணி
5	௫	$\frac{1}{4}$	வ	கால்
6	௬	$\frac{1}{2}$	இ, ஓ	அரை
7	௭	$\frac{3}{4}$	ஔ, ஔ	முக்கால்
8	௮			
9	௯			
10	(ய) ௧௦			
11	(ய௧) ௧௧			
20	(௨ய) ௨௦			
21	௨௧			
100	(௩) ௧௦௦			
101	(௩௧) ௧௦௧			
1000	(௪) ௧௦௦௦			
1001	(௪௧) ௧௦௦௧			

பிறைக்கோட்டிலுள்ளவை பழமுறை பற்றியன. அவை எழுத்துக்கணக்கில் கூட்டல், கழித்தல் முதலியனவற்றிற் கேலாமையின் ஆங்கில முறைபற்றி மாற்றப்பட்டன.

உள்ளடக்கம்

பதிப்புரை	...	iii
வான்மழை வளச்சுரப்பு	...	v
முகவுரை	...	vii
குறுக்க விளக்கம்	...	xi
தமிழிலக்கக் குறிகள்	...	x
நூலடக்கம்		
1. எழுத்தியல் – (Orthography)		
1. சில எழுத்துகளின் வடிவங்கள்	...	1
2. சில இனவெழுத்துகளின் பெயர்கள்	...	2
3. ரகர றகர வேறுபாடுகள்	...	3
4. ளகர ளகர வேறுபாடுகள்	...	12
5. மொழிமுதலெழுத்துகள்	...	18
6. மொழியிடை யெழுத்துகள்	...	19
7. மொழியிறுதி யெழுத்துகள்	...	20
8. வடவெழுத்து	...	20
9. புணர்ச்சி	...	24
10. வலிமிகும் இடங்கள்	...	31
11. வலிமிகா இடங்கள்	...	34
2. சொல்லியல் – (Etymology)		
1. எண்ணடி உயர்திணைப் பெயர்கள்	...	37
2. இருபாற் பெயர்கள்	...	38
3. இழிவடைந்த சொற்கள்	...	41
4. உயர்வடைந்த சொற்கள்	...	41
5. பொருள் திரிபு	...	41
6. இகழ்ச்சிச் சொற்கள்	...	42
7. இழிசொற்கள்	...	42
8. வழுவச் சொற்கள்	...	43
9. மிகைபடு சொற்கள்	...	48

10. மனநட்ச சொற்கள்	... 49
11. குறைச் சொற்கள்	... 51
12. மிகைச் சொற்கள்	... 52
13. போலி	... 52
14. பல்வடிவச் சொற்கள்	... 54
15. பன்முறைச் சொற்கள்	... 58
16. சொன் மயக்கம்	... 60
17. சொற் குறுக்கம்	... 63
3. சொற்றொடரியல் – (Syntax)	
1. சொன்முறை	... 65
2. பாகி யமைப்பு	... 80
3. நடை	... 80
4. வழக்கியல்	... 84
5. நிறுத்தக் குறிகள்	... 86
6. நேர்க்கூற்று, நேரல் கூற்று	... 93
7. மரபு	... 94
8. இணை மொழிகள்	... 94
9. தொடர் மொழிகள்	... 97
4. அணியியல் – (Rhetoric)	
1. சொல்லணி	...103
2. பொருளணி	...103
5. கட்டுரையியல் - (Essay - writing)	
1. கடித மெழுதல்	... 111
2. கட்டுரை	... 113
3. போலிவகை (மாதிரி)க் கட்டுரை	... 114
4. கட்டுரை வகை	... 117
5. கட்டுரைப் பொருள்கள்	... 117
6. கட்டுரைக் குறிப்புச் சட்டகங்கள்	...120
7. பெருவழக்கான பிழைகளும் திருத்தமும்	...130
பின்னிணைப்பு – (Appendices)	
1. கட்டுரை திருத்தம் முறை	...137
2. வடசொல் – தென்சொல்	...139
3. இந்துத்தானிச் சொல் – தமிழ்ச் சொல்	...146
4. ஆங்கிலச் சொல் – தமிழ்ச் சொல்	...148

கட்டுரை வரைவியல்

எழுத்தியல் - ORTHOGRAPHY

1. தமிழ் எழுத்துகளின் வடிவங்கள் (Forms of the Tamil Letters)

உயிர் : அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ
மெய் : க் ந் ச் ஞ் ட் ண் த் ந் ப் ம் ய் ர் ல்
 வ் ழ் ள் ற் ன்

ஆய்தம் : ஃ

உயிர்மெய் :

க	கா	கி	கீ	கு	கூ	கெ	கே	கை	கொ	கோ	கௌ
ங	ஙா	ஙி	ஙீ	ஙு	ஙூ	ஙெ	ஙே	ஙை	ஙொ	ஙோ	ஙௌ
ச	சா	சி	சீ	சு	சூ	செ	சே	சை	சொ	சோ	சௌ
ஞ	ஞா	ஞி	ஞீ	ஞு	ஞூ	ஞெ	ஞே	ஞை	ஞொ	ஞோ	ஞௌ
ட	டா	டி	டீ	டு	டூ	டெ	டே	டை	டொ	டோ	டௌ
ண	ணா	ணி	ணீ	ணு	ணூ	ணெ	ணே	ணை	ணொ	ணோ	ணௌ
த	தா	தி	தீ	து	தூ	தெ	தே	தை	தொ	தோ	தௌ
ந	நா	நி	நீ	நு	நூ	நெ	நே	நை	நொ	நோ	நௌ
ப	பா	பி	பீ	பு	பூ	பெ	பே	பை	பொ	போ	பௌ
ம	மா	மி	மீ	மு	மூ	மெ	மே	மை	மொ	மோ	மௌ
ய	யா	யி	யீ	யு	யூ	யெ	யே	யை	யொ	யோ	யௌ
ர	ரா	ரி	ரீ	ரு	ரூ	ரெ	ரே	ரை	ரொ	ரோ	ரௌ
ல	லா	லி	லீ	லு	லூ	லெ	லே	லை	லொ	லோ	லௌ
வ	வா	வி	வீ	வு	வூ	வெ	வே	வை	வொ	வோ	வௌ
ழ	ழா	ழி	ழீ	ழு	ழூ	ழெ	ழே	ழை	ழொ	ழோ	ழௌ
ள	ளா	ளி	ளீ	ளு	ளூ	ளெ	ளே	ளை	ளொ	ளோ	ளௌ
ற	றா	றி	றீ	று	றூ	றெ	றே	றை	றொ	றோ	றௌ
ன	னா	னி	னீ	னு	னூ	னெ	னே	னை	னொ	னோ	னௌ

இவ் வடிவங்கட்கு மாறா யெழுதுவதெல்லாம் வழுவாகும்.

குறிப்பு : 'ஈ' என்னும் வடிவத்திற்குப் பதிலாக 'இ' என்னும் வடிவத்தை
 என மேற்கழித்தும் எழுதலாம்.

2. சில இனவெழுத்துகளின் பெயர்கள்

எழுத்து பெயர்

i.	ண	டண்ணகரம், முச்சுழி ணகரம்.
	ந	தந்நகரம். மொழிமுதல் நகரம்.
	ன	றன்னகரம், இருசுழி னகரம்.
ii.	ர	இடையின ரகரம், சின்ன ரகரம்.
	ற	வல்லின ரகரம், பெரிய ரகரம்.
iii.	ல	சின்ன லகரம்.
	ழ	சிறப்பு ழகரம், பெரிய ழகரம், மகர ழகரம்.
	ள	பொது ளகரம்.

இவ் வினவெழுத்துகளை விதந்து கூறற்கு வெவ்வேறு அடைமொழிகள் (Epithets) இருப்பினும், இவற்றின் ஒலிகள் மட்டும் எவ்விதத்தும் மாறாவென்பதை மாணவர் திண்ணமா யறியக்கடவர். பெரிய ரகரம், பெரிய ளகரம் என்று கூறுவது வழவாகும்.

ணகரம், ரகரம், ழகரம் என்று கூறுவதில் 'கரம்' என்பது சாரியை. (இங்குச் சாரியையாவது ஒரு பொருளும்மில்லாது எழுத்துகளை எளிதாயொலித்தற்குச் சேர்க்கப்படும் அசை அல்லது ஒலி) இவற்றை ண, ர, ழ என்று கரச் சாரியையின்றியுங் கூறலாம்.

ணகரம் என்பது 'ண்' என்னும் மெய்யெழுத்தையாவது, 'ண' என்னும் உயிர்மெய்யெழுத்தையாவது 'ண' முதல் 'ணை' வரையுள்ள பன்னீ ருயிர்மெய்யெழுத்துகளில் ஏதேனு மொன்றை யாவது, அவையெல்லாவற்றையும் தொகுதியாகவாவது இடத்திற் கேற்ப உணர்த்தும். ஆனால் 'ணகரமெய்' என்பது 'ண்' என்னும் மெய்யைமட்டும் குறிக்கும். இங்ஙனமே பிறவும்.

குறிப்பு : ஆசிரியர் மாணவரை எல்லா எழுத்துகளையுஞ் செவ்வையாய்ப் பலுக்க (உச்சரிக்கப்) பயிற்றல் வேண்டும். மாணவர் குறில் நெடில்களை மாத்திரை வேறுபாடில்லாமலும், இன வெழுத்துகளை ஒலி வேறுபாடில்லாமலும் பலுக்குவது வழக்கம். அவர் தாம் தவறாய்ப் பலுக்குவது போன்று எழுதுவதனாலேயே பெரும்பாலும் எழுத்துப் பிழைகள் நேர்கின்றன. ஆகையால் கீழ்வகுப்பிலிருந்தே ஆசிரியர் அதைத் திருத்தல் வேண்டும்.

சில ஆங்கிலவழித் தமிழறிஞர், ஆங்கிலத்திலுள்ள 'l' போல ஒன்றுபட்டொலிக்கும் நகர விரட்டையைப் பிளவுபடத் திரித்துப் பலுக்குவர். அது தவறு.

எ - டு : சொல்
வெற்றி

பிழை
vetri

திருத்தம்
vetti

நகரம் என்கரமெய்க்குப் பின்வரும்போது candle என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லிலுள்ள 'd' ஒத்தொலிக்கும்.

எ - டு : கன்று - kandu

3. ரகர நகர வேறுபாடுகள்

i. ரகரம் வருமிடங்கள்

1) வடசொற்களும் திசைச்சொற்களும்

வடசொற்களிலும் திசைச்சொற்களிலும் வருவது இடையின ரகரம்.

நகரம் தமிழுக்கே சிறப்பெழுத்தாதலின், பிறமொழிச் சொற்களில் வருபவை பெரும்பாலும் இடையின ரகரமே. கிறிஸ்து, சீராப்புராணம், உமறுப் புலவர் என்னும் சில திசைச்சொற்களில் மட்டும் வல்லின நகரம் வைத்தெழுதப்படும். பிற திசைச்சொற்கள் லெல்லாம் அது வழுவாகும்.

எ - டு :	பிழை	திருத்தம்
	றாமசாமி (வ.)	இராமசாமி
	பிறாமணன் (வ.)	பிராமணன்
	அபறாதம் (வ.)	அபராதம்
	உறுமால் (இ.)	உருமால்
	குறுமா (இ.)	குருமா

தமிழிலில்லாத வடவெழுத்துக ளிருப்பதனாலும், தமிழில் மொழிமுத லிடை கடைகளில் வராத எழுத்துகள் மொழி முத லிடை கடைகளில் வருவதனாலும், வடசொற்களை ஒருவாறு அறியலாம். தமிழறிவில்லாத மாணவர் தமிழாசிரியர்வாய்க் கேட்டே வட சொற்களை யறிதல் கூடும்.

2) மெய்யீறு

மொழிக்கு இறுதியில் மெய்யெழுத்தாய் வரக்கூடியது இடையின ரகரமேயன்றி வல்லின நகர மன்று.

எ - டு : அவர், ஊர், குதிர், இடக்கர்.

வல்லின நகரமெய் புணர்ச்சியாலன்றி இயல்பாக ஒரு சொல்லிறுதியில் வராது.

எ - று : பால் + பசு = பாற்பசு, பொன் + குடம் = பொற்குடம்.

அவர், குதிர், ஊர், பேர் முதலிய ரகர மெய்யீற்றுச் சொற்கள் அவரு, குதிரு, ஊரு, பேரு என உயிரீறாக ஒலிக்கப்படுதல் தவறாகும்.

3) இணைமெய்

மொழியிடைையில் இணைந்து (இசைந்து) வரும் இரு மெய்களில் முதன் மெய்யாயிருக்கக் கூடியது இடையின ரகரமே. வல்லின ரகர மெய்யை யடுத்து வேறொரு மெய்யும் வருவதின்று.

எ - று : பிழை	திருத்தம்
நேற்த்தி	நேர்த்தி (நேர் + தி = நேர்த்தி)
முயற்ச்சி	முயற்சி (முயல் + சி = முயற்சி)

குறிப்பு :கரம், காரம் என்னும் எழுத்துச் சாரியைகளிலும், காரம், காரன், காரி என்னும் பின்னொட்டு (suffix) களிலும், தா, வா என்னும் வினைப்பகுதிகளின் திரிபுகளிலும் வருவது இடையின ரகரம். பிறவிடங்களை ஆசிரியர்வாய்க் கேட்டறிக.

எ - று : இகரம், ஈகாரம்.
இளக்காரம், வீட்டுக்காரன், வீட்டுக்காரி, அதிகாரி.
தரவு, தருகிறான்; வரவு, வருகிறான்.

ii. நகரம் வருமிடங்கள்

1) இரட்டித்தல்

இரட்டிக்குமிட மெல்லாம் வல்லின நகரமே.

எ - று : வெற்றி, அற்ற, கற்றோர், ஆற்றை

பிழை	திருத்தம்
சுவறு	சுவர்
சுவற்றில்	சுவரில்

2) னகரமெய்யும் ஆய்தமும் அடுத்தல்

னகரமெய்க்கும் ஆய்தத்திற்கும் பின்வருவதெல்லாம் வல்லின நகரமே.

எ - று : கன்று, சென்றான், பஃறி, அஃறிணை.

3) நிகழ்கால இடைநிலைகள்

கிறு, கின்று, ஆநின்று

எ - று : இருக்கிறான், எழுகின்றான், ஓடாநின்றான்.

4) இணைக்குறிலல்லாச் சொல் உகரவீறு

இணைக்குறின் மொழியல்லாத சொற்களிலெல்லாம் உகரவீறு ஏறி வருவது (அஃதாவது தனிநெடிற் குப் பின்னும் இரண்டு முதலிய பல எழுத்திற்குப் பின்னும், உகரம் ஏறிவருவது) வல்லின நகரம்.

எ - று : காறு, களிறு.

பிழை

திருத்தம்

ஊரு, குளிரு

ஊர், குளிர்

5) குற்றியலுகரம்

குற்றியலுகரம் ஏறிவரக்கூடிய மெய் வல்லின நகரமே.

(ஈரெழுத்திற்குக் குறையாத, ஈரெழுத்தாயின் நெடிலை முதலாகக்கொண்ட, ஒரு சொல்லின்கடைசியில் வல்லின மெய்யின் மேல் ஏறி வரும் உகரம் குற்றியலுகரம் என்னும் பொது விதியை நினைக்க.)

எ - று : ஆறு, கிணறு, மற்று, சுன்று.

இவ் விதி முந்தின விதிகளில் அடங்குமேனும் தெளிவுபற்றி வேறாகவும் கூறப்பட்டது.

6) புணர்ச்சித் திரிபு

ல், ன் என்ற மெய்களின் புணர்ச்சித் திரிபெல்லாம் வல்லின நகரமே.

எ - று : ல் - கல் + பலகை - கற்பலகை

கல் + தாழை = கற்றாழை

வருதல் + கு = வருதற்கு

ன் - தன் + பெருமை = தற்பெருமை

பொன் + தோடு = பொற்றோடு

அதன் + கு = அதற்கு.

வந்ததன் + கு = வந்ததற்கு

7) தற்பவத் திரிபு

வடசொற்களிலுள்ள த், ஸ், ல் என்னும் எழுத்துகள் தமிழில் திரியக்கூடியது வல்லின நகரமாயே.

எ - று : உத்சவம் - உற்சவம், பஸ்பம் - பற்பம், அஸ்பம் - அற்பம்.

iii. ரகர நகரச் சொற்கள்

அரம் - ஓர் ஆயுதம்

அறம் - தருமம்

அரவு - பாம்பு,
ஒரு தொழிற்பெயர் விசுவாசம்

அறவு - நீக்கம், முடிவு

அரன் - சிவன்

அறன் (போலி) - தருமம்

அரா - பாம்பு, சிவனே!
(அம்பறாத் தூணி)

அறா - நீங்கா, நீங்காத

அரி - ஏ. காய்களைச் சிறிதாய்ந்து,
பொருள்களைச் சிறிது
சிறிதாய்ச் சேர், பயிர்களை அறு,
எறும்புபோல் பொருள்களைத்
தின்.

அறி - தெரிந்துகொள்

பெ. அரிக்கட்டு, திருமால்

அரு - பெ. வடிவில்லாதது;
பெ. ஏ. அரிய, அருமையான

அறு - ஏ. நீங்கு;
பெ. ஏ. ஆறு (six)

அருகு - பெ. பக்கம்;
ஏ. குறைவாகு, கிட்டு

அறுகு - ஒரு புல்

அரை - பெ. பாதி, இடை
ஏ. மாவாக்கு, துவையலாக்கு

அறை - ஏ. அடி; பெ. அறங்கு
(room)

ஆரை - ஒரு கீரை, சக்கரவுறுப்பு.

ஆறை - ஆற்றூர் என்பதன் மருஉ

இர - வேண்டு, பிச்சையெடு

இற - ஏ. சா, அளவுகட

இரக்கை - பிச்சையெடுத்தல்

இறக்கை - சாதல், சிறகு

இரங்கு - அருள்கூர்

இறங்கு - கீழ்வா (to descend)

இரப்பு - பிச்சையெடுத்தல்

இறப்பு - சாவு, இறவாணம்.

இரவு - இராக்காலம் (night)

இறவு - முடிவு

இரா - பெ. இரவு
வி. இருக்கமாட்டா.

இறா - இறால்

இராட்டு - கைராட்டினம்

இரு - ஏ.தங்கு, உட்கார்,
காத்திரு, வாழ்ந்திரு;
பெ.எ. இரண்டு

இருக்கு - முதல் ஆரிய வேதம்

இரும்பு - ஓர் உலோகம்

இரை - விலங்குணவு

உரவு - வலிமை

உரல் - இடித்தற்குப் பயன்படும்
உட்குழிந்த கலம் (mortar)

உரி - ஏ. கழற்று, தோலுரி;
பெ. தோல், அரைப்படி,
ஒரு சொல்வகை, உரிமை.

உரிஞ்சு - உரசு, தீண்டு

உரு - வடிவம், நிறம், பாட்டு,
அச்சம், பொருள், மந்திரம்

உருமு - இடி (thunder)

உருமி - புழுங்கு

உரை - ஏ.சொல், உரசு,
பெ. சொல், பொருள், புகழ்.

எரி - ஏ. வேகு, காந்து, சின;
பெ. நெருப்பு.

ஏரல் - உயிரிகள் ஊர்வதால்
நிலத்தில் விழுங் கோடு

ஒரு - ஒன்று (one)

கர - மறை

கரகரப்பு - தொண்டையரிப்பு

கரம் - கை, மயம், குறிற்சாரியை

கரி - பெ. அடுப்புக்கரி,
யானை; ஏ. கருப்பாசு, தீ

இறாட்டு - இறால்

இறு - முடி, அறு, செலுத்து,
பாளையமிறங்கு, வடி.

இறுக்கு - இறுகச்செய்

இறும்பு - குறுங்காடு, சிறுமலை

இறை - ஏ. சிதறு, இழு, தெறி;
பெ. சிறிது, வளைவு,
முன்கைவரி, அரசன், கடவுள்.

உறவு - கலந்து வாழ்தல்

உறல் - பொருந்துதல்

உறி - பாத்திரம் வைக்கத்
தூக்கும் கருவி

உறிஞ்சு - (வாயால்) உள்ளிழு

உறு - ஏ. பொருந்து, உ. மிகுந்த

உறுமு - நாய்போல் முறுமுறு

உறுமி - ஒருவகைப் பறை

உறை - ஏ. இறுகு, தங்கு, பெ.
மூடி (cover)

எறி - வீசு (to throw)

ஏறல் - ஏறுதல்

ஒறு - தண்டி (to punish)

கற - பீச்சு

கறகறப்பு - தொண்டையில்
நீரொலித்தல்

கறம் - வர்மம்

கறி - பெ. தொடுகறி (curry),
இறைச்சி; ஏ. புல்லைக் கடி.

கரு - ஏ. கருப்பாகு; பெ, முட்டை, கருப்பம், மூலம்; பெ.எ. கரிய.	கறு - சின, கருப்பாகு.
கருப்பு - கரிய நிறம்.	கறுப்பு - கரிய நிறம், கோபம்
கரை - ஏ. to dissolve, கத்து, அழை, அழு; பெ. அணை, எல்லை, பங்கு.	கறை - களங்கம், இரத்தம்
கிரி - மலை (வ.)	கிறி - இடும்பு, கிறுக்கு
குரம் - குளம்பு	குறம் - குறிசொல்லல், ஒருவகைப் பணுவல், ஒரு கலம்பக வறுப்பு.
குரவன் - பெரியோன்	குறவன் - ஒரு குலத்தான்
குரங்கு - ஒரு விலங்கு	குறங்கு - தொடை (thigh)
குரவை - ஒரு கூத்து	குறவை - ஒரு மீன்
குரு - நிறம், ஆசிரியன், சிறு கொப்புளம்.	குறு - ஏ. கொய்; பெ. எ. குட்டையான
குருகு - நாரை, கொக்கு, அன்னம்	குறுகு - கிட்டு, சுருங்கு.
குருக்கு - ஒரு செடி	குறுக்கு - ஏ. சுருக்கு வி.எ. ஊடே; பெ. நடுமுதுகு
குருமா (சிந்.) - ஒருவகைக் குழம்பு	குறுமா - சிறு விலங்கு
குருமான் - குருவின் மகன், ஒரு குலம், விலங்கின்குட்டி.	குறுமான் - சிறுமான், சிறுமகன்.
குரும்பை - (தென்னை, பனை முதலியவற்றின்) பிஞ்சு	குறும்பை - ஓர் ஆடு
குரை - ஏ. குலை; பெ. குலைத்தல், ஓர் அசைநிலை.	குறை - ஏ. சுருக்கு; பெ. நிரம்பாமை, குற்றம்.
கூரை - முகடு	கூறை - பிண ஆடை (தேவை.)
சிரை - மயிர் வறண்டு	சிறை - ஏ. தடு, பெ. காவற்கூடம்.
சுரா - கள்	சுறா - ஒரு மீன்வகை
சூரை - ஒரு செடி	சூறை - கொள்ளை, சுழல்காற்று (சூறாவளி)

செரி - உண்டது அறு (சீரணி)	செறி - ஏ. திணி, அடக்கு, நெருங்கு; பெ. ஓர் அணி.
செரு - போர்	செறு - ஏ. சின, அழி, நெருங்கு, நிறை, திணி, அடக்கு; பெ. வயல்.
சொரி - பொழி	சொறி - ஏ. பறண்டு, தினவு தேய்; பெ. ஒரு நோய், சுரசுரப்பு
தரி (வ.) - அணி, தங்கு, பொறு.	தறி - ஏ. வெட்டு; பெ. கம்பம், முளை.
தரிப்பு - கடுக்கள்	தறிப்பு - வெட்டுதல்
தரு (வ.) - பெ. மரம்; பெ. ஏ. தருகிற	தறு - கட்டு, முடி.
திரம் - உறுதி, ஒரு தொழிற் பெயர் விசுதி.	திரம் - வலிமை. பக்கம், கூறுபாடு, வகை.
திரை - ஏ. மேலிழு, திரள், அலைபோல் மேடு பள்ளமாகு; பெ. screen, தோற்சுருக்கு, அலை.	திறை - கப்பம்
துர - செலுத்து	துற - பற்றுவிடு, நீக்கு.
துரு - அழுக்கு	துறு - நெருங்கு
துரை - பிரப்பு, வெள்ளைக்காரன்.	துறை - நீர்நிலையில் இறங்கு மிடம், வண்ணான் துவைக்கும் இடம், கப்பல் நிலையம், பிரிவு.
தெரி - தோன்று, அறி (select)	தெறி - இறைத்துவிழு, தகர்ந்து விழு, விரலாற் சுண்டு.
தெரு - வீதி	தெறு - ஏ. அழி.
தேரல் - ஆராய்தல், தேர்ச்சியடைதல்	தேறல் - தெளிதல், தேன். தேர்வில் தேறுதல்
நரை - ஏ. மயிர் வெளு; பெ. வெண்மயிர், வெள்ளை.	நறை - தேன்
நிரை - ஏ. வரிசையாய் வை, பெ. வரிசை, மந்தை, ஒரு செய்யுள் அசைவகை.	நிறை - ஏ. நிரம்பு, நிரப்பு பெ. கனம், நிறுத்தல் நிறைவு, மனவடக்கம்.

நெரி - உடை, நொறுங்கு, **நெறி** - பெ. வழி, அண்டை, மதம்,
நெருக்கு, நசுக்கு, விரல் சுடக்கு. ஏ. புருவத்தை வளை,
மயிர்ச் சுருள்

பர - ஏ. விரி, பரவு; **பற** - (to fly)
பெ. ஏ. மற்ற (வ.)

பரவை - கடல், சுந்தரமூர்த்தியின் **பறவை** - பட்சி
முதல் மனைவியின் பெயர்,
செவி வழக்கு

பரம்பு - ஏ. பரவு, அடி. **பறம்பு** - பாரியின் மலை

பரம்படித்தல் - உழுத நிலத்தைச்
சமப்படுத்துதல்

பரி - ஏ. இரங்கு, வருந்து, விரும்பு, **பறி** - ஏ. பிடுங்கு, அபகரி,
அன்புகூர், ஓடு; தோண்டு, பெ. வலை,
இ. ஒருமுன்னொட்டு; தோண்டல், பொன்.
பெ. குதிரை.

பரை - பார்வதி **பறை** - ஏ. சொல்;
பெ. மேளம், ஒரு குலம்.

பாரை - கம்பி **பாறை** - பெருங்கல், கல் நிலம்.

பிர - ஒரு வடமொழி **பிற** - ஏ. தோன்று, உண்டாகு;
முன்னொட்டு (prefix) பெ. ஏ. மற்ற.

பிரை - புனித்த மோர் **பிறை** - குறைச் சந்திரன்,
சந்திரன் கலை.

புரம் - ஊர், நகர், காப்பு. **புறம்** - பக்கம், முதுகு, பின்பு,
வெளி, புறப்பொருள்.

புரவு - காப்பு, ஆட்சி. **புறவு** - முல்லை நிலம்,
புறம்போக்கு, புறா

பெரு - பெரிய **பெறு** - ஏ. அடை, பிள்ளைபெறு,
விலைபெறு, மதிப்புப்பெறு

பொரி - ஏ. அரிசி முதலியன வறு, **பொறி** - ஏ. தீட்டு, எழுது,
பொரிபோலெழும்பு, தீ செதுக்கு; பெ. தீத்துகள், எழுத்து,
பெ. வறுத்த தவசம் தானி(யம்) புலனுறுப்பு, இயந்திரம்,
பிடிசுருவி (trap)

பொரு - ஒப்பாகு, **பொறு** - சும, சகி, காத்திரு, ஏல்.
பொருந்து, போர்செய்.

பொருக்கு - சோற்று வடு

பொறுக்கு - ஒவ்வொன்றாயெடு,
தெரிந்தெடு.

பொருப்பு - மலை

பொறுப்பு - உத்தரவாதம்

மர - ஏ. கடினமாகு,
உணர்ச்சியறு;
பெ. ஏ. மரத்தாலான

மற - ஏ. நினைவறு (to forget);
பெ. ஏ. மறக்குல, வீர.

மரம் - விருட்சம் (வ.)

மறம் - வீரம், பாவம், ஒரு குலம்,
ஒரு கலம்பக உறுப்பு.

மரல் - ஒரு பூண்டு

மறல் - வீரம், பாவம், சினம்.

மரி - இற

மறி - ஏ. தடு, மடக்கு, திரும்பு;
பெ. ஒருவகை ஆடு, சில
விலங்கின் பெண்

மரு - ஏ, பொருந்து;
பெ. வாசனை,
ஒரு பூண்டு, மணமகனுக்குப்
பெண் வீட்டில் செய்யும்
முதல் விருந்து.

மறு - ஏ. (to refuse, to deny)
பெ. குற்றம், களங்கம்;
பெ. ஏ. மற்ற.

மருகு - மருக்கொழுந்து

மறுகு - ஏ. மயக்கு; பெ. வீதி

மரை - ஒருவகை மான், விளக்குக்
காய், திருகுகரை, தாமரை.

மறை - ஏ. ஒளி; பெ. ஒளிவு,
இரகசியம், வேதம், மறுத்தல்.

மாரன் (வ.) - மன்மதன்

மாறன் - பாண்டியன், பகைவன்

முருகு - மணம், இளமை,
அழகு, முருகன், ஒரு காதணி

முறுகு - திருகு, பதங்கடந்து வேகு.

முருக்கு - ஒரு மரம்

முறுக்கு - ஏ. திருகு, அதட்டு,
அச்சுறுத்து, ஆரவாரி;
பெ. திருக்கு, ஒரு பலகாரம்.

வரம் - (gift)

வறம் - வறட்சி

வரை - ஏ. (to draw, to marry)
நீக்கு, பொருந்து; பெ. வரி,
கணு, மூங்கில், மலை, அளவு.

வறை - பொரித்த காய்கறி

விரகு - தந்திரம்

விறகு - எரிக்குங் கட்டை

விரல் - (finger)

விறல் - வெற்றி, வல்லமை,
மெய்ப்பாடு, சத்துவம்.

விரை - ஏ. விதை,
வேகமாகு; பெ. விதை.

விறை - கடினமாகு, நீள்,
இறந்தவுடம்பு
நீள், குளிரால் நடுங்கு.

வெரு - அச்சம்

வெறு - ஏ. பகை, நிரம்பு, பெ.எ.
ஒன்றுமில்லாத, தனியான.

சில சொற்கள் ரகர றகர வேறுபாடின்றி எழுதப்படும்.
அவையாவன :

காரல், காறல்; சுரண்டு, சுறண்டு; சுரீர், சுறீர்; சுருக்கென்று,
சுறுக்கென்று; சுருத்து, சுறுத்து; சுருசுருப்பு, சுறுசுறுப்பு; தருவாய், தறுவாய்;
புரந்தர, புறந்தர; முரி, முறி.

தவிர, தவற என்னுஞ் சொற்களை ஒன்றோடொன்று மயக்கக்
கூடாது. தவிர (தவிர் + அ) = except; தவற (தவறு + அ) = to fail.

சில சொற்களில் வருபவை ரகரமா, றகரமா என்னும்
ஐயப்பாட்டை, அச் சொற்களின் மூலத்தையேனும் பகுதியையேனும்
அறிந்து அகற்றிக் கொள்க.

எ - று : உருக்கு என்பது உருகு என்னுந் தன்வினையின் பிறவினை.

பொறாமை என்பது பொறு என்னும் வினையடியாய்ப் பிறந்த
எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். ஒப்பு (ப.) - ஒப்புறவு (தொ. பெ.) வரையறு
(ப.) வரையறவு (தொ. பெ.).

அவ்வாறு, எண்ணியவாறு என்னும் தொடர்மொழிகளின் ஈற்றில்
உள்ளது ஆறு என்னும் பெயர். இங்ஙனமே பிறவும்.

ஒருவகையானும் ரகர றகரம் அறியப்படாத சொற்களை
ஆசிரியர்வாய்க் கேட்டுணர்க.

4. எகர முகர வேறுபாடுகள்

i. எகரம் வருமிடங்கள்

1) இரட்டித்தல்

எ - று : வெள்ளை, தெள்ளிய.

2) தனிக்குறில்மெய்

தனிக்குறிலையடுத்த மெய்யாய் வரும்.

எ - று : எள், கள், கொள்.

3) ஆள், ஆளன், ஆளம், ஆளி என்னும் பெயரீறு (noun suffix) களும், அள், ஆள் என்னும் பெண்பால் விசுதிகளும்

எ - று : வேலையாள், மணவாளன், மலையாளம், மலையாளி, அவள், வந்தாள்.

4) திரிபு புணர்ச்சி

புணர்ச்சியில் டகர ணகரமாய்த் திரிவது பெரும்பாலும் ளகரம். முகரம் மலூஉச் சொற்களிலன்றித் திரிவதில்லை.

எ - று : கள் + குடி - கட்டுடி, தெள் + நீர் = தெண்ணீர்
தமிழ் + சங்கம் - தமிழ்ச்சங்கம்,
யாழ் + பாணம் = யாழ்ப்பாணம்

முகரம் சிறுபான்மை மலூஉப் புணர்ச்சியில் திரிதல்.

எ - று : வாழ் + நன் - வாணன்; மகிழ் + நன் = மகிணன்;
சோழன் (சோழ்) + நாடு = சோணாடு;
(புழை) பூழ் + கை = பூட்கை (யானை);
நாழி + உரி = நாடுரி (1½ படி)

5) (பெரும்பாலும்) திசைச்சொற்களும் வடசொற்களும்

எ - று : பிரளயம்.

குறிப்பு : தொழிற்பெயர் விசுதிகளில், 'உள்' தவிர மற்றவற்றின் ஈற்றில் வரக்கூடியது ளகர மெய்யே.

எ - று : தல் (படித்தல்), அல் (பாடல்), கல் (கொடுக்கல்), சல் (கடைசல்).

ii. ளகர முகரச் சொற்கள்

அளம் - உப்பு

அழம் - பிணம்

அளகு - பெண் பறவை, கோழி

அழகு - அலங்காரம்

அளி - ஏ. தா, அருள், கா,

அழி - கெடு

குழை; பெ. அருள், வண்டு,
சேறு.

- அளை** - ஏ. கல, துழாவு, குழை, **அழை** - கூப்பிடு, பெயரிட்டு
பெ. வளை (hole), தயிர், வழங்கு
வயிற்றளைச்சல் - சிலக்கழிச்சல்.
- ஆளம்** - ஓர் ஈறு **ஆழம்** - (depth)
- ஆளி** - அரசன், அரசி, சிங்கம், **ஆழி** - கடல், மோதிரம், சக்கரம்.
யாளி, ஓர் ஈறு.
- ஆள்** - ஏ. புழங்கு, பயன்படுத்து, **ஆழ்** - ஏ. அமிழ், மூழ்கு, ஆழமாகு.
அரசு செய், அதிகாரம்
செலுத்து; பெ. (a person)
- இள** - ஏ. மெலி, மென்மையாகு; **இழ** - (to lose)
பெ. ஏ. மெல்லிய (young)
- இளி** - ஏ. தாழ், பல்லைக்காட்டு; **இழி** - தாழ், இறங்கு, பழி.
பெ. தாழ்வு, 5ஆம் இசை
- இளை** - ஏ. மெலி, களை, மூச்சு **இழை** - ஏ. தேய், செய், நூலிடு.
வாங்கு; பெ. காவற்காடு. பெ. நகை, நூல்.
- உளவு** - வேவு **உழவு** - உழுதல், பயிர்த்தொழில்,
வருத்தம், முயற்சி
- உளி** - ஒரு படைக்கலம், இடம், **உழி** - இடம், 7ஆம் வேற்றுமை
7ஆம் வேற்றுமை உருபு. உருபு.
- உளு** - ஏ. புழுவால் அரிக்கப்படு. **உழு** - (to plough)
பெ. புழு.
- உளை** - ஏ. நோகு; பெ. சேறு. **உழை** - ஏ. வருந்தி வேலை செய்;
பெ. இடம், மான், 7ஆம் வே.
உருபு.
- ஒளி** - ஏ. மறை; **ஒழி** - அழி, நீக்கு.
பெ. வெளிச்சம், புகழ், அறிவு
- களி** - ஏ. மகிழ், கட்டுகுடி; **கழி** - ஏ. நீக்கு (to subtract)
பெ. மகிழ்ச்சி, குடியன், நீராய் வெளிக்குப் போ;
செருக்கு, மதம், பெ. கோல், கடற் கால்வாய்;
கிண்டிய வுணவு. உ. மிகுத்த.
- களை** - ஏ. இளை, வலியிழ, நீக்கு; **கழை** - கோல், கரும்பு, மூங்கில்.
பெ. முகவழகு, வேற்றுப்
பயிர், அலகு (சங்கீதம்).

காளி - ஒரு பெண் தெய்வம்,
பேய்த் தலைவி

கீகாளி - திருக்காளி

காள் - நாயொலி

கிளவி - சொல்

கினி - ஒரு பறவை

கீள் - கிழி, தோண்டு.

குளவி - காட்டுமல்லிகை,
தேனீ.

குளம்பு - (குதிரை, மாடு
முதலிய) விலங்கின் பாதம்

குளி - முழுகு

குளுகுளு - குளிர்ச்சிக் குறிப்பு,
குழைவுக் குறிப்பு.

கூளம் - விலங்கின் உணவு,
கீரையிலுள்ள தூசி.

கூளி - பேய்

கேள் - ஏ. செவிகொடு, விசாரி,
வினவு, கேட்டறி; பெ. இனம்.

கொளு - ஏ. பொருந்து,
பொருத்து; பெ. பொருத்து,
(clue)

கொளுந்து - ஏ. எரி.

கோளி - கொள்பவன், பூவாது
காய்க்கும் மரம்.

காழி - சீகாழி

கீகாழி - ஓர் ஊர்

காழ் - ஏ. முற்று; பெ. வைரம்,
விதை, முத்து, முத்துமாலை,
பகை.

கிழவி - முதியாள்

கிழி - ஏ. (to tear); பெ. துணி,
பணமுடிச்சு, படம்.

கீழ் - இ. (down under); பெ. ஏ.
தாழ்ந்த, இழிவான, கீழேயுள்ள,
கிழக்கத்திய.

குழவி - குழந்தை, அரைக்கும்
கல்லுருளை.

குழம்பு - ஏ. கல, மயங்கு;
பெ. திண்ணிய சாறு, சேறு.

குழி - ஏ. பள்ளம்விழு,
பள்ளமாக்கு; பெ. பள்ளம்,
கிடங்கு, துவாரம்.

குழு - கூட்டம்

கூழம் - எள்

கூழி - குள்ளப்பசு

கேழ் - ஏ. பொருந்து; பெ. நிறம்.
கேழ்வரகு - ஒரு தவசம்

கொழு - ஏ. கொழுப்புவை.
செழி; பெ. ஏஞ்சி

கொழுந்து - இள இலை

கோழி - ஒரு பறவை

சளக்கு - ஓர் ஒலிக்குறிப்பு

சளி - குளிர், தடுமம்.

சளி - முகங்கோணு, கோபி.

சூள் - ஒட்டு (ஆணை)

சோளம் - ஒரு தவசம்

தளை - ஏ. கட்டு; பெ. கட்டு,
விலங்கு, ஒரு செய்யுளுறுப்பு

தாளம் - இசைக் காலவறுதி

தாளி - ஏ. குழம்பைத் தாளி;
பெ. ஒருவகைப் பனை, கள்ளி.

தாளியடித்தல் - பரம்படித்தல்

தாள் - நெற்பயிர் முதலியவற்றின்
இலை, பாதம், முயற்சி.

தெளி - ஏ. தெளிவாகு, சிதறு,
ஐயம் நீங்கு

தோளன் - தோளையுடையவன்

நாளி - நாய்

நுளை - செம்படவர் குலம்

பளிச்சு - ஒளிவீச்சுக் குறிப்பு

பளு - கனம்

பாளி - ஒரு மொழி

பாளை - மடல்

பாள் - கம்பி

பிளா - ஆட்டொலி

பீளை - கண்மலம்

புளுகு - பொய்

பூளை - ஒரு செடி

சுழக்கு - குற்றம்

சுழி - சப்பையாகு

சுழி - ஏ. வளை, வட்டமிடு;
பெ. வட்டம், வட்ட
மயிரொழுங்கு, ஓர் எழுத்து
(பிள்ளையார் சுழி)

சூழ் - ஆராய், நாற்புறமும் வளை,
முற்றுகையிடு.

சோழம் - ஒரு நாடு.

தழை - ஏ. செழித்தோங்கு;
பெ. இலை, குழை.

தாழம் - தாழ்வு

தாழி - பெரும்பாளை

தாழியடித்தல் - உறியடித்தல்

தாழ் - ஏ. கீழாகு, இறங்கு;
பெ. கதவடைகோல்

தெழி - ஏ. அதட்டு

தோழன் - நண்பன்

நாழி - படி, நாழிகை

நுழை - புகு, நுணுகு

பழிச்சு - புகழ், வாழ்த்து, துதி

பழு - ஏ. முதிர், கனி, மஞ்சள்
நிறமாகு; பெ. ஒளிநிறம்
(பழுக்காவி)

பாழி - சிறு குளம், நகர்.

பாழை - பாலைஷ

பாழ் - வீண், அழிவு, வெறுமை.

பிழா - இறைகூடை, ஓலைத்தட்டு

பீழை - துன்பம்

புழுகு - புணுகு

பூழை - துவாரம், சிறுவாசல்.

பொளி - ஏ. கொத்து; பெ. வரப்பு	பொழி - ஊற்று, விரைந்து பேசு, நிரம்பக்கொடு, திரட்டு.
முளவு - முயல்	முழவு - மத்தளம்
முளை - ஏ. தோன்று; பெ. விதை முளை, கட்டுத்தறி, மூலம்.	முழை - குகை
மூளை - (brain), எலும்புள்ளீடு	மூழை - அகப்பை
மூள் - மிகு	மூழ் - மூடு
வளமை - செழிப்பு	வழமை - வழக்கம்
வளி - காற்று	வழி - ஏ. நிரம்பிவிழு; பெ. பாதை
வளை - ஏ. கோணலாகு, வட்ட மாகு, சூழ், முற்றுகையிடு; பெ. துவாரம், முகட்டு விட்டம்.	வழை - சுரபுன்னமரம்
வாளா - சும்மா, பேசாமல்.	வாழா - வாழ்ந்து, வாழாமல், வாழமாட்டா
வாளி - அம்பு, வளையம், கடைகால்	வாழி - வாழ்க
வாளை - ஒரு மீன்	வாழை - ஒரு மரம்
வாள் - ஒளி, ஒரு படைக்கலம் மேன்மையாயிரு	வாழ் - உயிரோடிரு
விளவு - விளாமரம்	விழவு - திருவிழா, கொண்டாட்டம்.
விளா - ஒரு மரம்	விழா - திருவிழா, கொண்டாட்டம்
விளி - ஏ. கூப்பிடு, முடி, இற; பெ. கூப்பிடுதல்	விழி - ஏ. கண் திற, பார்; பெ. கண்.
விளை - ஏ. வளர், முதிர்; பெ. வயல்	விழை - விரும்பு
வேளம் - பகையரச மகளிர் சிறைக்களம்	வேழம் - கரும்பு, மூங்கில், யானை.

சில சொற்கள் எகர முகர வேறுபாடின்றி எழுதப்படும்.
அவையாவன :

இளிவு
உளறு
குளறு

இழிவு - நிந்தை
உழறு - பிதற்று, நாத்தடுமாறு
குழறு - நாத்தடுமாறு

சுளி	சுழி - முகங்கோணு, கோபி
துளாய்	துழாய் - துளசி
பவளம்	பவழம்

மங்கலம் என்னும் சொல் மங்களம் என்றும் வழங்கும்.

திரிசொற் (Derivatives) களிலும் தொடர்களிலும் வரும் ளகர முகரங்களை, அச் சொற் சொற்றொடர்களின் பகுதிகளையேனும் நிலைமொழி வருமொழிகளையேனும் நோக்கிப் பெரும்பாலுந் துணிந்தறிதல் கூடும்.

எ - று : பழக்கு என்பது பழகு என்பதின் பிறவினை.
தாழங்குடை = தாழை + குடை

ளகர முகரந் துணியப்படாத பிறசொற்களை ஆசிரியர்வாய்க் கேட்டுணர்க.

5. மொழிமுத லெழுத்துகள் (Initial Letters)

மெய்யெழுத்துகளும், ஆய்தமும், ங, ட, ண, ர, ல, ழ, ள, ற, ன என்னும் ஒன்பதெழுத்துகளின் உயிர்மெய்களும் தமிழில் மொழி முதல் வரா; மெய்யெழுத்தும் ஆய்தமும் வரிமுதலிலும் வரா.

'டம்' 'டப்' போன்ற ஒலிக்குறிப்புகளிலும், அவற்றினடியாகப் பிறந்த டங்கா, டமாரம், டப்பி முதலிய சொற்களிலும் டகர முதலைத் தகர முதலாக எழுதுதல் வேண்டும்.

எ - று : டமருகம் (வ.) - தமருகம்; டொப்பி (இ.) - தொப்பி.

டப் என்ற வல்லின மெய்யீற்று ஒலிக்குறிப்பை, தப்பு என்றெழுதுவது நல்லது. தமிழ்ச்சொற்களாயினும் அயற்சொற்களாயினும் டகர முதற்சொற்களைத் தகர முதலாகவாவது இகரம் முன்னிட்டாவது எழுதுவதே சிறந்தது.

எ - று : டவண்டை - தவண்டை, டம்பம் (வ.) - தம்பம், இடம்பம், டுமக்களா - துமக்களா.

எல்லா மெய்களும் அகரச் சாரியைப் பெற்றுத் தம்மைத்தாங் குறிக்கும்போது மொழிமுதலாய் வரும்.

எ - று : முகரம், னகரம்.

நிலைமொழி யீற்றிலுள்ள யகர மெய்யோடாவது, இ, ஈ, ஐ என்ற உயிர்களோடாவது இகரம் புணர்ந்து, 'யி' வருமொழி முதலில் வரலாம்; ஆனால், தனித்து மொழிமுதலில் வரவே வராது.

எ - று : போய் + இருக்கிறான் - போயிருக்கிறான்.
துடி + இடை = துடியிடை

பிழை**திருத்தம்**

யிருக்கிறான்
யெடத்தெரு

இருக்கிறான்
இடைத்தெரு

நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள இ, ஈ, ஐ ஒழிந்த மற்ற ஒன்பதுயிர்களுடன் உகரம் புணர்ந்து, 'வு' வருமொழி முதலில் வரலாம்; ஆனால், தனித்து மொழிமுதலில் வராது.

எ - று : பல + உள - பலவுள.

பிழை**திருத்தம்**

வுள, வண்டு

உள, உண்டு

6. மொழியிடை யெழுத்துகள் (Medial Letters)

மொழியிடையில் ட், ற் என்ற மெய்களுக்குப் பின் வேறொரு மெய் வரவே வராது.

பிழை**திருத்தம்**

வெட்க்கம்
முயற்ச்சி

வெட்கம்
முயற்சி

க், ச், க், ப் என்ற மெய்களுக்குப்பின் தன் உயிர்மெய்தான் வரும்; வேற்றுயிர்மெய் வராது.

எ - று : பக்கம், அச்சம், கத்து, அப்பு

பிழை**திருத்தம்**

சக்தி
பக்தி

சத்தி
பத்தி

திசைச்சொல்லாயின், ரகரமெய் இரட்டும். எ - று : குர்ரம் (தெலுங்கு)

ய், ர், ழ் என்ற மெய்கட்குப்பின் தன் மெய் வரா; வேற்று மெய்யெழுத்துகள் வரலாம்.

எ - று : வேய்ங்குழல், ஆர்ங்கோடு, பாழ்ங்கிணறு.
வாய்க்கால், தேர்த்தட்டு, தாழ்ப்பாள்.

ளகரமெய் வல்லினத்தோடு புணரின் டகரமாகத் திரியும். முகர மெய் சில மனஉச் சொற்களிலன்றித் திரிவதின்று.

எ - று : ஆள் + சி - ஆட்சி. முள் + தாழை - முட்டாழை

பிழை

திருத்தம்

சூட்சி

சூழ்ச்சி (சூழ் + சி)

7. மொழியிறுதி யெழுத்துகள் (Final Letters)

சட்ச், கப்கப் போன்ற இரட்டைக் கிளவிகளிலும் குறிப்புச் சொற்களிலுமன்றி, வல்லின மெய்களும் நகர மெய்யும் மொழியிறுதியில் வரவே வரா. இவற்றையும் சட்டுச் சட்டு, கப்புக்கப்பு என்றெழுதுவதே நல்லது.

வெரிந், பொருந் என்ற இரு சொற்களில் மட்டும் 'ந்' ஈற்றெழுத்தாக வரும். பிறசொற்களிலெல்லாம் 'ன்' தான் ஈற்றெழுத்தாக வரக்கூடும். வெரிந் = முதுகு. பொருந் = பொருந்துதல்.

அயன்மொழிச் சொற்கள் வல்லின மெய்யில் முடியின் அதன் மேல் உகரம் சேர்த்துத் தமிழில் எழுதப்படும்.

எ - று : சத் (வ.) - சத்து, விராட் (வ.) - விராட்டு.

குறிப்பு : பிறமொழிகளிலுள்ள சிறப்புப் பெயர் (Proper names) களும், கலைக்குறியீடுகளும் (Technical Terms) எழுத்துப் பெயர்ப்பில் (Transliteration) மொழி முதலிடைகடை பற்றிய தமிழ் விதிகட்கு மாறாக மூலமொழியொலியொட்டி யெழுதப்படுவது தவறு. பிறமொழிகளை நோக்குக.

எ - று : **பிழை**

திருத்தம்

லிங்கள்

இலிங்கள்

ரஞ்சிட்சிங்

இரஞ்சிட்சிங்கு

8. வடவெழுத்து (Sanskrit Letters)

வடசொற்கள் தமிழில் வந்து வழங்கும்போது, சில எழுத்துகள் பின்வருமாறு திரியும்.

எண்	எழுத்து	திரிபு	எடுத்துக்காட்டு	இடம்
1	ஜ	ச	ஜாதி - சாதி	முதல்
		''	ப்ரயோஜனம் - பிரயோசனம்	இடை
		''	சரோஜா - சரோசா	கடை
		''	பங்கஜம் - பங்கயம்	இடை
	ஜ்யோ	சோ	ஜ்யோதி - சோதி	முதல்
	ஜ்	(கெடுதல்)	ஜ்ஞானம் - ஞானம்	''

2	ஷ	ச	ஷண்முகம் - சண்முகம்	முதல்
		''	பொக்கிஷம் - பொக்கிசம், பொக்கசம்	இடை
		''	மகிஷி - மகிசி	கடை
	ஷ்	ட்	புஷ்பம் - புட்பம்	இடை
		''	ரிஷி - இருடி	கடை
		ழ	பாஷா - பாழை (தவிர்ப்பு - Exceptional)	''
3	ஸ	ச	ஸபா - சபை	முதல்
		''	வாஸம் - வாசம்	இடை
		''	தபஸ் - தபசு	கடை
		த	வாஸனை - வாதனை	இடை
	ஸ்	சு	ஸ்வாமி - சுவாமி, சாமி	முதல்
		சி	ஸ்நேகம் - சிநேகம்	''
	ஸ்	(கெடுதல்)	ஸ்தானம் - தானம்	முதல்
	ஸ்வ	சு	ஸ்வதேசி - சுதேசி	''
		சொ	ஸ்வர்க்கம் - சொர்க்கம்	''
		ச்சு	ஈஸ்வரம் - ஈசுரம், ஈச்சுரம்	இடை
	ஸ்	த்	புஸ்தகம் - புத்தகம் (த.)	''
		ற்	பாஸ்கரன் - பாற்கரன்	''
4	ஹ	(கெடுதல்)	ஹிமம் - இமம்	முதல்
		க	ரோஹிணி - உரோகிணி	இடை
		''	மஹீ - மகி	கடை
5	க்ஷ	க	க்ஷணம் - கணம்	முதல்
		ச	க்ஷேமம் - சேமம் (த.)	''
	க்ஷ்	க்க	லக்ஷ்மி - இலக்குமி	இடை
		''	தீக்ஷா - தீக்கை (த.)	கடை
		ட்ச	பக்ஷணம் - பட்சணம்	இடை
		''	பக்ஷி - பட்சி	கடை
		ச்ச	அக்ஷரம் - அச்சரம்	இடை
		''	பிக்ஷா - பிச்சை	கடை
6	க்த	த்த	சக்தி - சத்தி	இடை கடை
7	த்	ற்	உத்ஸவம் - உற்சவம்	இடை
8	ந	ன	ஐநகன் - சனகன் விநோதிநி - விநோதினி	இடை கடை
9	ப	வ	பாபம் - பாவம்	இடை
	ப்த	த்த	சப்தம் - சத்தம்	இடை

10	ய	இய எ (கெடுதல்)	யந்திரம் - இயந்திரம் யந்திரம் - எந்திரம் யூகி - ஊகி (த.)	முதல் " "
11	ர் ர்ண ர்ந	ரு ன் ண்ண ன்ன ன்ன	தர்மம் - தருமம் தர்மம் - தன்மம் நிர்ணயம் - நிண்ணயம் கர்ணன் - கருணன், கன்னன் துர்நிமித்தம் - துன்னிமித்தம்	இடை " " " "
12	ல்	ற்	அல்பம் - அற்பம்	"
13	ஆ	ஐ	பிசுஷா - பிச்சை	கடை
14	ஈ	இ	நதீ - நதி	"

ஒரே வடவெழுத்து பல வெழுத்தாய்த் தமிழில் திரிதலு முண்டு.

எ - று : அகூரம் - அட்சரம், அச்சரம், அக்கரம்.

வடசொற்களின் இடையிலும் கடையிலும், தகரத்தொடு சேராது தனித்தும் இரட்டித்தும் வரும் நகரத்தை என்காமா யெழுத்துதல் வேண்டும்.

எ - று : அயநம் - அயனம், ஜந்நியம் - ஜன்னியம். மநு - மனு.

முன்னொட்டுப் (உபசர்க்கம்) பெற்ற மொழியாயின், நகரம் இடையில் வரும்.

எ - று : அ+நீதி - அநீதி, சு + நீதி = சுநீதி.

கர்த்தா, அர்த்தம் முதலிய வடசொற்களிலுள்ள ரகரமெய் உகரமேற்றாது எழுதப்படுவது தவறு.

பிழை

திருத்தம்

கர்த்தா, அர்த்தம்

கருத்தா, அருத்தம்

வடசொற்களின் (அல்லது அயற்சொற்களின்) முதலில் மெய் வரின், அம் மெய்யின்மேல் ஏற்றதோர் உயிர்க்குறில் ஏற்றப்படும்; அல்லது அம் மெய் நீக்கப்படும்.

எ - று : த்ராவகம் - திராவகம் (உயிர் ஏறுதல்)

ஸ்திதி - திதி (மெய் கெடுதல்)

வடசொற்களிலும் திசைச்சொற்களிலும், முதலில் ர, ல என்னும் எழுத்துகள் வரின் அவற்றுக்கு முன் ஓர் ஏற்ற உயிர்க்குறில் வைத்தெழுதப்படும்.

எ - று : ராமன் - இராமன். ரத்னம் - அரதனம், இரத்தினம்.
லாபம் - இலாபம். லோபி - உலோபி.

அயல்நாட்டுப் பெயர்களான ரசியா, லித்துவானியா முதலிய ரகர லகர யகர முதற்சொற்களும் மேற்கூறிய விதிபற்றியே இரசியா, இலித்துவானியா என எழுதப்பட வேண்டும்.

வடசொற்களின் இடையில், வேற்றுநிலை மெய்மயக்கில் (அஃதாவது மெய்கள் தம் மெய் அல்லது உயிர்மெய்யோடு கூடாது பிற மெய் அல்லது உயிர்மெய்யோடு கூடிவரின்), தமிழ் முறைக்கு மாறான மெய்களின்மேல் ஓர் ஏற்ற குறில் ஏற்றப்படும்; இசைந்தவிடத்து அம் மெய்கள் இரட்டிக்கவும் பெறும்.

எ - று : பக்வம் - பக்குவம். பத்மம் - பதுமம். புண்யம் - புண்ணியம்.
காவ்யம் - காவியம் அல்லது காப்பியம். வம்சம் - வமிசம்.

வடசொற்களின் (அல்லது அயற்சொற்களின்) இறுதியில் வல்லினமெய் வரின், அதன்மேல் ஓர் உகரம் ஏற்றி எழுதப்படும். அப்பொழுது அவ் வல்லினம் இரட்டும்.

எ - று : விராட் - விராட்டு. சத் - சத்து.

சூடு, சீரகம் முதலிய தூய தென்சொற்களை ஜூடு, ஜீரகம் என்று எடுத்தொலித் தெழுதுவதும், காட்சி, மாட்சி முதலிய செந்தமிழ்ச் சொற்களைக் காக்கி, மாக்கியென்றும், அண்ணாச்சி என்பதை அண்ணாட்சி என்றும் எழுதுவதும் சிலர் வழக்கமா யிருக்கின்றது. ஆசிரியர் இதைத் திருத்துக.

காண் + சி - காட்சி. மாண் + சி = மாட்சி.
ஆள் + சி = ஆட்சி. மூள் + சி = மூட்சி.

சில மாணவர் காட்க்கி, சாட்க்கி என மிகைபடவும் எழுதுவர்; இது பெருந் தவறு; தென்சொற்களாயின் கூகரம் வரவே வராது. வடசொல்லிலுள்ள கூகரம் தமிழில் டகர சகரமாகவும் இரு சகரமாகவும் எழுதப்படும்.

எ - று : சாக்கி - சாட்சி, சாக்கி.

திட்டாந்தம் (திருஷ்டாந்தம்), கிட்டிணன் (கிருஷ்ணன்) முதலிய வடசொற்றிரிவுகள் உரைநடைக்குச் சிறந்தனவல்ல.

இஷ்டம், புஸ்தகம், திருப்தி என்ற வடசொற்களை, இஷ்ட்டம், புஸ்தகம், திருப்தி என்று மிகைபட எழுதுவது தவறாகும்; இட்டம், புத்தகம், திருத்தி என்றெழுத வேண்டும்.

தென்சொற்கள் வழக்கிலிருக்கும்போது, அவற்றுக்குப் பகரமாக (பதிலாக) வடசொற்களை வேண்டாது (அனாவசிய மாய்) வழங்குவது வழுவாகும்.

சில தென்சொற்கள் தவறாக வடசொற்களின் திரிபாகக் கருதப்படுகின்றன. திரு என்னும் தென்சொல்லே வடமொழியில் ஸ்ரீ என்று திரிந்து, பின்பு அதன் வழியாய் மீண்டும் தமிழில் சீ எனச் சிதைந்து வழங்குகின்றது. அரங்கம், காளி, சிவம், சிற்றம்பலம் (x பேரம்பலம்), தீக்கை, வடவை, கண்ணன், மாயை, சாயை, புத்தகம் (பொத்தகம்), பொக்கசம் முதலிய எண்ணிறந்த சொற்கள் தென் சொற்களே.

9. புணர்ச்சி

சொற்களைப் புணர்த்தெழுதாவிடின் சிலவிடத்துப் பொருள் வேறுபடுவதுண்டு; அதனோடு இன்னாவோசையும் தோன்றும், இயற்கை யொலிப்பிற்கு மாறாயிருத்தலின்.

எ - று : அவன் உடனே = He at once.
அவனுடனே = With him.
வந்தான், ஆனால் = He came, but.
வந்தானானால் = If he came or comes.

‘ஊருக்கு போனான்’ என்பது இன்னாவோசை தருதல் காண்க; ஆகையால் புணர்ச்சி வேண்டியதே.

கூட்டுச் சொல்லைக் குறிக்கவும் புணர்ச்சி வேண்டும்.

எ - று : தொகையெழுவாய்
பள்ளிக்கூடம்

புணர்கின்ற இருசொற்களில் முந்தினது நிலைமொழி என்றும், பிந்தினது வருமொழி என்றுங் கூறப்படும்.

புணர்ச்சி இயல்பாயிருப்பின் இயல்பு புணர்ச்சியென்றும், வேறுபடின் திரிபு (விகாரம்) புணர்ச்சி யென்றுங் கூறப்படும். திரிபு (வேறுபாடு) தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என மூவகைப்படும்.

எ - று : கந்தன் + வந்தான் = இயல்பு புணர்ச்சி.
கந்தன் வந்தான் -
பால் + ஆடை = பாலாடை -

வாழை + காய் = வாழைக்காய் - தோன்றல் -
 கல் + மலை = கன்மலை - திரிதல் - திரிபு புணர்ச்சி
 மரம் + வேர் = மரவேர் - கெடுதல் -

நிறுத்தக்குறிக ளிருக்குமிடத்திற் புணர்ச்சி யிராது. அவை இல்லாவிடத்துச் சொற்றொடர்களைத் திரிதற் புணர்ச்சியின்றி யெழுதலாம்; ஆனால், தோன்றற் புணர்ச்சியும் கெடுதற் புணர்ச்சியு மின்றி எழுதுதல் கூடாது.

புணர்கின்ற இரு சொற்கிடையில், 2ஆம் வேற்றுமை முதல் 7ஆம் வேற்றுமை வரை ஏதேனும் ஒரு வேற்றுமை யுருபு தொக்கேனும் வெளிப்பட்டேனும் வரின், வேற்றுமைவழிப் புணர்ச்சியென்றும், அல்லாத வழி அல்வழிப் புணர்ச்சி யென்றுங் கூறப்படும்.

i. உயிரீற்றுப் புணர்ச்சி

உயிர்மெய்யில் மெய் முன்னும் உயிர் பின்னுமாக ஈரெழுத்திருத்தலால், உயிர்மெய் முதலெல்லாம் மெய்ம் முதலென்றும், உயிர்மெய்யீறெல்லாம் உயிரீறென்றும் தெரிந்து கொள்க.

1) உயிரும் உயிரும் புணர்தல்

உயிரோடுயிர் புணரும்போது, நிலைமொழியீற்று இ, ஈ, ஐ என்னும் உயிர்களின் பின் யகர மெய்யும், ஏனை யுயிர்களின் பின் வகர மெய்யும், ஏகாரத்தின் பின் இவ் விரு மெய்களும் உடம்படு மெய்யாகத் தோன்றும். (உடம்படுத்தல் - இசைத்தல்).

எ - டு : வாழை + இலை = வாழையிலை (ஐ + இ) - ய்
 திரு + அடி = திருவடி (உ + அ) - வ்
 ஒரே + இடம் = ஒரேயிடம் (ஏ + இ) - ய்
 சே + அடி = சேவடி (ஏ + அ) - வ்

இப் புணர்ச்சியை அறிதற்கு, ஆவன்னா, ஈயன்னா, ஊவன்னா, எயன்னா, ஐயன்னா, ஓவன்னா, ஔவன்னா என்னும் பண்டை யெழுத்துச் சாரியையைக் கவனிக்க. 'யன்னா' வருமெழுத்தின் பின் யகர மெய்யும், 'வன்னா' வருமெழுத்தின் பின் வகர மெய்யும் உடம்படு மெய்யாகுமென்றிக. ஒரு நெடில் போன்றே அதன் குறிலும் புணரும்.

ஏகாரம் ஒரெழுத்துச் சொல்லாயிருக்கும்போதுதான் வகரவுடம் படுமெய் பெறும்; அதுவும் சிறுபான்மையே.

ஒருமாரை (ஒருமா + அரை), குளாம்பல் (குளம் + ஆம்பல்), மராடி (மரம் + அடி), பராரை (பரு + அரை) முதலியன மருஉப் புணர்ச்சியாம்.

2) சுட்டெழுத்தும் வினாவெழுத்தும் நாற்கணத்துடன் புணர்தல்

(வன்கணம், மென்கணம், இடைக்கணம், உயிர்க்கணம் என்பன நாற்கணமாகும். கணம் - இனம், கூட்டம்.)

சுட்டெழுத்துகளும் எகர வினாவெழுத்தும் உயிரோடும் இடையின மெய்யோடும் புணரின், இடையில் வகரந் தோன்றும்; உயிரோடு புணரின், அவ் வகரம் இரட்டும்; வல்லின மெல்லின மெய்களோடு புணரின் அவ்வம் மெய்கள் மிகும்.

அ + உயிர் = அவ்வுயிர்	- உயிர்
அ + யானை = அவ்யானை	- இடையின மெய்
அ + ரகரம் - அவ்ரகரம்	- "
அ + லகரம் - அவ்லகரம்	- "
அ + வழி = அவ்வழி	- "
அ + ழகரம் = அவ்ழகரம்	- "
அ + ளகரம் = அவ்ளகரம்	- "
அ + காலம் = அக்காலம்	- வல்லின மெய்
அ + மனிதன் = அம்மனிதன்	- மெல்லின மெய்

இங்ஙனமே பிறவும்.

எகரவீறு கெட்டு அகர வீறாய் நிற்கும் உயர்திணைப் பெயர்கள் உயிர்முதற் சிறப்புப் பெயரோடு புணரின், அவ் அகரவீறு கெடும்.

எ - று : அரங்க + ஆச்சாரி = அரங்காச்சாரி.
சாமிநாத + ஐயர் = சாமிநாதையர்.

அது என்னுஞ் சொல் தனித்து வரினும் சொல்லீறாய் வரினும் ஏகாரத்தோடு புணரும்போது, உகரங்கெட்டும் கெடாதும் இருவகையாய்ப் புணரும்.

எ - று : அதே, அதுவே; அழைப்பதே, அழைப்பதுவே.

குறு, நடு, நெடு, புது, சிறு என்ற சொற்கள் உயிரோடு புணரும்போது, அவற்றின் சுற்றுயிரேறிய மெய் இரட்டும்.

எ - று : குற்றயிர், நட்டாறு, நெட்டுயிர்ப்பு, புத்தூர், சிற்றன்னை. நடுவூர் (நடு + வூர்). சிறடி (சிறு + அடி). சிறியிலை (சிறு + இலை) என்ற வழக்கும் சிறுபான்மை யுண்டு.

3) எண்ணுப்பெயர்கள் பிற சொற்களுடன் புணர்தல்

எண்ணுப்பெயர்கள் பிற சொற்களுடன் புணரும்போது :

ஒன்று என்பது உயிர்க்குமுன் ஓர் என்றும், மெய்க்குமுன் ஒரு என்றும் திரியும்.

எ - ஓ : ஓர் ஊர், ஒரு மாந்தன்.

ஓர் என்பது மெய் முன்னும் வருவது செய்யுட்கு ஏற்கும்; உரைநடைக்கு ஏற்காது.

இரண்டு என்பது உயிர்க்குமுன் ஈர் என்றும் மெய்க்கு முன் இரு என்றும் திரியும்.

எ - ஓ : ஈர் ஆயிரம், இரு திணை.

மூன்று என்பது உயிர்க்கு முன்னும் இடையின் மெய்க்கு முன்னும் மூ என்றும், பிற மெய்க்கு முன் மு என்றும் திரியும்.

எ - ஓ : மூவுலகு, மூவேந்தர்; முக்காலம், மும்மழை.

நான்கு என்பது நால் என்று திரியும்.

எ - ஓ : நாலான், நாற்பொருள்.

ஐந்து என்பது ஐ என்று திரியும்.

எ - ஓ : ஐயாயிரம், ஐம்பூதம், ஐந்நூறு.

ஆறு என்பது உயிர்க்குமுன் இயல்பாயிருக்கும்; மெய்க்குமுன் குறுகும்.

எ - ஓ : ஆறாயிரம், அறுகால்.

எழு என்பது உயிர்க்குமுன் ஏழ் என்றும், மெய்க்கு முன் ஏழ், எழு என்றும் திரியும்.

எ - ஓ : எழுவலகு, ஏழ்தெங்கநாடு, எழுபிறவி.

எட்டு என்பது எண் என்று திரியும்.

எ - ஓ : எண்ணாயிரம், எண்குணம்.

இரண்டு முதல் எட்டு வரையுள்ள எண்ணுப்பெயர்கள் இரண்டு பேர் மூன்று நாள் எனத் திரியாதும் பெயரைத் தழுவும்; ஆயினும் அஃது அத்துணைச் சிறப்பின்று.

முதற் பத்தெண்ணுப் பெயர்களும் பகிர்வுப் (Distributive) பொருளில் இரட்டும்போது, ஒவ்வொன்று, இவ்விரண்டு, மும்

மூன்று, நந்நான்கு, அவ்வைந்து, அவ்வாறு, எவ்வேழு, எவ்வெட்டு, ஒவ்வொன்பது, பப்பத்து எனப் புணரும். ஒன்றொன்றாய், இரண்டிரண்டாய் என்பதினும், ஒவ்வொன்றாய், இவ்விரண்டாய் என்பது சாலச்சிறந்ததாகும். வெவ்வேறு (வேறு + வேறு), பப்பாதி (பாதி + பாதி) என்பனவும் இங்ஙனமே.

ஒரு, இரு முதலிய எண்ணுப் பெயரெச்சங்களை உயர்திணைப் பெயர்க்குமுன் இடாது, ஒருவர் புலவர், இருவர் அரசர், அல்லது புலவர் ஒருவர், அரசர் இருவர் என்றெழுதுவதே பண்டை வழக்கம். அதுவே இலக்கண மரபும். ஆதலால், அதைப் பின்பற்றுவதே நன்று.

ii. சில பண்புச்சொற் புணர்ச்சி

தனிக்குறிலை யடுத்த நுகரமான சில பண்புச்சொற்கள், வருமொழி உயிர் முதலாயின் அடிநீண்டு ஈற்றுசுரங் கெடும்; வல்லினம் மெய் முதலாயின் திரியாது நின்று இனமெலி மிகும்; மெல்லின இடையின மெய்முன் இயல்பாய் நிற்கும்.

எ - று : பெரு - பேராசை (பெரு + ஆசை), பெருங்குடி, பெருநிலம்.

பெரிய என்ற 'இய' ஈற்றுப் பெயரெச்சமாயின், உயிரோடு புணரும்போது உடம்படுமெய் பெற்றும் மெய்யோடு புணரும்போது இயல்பாயும் புணரும்.

எ - று : பெரிய + அடி = பெரியவடி; பெரிய + படி = பெரியபடி.

வருமொழி ஆகார முதலாயின், பெரிய என்பதன் ஈற்றகரம் அவ் வாகாரத்துள் அடங்கிவிடும்.

எ - று : பெரிய + ஆழ்வார் = பெரியாழ்வார்.

பெரிய + ஆண்டி = பெரியாண்டி.

பெரும் ஆனை என்றெழுதுவது தவறு. பேராளை அல்லது பெரிய ஆனை என்றெழுதுவேண்டும்.

iii. மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி

மெய்யெழுத்துகள் உயிரோடு கூடின் உயிர்மெய்யாகும். இஃது இயல்பு புணர்ச்சியே.

எ - று : போய் + இருக்கிறான் = போயிருக்கிறான்.

தனிக்குறிலை யடுத்த மெய்கள் உயிரோடு கூடின் இரட்டும். இது திரிபு புணர்ச்சியாம்.

எ - று : பொய் + உரைத்தான் = பொய்யுரைத்தான்.

போய்யிருக்கிறான்; கஷ்டம்மாய் என்றெழுதுவது தவறு.

1) ண், ம், ல், ள், ன் என்ற மெய்கள்

ண், ம், ல், ள், ன் என்ற மெய்கள் வல்லினத்தோடு புணரின், இரு வழியிலும் பெரும்பாலும் பின்வருமாறு திரியும்.

எண்	எழுத்து	திரிபு	எடுத்துக்காட்டு
1	ண்	ட்	மண் + கலம் = மட்கலம்.
2	ம்	ங் ஞ் ந்	மரம் + குறிது = மரங்குறிது. மரம் + சிறிது = மரஞ்சிறிது. மரம் + தழைக்கும் = மரந்தழைக்கும்.
3	ல்	ற்	கல் + பலகை = கற்பலகை.
4	ள்	ட்	கள் + குடம் = கட்குடம்.
5	ன்	ற்	பொன் + பணி = பொற்பணி.

ண், ள் என்னும் மெய்கள் தகரத்தோடு புணர்ந்து டகரமாகும்போது, அத் தகரமும் டகரமாகும்.

எ - டு : மண் + தாழி = மட்டாழி, மண்டாழி.
முள் + தாழை = முட்டாழை.

மட்டாழி, முட்டாழை என்று எழுதுவது தவறு.

விற்போர் (வில் + போர்) என்பதை வில்போர் என்றெழுதுவது பெரும்பிழையன்று; ஆனால், வில்ப்போர் என்றெழுதுவது பெரும் பிழையாம்.

ல், ன் என்னும் மெய்கள் தகரத்தோடு புணர்ந்து நகரமாகும் போது அத் தகரமும் நகரமாகும்.

எ - டு : கல் + தாழை = கற்றாழை.
பொன் + தோடு = பொற்றோடு.

கற்றாழை, பொற்றோடு என்றெழுதுவது தவறு.

நகரம் ண், ள் என்ற மெய்களுக்குப் பின்வரின் ணகரமாகவும், ண், ல் என்ற மெய்களுக்குப் பின்வரின் னகரமாகவும் இரு வழியிலும் திரியும்.

ளகரத்தோடு புணர்ந்து நகரம் னகரமாகும்போது, அவ்லகரமும் னகரமாகும்.

எ - டு : கண் + நீர் = கண்ணீர் - ண் + ந = ண்ண
கள் + நீர் = கண்ணீர் - ள் + ந = ண்ண
பொன் + நகை = பொன்னகை ண் + ந = ண்ண
கல் + நகை = கன்னகை - ல் + ந = ண்ண

மேற்கூறிய புணர்ச்சிகளுள் நிலைமொழியீற்று தனிக்குறிலை யடுத்த மெய்யாயிருந்தால்தான், புணர்ச்சியால் தோன்றிய இரு ணகரமும் இரு னகரமும் நிற்கும்; நெடிலை அல்லது பலவெழுத்து களையடுத்த மெய்யாயின் ஒரு ணகரமும் ஒரு னகரமும் கெடும்.

எ - று : தூண் + நெடிது = தூணெடிது
ஆள் + நலம் = ஆணலம் ஒரு ணகரம் கெட்டது.
பரண் + நீளம் = பரணீளம்
பனங்கள் + நன்று = பனங்கண்ணு

தந்தை பெயரும் மகன் பெயரும் முறையே நிலைமொழியும் வருமொழியுமாய் நின்று புணரின், நிலைமொழியீற்று னகரமெய் வருமொழி முதலிலுள்ள வல்லினத்திற்கேற்ற மெல்லினமாய்த் திரியும்.

எ - று : கிரங்கொற்றன் - கிரன்மகனாய் கொற்றன்.
பிட்டஞ்சாத்தன் - பிட்டன் மகனாகிய சாத்தன்.

ஒருவரைக் குறிக்கும் உயர்திணைப் பெயர்களும் சிறுபான்மை இப் புணர்ச்சி பெறும்.

எ - று : அரசஞ்சண்முகனார்
இராமச்சந்திரஞ்செட்டியார்
கான் + நாடு = கானாடு ஒரு னகரம் கெட்டது.
நால் + நிலம் = நானிலம்
மகன் + நல்லன் = மகனல்லன்
முதல் + நாள் = முதனாள்

'ம்' என்ற மெய் நகரத்தோடு புணரும்போது, தான் தனிக்குறிலை யடுத்து மெய்யாயின் நகரமாகத் திரியும்; நெடிலை அல்லது பல வெழுத்துகளையடுத்த மெய்யாயின் கெடும்.

எ - று : வெம் + நீர் = வெந்நீர் - திரிதல்.
வேம் + நீர் = வேநீர்.
பரம் + நெறி = பரநெறி = கெடுதல்

குறிப்பு : தந்நகரமும் றன்னகரமும் ஏறத்தாழ ஒன்றுபோல் ஒலிப்பதால் அவற்றை ஒன்றிற்கு இன்னொன்றாக எழுதக் கூடாது; எழுதின் பொருள் மாறும்.

எ - று : முந்நாள் - மூன்று + நாள்; முன்னாள் - முன் + நாள்;
தந்நலம் - தம் + நலம்; தன்னலம் - தன் + நலம்

2) தனிக்குறில் யகரமெய்யும் தனி ஐகாரமும்

தனிக்குறிலை யடுத்த யகர மெய்யின் பின்னும் தனி ஐகாரத்தின் பின்னும் வரும் மெல்லினம் மிகும்.

எ - று : செய் + நன்றி = செய்ந்நன்றி, கை + மாறு = கைம்மாறு.

குறிப்பு : இலக்கண அறிவும் உணர்ச்சியும் இல்லாத சில தான்றோன்றிகள், இக்காலத்தில் லகர ளகர மெய்கட்குப்பின் வலிமிகுத்து, கல்க்கிறான், பால்க்குடம், கேள்க்கிறோம், தூள்ப்பாக்கு என எழுதுகின்றனர். இதை ஆசிரியர் வலிபெறக் கண்டித்து அறவே ஒழிப்பார்களாக. பாற்குடம் வாட்போர் என்பவற்றைப் பால்குடம் வாள்போர் என எழுதினும் பெருங்குற்றமில்லை. கற்கிறான் - கேட்கிறோம் என்பவற்றைக் கல்க்கிறான், கேள்க்கிறோம் என எழுதுவது தமிழைக் கெடுக்கும் கழிபெருங் குற்றமாகும்.

10. வலிமிகும் இடங்கள்

பின்வரு மிடங்களில் வருமொழி முதலில் வரும் வல்லினம் கட்டாயம் மிகும்.

1) 2ஆம் வேற்றுமைக்கும் 4ஆம் வேற்றுமைக்கும் பின் (இங்கு வேற்றுமை யென்றது வேற்றுமை விரியை.)

எ - று : பாடத்தைப் படித்தான்; ஊருக்குப் போனான்.

2ஆம், 4ஆம் வேற்றுமைத் தொகையாயின் மிகாது.

எ - று : உரை கண்டான் (2ஆம் வே.), ஊர் போனான் (4ஆம் வே.)

பாடசாலைக்கு அனுப்பினான் என்று வருமொழி முதலில் வலிவராவிடத்து வலியிட்டெழுதுவது பெருந்தவறு.

2) நிகழ்கால வினையெச்சத்திற்குப் பின்னும் (After the Infinitive Mood) அகரவீற்றுக் குறிப்பு வினையெச்சத்தின் பின்னும்.

எ - று : செய்யப் போனான் - நி.கா. வி.எ.

வலியச் சொன்னான்; விரைவாகப் பேசினான் - கு.வி.எ.

3) யகர மெய்யீற்று இறந்தகால வினையெச்சங் (Past Participle) கட்டுப் பின்னும், குறிப்பு வினையெச்சத்திற்குப் பின்னும்.

எ - று : போய்ப் படித்தான், ஆய்ப் போயிற்று - இ.கா.வி.எ.

விரைவாய்ப் போனான் - கு.வி.எ.

ஆய் என்பது ஆ என்னும் பகுதியடியாய்ப் பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம்.

4) தான, தத்த, தாத்த, தனத்த என்னும் வண்ண வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சங்கட்குப்பின்.

தனிநெடிலடுத்த குறிலாய் வருவது 'தான' வாய்பாடு.

எ - று : ஓடிப்போனான்.

இரு குறிலுக்கிடையில் வல்லின மெய் வருவது 'தத்த' வாய்பாடு. (தமிழில் ஒரு சொல்லில் வல்லின மெய்க்குப் பின் வரும் எழுத்தெல்லாம் வல்லின உயிர்மெய்யாகவே யிருக்கும்).

எ - று : தட்டிச்சொன்னான்; விட்டுக்கொடுத்தான்.

தனிநெடிற்குங் குறிலுக்கு மிடையில் வல்லினமெய் வருவது 'தாத்த' வாய்பாடு.

எ - று : சேர்த்துக்கொள், காத்துக்கொண்டான், வாழ்த்திக்கொடு, மாற்றிப்பேசு.

குறிலிணைக்குங் குறிற்கு மிடையில் வல்லினமெய் வருவது 'தனத்த' வாய்பாடு. (இணை - இரண்டு; சோடு.)

எ - று : எடுத்துச்சொல், வருத்திப்பார்.

இங்குக் கூறப்பட்ட வாய்பாட்டுச் சொற்கள் பிற சொற்களோடு கூடி நிற்பினும் வலிமிகல் தவறா. இஃது அடுத்த விதிக்கும் ஒக்கும்.

5) இகர ஈற்றுத் தனன, தந்த, தாந்த, தனந்த என்னும் வண்ண வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சங்கட்குப்பின்.

மூன்று குறில் அடுத்தடுத்து வருவது 'தனன' வாய்பாடு.

எ - று : அருளிச்செய்தான், எழுதிக்கொடுத்தான்.

இரு குறிற்கிடையில் மெல்லின மெய்வரின் 'தந்த' வாய்பாடாம். (ஈற்றுக்குறில் வல்லின உயர்மெய்யாகும்.)

எ - று : மங்கிப்போனது.

ஒரு தனி நெடிற்கும் வல்லின உயிர்மெய்க் குறிலுக்கு மிடையில் மெல்லின மெய்வரின் 'தாந்த' வாய்பாடாம்.

எ - று : வாங்கிக்கொண்டான்.

ஒரு குறிலிணைக்கும் வல்லின உயிர்மெய்க் குறிலுக்கு மிடையில் மெல்லின மெய்வரின் 'தனந்த' வாய்பாடாம்.

எ - று : விரும்பிப் படித்தான்.

குறிப்பு : இங்குக் கூறப்பட்டுள்ள வண்ண வாய்பாடுகளைத் திருப்புகழ் வாயிலாய் ஆசிரியர் மாணவர்க்குத் தெளிவாக்குக.

6) அ, இ, உ, எ; அந்த, இந்த, உந்த, எந்த; அப்படி, இப்படி, உப்படி, எப்படி என்னும் சுட்டுவினாச் சொற்கட்குப் பின்.

எ - டு : அப்பையன், அந்தப் பையன், அப்படிச் சொன்னான்.

அங்கு, இங்கு, உங்கு, எங்கு; ஆங்கு, ஈங்கு, ஊங்கு, யாங்கு; ஆண்டு, ஈண்டு, யாண்டு என்னும் சுட்டு வினாச் சொற்கட்குப் பின்னும் வலிமிகும்.

எ - டு : அங்குச் சென்றான், ஈண்டுத் தந்தான், யாண்டுப் பெற்றான்.

அங்கு, அப்படி, ஆங்கு, ஆண்டு முதலியவை இறுதியில் ஏகாரம் பெறின் என்றும் இயல்பாம்.

எ - டு : அங்கே, அப்படியே, ஆங்கே, ஆண்டே - போனான்.

படி என்னுள் சொல் சுட்டுவினாவெழுத்துகளையடுத்து வராது பெயரெச்சங்களை யடுத்துவரின் இயல்பாம்.

எ - டு : சொன்னபடி செய், சொல்லுகிறபடி செய், சொல்லும்படி செய்.

7) ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்ச வினையெச்சங்கட்கும், 'செய்யா' என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்திற்கும் பின்.

எ - டு : உண்ணாக்குதிரை - ஈ. எ. பெ. எ.

படியாச் சென்றான் - ஈ. எ. வி. எ.

பெய்யாக் கொடுக்கும் - செ. வ. வி. எ.

8) மகராறு கெட்டுக் குறிப்புப் பெயரெச்சமாய், நிற்கும் பண்புப் பெயர்கட்குப்பின் (பண்புத்தொகை).

எ - டு : மரப்பலகை, வட்டக்கல்.

9) ட, ற இரட்டித்த நெடிற்றொடர் உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கட்குப் பின்னும், வன்றொடர் மென்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கள் நிலைமொழியா யமைந்த தொகைச் சொற்களிலும்.

எ - டு : ஆட்டுக்கால், முரட்டுப்பயல், கிணற்றுத்தவளை, ஆற்றுப்பாய்ச்சல், நூற்றுக்கணக்கு.

கேடுகாலம், பேறுகாலம், வீடுபேறு, நாடுகிழவோன் முதலிய தொடர்களில் ட, ற இரட்டாமையின் வலி மிகவில்லை.

வன்றொடர் : எ - டு : பட்டுத்துணி, கொக்குக்கால், பாட்டுக்கூட்டம், கிழக்குத்திசை.

மென்றொடர் : எ - று : குண்டுக்கல், பாம்புத்தோல், கன்றுக்குட்டி, மருந்துப்பை.

சில மென்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கள் புணர்ச்சியில் வன்றொடராவதுமுண்டு.

எ - று : பாம்புத்தோல், மருத்துப்பை.

ஆறு என்னும் பெயர் எண்ணைக் குறிப்பின் வேற்றுமையினும் இரட்டாது இயல்பாய்ப் புணரும்; பிறவற்றைக் குறிப்பின் இரட்டும்.

எ - று : ஆறில் ஐந்தைக் கழி - எண்ணுப்பொருள்.

ஆற்றில் இறங்கு, அவ்வாற்றால் - பிறபொருள்.

10) புணர்ச்சியில் வன்றொடராகி 'அம்' சாரியை பெறாத மென்றொடர்க் குற்றியலுகரங்கட்குப்பின்.

எ - று : இருப்புப்பாதை.

11) ஐகாரச்சாரியை பெற்ற குற்றியலுகரச் சொற்கட்குப்பின்.

எ - று : பண்டைக்காலம், அற்றைக்கூலி, ஒற்றைப்பனை, இரட்டைப்பிள்ளை.

12) அத்து இற்றுச் சாரியைப் பெயர்கட்குப்பின்.

எ - று : பட்டினத்துப் பிள்ளையார், பதிற்றுப்பத்து.

13) மு (பெ. எ.), எட்டு, பத்து என்னும் எண்ணுப்பெயர்கட்குப்பின்.

எ - று : முக்கால், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு.

14) உயிரையும் யரழ் மெய்களையும் இறுதியாகவுடைய நிலைமொழிகளுள்ள தொகைச்சொற் (compound words)களில்,

எ - று : கிளிக்கூண்டு, இடைச்சேரி, ஏப்புழை (ஏ - அம்பு), வாய்க்கால், ஊர்க்குருவி, தமிழ்ச்சங்கம்.

11. வலிமிகா இடங்கள்

1) 3ஆம் வேற்றுமை ஒரு, ஓடு என்னும் உருபுகட்குப்பின்.

எ - று : முருகனோடு பேசினான்.

2) 6ஆம் வேற்றுமைக்குப் பின்.

எ - று : கண்ணகி கற்பு, என் கால்கள் - வேற்றுமைத் தொகை. எனது புத்தகம், என்னுடைய கை - வேற்றுமை விரி.

3) இனின்று, இலிருந்து என்னும் 5ஆம் வேற்றுமை உருபுக் குப்பின்.

எ - று : மரத்தினின்று குதித்தான், வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டான்.

4) அகரவீற்றுப் பல்வகைப் பெயரெச்சங்கட்குப் பின்.

எ - று : வந்த பையன், வருகிற திங்கள், பெரிய பட்டினம், பறவாத கொக்கு, அல்லாத காலம், இல்லாத பொருள்.

5) வினைத்தொகையில்.

எ - று : சுடுசோறு, விடிகாலை.

6) உகர ஈற்றுத் தனன், தந்த, தாந்த, தனந்த என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சங்கட்குப்பின்.

எ - று : பொருது பெற்றான் - 'தனன்' வாய்பாடு
என்று சொன்னான் - 'தந்த' வாய்பாடு
நீண்டு சென்றது - 'தாந்த' வாய்பாடு
ஒளிந்து கொண்டான், விரைந்து பேசினான் - 'தனந்த'
வாய்பாடு.

7) தனிக்குறிலை யடுத்த யகர மெய்யாயிருக்கும் வினைகளின் இறந்தகால எச்சத்திற்குப்பின்.

எ - று : செய்துகொள், கொய்து தின்.

8) துவ்வீற்றுக் குறிப்பு வினையெச்சத்திற்கும் எதிர்மறை வினையெச்சத்திற்கும் பின்.

எ - று : நெடிது பேசினான் - கு.வி.எ.
செய்யாது போனான், இல்லாது போயிற்று - எ.ம.வி.எ.

9) துவ்வீற்றுச் சுட்டுவினாப் பெயர்கள் பெயரெச்சமாய் நிற்கும்போது.

எ - று : அது போம்து? எது போம்து?

10) ஏவலல்லாத வினைமுற்றுத் தொடரில்.

எ - று : வந்தன குதிரை, வந்தன மாடுகள்.

11) ஆ, ஏ, ஓ என்னும் இடைச்சொற்கட்குப் பின்.

எ - று : நம்பியா பெரியன்? செய்யவே செய்வான். எவனோ கொண்டான்.

12) மு (பெ. எ.), எட்டு, பத்து என்பவையல்லாத பிற உயிரீற்று எண்ணுப் பெயர்கட்குப்பின்.

எ - று : ஒரு பையன், மூன்று காலம், அறுபது, எழுபது சீர், நூறு பேர்.

எழுவாய்த் தொடரிலும் விளித்தொடரிலும் பெரும்பாலும் வலிமிகா.

எ - று : கோழி கூவிற்று. மருதா! செல்.

குறிப்பு : விதிகட்கு அமையாமல் இங்குக் காட்டப்படாத வலிமிகும் இடங்களையும் வலிமிகா இடங்களையும் மறைமலையடிகள், மகிழ்நன், நாட்டார், கா.சுப்பிரமணியப் பிள்ளை முதலியோர் எழுதிய உரைநடை நூல்களிற் கண்டு தெளிக.

சொல்லியல் - ETYMOLOGY

1. எண்ணடி உயர்திணைப்பெயர்

ஒருவன், ஒருத்தன் (ஆண்பால்), ஒருத்தி (பெண்பால்), ஒருவர் (பொதுப்பால்) என்பன ஒன்று என்னும் ஒருமை எண்ணடியாய்ப் பிறந்த உயர்திணைப் பெயர்களாகும்.

ஒருவள் என்பது தவறு.

இருவர், மூவர், நால்வர், ஐவர், அறுவர், எழுவர், எண்மர், ஒன்பதின்மர், பதின்மர், பதினொருவர், பன்னிருவர், பதின்மூவர் அல்லது பன்மூவர், பத்தொன்பதின்மர், இருபதின்மர், இருபத்தொரு வர், தொண்ணூற்றுவர், நூற்றுவர், நூற்றொருவர், நூற்றுப்பதின்மர், நூற்றுத்தொண்ணூற்றுவர், தொள்ளாயிரவர், ஆயிரவர், பதினாயிர வர், இலக்கவர், கோடியர் என்பன, இரண்டு முதலிய பன்மையெண்ணடியாகப் பிறந்த உயர்திணைப் பெயர்களாகும்.

இரண்டுபேர், மூன்றுபேர், இருபேர், முப்பேர் என்பவற்றினும் இருவர், மூவர் என்பன சிறந்தனவாகும்.

இருபத்தி, நூத்தி என்பன இருபத்து, நூற்று என்றிருத்தல் வேண்டும்.

2. இருபாற் பெயர்கள்

i. உயர்திணை - மக்கட் பெயர்

ஆண்பால்

அந்தணன்

அமைச்சன்

அரசன்

பெண்பால்

அந்தணி

அமைச்சி

அரசி, தேவி

ஆசிரியன்	ஆசிரியை
ஆடவன்	பெண்டு
ஆடீஉ	மகடீஉ
ஆயன்	ஆய்ச்சி
உபாத்தியாயன் (வ.)	உபாத்தியாயினி, உபாத்திச்சி
உழவன்	உழுத்தி
எசுமான் (வ.)	எசுமானி, எசுமாட்டி
கனவான்	கனவதி
கணவன்	மனைவி
கிழவன் (தலைவன்)	கிழுத்தி
கிழவன் (முதியோன்)	கிழவி
குணவான்	குணவதி
குணாளன்	குணாட்டி
கூத்தன்	கூத்தி, விறலி
சிறுக்கன்	சிறுக்கி
சிறுவன்	சிறுமி
சீமான்	சீமாட்டி
தம்பிரான்	தம்பிராட்டி
தனவந்தன் (வ.)	தனவந்தி
தனவான் (வ.)	தனவதி
திருமான்	திருமாட்டி
திருவாளன்	திருவாட்டி
தூர்த்தன் (வ.)	தூர்த்தை
தேவராளன்	தேவராட்டி
தொழும்பன்	தொழுத்தை
நம்பி	நங்கை
நாயன்	நாய்ச்சி
பத்தன்	தேவபத்தினி
பண்டிதன்	பண்டிதை
பாணன்	பாடினி, பாணி, பாணிச்சி
பார்ப்பான்	பார்ப்பாத்தி
பார்ப்பனன்	பார்ப்பனி
பிரான்	பிராட்டி
புண்ணியவான்	புண்ணியவதி
புலவன்	புலத்தி
பெருமகன்	பெருமகள்
பெருமான்	பெருமாட்டி
பையன்	பெண்பிள்ளை
மணவாளன்	மணவாட்டி
மருகன்	மருகி
மணாளன்	மணாட்டி

மாணவன்	மாணவி
மாணாக்கன்	மாணாக்கி
வணிகள்	வணிகச்சி
வாலன் (வ.),	வாலை
வாலிபன், வாலியோன்	
வீரன் (வ.)	வீரி
வெள்ளாளன்	வெள்ளாட்டி
வேளாளன்	வேளாட்டி
வேண்மகன்	வேண்மகள்

திருமதி என்பது ஸ்ரீமத் (ஸ்ரீமான்) என்னும் ஆண்பாலின் பெண்பாலான ஸ்ரீமதி என்பதன் திரிபாகும்.

குருவிக்காரிச்சி, கொல்லைக்காரிச்சி, வெள்ளாட்டிச்சி முதலிய பெண்பாற் பெயர்கள் ஒரு பயனுமின்றி இருபெண்பால் ஈறுபெற்றமையின் வழுவாகும்.

பிள்ளை என்னும் பெயர் வடார்க்காட்டு வட்டத்தில் பையனையும், தென்னாட்டில் பெண்பிள்ளையையும் குறிக்கிறது. இது வழக்குப் பற்றியது.

பெண்மையை விரும்பும் ஆண் பேடி என்றும், ஆண்மையை விரும்பும் பெண் பேடன் என்றும், ஆண்மையையேனும் பெண்மையையேனும் விரும்பாத ஆண் அல்லது பெண் பேடு என்றும், ஆணும் பெண்ணுமல்லாதவர் அலி என்றும் கூறப்படுவர்.

மகன், மகள் என்னும் முறைப்பெயர்களின் பன்மையை ஆண்மக்கள், பெண்மக்கள் என்றேனும், புதல்வர், புதல்வியர் என்றேனும் குறித்தல் வேண்டும். மகார் என்பது ஆண்மக்களையும் மகளிர் என்பது பொதுவாய்ப் பெண்களையும் குறிக்கும். மகன்கள், மகள்கள் என்றெழுதுவது தவறாம்.

ii. தெய்வப் பெயர்

ஆண்பால்

இந்திரன் (வ.)
காமன்
சிவம், சிவன்
திருமால்
தேவன்
நான்முகன் (பிரமன்)

பெண்பால்

இந்திராணி
இரதி (வ.)
சிவை
தேவி
திருமகள்
நாமகள், கலைமகள் (சரஸ்வதி)

நாராயணன் (வ.)
பரன்

நாராயணி
பரை

தெய்வம், தேவதை, தேவு என்பன பொதுப்பால்.

iii. அஃறிணைப் பெயர்

ஆண்பால்	பெண்பால்	பொதுப்பால்
அலவன்	பெடை நண்டு	நண்டு
அன்னச்சேவல்	அன்னப்பெடை	அன்னம்
எருமைக்கடா	எருமைக்கிடாரி	எருமை
புலியொருத்தல்	புலிப்பிணா	புலி
கடா, தகர்	மறி	ஆடு
கடுவன்	மந்தி	குரங்கு
கலை, இரலை	பிணை	மான்
களிறு	பிடி	யானை
காளை	ஆ, ஆன்	பெற்றம், மாடு
சேங்கன்று	கிடாரிக்கன்று	கன்று
சேவல்	பெட்டைக்கோழி	கோழி

இங்குக் கூறிய அஃறிணை யிருபாற் பாகுபாடு வழக்குப் பற்றியது. இலக்கணம் பற்றியதன்று.

இங்குக் கூறாத பிற அஃறிணை உயிர் (பிராணி) கட்கெல்லாம் ஆண்பாற்கு ஆண் என்பதும், பெண்பாற்குப் பெண் என்பதும் அடையாகச் சேர்க்கப்படும். பெண் என்பது பிணா, பிணவு, பிணவல், பிணை, பெட்டை, பெடை, பேடு, பேடை என்றும் திரியும். பிணாமுதலிய நான்கும் விலங்கிற்கும், பெடை முதலிய மூன்றும் பறவைக்கும் பெரும்பாலும் உரியவாகும்; பெட்டை என்பது இரு திணைக்கும் பொது.

மறி என்பது உலக வழக்கில் கழுதை குதிரைகளின் பெண் பாலை உணர்த்தும். ஏறு அல்லது ஏற்றை என்பது நூல் வழக்கில் அரிமா (சிங்கம்), புலி, மாடு முதலிய ஆற்றலுள்ள விலங்குகளின் ஆண்பாலை யுணர்த்தும். புலி, அரிமா, நாய், பன்றி முதலியவற்றின் பெண்பால் பிணா, பிணவு, பிணவல் என்று கூறப்படும்.

அன்னம் என்னும் வடசொற்கு, நேரான தென்சொற்கள் எகினம் (எகின்), ஓதிமம் என்பன.

3) இழிவடைந்த சொற்கள் (Degraded words)

சில சொற்கள் வழக்குப்பற்றியும், மக்களின் ஒழுக்கக்கேடு பற்றியும் இழிவடைந்துள்ளன. அவற்றை விலக்கல் வேண்டும்.

எ - டு :

சொல்	முன்னைப்பொருள்	இற்றைப் பொருள்
தாசி (வ.)	கடவுளடியாள்	வேசி, விலைமகள்
தேவடியாள்	கடவுளடியாள்	வேசி, விலைமகள்
சிறுக்கி	சிறுமி	கீழ்மகள்
பயல்	பையன்	கீழ்மகள்
சேரி	இடையர் குடியிருப்பு	தாழ்ந்தோர் குடியிருப்பு
பறை	தோற் கருவி	தாழ்ந்தோர் மேளம்

4) உயர்வடைந்த சொற்கள் (Elevated Words)

சில சொற்கள் நாளடைவில் தம் தீப்பொருள் மாறி நற்பொருள் பெற்றுள்ளன. அவற்றை நற்பொருளிற் கொள்ளவேண்டும்.

எ - டு :	சொல்	முன்னைப்பொருள்	இற்றைப்பொருள்
	களி	குடி வெறி	மகிழ்ச்சி

5) பொருள் திரிபு (Change in Meaning)

சில சொற்கள்தாம் முதலிற் குறித்த பொருளையிழந்து இன்று வேறு பொருள் குறிக்கின்றன. அவற்றைப் புதுப் பொருளிலேயே வழங்கவேண்டும்.

எ - டு :

சொல்	முன்னைப்பொருள்	இற்றைப்பொருள்
எண்ணெய் (எள் + நெய்)	நல்லெண்ணெய்	எண்ணெய்ப் பொது
பரதேசி (வ.)	அயல்நாட்டான்	பண்டாரம்

சில பெயர்கள் ஆண்பாலில் ஒருபொருளும், பெண்பாலில் மற்றொரு பொருளு முணர்த்தும்; அவற்றைக் கவனித்தல் வேண்டும்.

எ - டு :	தோழன் - தோழி,	பத்தன் - பத்தினி,
	விலைமகள் - விலைமகள்,	தாசன் - தாசி.

சில துணைவினைகள் உடன்பாட்டில் தம் பழம்பொருளையும், எதிர்மறையில் அதை இழந்தும் இழவாதும் ஒரு புதுப் பொருளையும் உணர்த்துவனவாகும்.

எ - று :

உடன்பாடு

செய்யமாட்டுவேன் - I can do
செய்யக்கூடும் - can do
செய்ய முடியும் - can do

செய்யப்படும் - will be done
(should be done - செய்யுள்
வழக்கு)

எதிர்மறை

செய்யமாட்டுடேன் - I will not do
செய்யக்கூடாது - should not do
செய்ய முடியாது - cannot do,

shall not do
செய்யப்படாது - will not be done,
should not do, or should not
be done.

படாது என்னும் துணைவினை விலக்குப் (prohibition) பொருளில் எல்லாப் பாற்கும் இடத்திற்கும் ஏற்கும்; நிகழாமை அல்லது கூடாமைப் பொருளில் படர்க்கை ஒன்றன்பாற்குமட்டும் ஏற்கும்.

எ - று : 1) அவன், அவள், அவர், அது, அவை = இங்கே வரப்படாது (Impersonal)

2) அது அகப்படாது = It cannot be got or caught.

அது சொல்லப்படாது = It will not be told.

நன்மைக்கும் தீமைக்கும் பொதுவான சில குணப்பெயர்கள் நாளடைவில் பொதுமை நீங்கி, நல்லது அல்லது தீயதைமட்டும் உணர்த்தும்.

எ - று : மணம், வாசனை (வ.) - நல்ல வாசனை
நாற்றம், வீச்சம் - தீய வாசனை

6) இகழ்ச்சிச் சொற்கள் (Ridiculous Terms)

கிழம், கிழடு, முதலி, வாத்தி முதலிய இகழ்ச்சிச் சொற்களை நீக்கிக் கிழவன், கிழவி, முதலியார், வாத்தியார் முதலிய சிறந்த வடிவங்களைக் கொள்ளவேண்டும்.

7) இழிசொற்கள் (Slang Words)

அன்னா! (அந்தா!), ஆச்சு, கண்ணாலம், தவக்களை, தவக்கா, பீச்சங்காய், பெண்சாதி, மச்சான், மச்சாவி, வரச்சே, வரச்சில, வெஞ்சணம் முதலிய இழிசொற்களை நீக்கிவிட்டு உயர்சொற்களை வழங்கவேண்டும்.

8) வழுவச் சொற்கள் (Erroneous Words)

பிழை

அக்கானி
 அக்கிராரம்
 அஞ்சலப்பெட்டி
 அதுகள்
 அத்திம்பேர்
 அத்திரிப்பாச்சா
 அப்படியாக்கொத்த
 அப்பாவி
 அமக்களம்
 அமயம்போடு
 அமிஞ்சி
 அம்மாஞ்சி
 அம்மாள்
 அய்யர்
 அரட்டவாளை
 அரணாக்கயிறு, அண்ணாக்கயிறு
 அருகாமை
 அலமேல்
 அவங்க, அவன்கள்
 அறுதலி
 ஆத்துக்கு
 ஆம்படையான்
 ஆம்படையாள்
 ஆம்பிளை
 ஆமக்கன்
 ஆமா
 இத்தினி
 இத்துணாண்டு
 இருவாட்சி
 ஈர்கலி
 உத்தரவன்னியில்
 உருத்து
 உன்னி
 ஊரணி

திருத்தம்

அக்காரநீர்
 அக்கிராகரம்
 அஞ்சறைப்பெட்டி
 அவை
 அத்தையன்பர், அத்தியன்பர்
 அத்திரிப்பாய்ச்சல்
 அப்படியாதற்குகந்த
 அற்ப ஆவி
 அமர்க்களம்
 அபயம் (வ.)
 அழுழுஞ்சி* (போடு)
 அம்மான் சேய்
 அம்மை
 ஐயர்
 அரைத்தவளை
 அரைஞாண் கயிறு
 அருகண்மை
 அலர்மேல் (மங்கை)
 அவர்கள்
 அறுதாலி
 அகத்துக்கு
 அகமுடையான்
 அகமுடையாள்
 ஆண்பிள்ளை
 ஆண்மகன்
 ஆம்
 இத்துணை
 இத்துணையுண்டு
 இருள்வாசி
 ஈர்கொல்லி
 உத்தரவின்றி
 உரித்து
 உண்ணி (tick)
 ஊருண்ணி, ஊருணி

* இலவச உழைப்பைக் குறிக்கும் அமஞ்சி என்னும் சொல் வேறு.

எகனை
 எண்ணை
 எத்தலாட்டி
 எம்பழது
 ஏவில
 ஏழரைநாட்டான்
 ஏழரைநாட்டுச் சனியன்
 ஏஷு
 ஒண்டியாய்
 ஒப்படியாள்
 கசுமாலம்
 கடற்கண்ணி
 கடாரங்காய்
 கண்டு சுத்தி
 கண்ட்ராவி
 கண்ணாம்பூச்சி
 கண்ணாலம்
 கண்ணுக்கு மாசியாய்
 கந்தட்டி
 கம்நநாட்டி
 கயிசடை
 களவாணி
 காச்சாரம்
 காடுவாசாதியா
 காணும்
 காணோம்
 (தன்மைப் பன்மை)
 கார்
 குஞ்சிரிப்பு
 குருமாயி
 குதவளை, குரவளை
 குறுணா
 கேடயம்
 கொம்மேசுரம்
 கோடாலி
 கோப்பாளம்
 கோமணம்
 சட்டாலொட்டா
 சாக்கடை

எதுகை
 எண்ணெய்
 எந்தத்தாட்டி
 எண்பது
 ஏ பயலே
 ஏழரையாட்டையான்
 ஏழரையாட்டைச் சனியன்
 ஏழு
 ஒன்றியாய்
 ஒப்படியாள்
 கழிமலம், கசிமலம்
 கடற்கன்னி
 கடாநாரத்தங்காய்
 கண்ட சித்தி
 கண்ணராவி
 கண்ணாம்பொத்தி
 கலியாணம்
 கண்ணுக்குள் மாசாய்
 கண்திருஷ்டி, கண்திருட்டி
 கைம்பெண்டாட்டி
 கழியாடை, கழிசடை
 களவாளி
 கிரகசாரம்
 காடுவாழ்சாதியாய்
 காணேன் (தன்மை ஒருமை)
 காணான்-ள்-ர் (படர்க்கை)
 கா (to protect)
 குறுஞ்சிரிப்பு
 குழிமி ஆய்
 குரல்வளை
 குறுநொய்
 கேடகம்
 குமரீசுவரம்
 கோடரி
 கோபாலம்
 கோவணம், கௌபீனம்
 சட்டியிஸாட்டா
 சாய்கடை

சாயங்காலம்	சாயுங்காலம்
சாயந்தரம்	சாயுந்தரம்
சாயரட்சை, சாய்கிறச்சே	சாய்கையிலே
சாற்றுக்கவி	சாத்துகவி
சிரங்கை	சேரங்கை
சிலது	சில
சிலதுகள்	சில
சிறுவாடு	சிறுபாடு
சீக்காய்	சிகைக்காய்
சீத்துவம்	சீவத்துவம் (வ.)
சீதபேதி	சீலபேதி (வ.)
சீர்மை	சீமை
சுகிர்தலிகிர்தம்	சுகரலிகிர்தம் (வ.)
சுய்யம்	சுழியம், சுசியம் (வ.)
சூசுவா	சுவசிவா
செத்தபொறு	சற்றேபொறு
செவத்தில், சுவத்தில்	சுவரில்
சேதி	செய்தி
சொற்பனம்	சொப்பனம் (வ.)
சொர்ணத்தம்மாள்	சொர்ணம்மா
ஜாமந்தி	செவ்வந்தி
தலகாணி	தலையணை
தவக்களை	தவளை
தாவடம்	தாழ்வடம்
(மாட்டுத்) தாவணி	தாம்பணி, தாமணி
தாவல, தாவிளை, தேவல	தாவில்லை (குற்றமில்லை), தாழ்வில்லை
தாவாரம்	தாழ்வாரம்
திகட்டு	தெவிட்டு
திருவவதரித்தார்	திருவவதாரஞ் செய்தார் (திரு என்பது பெயரைட்டுந் தழுவும்)
திருவாத்தான்	திருவையாற்றான்
திரேகம்	தேகம் (வ.)
தின்மை	தீமை
துபாஷ்	துவிபாஷி (வ.)
தீட்டுக்கவி	சீட்டுக்கவி
தேழ்வை	தேவை

தொக்கி
 தொண்ணூற்றுப் பச்சை
 நசுக்குணி
 நஞ்சை
 நடலம்
 நாசுவன்
 நாணயம் (மெய்ம்மை)
 நாமம்
 நாத்துனாள்
 நாராங்கி
 நிகளம்
 நீச்சுத்தண்ணீர்
 நீத்துப்பாவுகம்
 நீராவி
 நெத்திலி
 நெருப்பிளந்து போகிறது
 நொங்கு
 நௌவாப்பழம்
 பசுவந்தினை
 படலம்
 பதியம்
 பதனி
 பரியாரி
 பலது
 பலதுகள்
 பாவக்காய்
 புளவரத்தான்
 புஞ்சை
 பெத்தியாபெத்தியா
 பழவம்
 பொட்டலம்
 பொம்பிளை
 பொம்மநாட்டி
 மகிசி
 மசி
 மணத்தக்காளி
 மதமதாழி
 மாங்காமரம்

தொக்கு (இ.கா.வி.எ.)
 திருநீற்றுப் பச்சை
 நசுக்குணி, நசுங்குணி
 நன்செய்
 நடம், நடனம்
 நாவிதன்
 நாநயம்
 இராமம்
 நாத்தூணாள்
 நாதாங்கி
 நீளம்
 நீர்ச்சோற்றுத் தண்ணீர்
 நீர்ச்சோற்றுப் பாகம்
 நீர்வாவி (தடாகம்)
 நெய்த்தோலி
 நெருப்பெழுந்து வேகிறது
 நுங்கு
 நாவல்பழம்
 பசுவந்தனை
 படம் (picture)
 பதிகம்
 பதநீர்
 பரிகாரி
 பல
 பல
 பாகற்காய்
 பிழைபொறுத்தான்
 புன்செய்
 பார்த்தையா பார்த்தையா
 பவழம்
 பொட்டலம்
 பெண்பிள்ளை
 பெண், பெண்டாட்டி
 மகிழ்ச்சி
 மை
 மணித்தக்காளி
 முதுமக்கட்டாழி
 மாமரம்

மாட்டுப்பெண்
 மாப்பிள்ளை
 மாஸ்திகல்
 மானம்பார்த்த பூமி
 மானாங்காணியா
 மானாமாரி
 முயற்சித்தான்
 முந்தாணி
 மூதி
 மொகனை
 மொழுகடி
 ரங்கள், ரெங்கள், இரங்கள்
 ரண்டகம்
 ரத்தம், இரத்தம்
 ரம்பம்
 ராகம்
 ராவு
 ரெட்டிப்பு
 ரெண்டு
 ரெம்ப, ரொம்ப
 ரேழி
 லக்கம், லெக்கம்
 லம்பு
 லெக்கு
 (ஒரு) வடியாய் (வருகிறது)
 வரக்குள்ள
 வரச்சே, வரச்சில
 வாக்கப்படு
 வாணீர்
 வாணாலவாங்குகிறான்
 வாய்வு, வாழ்வு
 விடியங்காட்டி
 வெங்கடேசன்
 வெள்ளங்காட்டி
 வேஷ்டி
 வேணும்
 வேணுமாய்க்
 கேட்டுக்கொள்கிறோம்

மணாட்டுப் பெண்
 மணவாளப்பிள்ளை
 மகா சதிக்கல்
 வானம் பார்த்த பூமி
 வானாங்காணியாய்
 வானாவாரி
 முயன்றான்
 முன்றானை
 மூதேவி
 முகனை, மோனை
 மகிழடி
 அரங்கள்
 இரண்டகம்
 அரத்தம்
 அரம்பம்
 அராகம், இராகம்
 அராவு
 இரட்டிப்பு
 இரண்டு
 நிரம்ப
 இடைகழி
 இலக்கம்
 அலம்பு
 இலக்கு
 படியாய்
 வரற்குள்ளே
 வருகையிலே
 வாழ்க்கைப்படு
 வாய்நீர்
 வாழ்நானை வாங்குகிறான்
 வாயு
 விடியக்காட்டி
 வேங்கடேசன்
 வெள்ளெனக்காட்டி
 வேட்டி
 வேண்டும்
 வேண்டுமென்று
 கேட்டுக்கொள்கிறோம்

வந்தாக்கா போனாக்கா முதலியன வந்தக்கால் போனக்கால் முதலியனவாகவும், வரச்சே போகச்சே முதலியன வருகையிலே போகையிலே முதலியனவாகவும், எழுதப்பெறல் வேண்டும்.

சில முறைப்பெயர்களின் விளிவேற்றுமை வடிவங்கள் முதல் வேற்றுமைக்குப் பதிலாக வழங்கிவருகின்றன. அவற்றுட் சில வழக்கு நோக்கி அமைக்கப்படும். ஆனால், அவற்றுக்குமேல் எகர ஒற்றுச் சேர்ப்பதும் ரகர வொற்றுச் சேர்ப்பதும் வழுவாகும். உயர்வுப் பன்மைவிகுதி முதல் வேற்றுமையோடுதான் சேரும்.

எ - டு :

1ஆம் வே.	8ஆவே.	பிழை	திருத்தம்
ஐயன்	ஐயா		
அப்பன்	அப்பா	அப்பார்	அப்பனார்
அம்மை	அம்மா	அம்மாள்	
அண்ணன்	அண்ணா	அண்ணார்	அண்ணனார்
அக்கை	அக்கா	அக்காள்	
தங்கை	தங்கா	தங்காள்	
மாமன்	மாமா		

விளிவேற்றுமை வடிவுகளுள், தங்கா என்பது தவறு; உயர்வு கருதும்போது அப்பாஅம்மாஅண்ணாஅக்காமாமா என்பன வற்றையும், அப்பனார் அம்மையார் அண்ணனார் அக்கையார் தங்கையார் மாமனார் என்று வழங்குவதே சிறந்தது.

அண்ணன்காரன் அக்காக்காரி என்று முறைப்பெயர்களுடன் காரன் காரி ஈறுகளைச் சேர்ப்பதும், வரப்பட்ட போகப்பட்ட என்று செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளைச் செயப்பாட்டு வினை களாகக் கூறுவதும், என்னங்க, வந்தானுங்க என முன்னிலைக்குரிய 'உங்கள்' (உம் + கள்) விகுதியைப் படர்க்கைச் சொல்லொடு சேர்த்துக் கூறுவதும், வந்தக்கால் என்பதை வந்தாக்கா என்பதும், சிறுமியைப் பெட்டைப்பசன் பெண்மகன் என்பதும், தப்பிக்கொண்டான் என்னும் பொருளில் தப்பித்துக்கொண்டான் என்பதும், சும்மாவிரு என்னும் பொருளில் பேசாமலிரு என்று சொல்லுவதும் வழுவாகும்.

9) மிகைபடு சொற்கள் (Redundancy)

சில சொற்றொடர்கள் உலக வழக்கில் மிகைபடக் கூறலாக வழங்கிவருகின்றன.

எ - டு :

பிழை

அரைஞாண் கயிறு, கொடி
ஆண்பிள்ளைப் பிள்ளை
ஆண்பிள்ளை ஆள்
காரான் பசு
பெண்பிள்ளை ஆள்
பெண்பிள்ளைப் பிள்ளை
பெண்பெண்டாட்டி
மாங்காய்ப் பழம்
வெந்நீர் தண்ணீர்

திருத்தம்

அரைஞாண்
ஆண்பிள்ளை
ஆடவன், ஆண்பிள்ளை
காரா, காரான்
பெண், பெண்டு, பெண்பிள்ளை
பெண்பிள்ளை
பெண், பெண்டு, பெண்டாட்டி
மாம்பழம்
வெந்நீர்

பச்சைத்தண்ணீர், சுடுதண்ணீர் என்பன பொருள் பற்றின வேனும் அத்துணைச் சிறந்தவல்ல. தண்ணீர், வெந்நீர் என்பனவே தகும்.

கேட்டுவாசல், ஷாப்புக்கடை என ஆங்கிலச் சொற்களோடு தமிழ்ச்சொற்களை இணைத்து மிகைபடக் கூறுவது பெருவழு வாகும்.

அவைகள், ஒருவர்கள், சிலர்கள், பலர்கள், குருமார்கள் என வீணாக இரட்டைப் பன்மையா யெழுதுவதும் தவறாகும்.

10) மருஉச் சொற்கள் (Disguised and Corrupted Words)

அகங்காரம் - ஆங்காரம்
அதிகமான் - அதியமான்
அம்மான் மங்கையார் -
அம்மங்கார்
அருமருந்தன்ன - அருமந்த
(அவிழ் - அவிழ்து) - அவிழ்து -
அமிழ்து - அமுது
அவிழ்தம் - அமிழ்தம் - அமுதம்
ஆசிரியன் - ஆசான்
ஆள்வார் - ஆழ்வார்
இயல் - ஏல்
இராக்கதன் - இராக்கன்
எம்பெருமானார் - எம்பார்
கடிகையாரம் - கடிகாரம்
கருநடம் - கன்னடம்
காடுகிழாள் - காடுகாள்

காமம்மருவு - காமரு - காமர்
கிடங்கு - கிட்டங்கி
கிழவன் - கிழான்
குறும்பி - குதும்பி
கொள்கொம்பு - கொளுகொம்பு -
கொழுகொம்பு
கொள்நன் - கொழுநன்
கோர் - கோ
கோர்வை - கோவை
சார்த்து - சாத்து
சீர்த்தி - கீர்த்தி
ஸ்மரணா - மரணை (வ.)
சிறுதனம் - ஸூதனம் - சீதனம்
சுருதி - சுதி (வ.)
சுமையடை - சும்மாடு
செய்கு அப்துல் காதர் - சீதக்காதி

தமப்பன் - தகப்பன்
 திரு. ஸ்ரீ - சீ
 துணை - தனை
 எத்துணை - எத்தனை
 நகையாண்டி - நையாண்டி
 நியமி - நேமி (வ.)
 பகுதி - பாதி
 படாகை - பதாகை
 பரசு - பீராய்
 பறண்டு - பிறாண்டு
 பெயர் - பேர்
 பெயரன் - பேரன்
 பெருமகன் - பெருமான் -
 பெம்மான் - பிரான்
 பெருமாட்டி - பிராட்டி
 பெருமகள் - பெருமாள்
 பேர்த்தி - பேத்தி
 பொழுது - போழ்து - போது
 மகிடாசுரன் - மயிடாசுரன்
 மணவாட்டி - மணாட்டி
 மணவாளன் - மணாளன்
 மயல் - மால்
 மருமகன் - மருமான் அல்லது
 மருகன்
 மருமகள் - மருமாள்
 மார்யாப்பு - மாராப்பு
 மிகு - மீ

i. இடப்பெயர் மருஉ

அமராபதி - அமராவதி
 அளகாபுரி - அளகை
 ஆற்றூர் - ஆறை
 உஜ்ஜயினி - உஞ்சை
 உறையூர் - உறந்தை
 எருசலேம் - எருசலை - சாலேம்
 கரிவலம்வந்தநல்லூர் - கருவை
 கருந்திட்டைக்குடி - கரந்தை
 ஒற்றைக்கல்மந்தை -
 உதகமண்டலம் (Ootacamund)
 உதகை

மிகுதி - மீதி
 வினைகெடு - மெனக்கிடு
 முகக்கூடு - முக்காடு
 முகட்டுப்பூச்சி - மோட்டுப்பூச்சி -
 மூட்டைப்பூச்சி - மூட்டை
 முகனை - மோனை
 மூஞ்செலி (மூஞ்சி + எலி) - மூஞ்சரு -
 மூஞ்சுறு - மூஞ்சுறு
 மேல் - மே, மீ
 மைத்துனி - மதினி (வ.)
 மைந்தன் - மைஞ்சன் - மஞ்சன்
 வரணம் - வருணம்
 வாழ்நன் - வாணன்
 விகிதம் - வீதம்
 வியர் - வேர்
 விழு - வீழ்
 விழுது - வீழ்து
 வெந்தாணம் - வெஞ்சாணம் -
 வெஞ்சணம் - வெஞ்சணம்
 வேண்மகன் - வேண்மான்
 வேண்மகள் - வேண்மாள்
 வேய்வு - வேவு
 பண்டிதன் - பண்டுவன்
 பெருமால் - பெருமாள்
 மரக்கலவரையர் - மரக்கலராயர் -
 மரக்காயர்.

களத்தூர் - களந்தை
 காஞ்சிபுரம் - காஞ்சி - கஞ்சி -
 கச்சி
 காளிக்கோட்டம் -
 காளிக்கட்டம் - கல்கத்தா
 (Calcutta)
 குடமூக்கு - (கும்பகோணம்) -
 குடந்தை
 குத்தாலம் - குற்றாலம்
 குன்றத்தூர் - குன்றை
 கைலாயம் - கைலை
 கோயம்புத்தூர் - கோவை

கோழிக்கோடு -
 கள்ளிக்கோட்டை
 சனகாபுரம் - சனகை
 செங்கமுநீர்ப்பட்டு -
 செங்கற்பட்டு
 சென்னப்ப பட்டினம் -
 சென்னபட்டினம் - சென்னை
 சேரன்மாதேவி - சேர்மாதேவி
 சேரலம் - கேரலம் - கேரளம்
 சேற்றூர் - சேறை
 சோழநாடு - சோணாடு
 சோழன்வந்தான் -
 சோழவந்தான்
 தஞ்சாக்கூர் - தஞ்சை
 தஞ்சாவூர் - தஞ்சை
 திருச்சிராப்பள்ளி - (திரிசிரபுரம்)
 - திருச்சினாப்பள்ளி
 (திரு)ச்செந்தூர் - செந்தில்
 (திரு)நெல்வேலி - நெல்லை
 திருவாவடு துறை - துறைசை
 திருவதங்கோடு - திருவிதாங்கூர்
 - திருவாங்கூர்
 துவாரகை - துவரை
 தொண்டைமான் நாடு -
 தொண்டைநாடு
 நாகப்பட்டினம் - நாகை

பட்டினம் - பட்டணம்
 பல்வவபுரம் - பல்லாவரம்
 பாண்டியநாடு - பாண்டிநாடு
 பாலாறு - பாலி
 புதுச்சேரி - புதுவை
 புத்தூர் - புதூர்
 பெண்ணாகடம் - பெண்ணாடம்
 பெத்தலை - பெத்தலை,
 பெத்தேல்
 பெரும்புலியூர் - பெரம்பலூர்
 பொதியில் - பொதியம்,
 பொதிகை
 பொதினி - பழனி
 மாமல்லபுரம் - மகாபலிபுரம்
 மகிபாலன்பட்டி - மகிபை
 மங்கலாபுரம் - மங்களுர்
 மயிலாப்பூர் - மயிலை
 மலையமான்நாடு - மலாடு
 மழவராயன்பட்டினம் - மழவை
 மயிலாடுதுறை - மாயூரம் -
 மாயவரம்
 வண்ணார்பேட்டை - வண்ணை
 விருதுநகர் - விருதை
 வீரகேரளன்புத்தூர் -
 வீராளம்புத்தூர்
 வைகுந்தம் - வைகுண்டம்

பாண்டமங்கலம் (பாண்டவர் மங்கலம்) பூந்தமல்லி
 (பூவிருந்தவல்லி) முதலிய தமிழ் மரூஉக்களையும், கோடி
 (கோடைக்கானல்), ஊட்டி (உதகமண்டலம் - Ootacamund) முதலிய
 ஆங்கில மரூஉக்களையும், தமிழ் உரைநடையில் அகற்றல் வேண்டும்.

11. குறைச்சொற்கள் (Loss of Letters)

i. முதற்குறை (Aphesis)

கன்று - அன்று (ஏ.); கோநாய் - ஓநாய்; சமண் - அமண்; சிப்பி -
 இப்பி; சுளுக்கு - உளுக்கு; தழல் - அழல்; தாமரை - மரை; திமில் -
 இமில்; மலர் - அலர்; மிளை - இளை; யாக்கை - ஆக்கை; யாடு - ஆடு;

யாப்பு - ஆப்பு; யாமை - ஆமை; யார் - ஆர்; யாளி - ஆளி; யானை - ஆனை; வளை - அளை.

ii. இடைக்குறை (Syncope)

உருண்டை - உண்டை, ஊஞ்சல் - ஊசல், கூண்டு - கூடு, தேய்வட்டை - தேய்வடை, தொள்ளாயிரம் - தொளாயிரம், தொள்ளை - தொளை, பூண்டு - பூடு, பெட்டை - பெடை, மூட்டை - மூடை.

iii. கடைக்குறை (Apocope)

உம்பின் - உம்பி, எம்பின் - எம்பி, தம்பின் - தம்பி, நும்பின் - நும்பி.

12. மிகைச்சொற்கள் (Paragoge)

i. முதன்மிகை (Prothesis)

அவை - சவை, ஆறு - யாறு, இளை - சிளை.

ii. இடைமிகை (Epenthesis)

இலகு - இலங்கு, காதம் - காவதம், பண்டசாலை - பண்டகசாலை, பரவர் - பரதவர், விலகு - விலங்கு, விலங்கம் - வில்லங்கம்.

iii. கடைமிகை (Epithesis)

இதற்கிலக்கியமானவை 'பல்வடிவச் சொற்கள்' என்னும் தலைப்பின்கீழ்க் குறிப்பிட்டிருப்பதால், இங்கு எடுத்துக்காட்டுகள் தரப்பட்டில.

13. போலி (Interchange and Permutation of Letters)

அ - ஆ : அளவு - அளவு, உலவு - உலாவு, கடம் - கடாம், கடவு - கடாவு, குலவு - குலாவு, சுலவு - சுலாவு, துழவு - துழாவு, நடத்து - நடாத்து, நிலவு - நிலாவு, படம் - படாம், பரக்கு - பராக்கு, பரவு - பராவு, வளவு - வளாவு, விரவு - விராவு, வினவு - வினாவு.

அ - ஐ : அரசன் - அரைசன்.

ஐ - அ : நிலைமை - நிலமை, பையல் - பயல், பையன் - பயன், மையல் - மயல்.

ஐ - அய் : கைலை - கயிலை. (அய்யா, வயித்தியன், பயித்தியம் போன்ற வடிவங்கள் உரைநடைக் குரியனவல்ல. ஐ - அய். போலி சொல்லிறுதியில் வராது.

ஔ - அவ் : ஔவை - அவ்வை.

ச - ய : அரைசன் - அரையன், கலசம் - கலயம், குசவன் - குயவன், கைலாசம் - கைலாயம், தேசம் - தேயம், நாராசம் - நாராயம்.

ட - ச : ஓடி - ஓசி, குடவன் - குசவன்.

ட - ர : படவர் - பரவர், முகடி - முகரி.

த - ச : மாதம் - மாசம், அத்தன் - அச்சன்.

ந - ஞ : ஐந்நாறு - ஐஞ்ஞாறு, நயம் - ஞயம், நாண் - ஞாண், நாயிறு - ஞாயிறு, பைந்நீலி - பைஞ்ஞீலி.

ப - வ : பகு - வகு, பதி - வதி, படிவம் - வடிவம்.

ம - ந : முகம் - நுகம், முனி - நுனை, முனை - நுனை.

ம - வ : குமி - குவி, மிஞ்ச - விஞ்ச, மீறு - வீறு, மேய் - வேய்.

ம - ன : அறம் - அறன், கடம் - கடன், கலம் - கலன், குணம் - குணன், குலம் - குலன், பயம் - பயன், புலம் - புலன், புறம் - புறன்.

ம-ன-ல : திறம் - திறன் - திறல், மறம் - மறன் - மறல்.

ப - ச : அயர் - அசர், இயை - இசை, ஈயல் - ஈசல், கயம் - கசம், கைகேயி - கைகேசி, நெயவு - நெசவு, நேயம் - நேசம், பியை - பிசை, யாமம் - சாமம், வயம் - வசம்.

ர - ல : இருப்பை - இலுப்பை.

ல - ர : குடல் - குடர், குதில் - குதீர், சாம்பல் - சாம்பர், பந்தல் - பந்தர், கூதல் - கூதர்.

ல - ள : கம்பலம் - கம்பளம், செதில் - செதிள், திமில் - திமிள், மங்கலம் - மங்களம், மதில் - மதிள்.

வ - க : குவை - குகை, சிவப்பு - சிகப்பு, சாவ - சாக, தாவம் - தாகம், படவு - படகு.

கெருடன், கொர்வம், தெரிசனம் முதலிய அ - எ போலிகளும் பிச்சு (பித்து), வைச்சு (வைத்த) முதலிய த-ச போலிகளும் வழுவாகும். அசிரை, உசரம், உசிர், பசன், மசங்கு முதலிய ய-ச போலிகள் இழிவழக்காகும்.

i. இலக்கணப் போலி

கோவில் - கோயில், கதுவாலி - கவுதாரி, சதை - தசை, ஞிமிறு - மிஞிறு, விசிறி - சிவிறி, வைசாகி - வைகாசி.

ii. இகல் - இசல் (to compete); ஈந்து - ஈஞ்சு; உடன்பிறந்தான் - உடம்பிறந்தான் - உடப்பிறந்தான்; ஐஞ்சு - அஞ்சு; கை - கய - கசு; கோடு - கோணு; கவுதாரி - கௌதாரி; திறம் - திறன் - திறல்; துருக்கர் - துலுக்கர்; நீத்து - நீச்சு; நீந்து - நீஞ்சு; பக்கம் - பக்கல்; பையன் - பையல் - பயல்; மறம் - மறன் - மறல்; மைந்தன் - மஞ்சன்; வண்டி - பண்டி; வாயில் - வாயல் - வாசல் - வாய்தல்.

14. பல்வடிவச் சொற்கள் (Polyforms of Words)

அக்கை, அக்கா, தமக்கை	இயேசு, ஏசு
ஆங்கனம், அங்கனம், அங்கனம்	இரா, இரவு, இராத்திரி
அங்கன், அங்கு, ஆங்கு	இருள், இருட்டு
அடைமானம், அடைவு, அடவு,	இலை, இலக்கு
அடகு	இறப்பு, இறவாணம், இறவு
அண்ணன், அண்ணாச்சி,	இறா, இறால், இறாட்டு
அண்ணாத்தை	உச்சி, உச்சம்
அண்மை, அணிமை	உடல், உடம்பு
அரண், அரணம்	உடுக்கு, உடுக்கை
அரா, அரவு, அரவம்	உத்தரம், உத்திரம் (தூண்)
அவகாசம், சாவகாசம் (வ.)	உத்தரவு, உத்தரம், உத்தாரம்
அவை, அவையம்	உபாத்தியாயர் (வ.),
அற்பசி, ஐப்பசி	உவாத்தியாயர், வாத்தியாயர்,
ஆ, ஆன்	வாத்தியார்
ஆசனம், ஆதனம் (வ.)	உரு, உருவு, உருவம்
ஆண்டு, யாண்டு	உலாவு, உலாத்து
ஆன்மா, ஆத்துமா, ஆத்துமம்	ஊம், ஊமை
ஆயுள், ஆயுசு (வ.)	எலுமிச்சை, எலாமிச்சை
ஆறு, யாறு	எழு, எழும்பு
இங்கு, ஈங்கு	என், என்ன, என்னை
இடம், இடை	ஏமம், சேமம்
	ஒட்டகம், ஒட்டை

ஓணான், ஓந்தான், ஓந்தி
 கடிக்கை, கடகம்
 கடிக்கை, கடிக்காரம்
 கடித்தம், கடித்தாசி
 கடை, கடைசி
 கதவு, கதவம், கதவல்
 கருடன், கலுழன்
 கருப்பு, கறுப்பு, கருத்தை,
 கருவல், கருமை
 கருமம், கன்மம்
 கருத்தா, கருத்தன் (வ.)
 கவி, கவிதை (வ.)
 கவுதாரி, கௌதாரி
 கழாய், கழை
 களம்பழம், களாம்பழம்,
 களாப்பழம்
 களா, களவு
 கள்ளன், கள்வன்
 களா, களவு
 கன்னி, கன்னிகை
 காக்கை, காக்கம்
 காதம், காவதம்
 கால், காலம், காலை
 காவிரி, காவேரி
 கிளி, கிள்ளை
 கான், கானம், கானகம்
 கிழம், கிழடு
 குச்சு, குச்சி
 குச்சு, குஞ்சம்
 குஞ்சு, குஞ்சி
 குடம், குடக்கு
 குடுக்கை, குடுவை
 குடும்பி, குடுமி
 குட்டு, கொட்டு
 குணம், குணக்கு
 குமாரி, குமாரத்தி
 குவை, குவால், குவியல்,
 குப்பல், கும்மல்
 குழம், குழவு

குழவி, குழந்தை
 குழு, குழுஉ
 குளிர்ச்சி, குளிர்மை
 குள்ளம், குள்ளல், குள்ளை
 குறும்பி, குதும்பி
 குற்று, குத்து
 கூடகாரம், கூடாரம்
 கூவல், கூவம்
 கூற்று, கூற்றுவன், கூற்றம்
 கொசு, கொசுக்கு, கொதுகு
 கொட்டாப்பிளி, கொட்டுப்பிடி
 கொப்பூழ், கொப்புள், தொப்பூழ்,
 தொப்புள்
 கொம்பு, கொப்பு (branch)
 கொவ்வை, கோவை
 கோ, கோன்
 சகடு, சகடம், சகடை, சாகாடு
 சக்கரை, சருக்கரை
 சட்டம், சட்டகம்
 சதுரம், சதுக்கம், சமுக்கம், சவுக்கம்
 (வ.)
 சமம், சமானம்
 சமர்த்து, சாமர்த்தியம்
 சரண், சரணம்
 சரிதம், சரிதை, சரித்திரம்
 சலங்கை, சதங்கை
 சாணி, சாணம்
 சாந்தம், சந்தனம்
 சாயங்காலம், சாயங்காலம்,
 சாயுந்தரம், சாயந்தரம்
 சிலம்பு, சிலம்பம்
 சிவப்பு, சிவலை
 சிவத்தை, செம்மை, செக்கர்
 சிறார், சிறுவர்
 சிறை, சிறகு, சிறகர்
 சீர், சீரை
 சுப்பி, சுப்பல்
 சுள்ளை, சூளை
 சுறா, சுறவு, சுறவம்

சூடாமணி, சூளாமணி
 சொட்டை, சொத்தை
 செம்மை, செவ்வை, செப்பம்
 செய்பொருள்,
 செயப்படுபொருள்
 சேரன், சேரல், சேரலன்
 சொற்கேட்டான், சொக்கட்டான்
 தங்கை, தங்கச்சி
 தட்டான்பயறு, தட்டைப்பயறு
 தந்தை, தாதை
 தபம், தவம்
 தபசு, தவசு
 தப்பு, தப்பிதம்
 தயை, தயவு (வ.)
 தருமம், தன்மம்
 தழல், தணல்
 தாவு, தாண்டு
 திறம், திறமை
 திரணை, திண்ணை
 துண்டு, துண்டம்
 துளி, துள்ளி, துமி
 துலா, துலை
 துளசி, துளவு, துளவம், துளாய்,
 துழாய்
 துளு, துளுவம்
 துறடு, துறட்டி, தோட்டி
 தூண், தூணம்
 தெய்தி, தேதி
 தென்னை, தெங்கு
 தேவு, தெய்வம், தேவதை
 தொள், தொடு, தோண்டு
 தொலை, தொலைவு
 தொள்ளை, தொளை, துளை
 தொறும், தோறும்
 தோல், தொலி
 நகர், நகரி, நகரம்
 நடுவே, நடுவண், நாப்பண்
 நடுநிலை, நடுவுநிலை
 நடம், நட்டம், நடனம்,

நாட்டியம்
 நட்டம், நட்டி (வ.)
 நண்பு, நட்பு
 நறா, நறவு, நறவம்
 நனா, நனவு
 நா, நாவு, நாக்கு
 நாயகன், நாயன்
 நாயக்கன், நாயக்கன்
 நாரத்தை, நாரந்தம்
 நான்கு, நாலு
 நிதி, நிதியம்
 நிலா, நிலவு
 நீ, நீன்
 நீழல், நிழல்
 நீடு, நீடி
 நீன், நுன், உன்
 நீல், நீலம்
 நும், உம்
 நெஞ்சு, நெஞ்சம்
 பச்சை, பசுமை, பைமை
 பச்சைப்பயறு, பாசிப்பயறு
 படிவம், வடிவம், வடிவு
 பண்டசாலை, பண்டகசாலை
 பரவு, பராவு, பரசு
 பரீட்சை, பரிச்சை (வ.)
 பருமன், பருமை
 பா, பாட்டு
 பாசம், பாசி
 பிடர், பிடரி
 பிடா, பிடவு, பிடவம்
 புலை, புலால், புலவு
 புழுகு, புனுகு
 புறா, புறவு, புறவம்
 பூனை, பூசை
 பெடை, பெட்டை, பேடு,
 பேடை
 பெட்டி, பெட்டகம்
 பெண், பெண்கு
 பொத்தகம், புத்தகம்

போகடு, போடு
 மகாமகம், மாமாங்கம்
 மகிழ்நன், மகிணன்
 மங்கலியம், மாங்கலியம்
 மடம், மடமை
 மத்திமம், மத்திபம் (வ.)
 மத்தியானம், மதியம் (வ.)
 மனம், மனது, மனசு
 மனிதன், மனுடன்,
 மானிடம் (வ.)
 மன்று, மன்றம்
 மார், மார்பு, மருமம்
 முத்து, முத்தம்
 முழவு, முழா, முழவம்
 முழுது, முழுவது, முழுவன்,
 முழுமை
 முன்னில், முன்றில், முற்றம்
 முந்தாநாள், மூன்றாநாள்
 முனி, முனை
 நுனி, நுனை, நுதி, கொனை
 வங்கம், வங்காளம்

வலி, வலிமை, வலுவு,
 வன்மை, பலம்
 வலாட்டியன், பலாட்டியன்
 வயிரம், வைரம்
 வல்லமை, வல்லபம்
 வழமை, வழக்கம்
 வளை, வளைவி, வளையல்
 வாணிகம், வாணிபம், வணிகம்
 வாய்பாடு, வாய்ப்பாடு
 வாவல், வெளவால்
 வான், வானம்
 (விஷ்ணு) விட்டுணு, விண்டு
 வித்து, விதை, விரை
 விழா, விழவு
 விளா, விளவு, வெள்ளில்
 வெள்ளை, வெளுப்பு,
 வெண்மை
 வேடன், வேடுவன்,
 வேட்டுவன்
 வேட்டம், வேட்டை
 வேண்டாம், வேண்டா

குன்றம் மதியம் என்பன பருமைப் பொருளீறும் (Aug, sfx-ஆம்)
 விட்டில் புட்டில் என்பன குறுமைப் பொருளீறும் (Dim, sfx-இல்)
 பெற்றவையாம். பையல், பைதல்.

ஆல், ஆன் (3); ஓடு, ஓடு, உடன் (3); இல், இன் (5) என்பன
 வேற்றுமையுருபுகள்.

தொழிற்பெயர்கள் மாறும்போது வேறு வடிவாகத் தோன்றும். சில
 ஈறுகட்குப் பொருள் மாறும்; சில ஈறுகட்குப் பொருள் மாறா.

எ - று : வினைமுதனிலை

i. கொள்

ii. வஞ்சி

தொழிற்பெயர்கள்

கொள்ளல், கொள்கை, கொள்ளை,
 கோள் (பொருள் மாறியவை).

வஞ்சம், வஞ்சனை, வஞ்சகம்
 (பொருள் மாறாதவை)

15. பன்முறைச் சொற்கள் (Alternative forms of Words and Phrases)

i. பெயர்ச்சொல்

செய்பொருள், செயப்படுபொருள்; பலபல, பலப்பல, பற்பல; பன்மூன்று, பதின்மூன்று; சிலசில, சிலச்சில, சிற்சில; முன்கை, முன்னங்கை.

பத்தாம் இடக் கலவை யெண்ணுப் பெயர்களின் வருமொழி யான பது என்பது பான் என்றும் வடிவு பெறும்.

எ - று : ஒன்பது - ஒன்பான்; இருபது - இருபான்.

ii. வேற்றுமை

4ஆம் வே. அவற்கு, அவனுக்கு (ஒருமை)

அவர்க்கு, அவருக்கு, அவர்கட்கு, அவர்களுக்கு - பன்மை அல்லது உயர்வுப்பன்மை.

3ஆம், 7ஆம் வேற்றுமையுருபுகளுடன் ஏகாரமும், நின்று என்னும் 5ஆம் வேற்றுமையுருபுடன் உம்மையிடைச் சொல்லும் பொருளின்க்கு கூடிவருவது வழவேனும், வழக்கு நோக்கி அமைக்கப்படும். ஆயினும், பொருளற்ற சொற்களை நீக்கி யெழுதுவதே நன்றாம்.

எல்லாம் என்னும் சொல் ஒரு பெயரின்பின் வரின், நிலை மொழியிலேனும், வருமொழியிலேனும் உருபேறும்.

எ - று : அவற்றையெல்லாம், அவையெல்லாவற்றையும்

iii. வினைமுதனிலை, வினைமுற்று, வினையடிப்பெயர்

ஆ, ஆகு; ஆயிற்று, ஆயினது, ஆனது; உடையது, உடைத்து; ஏற்கா, ஏலா; சிறியது, சிறிது; செய்வேன், செய்கேன்; தூயது, தூய்து; நகு, நகை; நக்கான், நகைத்தான்; நினைந்தான், நினைத்தான்; நினைவு, நினைப்பு (ஞாபகம்); புக்கான், புகுந்தான்; போ, போகு, போது; போகடு, போடு; போனான், போயினான், போந்தான், போகினான்; விடுத்தான், விட்டான்.

பல வினைகளின் புடைபெயர்ச்சி (conjugation) ஒன்றுபோலிருப்பதால் இங்குக் கூறியவற்றுட் சிலவற்றை வாய்பாடுகளாகவே கொள்க. பின் வருவனவற்றிற்கும் ஈதொக்கும்.

சில ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினைமுற்றுகள் அது, து என்னும் இரு விகுதிகளையும் ஏற்கும். (து-அது என்பதன் முதற்குறை).

எ - டு : அன்னது, அற்று (அன்+து); கண்ணது, கட்டு (கண்+து); தன்மையது, தன்மைத்து; தாளது, தாட்டு (தாள்+து); பாலது, பாற்று (பால்+து).

ஒப்புவி, தப்புவி என்னும் பிறவினைகள், முறையே, ஒப்பி, தப்பி என மருவி வழங்கும். உடுத்து, தோற்று என்னும் பிறவினைகள் இன்று தன்வினைகளாகவும் வழங்குகின்றன.

ண், ர், ல், ழ், ள், ன் என்ற மெய்யீற்று வினைப்பகுதிகள், புடை பெயர்ச்சியில், நிகழ்காலத்திலும் எதிர்காலத்திலும் உகரச்சாரியை பெற்றும் பெறாதும் வரும்; வழக்கறிந்து கடைப்பிடிக்க.

எ - டு :

நி. காலம்

உண்ணுகிறான், உண்கிறான்
சோருகிறான், சோர்கிறான்
சொல்லுகிறான், சொல்கிறான்
அமிழுகிறான், அமிழ்கிறான்
கொள்ளுகிறான், கொள்கிறான்
தின்னுகிறான், தின்கிறான்

எ. காலம்

உண்ணுவான், உண்பான்
சோருவான், சோர்வான்
சொல்லுவான், சொல்வான்
அமிழுவான், அமிழ்வான்
கொள்ளுவான், கொள்வான்
தின்னுவான், தின்பான்

இங்குக் கூறப்பட்டவற்றுள், ரகரமெய் யொழிந்த ஈற்றைய யுடைய வினைமுதனிலைகள் ஒருமை யேவலினும் இங்ஙனமே இருநிலைப்படும்.

எ - டு : சொல், சொல்லு

iv. பெயரச்சம்

உடன்பாடு - ஆன, ஆகிய, ஆய; போந்த, போதிய, போது மான; போன, போகிய, போய, போந்த.

எதிர்மறை - செய்யவொண்ணாத, செய்யவொண்ணா, செய்யொண்ணா, செய்யொணா.

v. வினையெச்சம்

ஆய், ஆக (எ-டு: விரைவாய், விரைவாக); ஆய், ஆகி; இருக்க, இருப்ப; உடுத்து, உடுத்தி; என்று, என; செய்ய, செய; செய்யின், செயின்; தூய், தூவி; வர, வரற்கு, வருதற்கு, வருவதற்கு; வரின், வந்தால், வந்தக்கால்.

ககரவீற்று நிகழ்கால வினையெச்சங்களைப் பகரவீறாக எழுதுவது இலக்கிய நடையாகும்.

எ - டு : இறக்க - இறப்ப, விழிக்க - விழிப்ப.

சில வினைகள் எதிர்மறையில் வலிமிக்கும் மிகாதும் இரு வடிவாய் நிற்கும்.

எ - று :	பெ.எ.	வி.எ.	வி.மு. (ஒன்றன்பால்)
	இராத	இராமல்	இராத
	இருக்காத	இருக்காமல்	இருக்காது

vi. இடைச்சொல்

But - ஆயின், ஆனால், either... or - ஆவது, ஆகிலும், ஆயினும், ஆனாலும், ஆதல், ஆக, எனினும், ஏனும்.

‘ஆவது’, ‘ஆகிலும்’ முதலிய மறுநிலை யிணைப்புச் சொற்கள் (Alternative Conjunctions) மறுநிலைப்பட்ட ஒவ்வொரு சொல் லோடும் அல்லது சொற்றொடரோடும் சேர்ந்துவரும்.

எ - று : நானாவது அவனாவது,

மருதன் வந்தானேனும் முருகன் வந்தானேனும்.

16. சொன்மயக்கம் (Confusion of Words)

பின்வருஞ் சொற்களை ஒன்றோடொன்று மயக்குதல் கூடாது.

அதிகம் - அளவைக் குறிப்பது

அநேகம் (வ.) - எண்ணைக் குறிப்பது.

அதிக - பெயரெச்சம்,

அதிகம் - பெயரும் வினையெச்சமும்.

அரிவாள் - அறுவாள்.

பொருள்களைச் சிறியதாயரியும் வாய் அரிவாள் (அரிவாள் மணை).

பொருள்களை அறுக்கும் வாய் அறுவாள் (வெட்டறுவாள்).

அரைப்படித்தவன் - குறைவாகக் கற்றவன்; அறப்படித்தவன் - முற்றக் கற்றவன்.

அல்ல : இல்லை.

ஒன்று இன்னொன்றல்லாமையை அன்று அல்ல என்னுஞ் சொற் குறிக்கும்; ஒன்று ஓரிடத்தி லின்மையை இல்லை என்னுஞ் சொற் குறிக்கும்.

எ - ஓ :

அவை மரம் அல்ல - They are not trees.

அழகன் இங்கே இல்லை - Alagan is not here.

அவன் அரங்கனில்லை என்பது வழு.

அவசரம் (வ.) - urgency; அவசியம் (வ.) - necessity.

அளி (ஏ.) - to present; கொடு (ஏ.) - to give.

அறிவிப்பு - notice, அறிக்கை - report.

ஊர்கோலம் - ஊரை வலமாகச் சுற்றாமல் ஊர்ந்து செல்லல். ஊர்தல் - வாகனத்திற் செல்லல், பையச் செல்லல்.

ஊர்வலம் - ஊரை வலமாகச் சுற்றுதல்.

எத்தனை - எண் குறிப்பது; எவ்வளவு - அளவு குறிப்பது; எத்துணை - இரண்டுங் குறிப்பது.

ஒவ்வொரு - each, இடையிடையொரு; ஒரோ ஒரு - இடையிடையொரு; ஒரேயொரு - only one.

கட்டடம் (தொ.பெ.) binding, setting, building, construction; கட்டிடம் (இடப்பெயர்) a site.

குமரன் - இளைஞன், வீரன்; குமாரன் (வ.) - மகன்.

குமரி - இளையன், வீரி; குமாரி (வ.) - மகள்.

குற்றஞ்சாட்டு - to accuse; குற்றஞ்சாற்று - to tell the crime.

முகம் வழி (பிறன் பொருட்டு); முகம் வழித்துக் கொள். (தற்பொருட்டு). கொள் - Reflexive sign.

சிறப்பு - excellence, peculiarity; விதப்பு - speciality.

தகப்பனார் - ஒருமை (உயர்வுப்பன்மை); தகப்பன்மார் - பன்மை.

தாழ்மை - humility; தாழ்வு - இழிவு, கீழ்மை.

தீஞ்சுவை - இனிய சுவை; தீச்சுவை - தீய சுவை.

தேன் + சுவை - தேஞ்சுவை, தீஞ்சுவை, தீ (தீமை) + சுவை - தீச்சுவை.

இத்தகைய தொடர்களில் மெலிதோன்றுமிடத்து இனிமைப் பொருள்; வலிதோன்றுமிடத்துத் தீமைப்பொருள்.

தீன் - தின்பண்டம்; தீனி - விலங்குணவு; சாப்பாடு - மக்களுணவு.

தேர் - to become proficient; தேறு - to pass an exam. தேர்ந்தெடு - ஏ. to examine and select; தெரிந்தெடு - ஏ. to select without examination.

நட்டு - ஏ. to fix in the earth; நாட்டு - ஏ. to establish.

நிறுத்து - ஏ. to stop, to post, to make anything stand; நிறுவு - ஏ. to establish.

நுழைதல் - இடுக்கமான வழியிற் புகுதல்; புகுதல் - விசாலமான வழியிற் புகுதல். (புகவுச்சீட்டை நுழைவுச்சீட்டு என்பது தவறு).

பசுப்பால் - cow's milk; பசும்பால் - raw or green milk.

பண்டிகை - வீட்டிற் கொண்டாடப்படுவது; திருவிழா - வெளியே கொண்டாடப்படுவது.

பருமை - bulk; பெருமை - greatness, dignity, pride, excess, increase.

பூக்கொல்லை - flower garden; பூங்கொல்லை - அழகிய தோட்டம்.

இத்தகைய தொடர்களில் பூ என்பது மலரைக் குறிப்பின் பெரும்பான்மை வலியும் சிறுபான்மை மெலியும் மிகும்; அழகைக் குறிப்பின் மெலியே மிகும்.

பொருள் - meaning, object, substance, matter, subject; காரியம் - effect, purpose, deed, affair.

மாமன் - father-in-law; அம்மான் - maternal uncle.

மாமி - mother-in-law; அத்தை - paternal aunt.

மிக்க - பெ. எ.; மிக - வி. எ.

எ - டு : மிக்கவூண், மிகவுண்டான்.

மயில் - peacock; மைல் - mile.

முக்கியமாய் (வ.) - chiefly; பெரும்பாலும் - for the most part.

யாது, எது; சிறிதும் அறியாப் பொருளைப்பற்றி யாது என்றும், சிறிது அறிந்த பொருளைப்பற்றி எது என்றும் வினவல் வேண்டும். இங்ஙனமே யார், எவர் என்பனவும்.

எ - டு : வரகு யாது? கேழ்வரகு எது?

வடுகக்கண்ணன் - வடுகக்குலக் கண்ணன்; வடுகங் கண்ணன் - வடுகன் ஆகிய அல்லது வடுகன் மகன் கண்ணன்.

வருமானம் - proper income; வரும்படி - additional income; வருவாய் - resource.

வழக்கம் - habit, custom; பழக்கம் - practice, acquaintance; வழிபடு - வணங்கு; வழிப்படு - வழிமேற்செல்.

விவரி (வ.) - எ. to give the details of; விரி - எ. to expand.

வேள்ளாளன் - நிறம்பற்றிய பெயர்; வேளாளன், வேளாண்மைபற்றிய பெயர்.

'ஆர்' ஈறுபெற்ற குலப்பெயர்கள் 'ஓர்' விசுதி பெறின் பொருள் மாறிவிடும்.

எ - டு : ஓதுவார் - ஓதுவோர்
முதலியார் - முதலியோர்.

குறிப்பு : மேற்காட்டிய சொல் வேறுபாடுகள் எளிமையும் தெளிவும் பற்றி ஆங்கிலச் சொற்கள் வாயிலாய் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

17. சொற்குறுக்கம் (Abbreviations)

மாணவர் கட்டுரைகளில், (ஓ) (ஆண்டு) மீ, உ, கி.மு., கி.பி. என்ற குறுக்கங்களைத் தவிரப் பிற குறுக்கங்களிருத்தல் கூடாது.

பெருந்தொகைகளைக் குறிப்பிடும்போது, ஐஞ்சொல்லுள் அமைபவற்றை எழுத்தாலும், பிறவற்றை எண்ணாலும் குறிக்கலாம்.

எ - டு : நாலாயிரத் தெழுநூற் றொன்று, 23714.

P.T.O. என்பதை அ.ம.பா. (அன்புகூர்ந்து மறுபக்கம் பார்க்க) என்று குறிக்கலாம்.

சொற்றொடரியல் - SYNTAX

1. சொற்றொடர் அமைப்பு (Structure of Sentence)

சொற்றொடர், தனிச்சொற்றொடர் (Simple Sentence), கூட்டுச் சொற்றொடர் (Compound Sentence), கலப்புச் சொற்றொடர் (Complex Sentence) என மூவகைப்படும். இம் மூன்றும் அல்லது இவற்றுள் இரண்டு சேர்ந்தது கதம்பச் சொற்றொடர் (Mixed Sentence) ஆகும்.*

எ - டு : பழம்பாண்டி நாடு முழுவதையும் கடல்கொண்டது - தனிச்சொற்றொடர்.

பழம்பாண்டி நாடு முழுவதையும் கடல்கொண்டது; அதன்பின், பாண்டியன் சோழநாட்டின் ஒரு பகுதியைக் கைப்பற்றினான் - கூட்டுச் சொற்றொடர்.

பழம்பாண்டி நாடு முழுவதையும் கடல்கொண்டதென்று சிலப்பதிகாரங் கூறுகின்றது - கலப்புச் சொற்றொடர்.

பழம்பாண்டி நாடு முழுவதையும் கடல்கொண்டது; அதன்பின், பாண்டியன் வடக்கே வந்தான் என்று தமிழ் நூல்கள் மிகத் தெளிவாய்க் கூறினும், சிலர் இதை ஒப்புக் கொள்கின்றிலர் - கதம்பச் சொற்றொடர்.

கூட்டுச்சொற்றொடரில், இரு சொற்றொடர் (Clauses) இருப்பின் இணைக்கூட்டு (Double) என்றும், பல சொற்றொடரிருப்பின் பல்கூட்டு (Multiple) என்றும் கூறப்படும்.

குறிப்பு : இலக்கணத் தெரியாத இளமாணவர் கதம்பச் சொற்றொடர் எழுதுதல் கூடாது.

* சொற்றொடர் வகைகளின் வரையறவுகளை, அதாவது இயல்விளக்கங்களை (Definitions) உயர்தரக் கட்டுரை இலக்கணத்துட் கண்டுகொள்க.

i. சொன்முறை (Order or Words)

ஒரு சொற்றொடரில் எழுவாய் முன்னும் பயனிலை பின்னும் செயப்படுபொருள் இடையிலு மிருத்தலே, இயல்பான முறை யாகும்.

எ - று : சம்பந்தர் சமணரை வென்றார்.

எழுவா யில்லாது ஒரு சொற்றொடரும் எழுதுதல் கூடாது. நேர்க்கூற்றில் (Direct Speech) மட்டும் தன்மை முன்னிலை எழுவாய்கள் தொக்கு நிற்கலாம்.

ஏற்றத்தாழ்வான பல பொருள்களைக் கூறும்போது, ஏறுவரிசை (Ascending order of magnitude) யிலாவது, இறங்குவரிசை (Descending order of magnitude) யிலாவது கூறவேண்டும்.

நிரனிறை

இரு அல்லது பல பொருள்களை ஒரு முறையில் நிறுத்தியபின், அவற்றுக்குரிய செய்திகளையும் அம் முறையிலேயே கூறவேண்டும்.

எ - று : நாய்க்கரும் கவுண்டரும் முறையே ஈரோட்டிற்கும் சேலத்திற்கும் சென்றனர்.

ii. முறைமாற்று (Hyperbat on or Inverted Order)

சில சொற்றொடர்களில் வற்புறுத்தம் (Emphasis) காரணமாய்ச் சொற்றொடருறுப்புகள் முறை மாறி வரும்.

எ - று : கண்டேன் சீதையை. உண்டே மறுமை.

iii. சொல்லிடையீடு (Inter-verbal Space)

சொற்கட்கிடையில் போதுமான இடம் விடல் வேண்டும். இல்லாவிடின், உரைஞன் அல்லது எழுத்தாளன் கருதிய தொடர்கள் வேறு தொடர்களாக மாறிவிடலாம்.

எ - று : அரிசி வசம்பு - அரி சிவசம்பு, மாசம் பத்து - மா சம்பத்து, தலைவி திவசம் - தலைவிதி வசம், ஒரு வயதுப் பிள்ளை - ஒருவயதுப் பிள்ளை.

ஒரே சொல்லைப் பிரித்தெழுதுதலும் கூடாது; அதுவும் பொருள் வேறுபடுத்தலாம்.

எ - று : பரிவால் (அன்பால்) - பரி வால் (குதிரை வால்).

iv. முன்மைநிலை (Priority)

தழுவுகின்ற சொற்களும் சொற்றொடர்களும், தழுவப்படுகின்ற சொற்கட்கும் சொற்றொடர்கட்கும் முந்த வேண்டும்.

எ - டு : 'சிலர் கூறுவர் தம் தாய் தந்தையர் பெயர் ஆதி பகவன் என்பதைத், திருவள்ளுவர் தம் முதற் குறளாற் குறிப்பித்ததாக' என்பது, 'திருவள்ளுவர் தம் தாய் தந்தையர் பெயர் ஆதிபகவன் என்பதைத் தம் முதற் குறளாற் குறிப்பித்ததாகச் சிலர் கூறுவர்' என்றிருத்தல் வேண்டும்.

தழுவுஞ் சொல்லுக்கும் தழுவப்படும் சொல்லுக்கும் இடையில், பொருள் மயக்கத்திற் கிடமில்லாத சொல்லேனும் சொற்றொட ரேனும் வரலாம். அது **இடைப்பிறவரல்** எனப்படும்.

அறிவும் தொழிலும்பற்றிய சிறப்புப் பெயர், இயற்பெயர்க்கு (Proper Name) முன்னும் பின்னும் வரலாம். முன்வரின் இயல்பாம்; பின்வரின் இயற்பெயர் சிலவிடத்துத் திரியும்.

எ - டு : புலவன் வள்ளுவன் = வள்ளுவப் புலவன்.

ஆசிரியர் பிரகாசம் சாமுவேல் = பிரகாசம் சாமுவேலாசிரியர்.

ஈடும் எடுப்பும், சீரும் சிறப்பும் முதலிய இணைமொழிகள் நிலைமொழியும் வருமொழியும் முன்பின் முறை மாறாமல், மரபுப்படியே வழங்கவேண்டும்.

v. அண்மைநிலை (Proximity)

தழுவுகின்ற சொற்களும், சொற்றொடர்களும், தழுவப் படுகின்ற சொற்கட்கும், சொற்றொடர்கட்கும் முந்துவதுடன் இயன்றவரை அணித்தாயு மிருத்தல் வேண்டும்.

'நீ வந்த காரணத்தை என்னிடம் சொல்' என்பதை, 'நீ என்னிடம் வந்த காரணத்தைச் சொல்' என்று மாற்றினால், பொருள் மாறுதல் காண்க.

எண்ணுப் பெயர்கள், தாம் பிற சொற்களோடு கூடிப் பெயரைத் தழுவும்போது, பிற சொற்கள் பிளவுபடாது ஒரு தொடரா யிசைப்பின் அவற்றுக்கு முன்னும், அவை பிளவுபட்டு இருதொடரா யிசைப்பின் அவற்றுக்கிடையும் ஒரு தொடரேனும் நெடுந்தொடராய்ப் பெயரெச்சத்தில் முடியின் அதற்குப் பின்னும் நிற்கும்.

எ - டு : ஒரு நல்ல தென்னாட்டுத் தமிழ்ப் பையன். - முதல்
செந்தமிழாக்கம் கண்ணுங் கருத்துமாய்ப் பேணும்
ஒரு நல்லிசைப் புலவர். - இடை
தன் காலத்தை வீணாய்க் கழிக்கும் ஓர் இளைஞன் -
கடை

நல்ல ஒரு பையன் என்பது தவறு. ஒரு நல்ல பையன் என்பதே சரி.
தழுவுப்படுவது அஃறிணைப் பெயராயின் நல்ல என்பது நல்லது என
முன்னிற்கலாம்.

எ - டு : நல்லதொரு காலம்.

vi. தெளிவு (Perspicuity)

திசைச்சொற்கள், அயற்சொற்கள் (Foreign words) அருஞ்சொற்கள்,
பல்பொருட் சொற்கள், கவர்ப்புபொருண்மொழி, பொருண் மயக்கம்,
குன்றக்கூறல் முதலியனவிலலாமல், வாசிக்கக் கற்றோர்க் கெல்லாம்
பொருள் விளங்குமாறு எளிய சொற்களால் சொற்றொடருறுப்புகள் நிரம்ப
எழுதுவது தெளிவாகும்.

எ - டு : “மீன்கள் இடுகின்ற முட்டையெல்லாம் பொரிந்து சிறுமீன்
களாகி வளருமாயின், நீண்டகன்ற பெருங்கடலும் அவற்றிற்
கிடமளிக்கப் போதியதாகாது..... இரண்டு மீன்களிலிருந்து
பன்னூறாயிரம் மீன்கள் தோன்றும்..... இவற்றைத்
தோற்றுவித்த பெரிய மீன்களே அதிவிரைவில் இவற்றைப்
பிடித்துத் தின்றுவிடுகின்றன”. (பா.வே.மாணிக்க நாயகர்) -
திரு. க.ப.மகிழ்நன் அவர்கள் மொழிபெயர்ப்பு.

மா வீழ்ந்தது என்று மயங்கக் கூறாது, மாமரம் வீழ்ந்தது, பரிமா
வீழ்ந்தது என்று தெளியக் கூறுக.

செம்பொன் பதின்பலம் என்பதைப் பொருட்கேற்ப, செம்பு
ஒன்பதின்பலம் எனப் புணர்க்காதும், செம்பொன் பதின்பலம் எனப்
பிரித்தும் எழுதுக.

புலி கொன்ற யானை என்பதை, புலியாற் கொல்லப்பட்ட யானை,
புலியைக் கொன்ற யானை என்று விரித்தெழுதுக.

கௌடோ செலவிற் குக் கல்வி கற்றார் என்பதை, குக் கௌடோ
செலவிற் கல்வி கற்றார் என்று மாற்றியெழுதுக.

வழக்கற்ற சொல் தமிழ்ச்சொல்லாயும் அதன் பொருளில் வேறு
தமிழ்ச்சொல் இல்லாமலும் இருந்தால், அச் சொல்லை வழங்கத்தான்
வேண்டும். ஆனால், வலப்பக்கத்தில் பிறைக்கோட்டில் அதன் பொருளைக்
கொண்ட பிறமொழிச் சொல்லை அமைத்தல் வேண்டும்.

எ - டு : பனுவல் (பிரபந்தம்), ஓலக்கம் (தர்பார்), நெறிமுறை (principle).

vii. பொருள் வலிமை (Energy or Force)

ஒரு செய்தியைப் பிறர் நம்புமாறு, தக்க ஏதுவும் மேற்கோளும் உவமையும் எடுத்துக்காட்டித் தகுந்த சொற்களால் வற்புறுத்திக் கூறுவது பொருள் வலிமையாகும்.

எ - டு : பாடு என்றொரு தொழிற்பெயர் ஈறு இல்லையென்று யான் பலமுறை கூறியிருப்பவும், சிலர் அஃதுண்டென்று வலிக் கின்றனர். கோட்பாடு என்பதில் கோள் என்பது முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயராயிருத்தலின் அது முதனிலை யாகாமையும், புறப்படு வெளிப்படு என்பன போலக் கோட்படு என்பதே முதனிலையாதலுங் காண்க. கூப்பாடு என்பதற் கூப்பிடு என்பதே முதனிலையாகும்; அஃதன்றிக் கூ (கூவு) என்பது முதனிலையெனின், சாப்பாடு என்பதில் சா என்பது முதனிலையாதல் வேண்டும். அஃதாக்காமையின், சாப்பிடு என்பதன் தொழிற்பெயரான சாப்பீடு என்பது சாப்பாடு என்று திரிந்தாற்போல, கூப்பிடு என்பதன் தொழிற்பெயரான கூப்பீடு என்பதும் திரிந்ததாகவே கொள்ளல் வேண்டும்.

- இலக்கணவுரை வழக்கள்

பொருள் வலியுறுத்தும் முறைகள்

“ஒருவன் உலக முழுவதும் கைப்பற்றினாலும், தன் ஆயுளை யிழந்துவிடின் அவனுக்கு ஊதிய மென்ன?”

- வினா (Interrogation or Rhetorical Question)

அவன் அரைகுறையாய்ப் படித்தவனல்லன் - எதிர்மறை (Meiosis or Litotes)

“அறத்தினும் ஆக்கமில்லை; அதை மறத்தலினுங் கேடில்லை -” உடன்பாடும் எதிர்மறையும். நான் தவறினும் நாத் தவறான் - எதிர்மறையும்மை. கண்டேன் தமிழ்ச்சுவையை - முறைமாற்று. செய்யவே செய்வான் - தேற்றேகாரம்.

தகுந்த சொற்கள், மீமிசைச்சொல், இரட்டைச் சொல் (எ - டு : புத்தப்புதிய), இணைமொழி, தொடர்மொழி, உவமை, பழமொழி, மேற்கோள் முதலியனவும் பொருளை வலியுறுத்துவனவாகும்.

viii. திட்டம் (Precision)

ஒரு பொருளை ஐயமும் குத்துமதிப்பும் (approximation) பொதுநிலையு மின்றி இயன்றவரை வரையறுத்துச் சொல்வது திட்டமாகும்.

எ - டு : பவணந்தி பல நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவர் என்னாது 12ஆம் நூற்றாண்டின ரென்க. கோயில்வெண்ணி தஞ்சைக் கோட்டத்தில் நீடாமங்கலத்திற் கருகிலுள்ள ஒரு புகை வண்டி நிலையம். செயிற்றியம் என்பது அழிந்துபோன ஒரு நாடக இலக்கணநூல். ஒரு டாலர் = 32 ரூபா 13.2 அணா. போது என்பது பேரரும்பு என்றிங்ஙனங் கூறுக. இங்ஙனமே பிறவும்.

ix. பொருத்தம் அல்லது தகுதி (Propriety)

ஒரு சொல்லை அதற்குரிய பொருளிலும், ஒரு பொருளுக்கு அதற்குத் தகுந்த சொல்லையும் வழங்குவது பொருத்தமாகும்.

எ - டு : உண்டி வினை கூறுமிடத்து, சோறு உண்டான், சாப்பிட்டான்; தண்ணீர் குடித்தான்; பலகாரம் தின்றான் என்று கூறல் வேண்டும். தண்ணீர் சாப்பிட்டான், காப்பி சாப்பிட்டான் என்பன தவறு.

ஒருவனிடம் ஒரு பொருளைக் கேட்கும்போது, கொடு என்பது உயர்ந்தோன் சொல்; தா என்பது ஒத்தோன் சொல்; ஈ என்பது இழிந்தோன் சொல்.

தவிர்ப்பு (exception) என்னும் பொருளில், புறனடை என்னுஞ் சொல்லையும், உள்ளடக்கம் என்னும் பொருளில் ஒருவகை உவமைப் பெயராகிய உள்ளுறை என்னுஞ் சொல்லையும், வழங்குவது சரியன்று.

x. இனிமை (Euphony)

இழிசொல்லும் வழுவச்சொல்லும் நீக்கிப் பெரும்பாலுந் தென் சொற்களால், ஓசையின்பம்பட இயல்பான மோனை யெதுகையமைத்தெழுதுவது இனிமையாகும்.

எ - டு : “இற்றைக்கு ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த தமிழ்ப்புலவர் அனைவருந் தமது தமிழ்மொழி திரிபடைந்து மாறுதற்கும் அயன்மொழிச் சொற்கள் அதன்கட் புகுந்து விரவுதற்கும் இடங்கொடாமல், இலக்கண இலக்கிய வரம்புகோலித், தாமும் தனித் தமிழிலேயே நூல்கள் இயற்றி, அதனை ஒருமுகமாய் நின்று கண்ணுங் கருத்துமாய்ப் பாதுகாத்து வந்தனர்.”

முற்கால பிற்காலத் தமிழ்ப்புலவோர், ப. - 24 (ஆசிரியர் மறைமலையடிகள்).

இனிமைபற்றிக் கவனிக்கவேண்டிய சில குறிப்புகள் :

- 1) புணர்க்கக்கூடிய சொற்களைப் பெரும்பாலும் புணர்த்தெழுதுதல்.
- 2) சில சொற்களின் பல்வடிவங்களில் இன்னோசையுள்ள வற்றைக் கொள்ளல்.
- 3) இயன்றவரை தென்சொற்களை அமைத்து எழுதுதல்.

எ - டு :

சொல்

அதனாலே, என்ன,
செய்கிறான், செலவுகளுக்கு
செய்ய வேண்டும்

இனிய வடிவம்

அதனானே, என்னை,
செய்கின்றான், செலவுகட்கு,
செய்தல் வேண்டும்.

- 4) சொற்கருக்கம்.

எ - டு : ஏற்கமாட்டா - ஏலா.

xi. சுருக்கம் (Brevity)

வேண்டாத சொற்களை விலக்கிப் பொருள் விளங்குமளவில் இயன்றவரை சுருக்கியெழுதுவது சுருக்கமாகும்.

‘இரண்டு பேர்’ என்பது ‘இருவர்’ என்றும், ‘எவன் தேறுகிறானோ அவனுக்கு’ என்பது ‘தேறுகிறவனுக்கு’ என்றும், ‘வடக்கேயுள்ள ஒரு நாட்டை ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்த ஓர் ஆரிய இனத்து மன்னன்’ என்பது, ‘ஒரு வடநாட்டை யாண்ட ஆரிய மன்னன்’ என்றும் சுருக்கி எழுதப்படும்.

அரைஞாண்கயிறு, அவைகள் என மிகைபடக் கூறலும் (Redundancy), அறிஞர்க்குள் அவன் தலைசிறந்தவன்; அவனுக்குச் சமானம் ஒருவருமில்லை; எனக் கூறியது கூறலும் (Tautology or Pleonasm) குற்றமாகும்.

xii. தூய்மை (Purity)

அயலெழுத்து, அயற்சொல், வழுஉச்சொல் முதலியவற்றை நீக்கித் தனித்தமிழ் எழுத்துகளாலுள் சொற்களாலு மெழுதுவது தூய்மையாகும்.

சிறப்புப் பெயராயின் அயற்சொல் தழுவப்படும்.

எ - டு : “சிறந்த தமிழ்ப் புலவருள் ஒருவராகிய கபிலர், தம் நண்பனாகிய பாரி என்னும் வள்ளல் தன் மகளிர் இருவரை

யும் துணையின்றி விட்டு மாண்டனனாக, அம் மகளிர்க் கேற்ற கணவரைத் தேடிக் கொடுப்பது தமது கடமை என்று அங்குமிங்கும் அலைந்து தேடினர். இது நிறைவேறாது போகவே, புலனழுக்கற்ற அப் புலவர், வடக்கிருந்து இவ்வாழ்வை நீத்தனர். வடக்கிருத்தல் என்னும் இச் செய்தி, ஒருவரது நாணுடைமை புரைபட்டபொழுது உணவு நீக்கி உயிர் துறக்கும் ஓர் ஒழுக்கமாகும்.’’

(பா.வே.மாணிக்க நாயகர்) - திரு. க.ப.மகிழ்நன் அவர்கள் மொழிபெயர்ப்பு.

xiii. இசைவு (Concord or Agreement)

தழுவுஞ் சொல்லும் தழுவப்படும் சொல்லும் தம்முள் இலக்கண முரண்படாது இசைந்திருத்தல் இசைவாகும்.

6ஆம் வேற்றுமை யுருபுகள் பின்வருமாறு எண் குறிக்கும்.

எனது புத்தகம் - ஒருமை

என் புத்தகங்கள் - பன்மை

என் புத்தகம் அல்லது புத்தகங்கள்

என்னுடைய புத்தகம் அல்லது புத்தகங்கள் - பொது

தன்மை முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர்களும், தாம் தாங்கள் என்னும் படர்க்கைப் பெயர்களும், எல்லாரும் என்னும் பெயரோடு கூடி நிற்கும்போது, முதல் வேற்றுமையாயின் இயல்பாயிருக்கும்; 8ஆம் வேற்றுமை யொழிந்த பிற வேற்றுமையாயின் குறுகி வேற்றுமைத் திரிபடையும்.

எ - டு : நாம் எல்லாரும் - நம்மெல்லாரையும்

நீங்கள் எல்லாரும் - உங்கள் எல்லாரையும்

எழுவாயும் பயனிலையும், அல்லது முன்னியற் பெயரும் (Antecedent) சுட்டுப் பெயரும், அல்லது முன்னியற் பெயரும் தற்சுட்டுப் பெயரும் (Reflexive Pronoun), அல்லது இயற்பெயரும் சிறப்புப் பெயரும், திணைபால்என்னிடங்களில் ஒத்திருக்க வேண்டும்.

எ - டு : யான் காணேன்

யாம் காணோம்

வேலன் வந்தான்

வள்ளி வந்தாள்

இடைக்காடர் வந்தார்

(உயர்வுப்பன்மை)

மக்கள் வந்தார்கள்

எழுவாயும்

பயனிலையும்

மகன் - அவன் - தன்	முன்னியற் பெயரும்
மகள் - அவள் - தன்	சுட்டுப் பெயரும்
ஒருவர் - அவர் - தம்	தற்சுட்டுப் பெயரும்
மக்கள் - அவர்கள் - தங்கள்	

ஆசிரியன், பாரத்துவாசி, நச்சினார்க்கினியன் - சிறப்புப் பெயரும் இயற்பெயரும்.

உயர்திணையில், ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாற் பெயரும் உயர்வுப் பன்மை ஈறேற்கும்.

எ - று : அரசர் வந்தார், அரசியார் வந்தார்.

ஆர் விசுதி பெரும்பாலும் உயர்வுப் பன்மையாக ஒருமைக்கு வழங்கி வருதலின், அது பன்மை குறிக்கத் தவறும்போது ஈறுமேலீறு என்னும் இரட்டைப் பன்மை வேண்டப்படும்.

எ - று : அவையார் வந்தார்கள்.

அன் சாரியை பெற்ற அர் ஈறாயின் இரட்டைப் பன்மை வேண்டியதின்று.

எ - று : அவையார் வந்தனர்.

கடவுளை ஆண்பாலிலும் உயர்வுப் பன்மையிலும் ஒன்றன்பாலிலும் கூறலாம்.

எ - று : கடவுள் இருக்கிறான், இருக்கிறார், இருக்கிறது.

குழந்தை என்னும் பெயரை ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால் என்னும் முப்பாலிலும் கூறலாம்.

எ - று : குழந்தை வருகிறான் (ஆண்), வருகிறாள் (பெண்), வருகிறது (இருபாற்போது). மகவு, சேய், குழவி, பிள்ளை என்ற பிற இளமைப் பெயர்களும் இங்ஙனமே.

ஆள் என்னும் பெயர், ஒருமையில், பாலறியப்படாவிடத்து உயர்வுப் பன்மைவினை கொண்டும், பாலறியப்பட்டவிடத்து ஆண்பால் அல்லது பெண்பால் அல்லது உயர்வுப் பன்மை வினைகொண்டும் முடியும்.

அம்மா வருகிறது என்பது தவறு. அம்மா வருகிறாள் என்று பெண்பாலிலாவது, அம்மா வருகிறார், அல்லது வருகிறார்கள் என்று உயர்வுப் பன்மையிலாவது கூறல் வேண்டும்.

எ - று : ஓர் ஆள் வருகிறார் - பாலறியா இடம்.
 ஓர் ஆள் வருகிறான் - (ஆண்பால்) - பாலறிந்த இடம்.
 ஓர் ஆள் வருகிறாள் - (பெண்பால்)

அது என்னும் ஒன்றன்பால் ஈறும், அ, வை என்னும் பலவிற்பால் ஈறுகளும் பெறாத அஃறிணைப் பெயர்களெல்லாம் ஒருமை பன்மை என்னும் இருமைக்கும் பொதுவாகும். அவற்றை ஒருமையாகவும் பன்மையாகவும் ஆள(பிரயோகிக்க)லாம். அவற்றின் எண்ணை அவற்றின் பயனிலைகளே காட்டும். இத்தகைய பெயர்கள் பால் பகா அஃறிணைப் பெயர்கள் எனப்படும்.

எ - டு : மரம் (ஒருமை) வளர்கின்றது. மரம் (பன்மை) வளர்கின்றன.

அறிவின்மை, மூப்பு, உறுப்பறை (அங்கவீனம்) முதலிய காரணம்பற்றி, மக்கள் இழிவாய்ப் பண்புப் பெயராத் கூறப்படும் போது, அப் பெயர்கள் பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்போற் பாவிக்கப்படும்.

எ - டு : கிழம் போகிறது, போகின்றன.

சிலவிடத்து, உயர்திணைப் பெயர்கள், வடிவில் ஒருமையா யிருப்பினும் பொருளிற பன்மையாகும். அவை சாதியேகவசன மென்று வடமொழியிலும், வகுப்பொருமை யென்று தென்மொழி யிலுங் கூறப்படும்.

எ - டு : பெற்ற தாயைப் பேணாத மூடர்.

பெயர்களின் இகர ஈறு, பெண்பால் ஈறாயிராது எழுவாய் ஈறாயிருப்பின், சிலவிடத்து உயர்திணை ஒருமைப் பால்கள் இரண்டிற்கும், சிலவிடத்து இருதிணை ஒருமைப் பால்கள் மூன்றிற்கும் பொதுவாம்.

எ - டு : விறகுவெட்டி வந்தான், வந்தாள் - உயர்திணை.
கண்ணிலி வந்தான், வந்தாள், வந்தது - இருதிணை.

பேதை என்னும் பெயர், ஆண் பெண் என்னும் இருபாற்கும் பொதுவாம்.

எ - டு : இவன், இவள் ஒரு பேதை (அறிவிலி).

வேறு, இல்லை என்னும் குறிப்பு வினைமுற்றுகள் ஐம்பால் மூவிட ஈரெண்கட்கும் பொதுவாம்.

உண்டு (உள் + து) என்னும் ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினைமுற்று ஐம்பால் மூவிட ஈரெண் பொதுவினையாக வழங்கிவருவது வழவமைதியாகும்.

அன்மை குறிக்கும் குறிப்பு வினைமுற்று, யான் அல்லேன், யாம் அல்லேம் (நாம் அல்லோம்), நீ அல்லை (அல்லாய்) நீர் அல்லீர், அவன் அல்லன், அவள் அல்லள், அவர் அல்லர், அது அன்று, அவை அல்ல என இசைய வேண்டும்.

யார் என்னும் வினாப்பெயர் உயர்திணை முப்பாற்கும் பொது.

எ - று : அவன், அவள், அவர் - யார்?

என் (எவன்) அல்லது என்னை என்னும் வினாச்சொல் அஃறிணை யிருபாற்கும் பொது.

எ - று : அது, அவை - என் (எவன்)? என்னை?

என் என்பது ஒருமையில் என்னது என்றும், பன்மையில் என்ன அல்லது என்னவை என்றும் இருக்கும். என்ன என்பது ஒருமையில் வழங்குவது வழுவமைதி.

குலப்பெயர்களைத் தனித்தனி கூறும்போது, ஆண்பால், பலர்பால், பண்புப்பெயர் என்ற மூவடிவிலும் கூறலாம். இம் மூவடிவும் அஃறிணையே.

எ - று : வேளாளன், வேளாளர், வேளாண்.

உயர்திணை எழுவாயும் அஃறிணை எழுவாயும் சேர்ந்து ஒரு முடிபுகொள்ளும்போது, உயர்திணை வினைகொண்டு முடியும்.

எ - று : நம்பியும் நாயும் வந்தார்கள்.

உயர்திணை எழுவாய் இழிவு குறித்ததாயின், இருதிணை எழுவாய்களும் ஒரு முடிபு கொள்ளும்போது அஃறிணை வினைகொண்டு முடியும்.

எ - று : பேதையும் நாயும் வந்தன.

இருதிணைப் பொருள் பல விரவிவருமாயின், மிகுதி (பெரும்பான்மை) பற்றி ஒருதிணைவினை கொண்டு முடியும்.

எ - று : அரசன், ஆசிரியன், பாம்பு என்னு மிவரை இளையரென் றிகழக் கூடாது.

பெற்றோர், தாய்மொழி, தாய்நாடு என்னு மிவற்றைப் போற்றல் வேண்டும்.

வெவ்வேறு சிறப்பு வினைகட்குரிய பல பொருள்களின் பெயர்கள், தனித்தனியாகவேனும் தொகுதியாகவேனும் கூறப்பட்டு ஒருவினை கொண்டு முடியின், பொதுவினை கொண்டு முடியும்.

எ - று : பாலும் சோறும் பலகாரமும் தேனும் உண்டார்கள். நால்வகை யுண்டியும் உண்டார்கள்.

பாலும் சோறும் தின்றார்கள் (அல்லது பருகினார்கள்) என்பது தவறு.

இங்ஙனமே, வினையாட்டும் உடற்பயிற்சியும் செய்தார்கள் என்பதும் தவறு. வினையாடிப் பின்பு உடற்பயிற்சி செய்தார்கள்; அல்லது வினையாட்டிலும் உடற்பயிற்சியிலும் ஈடுபட்டார்கள் என்றிருத்தல் வேண்டும்.

ஒருவரைப் பல பெயர்களாற் பாராட்டிப் பெயர்தோறும் வினைகொடுப்பின், ஒரு வினைகொடுத்துக் கூறவேண்டும்.

எ - று : ஐய! வருக, அண்ணால்! வருக, அறிஞ! வருக.

இங்ஙனமன்றி, ஐய! வருக, அண்ணால் அமர்க என வேறு வினை கொடுப்பின் எழுவாய் வேறுபடல் காண்க.

பல தொடர்கள் ஒரு வினைகொண்டு முடியின், தனித்தனி அம் முடிபிற் கேற்றவாயிருத்தல் வேண்டும்.

எ - று : ஏசு தாம் உலக முடிவில் இங்குத் திரும்ப வருவதாகவும், தம் சொல்லைக் கைக்கொண்டாரெல்லாம் வீட்டைப் பெறுவதாகவும் கூறி விண்ணுக் கெழுந்தருளினார்.

xiv. சொற்றொடர் முடிபு, முன் முடிபு, பின் முடிபு ('Loose' and 'Periodic' Constructions)

ஒரு கலப்புச் சொற்றொடரில், தலைமைச் சொற்றொடரை முற்கூறுவது முன்முடிபாம்; பிற்கூறுவது பின்முடிபாம்.

எ - று : மாணிக்க நாயகர் கூறுகின்றார், மரங்கள் தங்கள் தலைகளை நிலத்தில் நுழைத்துக்கொண்டு மற்றெல்லாப் பகுதிகளையும் வெளியே வைத்திருக்கின்றனவென்று - முன்முடிபு.

மரங்கள் தங்கள் தலைகளை நிலத்தில் நுழைத்துக்கொண்டு, மற்றெல்லாப் பகுதிகளையும் வெளியே வைத்திருக்கின்றனவென்று, மாணிக்க நாயகர் கூறுகின்றார் - பின்முடிபு.

முன்முடிபினும் பின்முடிபே சிறப்புடைத்து. இவற்றை முறையே அகப்பாட்டு முடிபு, புறப்பாட்டு முடிபு என்றுங் கூறலாம்.

xv. சொற்றொடர் அளவு (Length of a Sentence)

ஒரு சொற்றொடர் மிக நெடிதாயில்லாது, வாசித்தவுடன், அல்லது வாசிக்கக் கேட்டவுடன், முழுப்பொருளும் ஒருங்கு தோன்றுமாறு ஓர் அளவா யிருத்தல் வேண்டும். ஒரு சொற்றொடரின் பேரெல்லை பத்துவரிக்கு மேற்படக்கூடாது.

xvi. சொற்றொட ரொருமைப்பாடு (Unity of Sentence)

ஒரு சொற்றொடரில் ஒரு கருத்தேயிருத்தல் வேண்டும்.

ஒரு சொற்றொடரில் பல (தலைமைக்) கருத்துகளிருப்பினும், ஒரே சொற்றொடருக்கேற்ற செய்தி பல சிறு சொற்றொடர்களாக எழுதப்பட்டினும், ஒரு சொற்றொடராவது அதன் இடைப்பிற வைப்பாவது (paranthesis) மிக நெடிதாயிருப்பினும், சொற்றொடரொருமைப்பாடு கெடும். இதை யறிந்து கடைப்பிடிக்க.

xvii. ஒருபோகமைப்பு (Parallel Construction)

ஒரு பெருஞ் சொற்றொடரின் பகுதிகளான சொற்றொடர்க ளெல்லாம், ஒரே போக்கான அமைப்பாயிருப்பது ஒருபோகமைப்பாகும்.

எ - டு : உயர்ந்தோர் பிறர் குணங்களையே எடுத்துக் கூறுவர்.
தாழ்ந்தோர் பிறர் குற்றங்களையே எடுத்துக் கூறுவர்.
இங்ஙனமன்றி,

உயர்ந்தோர் பிறர் குணங்களையே எடுத்துக் கூறுவர்; பிறர் குற்றங்களையே தாழ்ந்தோர் எடுத்துக் கூறுவர்.

என்பது ஒருசார் வழுவாகும்.

ஒரு வினைகொண்டு முடியும் ஒரு சொற்றொடரின் உறுப்பு களான பல தொடர்களில் ஒன்று, ஓர் ஈறு அல்லது வேற்றுமை யுருபு பெறின், பிறவும் அவற்றைப் பெறும்.

எ - டு : ஒரு நூலை யாராய்பவர் அந் நூற்பொருளில் தேர்ந்தவராயும் நடுநிலையராயு மிருத்தல் வேண்டும்.

xviii. உம்மைத்தொடர், உம் (The Conjunction உம்)

எண்ணும்மை : பல சொற்கள் அல்லது சொற்றொடர்கள் உம்மைச் சொல்லால் இணைக்கப்பட்டின், சொற்றொறும் அல்லது சொற்றொடர் தொறும் உம்மை வேண்டும்.

எ - டு : அறமும் பொருளும் இன்பமும் வீடும்.

முதலிய என்னும் குறிப்புப் பெயரெச்சத்திற்கு முற்படும் பெயர்கள், உம்மை யேற்றவிடத்தும் ஏலாவிடத்தும் முதல் வேற்றுமையிலேயே இருத்தல் வேண்டும்.

எ - டு : உழவு கைத்தொழில் வாணிகம் முதலிய, உழவும் கைத் தொழிலும் வாணிகமும் முதலிய - திருத்தம்.

உழவையும் கைத்தொழிலையும் முதலிய - வழு.

ஒரு சொற்றொடரில், உம்மை யேற்று ஒரு முடிபு கொள்ளும் சொற்கள் அல்லது சொற்றொடர்கள் எல்லாம் ஒரு வடிவினவா யிருத்தல் வேண்டும். (இங்கு ஒருபோகமைப்பை நினைக்க).

எ - று : பாண்டித்துரைத்தேவர் ஓர் அரசரும் புலவரும் வள்ளலுமாயிருந்தார்.

ஒட்டக்கூத்தர் குலோத்துங்கச் சோழனுக்கு ஆசிரியராயும் அமைச்சராயும் புலவராயு மிருந்தார்.

ஆசிரியராயும் அமைச்சருமாய் என்பது தவறு.

ஆவதும்மை : சிலவிடத்து உம்மைச் சொல் ஆவது (either... or) என்னும் பொருள்பட வருவதுண்டு.

எ - று : ஆமை நிலத்திலும் நீரிலும் வாழும்.

முற்றும்மை : ஒரு வகுப்புப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் வினையுடன் கூறும்போது, உம்மை கொடுத்துக் கூறவேண்டும்.

எ - று : இருகண்ணுள் சிவந்தன. மூவுலகுந் தொழும் முனிவன்.

முற்றும்மைத் தொடரின்பின், அத் தொடர் குறிக்கும் வகுப்பின் ஒரு பகுதியை விதந்து குறிக்கும் தொடர்ச்சொல் 'உம்மை' பெறாது.

எ - று : தமிழ் மாணவரெல்லாம், சிறப்பாய்த் தனித்தமிழ் உரைநடை பயில்வார், ஆசிரியர் மறைமலையடிகள் எழுதிய நூல்களைப் படித்தல் வேண்டும்.

உம்மைத் தொகை : உயர்திணைப் பெயர்த்தொடர்கள் உம்மைத் தொகையாய் வரும்போது, இறுதியிற் பலர்பால் ஈறு பெறும்.

எ - று : கபிலபரணர், சேரசோழபாண்டியர்.

உயர்திணைப் பெயர்கள் உம்மைத் தொகையாக வழங்கிவரும் இணைமொழிகளாயின், இறுதியிற் பலர்பால் ஈறு பெற்றும் பெறாதும் வரும்.

எ - று : தாய்தந்தை, தாய்தந்தையர்.

இங்ஙனமே, அஃறிணைப் பெயர்களும் உம்மைத் தொகை யான இணைமொழிகளாயின், இறுதியிற் பலவின்பால் ஈறு பெற்றும் பெறாதும் வரும்.

எ - று : இராப்பகல், இராப்பகல்கள்; காய்கறி, காய்கறிகள்.

அஃறிணைப்பால் ஐயவினாவைப் பால்பகா அஃறிணைப் பெயரும் முடிக்கும்.

எ - டு : ஒன்றோ பலவோ அவன் கொண்ட புத்தகம்?

இருதிணையிலும், ஆண்மை பெண்மைபற்றிய ஐய வினாவைப் பொதுச் சொல்லும் முடிக்கும்.

எ - டு : ஆடவனா பெண்டா அவ் ஆள்?
காளையா ஆவா அம் மாடு?

2. பாகியமைப்பு (Structure of Paragraph)

ஒரு பாகி, ஒரே ஒரு குறிப்பை அல்லது கருத்தைத் தழுவின தாய், எவ்வகையிலும் காற்றாளில் ஒரு பக்கத்திற்கு மிகாததாயிருத்தல் வேண்டும். பாகிப்பொருள் (Theme of Paragraph) முதலிலேனும் இடையிலேனும் கடையிலேனும், குறிப்பாகவேனும் வெளிப்படையாகவேனும் இருக்கலாம். முதலிலிருப்பதும் வெளிப்படையாயிருப்பதும் சிறப்பாகும். பாகிப்பொருள் பெயரளவாயில்லாது முழுச்சொற்றொடராயிருத்தல் வேண்டும். ஒரு பாகி ஒரு சொற்றொடராயேனும் பல சொற்றொடராயேனுமிருக்கலாம்; பத்துவரிக்கு மேற்பட்டதாயின் பல சொற்றொடராயிருத்தல் நலம். பாகியெனினும் பத்தி யெனினும் ஒக்கும்.

3. நடை (Style)

உரைகள் அல்லது எழுத்தீடுகள் சொற்போக்கும் இலக்கணவமைதியும்பற்றிப் பல நடையாகச் சொல்லப்படும்.

i. வெள்ளை நடை

எல்லார்க்கும் எளிதாய்ப் பொருள் விளங்குவது வெள்ளை நடை.

எ - டு : ஒரு செலவாளி ஒரு சிக்கனக்காரனைக் கடன்கேட்டான். “நீ எப்படிக் கடனைத் தீர்ப்பாய்?” என்று சிக்கனக்காரன் கேட்டதற்கு, “என் மாதச் சம்பளத்திலிருந்து கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்க் கொடுத்துத் தீர்ப்பேன்” என்று செலவாளி சொன்னான்.

ii. ஒழுகிசை நடை

ஆற்றொழுக்குப் போல்தட்டுத்தடையின்றித் தொடர்ந்து செல்வது ஒழுகிசை நடை.

எ - டு : “சிறுகுழந்தை ‘குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டிக்’ காக்கையைப் பிடிக்கப் போகிறது. குழந்தையின் கை தனது முதுகிற்படும் வரையும் அசையாமலிருந்த காக்கை, மெல்லென எழுந்து ஒரு பாகந் தள்ளி உட்காருகிறது. குழந்தை மீட்டுந் தொடர்ந்து தொடப் போகுஞ் சமயத்திலே, இன்னு மொரு பாகந் தள்ளி உட்காருகிறது. குழந்தையும் காக்கையும் நண்பர்கள்.”

- விபுலானந்த அடிகள்

iii. கொடும்புணர் நடை

எல்லாச் சொற்களையும் புணர்த்தெழுதுவது கொடும்புணர் நடை.

எ - டு : “நான்றென்காட்டின் மேய்ந்து கொண்டிருக்கையிற் கேளுங்க ளொரு கிழப்புலி பலவீனத்தா லாகாரஞ் சம்பாதிக்கக்கூடாம லோரேரிக் கரையி னீராடிக் கையிற் றர்ப்பை வைத்துக்கொண் டுட்கார்ந்திருந்தது.”

- பஞ்சதந்திரம்

iv. மணிப்பவள நடை

வடசொற்களையும் தென்சொற்களையும் கலந்தெழுதுவது மணிப்பவள நடை.

1) தற்சம மணிப்பவளம்

எ - டு : “மணவாளமாமுனிகள் தமக்காசார்யரான பிள்ளையுடைய ப்ரஸாதத்தாலே, க்ரமாகதமாய் வந்த அர்த்த விசேஷங் களைப் பின்புள்ளாரு மறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி, ப்ரபந்த ரூபேண உபதேசித்து ப்ரகாசிப்பிக்கிறோமென்று ச்ரோத்ரு புத்தி ஸமாதாநார்த்தமாக ப்ரதிஜ்ஜை பண்ணி யருளுகிறார்.”

- உபதேச ரத்தமாலை

2) தற்பவ மணிப்பவளம்

எ - டு : “பிரகிருதி மாயையினின்றுஞ் சிருட்டிமுறைபற்றிக் குணத்துவ முதல் வைத்தெண்ணப்படும் போக்கிய தத்துவ மிருபத்து நாலுந் தோன்றும். இங்ஙனஞ் சடரூபமான விந்து மோகினி மான் மூன்றுந் தத்தங் காரியங்களைச் சிவசத்தி சங்கற்பரூப சந்நிதியினின்றுந் தோற்றுவிக்கும்.”

- சிவஞான சித்தி உரை

V. தனித்தமிழ் நடை

அயற்சொற் கலவாது தனித்தமிழில் (இலக்கணப் பிழையின்றி) எழுதுவது தனித்தமிழ் நடை.

எ - று : “கபிலரகவல் எளிய தமிழ்நடையில் இயற்றப்பட்டிருத்தல் கொண்டும், கபிலர்க்குப் பூணூல் இட ஒருப்பட்டாத பார்ப்பனக் குழுவினர்க்கு அறிவு தெருட்டல் வேண்டிச் சிறு பிள்ளையாயிருந்த கபிலர் இதனைச் செய்தார் என வழங்குங்கதை நம்பத்தகாததாயிருத்தல் கொண்டும், இது கபிலரார் செய்யப்பட்ட தன்றென்றும், இஃதொரு “கட்டுநூல்” என்றுங் கூறினாருமுளர். இக் கபிலரகவல் இயற்றப் பட்டதற்குக் காரணங்கூறுங் கதை நம்பத்தகாததுபற்றி இந் நூலையே கட்டு நூலென்றல் ஆராய்ச்சி யுணர்வில்லாதார் கூற்றாகும்.”

- ஆசிரியர் மறைமலையடிகள்

vi. இலக்கண நடை

பெரும்பாலும் பிறமொழிச்சொற் கலவாது இனிய இலக்கணத் தமிழில் எழுதுவது இலக்கண நடை.

எ - று : “இளைஞர்களே! உங்கள் தமிழ்த்தாய் நேற்றுப் பிறந்தவளல்லள்; இன்று பிறந்தவளல்லள். அவள் மிகமிகத் தொன்மையுடையவள்; கலைகளையுடையவள். அவளையா கொல்வது? தாய்க்கொலை புரிவதா தமிழர் வீரம்? வீரத்துக்குரிய உங்கள் இளமுகம் நோக்கிக் கேட்கிறேன், நேற்றும் இன்றும் பிறந்த நாடுகளையுங் கலைகளையும் ஒம்பவும் பெருக்கவும் அவ்வந் நாட்டார் முயன்று வருகிறார். நாமோ - பாவிகளாகிய நாமோ - பழம்பழம் பெருநாட்டை மறைக்கப் பார்க்கிறோம். தமிழ் இறந்த பின் ‘தமிழ் மண்’மட்டு மிருந்தென்? மொழியன்றோ நாடு? கலைகளல்லவோ நாட்டின் உயிர்? மொழியிறந்து படிந் நாடும் இறந்துபடுமன்றோ? உலகிற்கே ஒருபோது நாகரிகத்தை வழங்கிய மாண்பு வாய்ந்த ஒரு பெரும் நாட்டையா மறப்பது? அதனையா மறைப்பது? ஈழத் திளைஞர்களே! தமிழுலகின் இழிந்த நிலையை ஒருங்கள்; ஓர்ந்து உங்கள் பொறுப்பை யுணருங்கள்; தமிழ்த் தாயைப் புதுப்போர்வையால் ஒப்பனை செய்து, அரியாசனத் தமர்த்தச் சூள்கொண்டெழுங்கள்; எழுங்கள்; பழந்தமிழ் வீரத்துடன் எழுங்கள்”

- சீர்திருத்தம், (திரு.வி.கலியாணசுந்தர முதலியார்)

vii. திசைச்சொல் நடை

திசைச்சொல் நிரம்பி வருவது.

எ - று : நேற்று நீ இருந்த இலக்கிலே ஓர் இளவட்டம் நின்று கொண்டிருந்தான். (நெல்லை வழக்கு)

அவன் சிக்காமை யால் அவனைத் துழாவிக்கொண்டு எனக்குப் புறனே வந்தார்கள். (சேலம் வழக்கு).

viii. கொச்சை நடை (Barbarism)

கல்லா மக்கள்போற் பேசுவது கொச்சை நடை.

எ - று : அவங்க வூட்டுக்குப் போகச்சே நல்லா விடுஞ்சு போச்சு.

ix. செய்யுள் நடை அல்லது எதுகை நடை

எ - று : அவளும், உடன்பிறந்து உடன் வளர்ந்து, நீர் உடனாடிச் சீருடன் பெருகி, ஓல் உடனாட்டப் பால் உடனாண்டு, பல்உடனெழுந்து சொல் உடன்கற்று, பழமையும் பயிற்றியும் பண்பும் நண்பும் விழுப்பமும் ஒழுக்கமும் மாட்சியும் உடையார், பற்பன் னூறாயிரவர் கண்ணும் மனமும் கவரும் ஒண்ணுதன் மகளிர் தற்குழத் தாரகை நடுவண் தண்மதி போலச் செல்வாளென்பது முடிந்தது.”

- இறையனா ரகப்பொருளுரை

x. இலக்கிய நடை

கற்றோர்க்கு மட்டும் விளங்குமாறு உயர்ந்த சொற்களும் சொல் வடிவங்களும் விழுமிய கருத்துகளும் அமைந்திருப்பது இலக்கிய நடை.

எ - று : “ஒரு பெண்டாட்டி தமரொடு கலாய்த்து, நஞ்சுண்டு சாவலென்னும் உள்ளத்தளாய் நஞ்சு கூட்டிவைத்து, விலக்குவா ரில்லாதபோழ் துண்பலென்று நின்றவிடத்து, அருளுடையா னொருவன் அதனைக் கண்டு... அவளைக் காணாமே கொண்டுபோ யுகுத்திட்டான். அவளுக்கு சனநீக்கத்துக்கண் நஞ்சுண்டு சாவான் சென்றாள், அது காணாளாய்ச் சாக்காடு நீங்கினாள். அவன் அக் களவினான் அவளை உய்யக்கொண்டமையான் நல்லுழிச் செல்லும் என்பது.”

- இறையனா ரகப்பொருளுரை

xi. தருக்க நடை

இருவர்தருக்கிப்பதுபோல் தருக்க முறையிலிருப்பது தருக்க நடை.

எ - று : “பன்மைக்கே யன்றி ஒருமைக்கு முரியவாய் வருவன வற்றைப் பன்மைப் பெயரென்ற தென்னை யெனின்; நன்று சொன்னாய்; பெண்மைப் பெயர் முதலாயினவும் பிற பெயரா லுணர்த்தப்படாத பெண்மை முதலாயினவற்றையு முணர்த்தலானன்றே அப் பெயரவாயின, என்னை? பெண்மை முதலாயின பிற பெயரா லுணர்த்தப்படுமாயின், அப் பெண்மை முதலாயினவற்றை அப் பெயர் வரைந்து சுட்டலாகாமையின்.”

- சேனாவரையர்

xii. கதம்ப நடை

பன்மொழிச் சொற்கள் கலந்து வருவது கதம்ப நடை.

எ - று : யுத்தக் கமிட்டியார் பொது ஜனங்களிடம் பணம் வசூலிக்கிறார்கள். இது, (போர்க்குழுவார் பொதுமக்களிடம் பணம் தண்டுகிறார்கள், என்றிருத்தல் வேண்டும்.)

கொடும்புணர், தற்சம மணிப்பவளம், கொச்சை என்னும் மூன்று நடைகளும் கட்டுரைக்கேலா. கொடுந்தமிழ் நடை அதற்குரிய நாட்டிற் கேற்கும். எதுகை நடையும் இலக்கிய நடையும் தமிழறிவு சிறந்தாரால் மட்டும் தழுவப்படுவன.

இன்று பேச்சுவழக்கிலுள்ள கதம்பநடை கொச்சை நடை போன்றே மிக இழிவானது.

4. வழக்கியல் (Usages)

i. தகுதி வழக்கு (Euphemism & Conventional Terms)

தகுதிவழக்கு இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழுவக்குறி என மூவகைப்படும். கால் கழுவினான், ஒன்றுக்குப் போனான், “பன்றியோடு சேர்ந்த கன்றும் பவ்வீதினும்” என்பன போன்றவை இடக்கர் அடக்கல். இறைவன் திருவடி நிழலை யடைந்தார், கடவுட்குள் துயிலடைந்தார், நன்காடு (சடுகாடு அல்லது இடுகாடு என்பன) போன்றவை மங்கல வழக்கு. ஒரு வகுப்பார் பிறர்க்கு விளங்காதபடி தமக்குள் மட்டும் வழங்கும் மறைபொருட் சொற்கள் குழுவக்குறியாம்.

ii. திசை வழக்கு (Provincialism)

சில பொருள்கட்கு வெவ்வேறு திசைகளில், அல்லது இடங்களில், வெவ்வேறு சொற்கள் அல்லது சொற்றொடர்கள் வழங்கி வருகின்றன. அவ்வவ் விடங்களில் அவ்வவ் வழக்கையே தழுவல் வேண்டும்.

எ - டு : நெல்லை : காணாமற் போயிற்று தொலைந்து போயிற்று,
பதநீர்

தஞ்சை : கெட்டுப்போயிற்று, பதநீர்

சென்னை : காணாமற் போயிற்று, பனஞ்சாறு

வடார்க்காடு : தாரைவார்த்து போயிற்று, தெளிவு

iii. இழிவழக்கு (Slang Usage)

அடித்துக் கொளுத்திவிட்டான், வெளுத்து வாரிவிட்டான், அலசிவிட்டான், கம்பியை நீட்டிவிட்டான், அந்தப் பருப்பு இங்கே வேகாது என்பன போன்ற இழிவழக்குச் சொற்றொடர்களை விலக்கல் வேண்டும்.

iv. அயல்வழக்கு (Foreign Idioms)

சில மாணவரும் பெரியோரும் ஆங்கில வழக்கைத் தழுவித் தமிழ் பேசுகின்றனர். தமிழ்க் கொவ்வாத இடமெல்லாம் அது வழுவாகும்.

பிழை

விளையாட்டில் நன்றாய்ச் செய்தார்கள்.

பயிற்சி எடுக்கவேண்டும்.

எல்லாரும் இக் கொண்டாட்டத்திற் எல்லாரும் இக் கொண்டாட்டத்தைச் பங்கெடுக்க வேண்டும்.

அறிவிப்புக்கொடு

உணவெடுத்துக்கொள்ளுங்கள்

திருத்தம்

நன்றாய் விளையாடினார்கள்.

பயிற்சி செய்யவேண்டும்.

எல்லாரும் இக் கொண்டாட்டத்தைச் சேர்ந்து நடத்த வேண்டும்.

அறிவி

உண்ணுங்கள்

v. சார்ச்சி (உபசார) வழக்கு (Transferred Epithet or Appanage)

உடையவன் குணத்தை அல்லது செயலை உடைமையின்மே லேற்றிக் கூறுவது ஏற்றுவரை வழக்காம்.

எ - டு : 'மறத்தண்டு; ஆக்கமான வீடு

5. நிறுத்தக் குறிகள் (Punctuation)

நிறுத்தக் குறிகளின்றி எழுதுதல் கூடாது.

i. காற்புள்ளி (Comma) வருமிடங்கள்

1) பொருள்களை எண்ணல்

எ - டு : அறம், பொருள், இன்பம், வீடு.

2) ஓரெழுவாய்ப் பயனிலைகள்

எ - டு : கந்தன் வந்தான், இருந்தான், எழுந்தான், சென்றான்.

3) எச்சச் சொற்றொடர்

எ - டு : வீடென்பது சிந்தையு மொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத் தாகலின், துறவறமாகிய காரண வகையாற் கூறப்படுவ தல்லது இலக்கண வகையாற் கூறப்படாது.

4) முகவரிப் பெயர்கள்

எ - டு : கனம் உவாட்சன் அவர்கள், பி.ஏ. (சிறப்பு),
மேலாளர்,
ஈபர் கண்காணியார் உயர்நிலைப்பள்ளி,
புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி.

5) பட்டப்பெய ரிடையீடு

எ - டு : கனம் தியடோர் சாமுவேல் அவர்கள்,

6) எண்ணின் இடம்

எ - டு : 1,00,000

7) எடுத்துக்காட்டு

எ - டு : உண்ட, உண்கின்ற, உண்ணும்

8) இணைப்புச் சொற்கள் (Conjunctions)

எ - டு : அவற்றில், ஆனால்,

9) திருமுக விளி

எ - டு : ஐய, ஐயா,

10) இணைமொழிகள்

எ - டு : நல்லவன் கெட்டவன், செல்வன் ஏழை, இளைஞன் முதியன் என்று பாராதவன்.

11) நெடுந்தொடரெழுவாய்

எ - று : செந்தமிழாக்கங் கண்ணுங் கருத்துமாய்ப் பேணும் ஒரு புலவர், வடசொல் வழங்குவதற்கொரு காரணம் வேண்டும்.

12) மயங்கற்கிடமான எழுவாய்

எ - று : குக், கௌடோ செலவிற் கல்வி கற்றார்.

13) இடைப்பிறவைப்பு (இங்கு முன்னும் பின்னும் குறி வரும்)

எ - று : அரசன், எப்படியிருந்தபோதிலும், மாந்தன்தானே.

14) மறுத்துக்கூறும் சொற்றொடர்ப் பகுதி

எ - று : அது அறியாமையன்று, கவலையின்மையே.

15) சொற்றொடருறுப்பாய் வரும் மேற்கோள்

எ - று : "அன்பே சிவம்," என்றார் திருமூலர்.

ii. அரைப்புள்ளி (Semicolon) வருமிடங்கள்

1) ஒரே யெழுவாயின் பல வினைக்குறை வாக்கியங்கள்

எ - று : சூழ்ச்சியம் (இயந்திரம்) உழவுத்தொழில் செய்கிறது; மாவரைக்கிறது; இடம் பெயர்விக்கிறது; போர் செய்கிறது; இன்னும் எத்துணையோ வினைகளைச் செய்கிறது.

2) ஒப்புநோக்காய் வரும் கூட்டுவாக்கியம்

எ - று : அறிவுடையோர் அமைந்திருப்பர்; அறிவிலிகள் ஆரவாரிப்பர்.

iii. முக்காற்புள்ளி (Colon) வருமிடங்கள்

1) தலைப்பு

எ - று : சார்பெழுத்து:

2) அதிகார எண்

எ - று : மத்தேயு 8 : 6.

3) தன் முகவரியில் நகர்ப்பெயர்

எ - று : எடின்பரோ : 339, ஐரோடு (பெருஞ்சாலை)

4) ஒப்புநோக்காய் வரும் பெருங்கூட்டுச் சொற்றொடர்

எ - டு : கல்வி வெள்ளத்தாலழியாது; நெருப்பால் வேகாது; திருடரால் திருடப்படாது; பிறர்க்குக் கொடுக்கக் கொடுக்க நிறையும்; செல்வமோ வெள்ளத்தாலழியும்; நெருப்பால் வேகும்; திருடரால் திருடப்படும்; பிறர்க்குக் கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறையும்.

iv. முற்றுப்புள்ளி (Full Stop) வருமிடங்களாவன

1) சொற்றொடர் முடிவு

2) முகவரி முடிவு

3) சொற்றொட நுறுப்பாய் வராத மேற்கோண் முடிவு

4) தலைப்பு முடிவு

5) சொற்குறுக்கம் (Appreviation)

எ - டு : கி.மு., வே.பா. கமலநாதன்.

6) பிரிவும் மணியும் குறிக்கும் எண்.

எ - டு : 1. 2.30 (2½) மணி

7) கையெழுத்து

எ - டு : T.G. நாகலிங்கம் பிள்ளை.

8) தனித்து நிற்குஞ் சொல்.

v. வினாக்குறி (Note of Interrogation)

ஒரு வினாச் சொற்றொடர் முற்றுச் சொற்றொடராயும் நேர்க்கூற்றுச் (Direct Narration) சொற்றொடராயுமிருப்பின், இறுதியில் வினாக்குறிபெறும்; நேரல் கூற்றுச் (Indirect Narration) சொற்றொடராயும் புணர்ச்சி பெற்றதாயுமிருப்பின் வினாக்குறி பெறாது.

எ - டு : 1) அது என்ன?, “நீ வருகிறாயா?” என்று கேட்டான்.

2) நான் போவேனாவென்று கேட்டான்,
நீ வருகிறாயாவென்று கேட்டான்.

vi. வியப்புக்குறி (Note of Exclamation)

வியப்புச் சொற்றொடரும் வினாச் சொற்றொடர் போன்று, தற்கூற்றுச் சொற்றொடராயிருப்பின் வியப்புக் குறிபெறும்;

புணர்ச்சிபெறின் வியப்புக்குறி பெறாது. (வியப்புக்குறியே விளிக்குறியும்).

எ - று : என்னே இதன் பெருமை!
 “என்னே இதன் பெருமை!” என்றான்.
 என்னே! இதன் பெருமை யென்றான்.

vii. மேற்கோட்குறி (Quotation Marks or Inverted Commas)

மேற்கோட்குறி, ஒற்றைக்குறி இரட்டைக்குறி என இருவகைப் படும்.

இரட்டைக்குறி வருமிடமாவன :

1) நேர்க்கூற்று

எ - று : “நான் வருகிறேன்,” என்றான்.

2) மேற்கோள்

எ - று : “ஒழுக்கமுடைமை குடிமை,” என்றார் திருவள்ளுவர்.

ஒற்றைக்குறி வருமிடமாவன :

1) தற்சுட்டு (ஓர் எழுத்தேனும் சொல்லேனும் சொற்றொடரேனும் தன்னையே குறித்தல்)

எ - று : ‘ஏ’, ‘பேடு’

2) வாய்ப்பாடு

எ - று : ‘செய்யும்’, ‘தான’

3) சிறப்புக் குறியீடு

எ - று : ‘வடக்கிருத்தல்’

4) மேற்கோட்குள் மேற்கோள்

எ - று : இயேசு மக்களை நோக்கி, “ஆயக்காரன் கோயிற்கு வெளியே நின்று, ‘தேவனே! தீயோனாகிய என்மீது இரக்கமாயிரும்’ என்றான்” என்றார்.

5) பழமொழி

எ - று : ‘நாறுநாள் ஒதி ஆறுநாள் விடத்தீரும்.’

குறிப்பு : மேற்கோட் குறியிருக்குமிடத்திற் புணர்ச்சியிராது.

viii. பிறைக்கோடு (Brackets)

ஒற்றைப் பிறைக்கோடு வருமிடமாவன :

1) மொழிபெயர்ப்பு

எ - டு : கட்டிப் (solid) பொருள்.

2) பொருள் கூறல்

எ - டு : பிறரை ரமிக்க (மகிழ)ச் செய்பவன் ராமன்.

3) விளக்கம்

எ - டு : நிலைமொழி (அஃதாவது முதலிலே நிற்கின்ற மொழி).

4) ஒரு பொருளைச் சிறப்பாய் வரையறுத்தல்.

எ - டு : ஒருவன் பிறரிடத்தில் (சிறப்பாய் எனியவரிடத்தில்) இன்சொல்லாற் பேசவேண்டும்.

5) எண் (சிறு பிரிவு)

எ - டு : (1)

6) பாட வேறுபாடு

எ - டு : கண்டது கற்கப் பண்டிதனாவான் (பண்டிதனாகான்).

7) உரையிற் சொல்வருவித்தல்

எ - டு : கல்லிடை - (இமய) மலையில்.

இரட்டைப் பிறைக்கோடு (Double Brackets) வருமிடம் : பலவரிப் பொதுமை.

எ - டு : சாத்தனது கருமை பண்புத்தற்கிழமை
சாத்தனது வரவு

பகர அடைப்பு (Large Bracket) வருமிடம் :

1) வரிக்கு மிஞ்சிய பகுதி

எ - டு : ஒருமையுடன் நினைது திருவடிதன்னை நினைக்கின்ற உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும்.

2) பிறைக்கோட்டை உட்கோடல்

எ - டு : [இங்குச் சாரியை (சார்+இயை) யாவது இருசொற்களைச் சார்ந்திசைக்கும் அசை.]

குறிப்பு : மொழிபெயர்ப்பு, பொருள்கூறல், விளக்கம் என்னும் மூவிடத்தும், பிறைக்கோட்டுச் சொற் சொற்றொடர் இயன்றவரை தாம் குறிக்குள் சொற் சொற்றொடரின் இலக்கண வடிவிலிருத்தல் வேண்டும்.

ix. இடைப்பிறவைப்புக்குறி (Parantheses or Double Dashes)

எ - டு : ஐயா! உங்களைக் கண்டபோது - உண்மையைச் சொல்லுகிறேன்
- எனக்கு அடையாளமே தெரியவில்லை.

x. கீற்று (Dash) வருமிடங்களாவன

1) தலைப்பு

எ - டு : பெயர்ச்சொல்:-

2) தலைப்பு மொழிபெயர்ப்பு

எ - டு : எழுத்தியல் - Orthography

3) எண்ணிடையீடு (கணித அளவையிலும் காலக்கணக்கிலும்)

எ - டு : ௭. 12-10-3, 24-9-1934.

4) சொற்றிரிபு குறித்தல்

எ - டு : முன்னில் - முன்றில் - முற்றம்

5) தேர்வு வினா

எ - டு : வெருவு, நீர்மை, கடமா - பொருள் தருக.

6) இலக்கணங் கூறல்

எ - டு : கொல்களிறு - வினைத்தொகை.

7) பொருள் கூறல்

எ - டு : விளித்தல் - அழைத்தல்

8) தன் கருத்துரைத்தல்

எ - டு : இத்தாலியர் ஆயிரக்கணக்கான எத்தியோப்பியரை நச்சுக் காற்றாற் கொன்றனர் - என்ன கொடுமை!

9) இடைநிறுத்தம் அல்லது, கடுதியான கருத்து மாற்றம்

எ - டு : என் தந்தையார் மட்டுமிருந்தாராயின் - அதையின்று சொல்லி என்ன பயன்?

10) வெவ்வேறு கூறப்பட்ட பொருள்களை இறுதியில் தொகுத்துக்கூறல்

எ - டு : மாணவர், ஆசிரியர், சேவகர், அலுவலாளர் - எல்லா வகுப்பாரும் வந்திருந்தனர்.

11) இடையளவு

எ - டு : பாடம் 8 - 10.

xi. வரலாற்றுக்குறி

எ - டு : மிக்கோன் உலகளந்த வரலாறு :-
ஊறு (ஸ்பரிசம்) எண் வகைப்படும். அவையாவன :-
அருமைத் தம்பி அம்பலவாணனுக் கெழுதுவது :-

xii. தொகுநிலைக்குறி (Apostrophe)

எ - டு : 8 - 10 - '35

xiii. மேற்படிக்குறி

எ - டு : பாடம் படித்தான் 2ஆம் வேற்றுமைத் தொகை.
பாடத்தைப் " " " விரி.

xiv. விடுபாட்டுக்குறி

ஒரு மேற்கோளில், வேண்டாத பகுதி விடப்படும். அது ஒரு புள்ளி வரிசையாலாவது உடுக்குறி (asterisk) வரிசையாலாவது குறிக்கப்படும்.

எ - டு : "அகர முதல.... உலகு"

ஓர் எழுத்தீட்டிற் சிதைந்துபோன பகுதியும் விடுபாட்டுக் குறியாற் குறிக்கப்படும் (எழுத்தீடு - writing)

குறிப்பு : நிறுத்தக் குறிகளிருக்குமிடத்திற் புணர்ச்சி யிராது, புணர்ச்சி யிருக்குமிடத்தில் நிறுத்தக் குறிகளிரா. ஆனால், புணர்ச்சி யின்றியமையாத இடங்களிலெல்லாம் புணர்த்தே எழுதவேண்டும்.

புணர்ச்சி வேண்டாத இடத்திலும் மயங்கற்கிடமான இடத்திலும் புணர்ச்சியிருத்தல் கூடாது.

எ - டு : கௌடோ செலவில் குக்கு கல்வி கற்றார்.

xv. பிற குறிகள்

1) சொன்மூலக்குறி

எ - டு : நகர் > நாகர், நாகர் < நகர்.

சொன்மூலக் குறியின் விரிவுப் புறத்திலிருப்பது மூலமும் முனைப்புறத்திலிருப்பது திரிவுமாகும்.

2) செருகற்குறி.

எ - டு : தமிழ்க் கழகம்

6. நேர்க் கூற்று, நேரல் கூற்று (Direct and Indirect Speech)

ஒருவர் கூற்றை அவர் கூறியபடியே தன்மையிடத்திற் கேற்பக் கூறுவது நேர்க்கூற்றாகும். அதைப் பொருள் மாற்றாது சொன்மாற்றிப் படர்க்கை யிடத்திற்கேற்பக் கூறுவது நேரல் கூற்றாகும்.

தமிழில் நேர்க்கூற்றே நேரல் கூற்றினும் பெருவழக்காய் வழங்கும். ஆகையால், நேர்க்கூற்று முறையே நேரல் கூற்று முறையறியாத மாணவரெல்லாம் தழுவ வேண்டும். நேர்க்கூற்று 'என்றான்', 'என்று சொன்னான்', 'எனச் சொன்னான்' என்னும் வாய்பாட்டுச் சொற் சொற்றொடர்களாலும் நேரல்கூற்று 'ஆகச்சொன்னான்', 'என்று சொன்னான்' என்னும் வாய்பாட்டுச் சொற் சொற்றொடர்களாலும் முடிக்கப்படும்.

எ - டு : அவன் "நான் வருவேன்" என்றான் - **நேர்க்கூற்று.**

அவன் தான் வருவதாகச் சொன்னான் - **நேரல் கூற்று.**

"நீ நாளை மணவழகனார் வீட்டிற்கு வந்தால் உனக்கொரு புத்தகம் வாங்கித் தருகிறேன்" என்று இளவழகனார் சொன்னார். - **நேர்க்கூற்று.**

நான் மறுநாள் (இன்று அல்லது நாளை) மணவழகனார் வீட்டிற்குச் சென்றால் எனக்கொரு புத்தகம் வாங்கித் தருவதாக இளவழகனார் சொன்னார். - **நேரல்கூற்று.**

"எனது நாட்டார் பெரும்பாலும் அறியாமையுள்ளவர்களாயிருப்பதால், அவர்க்கு அறிவு புகட்டுவான் வேண்டி, கடந்த நாற்பதாண்டுகளாக யான் அரும்பாடுபட்டுப் பல்கலை களும்பற்றிச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தவும் நூலியற்றவும் வேண்டியதாயிற்று," என்று மறைமலையடிகள் கூறு கின்றார் - **நேர்க்கூற்று.**

தமது நாட்டார் பெரும்பாலும் அறியாமையுள்ளவர்களாயிருப்பதாகவும், அவர்க்கு அறிவு புகட்டுவான் வேண்டி, கடந்த நாற்பதாண்டுகளாகத் தாம் அரும்பாடு பட்டுப் பல்கலைகளும்பற்றிச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தவும் நூலியற்றவும் வேண்டியதாயிற்றென்றும், மறைமலையடிகள் கூறுகின்றார். - **நேரல்கூற்று.**

தமிழில் சில நேரல் சொற்றொடர்கள் நேர்க்கூற்றிலும் நேரல் கூற்றிலும் ஒன்றாயுமிருக்கும்.

எ - டு : “இறைவன் திருவடிகளை யடைந்தவர்க்கே பிறவிக் கடல் நீந்த முடியும்,” என்றார் திருவள்ளுவர் - **நேர்க்கூற்று**.

இறைவன் திருவடிகளை யடைந்தவர்க்கே பிறவிக்கடல் நீந்த முடியும் என்றார் திருவள்ளுவர். - **நேரல் கூற்று**.

நேர்க்கூற்றுச் சொற்றொடர் கூறுவான் பெயரோடு தொடங்கி, என்றான் அல்லது என்று சொன்னான் என்று முடிவது இயல்பு. கூற்றுக்கு முன், சொன்னான் என்னுஞ் சொல்லை நிறுத்தி ‘முன் முடிபு’ச் சொற்றொடராகக், கூறின், ‘என்று’ என்னும் சொல் இறுதியில் நின்றல் வேண்டும்.

நேர்க்கூற்று ‘சொன்னதாவது’ என்னுந் தொடர்க்குப் பின்வரின் என்பது என்னுஞ் சொல்லால் முடிதல் வேண்டும். நேர்க்கூற்றில் மேற்கோட் குறியிருப்பினும் இராவிடினும், என்றான் (என்று சொன்னான்) அல்லது என்பது என்னும் முடிப்புச் சொல் இன்றியமையாததாகும், முருகன் சொன்னான், “நான் வருவேன்,” என்று ஆங்கிலத்திற் போலெழுதல் வழுவாகும்.

அழகன் சொன்னதாவது “நான் வருவேன்,” என்பது, என்னும் முடிப்பினும், அழகன் “நான் வருவேன்” என்று சொன்னான், என்னும் முடிப்பே இயல்பும் இனிதுமாகும்.

ஓர் உரையாட்டிலுள்ள கூற்றுகளை, முடிப்புச் சொற்களின்றி மாறி மாறி யெழுதுவது, நூனடையேயன்றி மாணவர் கட்டுரை நடையன்று.

7. மரபு (Idiom)

பொருள்கட்குச் சான்றோர் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவரும் சொற்களையே வழங்குதல் மரபாகும். மரபு தவறின் வழுவாம்.

பிழை

கம்பவைக்கோல்
நண்டுக்குட்டி

திருத்தம்

கம்பந்தட்டை
நண்டுக்குஞ்சி

8. இணைமொழிகள் (Words in Pairs)

(பெருவழக்கானவும் வழக்கற்றனவுமான இணைமொழிகள் இங்குக் கூறப்பட்டில).

அகட விகடம்
 அக்குத் தொக்கு
 அடுப்பும் துடுப்பும்
 அந்தியும் சந்தியும்
 (அடையலும்
 விடியலும்)
 அருவுரு
 அருமை பெருமை
 அல்லும் பகலும்
 அழகையுங் கண்ணீரும்
 அறம் மறம்
 அற்ற குற்றம்
 ஆக்கமுங் கேடும்
 ஆடல் பாடல்
 ஆடை அணி
 ஆண்டான் அடிமை
 ஆதியந்தம்
 ஆய்ந்து ஒய்ந்து
 இண்டு இடுக்கு
 இயங்குதிணை
 நிலைத்திணை
 (தாவர சங்கமம்)
 இயலும் செயலும்
 இளைத்துக் களைத்து
 இன்பதுன்பம்
 ஈகை யிரக்கம்
 ஈடும் எடுப்பும்
 உரை நடை
 உண்டி உறையுள்
 உண்டு உடுத்து
 உருட்டும் புரட்டும்
 உருண்டு திரண்டு
 உருவும் திருவும்
 உள்ளது உரியது
 உற்றார் உறவினர்
 ஊன் உடை
 ஊதிய இழப்பு
 லாப நஷ்டம்
 எக்க சக்கம்

ஏடாகோடம்
 ஏழை யெளியவர்
 ஏழை பாழை
 ஏற்றத் தாழ்வு
 (தாரதம்மியம்)
 ஒட்டி உலர்ந்து
 ஒப்பு உயர்வு
 ஒட்டமும் நடையும்
 கங்கு கரை
 கண்டது கேட்டது
 கண்ட துண்டம்
 கண்ணீரும் கம்பலையும்
 கரடு முரடு
 கல்லும் காம்பும்
 கல்வி கேள்வி
 கள்ளம் கவடு
 கற்பும் பொற்பும்
 கற்றோர் மற்றோர்
 கனவோ நனவோ
 காடு கரை
 குணம் குறி
 குலமுங் குணமும்
 குறுக்கும் மறுக்கும்
 குறுக்கும் நெடுக்கும்
 குற்ற நற்றம்
 கேளுங் கிளையும்
 கையும் காலும்
 கொடி வழி
 கொத்தடிமை
 குலவடிமை
 கொள்வனை
 கொடுப்பனை
 கோணல் மாணல்
 கோள் குண்டுணி
 சட்ட திட்டம்
 சந்தி சதுக்கம்
 சாடைமாதையாய்
 சாலா மாலாய்
 சிந்திச்சிதறி

சிவமுஞ் சிவையும்
 சின்னபின்னம்
 சிறுதனம் சீராட்டு
 சீரும் சிறப்பும்
 சீராட்டிப் பாராட்டி
 சீறிச்சினந்து
 சுக துக்கம்
 சுற்று(ம்) முற்றும்
 தடுத்து மடுத்து
 தட்டாமல் தடுக்காமல்
 தட்டாமல் முட்டாமல்
 தப்பித்தவறி
 தாங்கித் தடுக்கி
 தாயும் சேயும்
 திருகல் முறுகல்
 துணி மணி
 தேக்கித் தெவிட்டி
 தோட்டம் துரவு
 தோலும் எலும்பும்
 நகை நட்டு
 நயபயம்
 நரை திரை
 நலம் பொலம்
 நல்லது பொல்லது
 நல்லார் பொல்லார்
 நாடு நகர்
 நாட்டிலும் காட்டிலும்
 நாயும் பேயும்
 நாளுங் கிழமையும்
 நாளுங் கோளும்
 நிரந்து கலந்து
 நீட்டி நிமிர்ந்து
 நெட்டை கட்டை
 நைந்து பியந்து
 நொண்டி சண்டி
 நொண்டி நுடம்
 நோய் நொம்பலம்
 நோவு நொடி
 பட்டி தொட்டி

படியாதார் பண்டிதர்
 பயறு பச்சை
 பயிர் பச்சை
 பழக்க வழக்கம்
 பாங்கு பரிசனை
 பாட்டும் படிப்பும்
 பாலுந் தேனும்
 பிறப்பிறப்பு
 பெற்றது பிறந்தது
 பேரும் புகழும்
 பொட்டுப் பொடி
 பொய்யும் புலையும்
 போக்கு புகல்
 போற்றிப் புகழ்ந்து
 போற்று புகழ்
 துதி தோத்திரம்
 மண் மனை
 மந்திர தந்திரம்
 மயக்கம் தியக்கம்
 முட்டி மோதி
 முத்தி மோந்து
 முள்ளும் முருக்கும்
 முற்ற முடிய
 முற்று முடிய
 மேள தாளம்
 வந்தனை வழிபாடு
 வம்பு தும்பு
 வற்றி வறண்டு
 வாட்டஞ் சாட்டம்
 வாடி வதங்கி
 வாய்க்கால் வரப்பு
 வாரி வகிர்ந்து
 வாழ்வு தாழ்வு
 வானகமும் வையகமும்
 விண்ணும் மண்ணும்
 விதி விலக்கு
 விருந்து வேற்று
 விருப்பு வெறுப்பு
 வீடு வாசல்

வீர சூரம்	வெட்டுங் குத்தும்
வீரதீரம்	வேரும் தூரும்
வெட்கி விறைத்து	வேர்த்துப் பூத்து.

தாட் பூட், லொட்டு லொசுக்கு முதலியவை இழிவுமக்காம்.

9. தொடர்மொழிகள் (Idiomatic Phrases and Expressions)

அடக்குவாரற்ற கழுக்காணி, அகப்பற்றுப் புறப்பற்றுக்களை அறவே ஒழித்து, அகண்ட நிறைவான (பரிபூரண) மெய்யறிவின்ப (சச்சிதானந்த)ப் பிழம்பாகிய, அகத்து மகிழ்ச்சி முகத்து நிகழ்ச்சியாக, அச்சம் மடம் நாணம் பயிர்ப்பு, அஞ்சினவனொழிய மிஞ்சினவ னில்லை, அடங்காப்பிடாரி, அடிதண்டம் பிடிதண்டம், அடிதலை தடுமாற்றம், அடி முதல் முடிவரை, அடிமை முதல் அரசன்வரை, அடியற்ற மரம்போல் படிமேல் விழுந்து, அண்டபிண்ட அனைத்துச் சராசரங்களும், அந்தணர் அரசர் வணிகர் வேளாளர், அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மொழி, அரிதுணர் பொருளவற்றை எளிதுணர் பொருளவாக்கி, அரைக்காசிற்கும் வழியில்லாத அட்ட தரித்திரம், அல்லோல கல்லோலமாய், அழுத கண்ணுஞ் சிந்திய மூக்குமாய், அறம்பொரு ளின்பம் வீடு, அறிவுநிறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடி, அன்பு அருள் வாய்மை அடக்கம் முதலிய நற்குணங்களை யுடையராய், அன்புள்ள அரசனும் அறிவுள்ள அமைச்சனும்;

ஆக்க வழிப்பாற்றல் (சாபானுக்கிரக சக்தி), ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்லவராய், கடும்பா இன்பா மிறைப்பா பெரும்பா (ஆசு மதுரம் சித்திரம் வித்தாரம்) என்னும் நால்வகைப் பாக்களையும், ஆசை காட்டி மோசஞ் செய்து (நாடவைத்துக் கேடு செய்து), ஆடையணியழகனாய், ஆடையின்றி வாடையின் மெலிந்து கையதுகொண்டு மெய்யது பொத்திக் காலது கொண்டு மேலது தழீஇ, ஆணவம் மாயை காமியங்கள், ஆண்டில் இளையராய் அறிவில் முதியராய், ஆயிரம் பிறை கண்டவர், ஆலமுண்ட நீலகண்டன், ஆளுக்கேற்ற வேடம் காலத்திற்கேற்ற கோலம்;

இகபர நலங்கள் (சுகங்கள்), இட்டடிநோக எடுத்தடி கொப்பளிக்க, இடம்பொருளேவல், இட்டதுசட்டம் வைத்தது வரிசை, இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் இன்பம் பயப்பதாய், இயன்றவரை முயன்று இருகையினுமேந்தித் தலையில் தாங்கிக் கண்ணிலொற்றி, இருபகட் டொருசுகடு, இருமையால் நேர்ந்து (உபயானு சம்மதமாய்), இருவினையொப்பு மலபரிபாகம், இலைமறை காய்போல், இளமையிலேயே, இலக்கண விலக்கிய மதநூல் (சித்தாந்தம்) களையெல்லாம் முற்றக்கற்று, இறைவனுக்கே வெளிச்சம், இன்னோரன்ன, இன்பக்கடலில் மூழ்கி;

ஈர்க்கை விதிராத இவறி (உலோபி);

உச்சந் தலையிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை, உடல் கருவி யுல கின்பங்கள் (தனுசுரணபுவன போகம்), உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் ஒப்புவித்து, உண்ட வீட்டுக்கு இரண்டகம் செய்து, உப்புக்குழையாமல், உயிர் ஒருங்கி உடல் நடுங்கி, உயிருக்குயிராய், உரப்பியுங் கணைத்தும் எடுத்துத் ஒலிக்கின்ற (வடமொழி யெழுத்து கள்), உருவந்திருவுங் குலமும் குணமும் ஒத்தவராய், உலக வழக்கு செய்யுள் வழக்கு, உலகமெல்லாம் ஒரு குடைக்கீழ் ஆண்டு, உவர்க்கடலன்ன செல்வர், உள்ளதைக்கொண்டு நல்லதைப் பண்ணி, உள்ளும் புறமும் ஒத்து, உள்ளொன்று புறம்பொன்று பேசாமல், உற்று நோக்கி ஊகித்தறிந்து;

ஊனுறக்க மொழிந்து, ஊராருடைமைக்குப் பேராசை கொண்டு, ஊரார் உடைமைக்குப் பேயாய்த் திரிந்து, ஊரார் பகைக்கும் திராப்பழிக்கும் ஆளாய், ஊருக்குழைத்து ஊதாரித்தனமாய்;

எச்சிற்கையாற் காக்கைவிரட்டாத கஞ்சன், எட்டாத பழத் திற்குக் கொட்டாவி விட்டு, எடுத்த காரியம் இடையூறின்றி இனிது முடிதற்பொருட்டு, எடுப்பார்கைப் பிள்ளையாய், எட்டிரண்டு மறியாத, எண்சாணுடம்பு ஒருசாணாகக் குன்றி, எண்ணத்தொலை யாது எட்டிலடங்காது, எண்ணுக்கு மெட்டா இறைவன்; எந்நாட்டினு மினிய தென்னாட்டில், எல்லார்க்கும் நல்லவனாய், எல்லாம் வல்ல இறைவன்;

ஏராளமாயும் தாராளமாயும், ஏழை பாழைகளை வயிற்றி லடித்து வாயில் மண்ணைப்போட்டு, ஏற இறங்கப் பார்த்து, ஏனோ தானோ என்றிராமல்;

ஐயந்திரிபறக் கற்று;

ஒட்டிய வயிறும் உலர்ந்த உதடுமாய், ஒரு கண்ணில் வெண்ணெயும் ஒரு கண்ணிற் சுண்ணாம்பும் தடவி, ஒரு பக்கம் பாலும் ஒரு பக்கம் நீரும் ஒழுக, ஒன்றுக்கும் பற்றாத நாயேன், ஓடும் பொன்னும் ஒப்ப நினைக்கும்;

கடன்மடை திறந்தாற்போலக் கவிபாட வல்லவராய், கட்டி யணைத்து உச்சி மோந்து, கடைந்தெடுத்த கழிபெருமடையன், கணக்கு வழக்கின்றி, கண்கவர் கவின்பெறு கட்டடம், கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்று, கண்டு கேட்டுண்டுயிர்த் துற்றறியும் ஐம்புலனும், கண்ணாற் கண்டதைக் கையாற்செய்து, கண்ணீர் வார மெய்யம்மயிர் சிலிர்ப்ப, கண்ணீர்விட்டுக் கதறியழுது,

கண்ணுக்குக் கண்ணாகவும் உயிருக்குயிராகவும், கண்ணே கனியே பொன்னே பூவே என்று, கண்ணைக் கவர்ந்து உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொண்டது, கண்மணிபோற் காத்து, கதிரவனு மதியுமுள்ள காலமெல்லாம், சுயல்விழியுங் குயின்மொழியும், கரிபரி தேர்கால் (ரதகஜ துரகபதாதி), கருவிலே திருவுடையார், கல்வியறி வொழுக்கங் களிற் சிறந்து, கலையெலாங் கற்றவன், கற்றோர்க்கேயன்றி மற்றோர்க்கு விளங்காமல்;

காடிடையிட்டும் நாடிடையிட்டும், காடுவாவென வீடு போவென, காமவெகுளி மயக்கங்கள், காய்கனி கிழங்குகள், காரியத்திற் கண்ணுங் கருத்துமா யிருந்து, காலாலிட்டதைக் கையாற் செய்து, காலாலிட்டதைத் தலைமேற் கொண்டு, காற்றினுங் கடுகிச் சென்று;

குடிக்கக் கூழுக்கும் கட்டக் கந்தைக்கும் வழியற்று, குழை கொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர், குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி இட்டும் தொட்டும் கெளவியும் துழந்தும், குற்றத்தை நீக்கிக் குணத்தைக் கொண்டு, கூரிய அறிவும் சீரிய ஒழுக்கமும், கைகட்டி வாய்புதைத்து, கைக்கெட்டினது வாய்க்கெட்டாமல் வாய்க் கெட்டினது வயிற்றுக்கெட்டாமல், கைம்மாறு கருதாமல், கொடாக் கண்டனுக்கு விடாக்கண்டன், கொடியாரை நீக்கி அடியாரைக் காத்து, கொடுப்பாரும் அடுப்பாருமின்றித் தாமே தமிழராய், கோடானு கோடிச் சூரிய வொளியுள்ள;

சம்பளமும் உம்பளமும் பெற்று, சாதாரியமாயும் மாதுரிய மாயும் (திறம்படவும் தேம்படவும்) சிந்தையும் மொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகலின், சிறுகக்கட்டிப் பெருகவாழ்ந்து, சின்னாட்பல் பிணிச் சிற்றறிவினர், சுவையொளியூறோசை நாற்றம், செய்வன செய்து தவிர்ப்பன தவிர்த்து, சொற்சுருக்கம் பொருட் பெருக்கம், சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து, சொன்மதியும் தன்மதியும் (சொற்புத்தியும் சுயபுத்தியும்) இல்லாமல், சொன்னயம் பொருணயம், சொன்னோக்கும் பொருணோக்கும், தொடை நோக்கும் நடைநோக்கும், சொல் தொண்டு (வாசா கைங்கரியம்), சோற்றுக்குச் செலவும் ஞாலத்துக்குப் பாரமுமாய்;

தட்டுத் தடையின்றித் தாராளமாய்ப் பேசும்வன்மை, தட்டுக்கெட்டுத் தறிமாறி, தட்பவெப்பநிலை (சீதோஷ்ண ஸ்திதி), தமிழ்நாடு செய்த தவப்பயனாகத் தோன்றி, தலையுங் காலும் தெரியாது தம்முண்மயங்கி, தலையால் வந்ததைக் காலால் தள்ளி, தவிடுபொடியாய்த் தகர்த்து, தளர் நடை நடந்து மழலை மொழிந்து, தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன், தன்னுயிர்போல மன்னுயி ரெண்ணும் தனிவள்ளல், தான்றோன்றித் தம்பிரான்;

துள்ளித் திரிகின்ற காலத்தில் துடுக்கடக்கிப் பள்ளிக்கு வையாமல்;

தெற்கு வடக்குத் தெரியாமல், தென்றல் வீசித் தேன் சொரிந்து வண்டு பாடும் வளமரக்கா, தேனினுமினிய தென்மொழி, தொகை வகை விரி, தொல்காப்பியத்திற் பல்காற்பயின்று, தோற்றம் நடுவிறுதி, தோன்றாத் துணையாயிருந்து;

நடை யுடை பாவனை, நரை திரை மூப்பு, நலிந்தும் வலிந்தும் பொருள் கொண்டு, நல்லதைக் கொள்ளுக அல்லதைத் தள்ளுக, நம்பாமதம் (நாஸ்திகம்) பேசி நாத்தமும் பேறி, நாடியைப் பிடித்து நல்லசொற் சொல்லி, நாத்தளர்ந்து வாய் குழறி, நாநயமும் நாணயமும், நால்வேதம் ஆறு சாத்திரம் பதினெண் புராணம் அறுபத்து நான்கு கலைஞானம், நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமும், நாளைக்கொரு திறமும் வேளைக்கொரு நிறமும், நிலம் நீர் தீ வெளி நீர் சூழ்ந்த நிலவுலகம், நீர்வளம் நிலவளம் பொருந்திய,

நுண்மாண் நுழைபுலம்;

நூன்மதி பட்டறிவிற்குப் (சுருதி யுக்தி யனுபவங்கட்கு) பொருந்த;

நெஞ்சாரப் புகழ்ந்து வாயார வாழ்த்தி, நெடுஞ்சாண் கிடையாய் வீழ்ந்து, நோயும் நொடியும் பாயும் படுக்கையுமாய்க் கிடந்து, நெற்றியின் வேர்வை நிலத்தில் விழப் பாடுபட்டு;

பகை நட்பு அயலென்னும் முத்திறத்தும் ஒத்து, படை நாலும் புடைசூழ, படைப்புக்காப்பழிப்பு, பட்டபாடும் கெட்ட கேடும், பட்டி மாடுபோற் கட்டுக் காவலின்றிச் சுற்றித் திரிந்து, பத்தியறிவு கடைப்பிடி (பக்திஞான வைராக்கியம்), பரிவன்மை (அசுவதாட்டி) யாகப் பாடக் கூடிய, பருத்த மேனியும் கருத்த கண்களும், பருந்தும் கிளியும் பாங்காய் வாழ, பல்லைப் பிடுங்கிப் பருந்தாட்ட மாட்டி, பார்த்த கண்ணும் பூத்துப்போய்;

பிறப்புப் பிணி மூப்புச் சாக்காடு;

புகைவிளக்கு படைப்புக்கள் (தூபதீப நைவேத்தியங்கள்), புலியும் மாணும் ஒரு துறை யுண்ண, புலையனும் விரும்பாப் புன்புலால் யாக்கை, பொல்லாரை நீக்கி நல்லோரைக் காத்தல் (துஷ்ட நிக்ரக சிஷ்ட பரிபாலனம்);

மணி மந்திர மருந்துகள், மயிலாடக் குயில் பாட மணங்கமழும் மலர்ச்சோலை, மலையிலக்கு, மனமொழிமெய்கள் (மனோவாக்குக்

காயங்கள்), மன்னுயிரைத் தன்னுயிர்போல் எண்ணி; மனம்போன போக்கெல்லாம் போய்;

மாட மானிகை கூடகோபுரம்;

முன்னுரைக்குப்பின் முரண்பட;

வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் வல்லவராய், வடி கட்டிய முட்டாள், வயிறொட்டி வாய்புலர்ந்து, வழிதுறை தெரியாமல், வாழையடி வாழையாய், வாழ்நாளை வீணாளாகக் கழித்து, வானுற வோங்கி வளம்பெற வளர்ந்து, விண்ணோர் புகழ் மண்ணோர் மகிழ், விதித்தன செய்து விலக்கியன ஒழித்து, விலாப்புடைக்க வண்டு;

வெட்ட வெளிச்சம் பட்டப் பகலாய், வெண்சாமரை வீசி ஆலவட்டம் பரிமாறி, வெள்ளிடைமலை, வெள்ளிடை மலைபோல் தெள்ளிதில் தெரியும், வெறுவாய்ச் சொல் வீரர், வேதாகம புராணேதிகாசங்கள்.

அணியியல் - RHETORIC

ஒரு பொருளைப் பற்றி அழகாகவும் பொருள்வலிமையோடும் உரைப்பதும் எழுதுவதும் அணியாகும். அது சொல்லணி பொருளணி என இருவகைப்படும்.

1. சொல்லணி (Figures of speech relating to sound)

சொல்லணி எழுத்தும் சொல்லும்பற்றியது. அது மோனை (Alliteration), எதுகை (Rhyme), மடக்கு (Pun), பின்வருநிலை (Anaphora) முதலியவாகப் பல வகைப்படும்.

எ - டு : திங்கட் கிழமை திருநாவுக்கரசு திரும்பி வந்தான் - மோனை, கோனார் போனார், எங்களுர் பெங்களுர் - எதுகை.

அரவம் அரவம் அறியும் - மடக்கு

'அறிவார் அறிவார்? அறிவார் அறிவார்' - பின்வருநிலை. 'ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்' - இரட்டுறல் (Equivocation or Ambiguity).

மேலை விடையூதியர் தாழ்த்தப்பட்டோர்க்குச் செய்த பெரு நன்மையை மறுக்கவோ மறைக்கவோ மறக்கவோ முடியாது - ஒலிப்போலி (Assonance)

இங்ஙனமன்றிச் செயற்கையாய் அமைக்கும் மோனை யெதுகை முதலியவை சிறந்தனவல்ல.

2. பொருளணி (Figures of speech relating to sense)

பொருளணி பொருள்பற்றியது. அது பலவகைப் படும். அவற்றுள் கட்டுரைக்கு வேண்டியவாவன:

1) தன்மையணி

தன்மையணியாவது ஒரு பொருளைப்பற்றி உள்ளவாறே சிறப்புத் தோன்றக் கூறல்.

எ - டு : குறுகுறு நடந்து சிறுகையா லள்ளிச் சிந்தியும் சிதறியும் துழவியும் சோற்றையுண்ணும் புன்றலைச் சிறார்.

2) உவமை (Simile)

உவமையணியாவது இரு பொருட்கு ஏதேனுமொரு வகையில் ஒப்புமை கூறல்.

எ - டு : கல்வியறிவோடு சொல்வன்மையு மிருப்பின், அது பொன் மலர் மணம் பெற்றது போலாம்.

உவமையாகுபெயர் :

எ - டு : கோடரிக்காம்புகள் - காட்டிக் கொடுப்பவர். எருமையர் - உணர்ச்சியற்றவர்.

உவமைக் கதை (Parable), உவமை நாடகம் (Allegory) என்பனவும் ஏற்றவிடத்திற் பயன்படுத்தலாம்.

3) உருவகம் (Metaphor)

உருவகவணியாவது உவமைக் குறிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு பொருளை இன்னொரு பொருளாகக் கூறல்.

எ - டு : செங்குட்டுவனாகிய யாளி கனகவிசயராகிய யானைகளின் மேற்பாய்ந்தது. கல்வி யென்ற பயிருக்குக் கண்ணீரென்ற மழை வேண்டும். இறைவன் திருவடிப் புணையைத் துணைக்கொண்டு பிறவிக்கடலைக் கடக்க வேண்டும்.

4) வேற்றுமை

வேற்றுமை யணியாவதுபல பொருள்களை வேறுபடுத்திக் கூறுவது,

எ - டு : பெரியோர் பிறர் குணங்களையே எடுத்துப் போற்றுவர்; சிறியோர் பிறர் குற்றங்களையே எடுத்துத் தாற்றுவர்.

5) சுவையணி

சுவையணியாவது ஒரு பொருளைப்பற்றி நகை அழகை இளிவரல் (இழிவு) மருட்கை (வியப்பு) முதலிய உளச்சுவை (உணர்ச்சி)கள் தோன்றக் கூறுவது.

எ - டு : நன்றியறிவில்லா மக்கள் மனிதவுடம்பு பெற்றும், நாயினும் கடைப்பட்டவரன்றோ? (இளிவரல்)

6) விறலணி

விறலணியாவது சுவையினால் உடம்பின் புறத்துத் தோன்றும் குறிப்புகளை எடுத்துக் கூறுவது.

எ - டு : இந்நி கட்டாயப் பாடமாக வைக்கப்பட்டதை அறிந்தவுடன் இளசுகிழார் சோமசுந்தர பாரதியார்க்குக் கண் சிவந்தது; மீசை துடித்தது; மயிர் சிலிர்த்தது; தம் உதட்டைக் கடித்து வஞ்சினங்கூறி உரறினார்.

7) வஞ்சப் புகழ்ச்சி (Irony)

வஞ்சப் புகழ்ச்சியாவது ஒரு பொருளைப் புகழ்வது போலப் பழித்தல்.

எ - டு : இளங்கோவன் என்னும் மாணவனுக்கு இப் பள்ளிக் கூடத்தினிடத்து அளவிறந்த பற்றிருப்பதினால், இதிற சேர்ந்து இருபதாண்டாகியும் இன்னும் இதனின்று வெளியேற விருப்பமில்லை.

8) புகழாப் புகழ்ச்சி

ஒருவரைப் பழிப்பதுபோலப் புகழ்தல் புகழாப் புகழ்ச்சி யாகும்.

எ - டு : சிரித்துக் கெடுத்தான் சிவன். "எனது ஒருவாய்க்குக் கஞ்சியில்லாமல் தானனிடத்தில் இரக்க, அவன் கூட ஒரு நால்வாயை (யானையை)க் கொடுத்து என்னைக் கெடுத்து விட்டான்." - அந்தகக் கவி வீரராகவர்.

9) அங்கதவணி (Censure or Sarcasm)

ஒரு செய்தியை வெளிப்படையாயேனும், குறிப்பாயாயேனும் கண்டித்துக் கூறல் அங்கதவணியாம்.

எ - டு : "ஈயாத புல்லர் இருந்தென்ன, போயென்ன" - வெளிப்படை

பேச்சுரிமை யில்லையென்னும் இக்காலத்தில் பாட்டுரிமை மிகுந்துவருவது மிக வருந்தத்தக்கது. - குறிப்பு

10) உயர்வுநவிற்சி (Hyperbole or Exaggeration)

உயர்வுநவிற்சியாவது ஒரு பொருளைப்பற்றி அறிஞர் ஒப்புக்கொள்ளும் அளவில் உயர்த்திக் கூறுவது.

எ - டு : சிலப்பதிகாரத்தில் ஒவ்வொரு சொல்லும் தேன் சொட்டும்.
'திருவாசகத்திற் குருகார் ஒரு வாசகத்திற்கு முருகார்.' 'கம்பன்
வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்'.

11) பிறிதுமொழிதல்

பிறிதுமொழிதலாவது உவம (உவமான)த்தை மட்டும் கூறி,
உவமிய (உபமேய)த்தை அறிந்துகொள்ள வைப்பது.)

எ - டு : 'குறைகுடம் கூத்தாடும், நிறைகுடம் நிலைநிற்கும்'

12) தற்குறிப்பேற்றம்

தற்குறிப்பேற்றமாவது இயற்கையாய் நிகழும் நிகழ்ச்சிக்கு ஒருவன்
வேறொரு காரணங் கற்பித்துக் கூறல்.

எ - டு : வண்டு பாட, மலர் தேனளித்தது.

13) ஒழித்துக்காட்டணி

ஒழித்துக்காட்டணியாவது, ஒரு பொருளைப் புகழும் போது,
தீமைக்கும் நன்மைக்கும் பொதுவான குணத்தை நன்மைக்கே யுரியதாகக்
கூறுவது.

எ - டு : நிடத நாட்டில் வில்லே கோணியிருக்கும்.

14) வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி

ஒரு செய்தியை அல்லது நிகழ்ச்சியைக் கூறி, அதன் இறுதியில்,
அதிலிருந்து படித்துக் கொள்ளும் படிப்பினையாகிய உண்மையை அல்லது
நீதியைக் கூறுவது வேற்றுப் பொருள் வைப்பாம்.

எ - டு : பண்டிதர் (Dr.) அரங்காச்சாரியாரால் அறுப்பு மருத்துவம்
செய்யப்பெற்றவரும் இறந்துபோவ துண்டு. **விதியை யார்
வெல்ல முடியும்?**

15) முரண் அணி

பொருள்களை முரண் (மாறுபாடு) படக் கூறுவது முரண்
அணியாம். அது நான்கு வகைப்படும்.

i. எதிர்நிலை முரண் (Oxymoron)

எ - டு : மெய்யான பொய், இது அதினும் சிறிது பெரிது, கற்றமுடன்,
ஆண்மையுள்ள பெண், வெளிப்படக்களவு.

ii. ஒருபொருள் முரண் (Epigram)

எ - டு : அவன் ஆண்டில் இளைஞன், அறிவில் முதியன்; அன்பீனும் குழவி அருள்; பேரில் கறுப்பன், நிறத்தில் சிவப்பன், கீர்த்தியில் வெளுப்பன்.

iii. பல்பொருள் முரண் (Antithesis)

எ - டு : “காலையு மாலையுங் கைகூப்பிக் கால் தொழுதால்”

iv. எதுகை முரண் (Paronomasia)

எ - டு : ஆய்வள்ளல் கொடைமடம் படுவானேயன்றிப் படைமடம் படான்.

நூல்களைத் தேற்றும் (படித்தறியும்) புலவரும் வேறு; போற்றும் (படியாமற்பேணும்) புலவரும் வேறு.

16) காட்சியணி (Vision or Historic Present)

ஓர் இறந்தகால அல்லது எதிர்கால நிகழ்ச்சியை இன்று நிகழ்வதுபோலக் கூறுவது காட்சியணியாம்.

எ - டு : கெசெமனேத் தோட்டத்தில் இயேசு தம் மாணவரை (சீடர்களை) விட்டுத் தனித்திருந்து தம் தந்தையாரிடம் வேண்டுகல் செய்கிறார்; மாணவர்கள் தூங்குகிறார்கள்; இயேசு அவர்களைத் தட்டி எழுப்புகிறார்; ஒரு பெரும் பகைக் கூட்டம் வருகிறது; யூதாசு இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுக்கிறான்; பகைவர் இயேசுவைப் பிடிக்கிறார்கள்; உடனே பேதுரு தலைமைப் பூசாரியனின் வேலைக்காரன் காதைப் பட்டயத்தால் வெட்டுகிறான்.

17) ஆட்படையணி (Personification)

ஓர் அஃறிணைப் பொருளை உயர்திணையாகக் கூறுவது ஆட்படையணியாம்.

எ - டு : கதிரவன் மேலைக்கடலில் ஆழ்ந்தான்.

இறந்தோரையும் பிரிந்தோரையும், உயிரற்ற பொருள்களையும் கருத்துகளையும் விளிப்பது, விளியணி (Apostrophe) யாம்.

எ - டு : “சாவே! உன் கூர் எங்கே? கீழுலகே! உன் வெற்றி எங்கே?”
- புதிய ஏற்பாடு.

18) பலபடப் புனைவணி

ஓர் ஆளை அல்லது பொருளைப் பல நிலை கூறிப் பாராட்டுதல் பலபடப் புனைவணியாம்.

எ - டு : சிறந்த மனைவி தன் கணவனுக்கு அறிவுரை கூறுவதில் அமைச்சியாயும், அன்பும் பொறையும் கற்பிப்பதில் ஆசிரியையாயும், உடல்நலம் பேணுவதில் அன்னையாயும், வீட்டுக் காரியத்தை நடத்துவதில் கருமத் தலைவியாயும், பணிவிடை செய்வதில் வேலைக்காரியாயும் இருப்பாள்.

19) மால்பணி அல்லது மேன்மேலுயர்ச்சி (Climax)

பொருள்களைப் படிப்படியாய் ஒன்றுக்கொன்று மேலாகக் கூறுவது மால்பணியாம். (மால்பு = ஏணி. climax = ladder.)

எ - டு : இலக்கணமும் இலக்கியமும் சேர்ந்தது இயற்றமிழ்; அதனோடு பண்ணும் (இராகமும்) தாளமும் சேர்ந்தது இசைத்தமிழ். அதனோடு அபிநயமும் ஆட்டமும் சேர்ந்தது நாடகத் தமிழ்.

20) எதிர்மால்பணி அல்லது மேன்மேல் தாழ்ச்சி (Anticlimax or Bathos)

பொருள்களைப் படிப்படியாய் ஒன்றுக்கொன்று கீழாகக் கூறுவது எதிர் மால்பணியாம்.

எ - டு : ஒரு நன்மையைப் பெரியோர் சொல்லாமற் செய்வர்; சிறியோர் சொல்லிச் செய்வர்; கீழ்மக்கள் சொல்லியுஞ் செய்யார்.

21) முன்னவணி (Innuendo or Insinuation)

ஒரு செய்தியை வெளிப்படையாய்க் கூறாது, குறிப்பாகக் கூறுவது முன்னவணியாம்.

எ - டு : ஆங்கிலத்தில் பட்டம் பெற்றவர்க்குத் தமிழ்ப்புலமை தானாய் அமைந்துவிடுகிறது.

22) புணர்நிலையணி (The Condensed Sentence)

புணர்நிலையணியாவது வேறுபட்ட பல பொருள்களை அல்லது செய்திகளை ஒரு பயனிலைகொண்டு முடித்தல்.

எ - டு : கதிரவன் மறைந்தபோது அடியார் கைகளும், தாமரை மலருங் குவிந்தன.

இவ் வணி இரட்டுறல் கலந்தும் வரும்.

எ - று : அன்பரை யிழந்தார் கண்ணும் அடியுண்ட தேன்கூடும் கண்ணீர் சிந்தும்.

கண்ணீர் = 1. கண் + நீர். 2. கள் + நீர்.

23) வளைகூற்றணி (Periphrasis or Circumlocution)

ஒரு பொருளை அல்லது செய்தியை நேரடியாய்க் கூறாமல் வட்டவழியில் சொற்பெருகக் கூறுவது வளை கூற்றணி.

எ - று : கால்கழி கட்டில் = பாடை.

கும்பகருணனுடைய வேலையைச் செய்துகொண்டிருக்கிறான் = தூங்குகிறான்.

அரைவண்டியில் கால்மாட்டைப் பூட்டிப் போகிறான் = நடந்து போகிறான்.

முதற்குறைக் கமலம் (மலம்), செத்த குரங்கு (சாமந்தி) இருபதினாயிரங் கொட்டைப் பாக்காய் (அம்மணமாய்) இருந்தாள், என்பன போன்றவை செய்யுட்கே யுரியன.

24) ஒலியணி (Onomatopoeia)

சொற்களின் ஒலியினால் பொருள் தோன்றக் கூறுவது ஒலியணியாம்.

எ - று : உலகமெல்லாம் கிடுகிடு வென்று நடுங்கும்படி ஓர் இடி முழங்கிற்று.

கட்டுரையியல் - ESSAY- WRITING

1. கடிதமெழுதுதல் (Letter Writing)

கடிதப் பகுதிகள் :

i. இருப்பிடமும் தேதியும்

இருக்கையும் தேதியும் பொதுமுறை. (சாதாரண)க் கடிதத்தில் வலப்புறம் மேலும், வேண்டுகோள் முறையீடுகளில் (விண்ணப்ப மனுக்களில்) இடப்புற அடியிலும் குறிக்கப்படல் வேண்டும்.

ii. முகவுரை

வேண்டுகோளிலும் (விண்ணப்பத்திலும்) முறையீட்டிலும் (மனுவிலும்) தலைப்பில் இன்னாரிடமிருந்து இன்னாருக்கு என்று, முகவரியுடன் (address) அல்லது அஃதின்றி எழுதுவது முகவுரை யாகும். இது பொதுமுறை (சாதாரண)க் கடிதத்திற்கு வேண்டுவ தன்று.

iii. விளி (Address or Salutation)

கடிதம் பெறுவாரைச் செய்தியறிவிக்குமுன் விளிப்பது விளியாகும்.

எ - டு : ஒருமை

நண்ப,

ஐய,

உயர்வுப்பன்மை

நண்பரீர்,

ஐயரீர்,

பன்மை

நண்பர்காள்,

ஐயன்மீர்,

அன்பு குறித்தற்கு அருமை, அன்பார்ந்த என்னும் அடைகளையும், வணக்கங் குறித்தற்குக் கனம், கனம் பொருந்திய என்னும் அடைகளையும் விளிப்பெயர்க்கு முன் சேர்த்தல் வேண்டும்.

கனம் பொருந்திய ஐயா, என்று விளி முறையிலும் கனம் பொருந்திய ஐயாவுக்கு எழுதுவது என்று முகவுரை முறையிலும், கடிதங்களை இருவகையாய்த் தொடங்கலாம்.

iv. செய்தி (Body of the Letter)

அறிவிக்கப்படவேண்டிய செய்தி, அளவிற்கும் பொருளுக்குந் தக்கபடி, ஒரு பாகியாய் அல்லது பல பாகிகளாயிருக்கலாம்.

v. முடிப்பு (Subscription)

செய்தியின்கீழ் வலப்புறத்தில், தங்களின்தாழ்மையுள்ள, தங்களின் வணக்கமுள்ள, தங்களின் கீழ்ப்படிதலுள்ள, தங்களின் உண்மையுள்ள, தங்களின் அன்பான என்னும் தொடர்களில் ஏற்ற தொன்று எழுதப்படலாம். இனத்தார்க் கெழுதியதாயின், எழுதுவார் தம் இன முறையையுங் குறிக்கலாம். கீழோர்க் கெழுதியதாயின், வெறுமையாய் இங்ஙனம் என்று குறித்தால் போதும்.

vi. கையெழுத்து (Signature)

முடிப்பின்கீழ்க் கையெழுத்திருத்தல் வேண்டும்.

vii. முகவரி (விலாசம்) (Direction or Superscription)

கடிதத்தின் மறுபுறத்திலாவது, கடிதக் கூட்டின் அல்லது உறையின் (cover) மேற்புறத்திலாவது, கடிதம் பெறுவாரின் முழு முகவரியும் எழுதப்படல் வேண்டும்.

நண்பர்க்கும் ஒத்தார்க்கும், திருவாளர் என்றும், பெரி யோர்க்குத் திருமான் (ஸ்ரீமான்), கனம், மாகனம் என்றும் அவரவர் நிலைக்கேற்ற அடை கொடுத்துப் பெயரெழுதல் வேண்டும்.

பெண்டிர்க்குத் திருவாட்டி (Mrs.) குமரி (Miss.) என்னும் அடைகளிலொன்று எழுதப்படலாம்.

இருபாலார்க்கும் உயர்வு கருதும்போது, பெயர்க்குப் பின் அவர்கள் என்று குறிப்பிடல் வேண்டும். சிற்றுயர்வே கருதின் அவர் என்று குறிப்பிடலாம்.

முகவரி ஆங்கிலமுறையில் ஆட்பெயர், அலுவல், கதவெண், தெரு, அஞ்சல், (தபால்) நிலையம், கூற்றகம் (தாலுகா), கோட்டகம் (சில்லா), மாகாணம், தேசம் என்னும் முறையிலும், தமிழ் முறையில் இதன் தலைகீழாகவும் இருக்கலாம். இவற்றுள் முன்னது மிக வசதிப் படலாம்.

2. கட்டுரை (Essay)

i. கட்டுரை விதிகள் (Rules of Composition)

மாணவரின் வகுப்புக் கட்டுரை, தலைப்பில் பொருள் குறிக்கப்பெற்றும், இடப்பக்கம் வரந்தையில் (margin) மேலே கட்டுரையெண்ணுந் தேதியுங் குறிக்கப்பெற்றும், பெரிதுஞ் சிறிதும்ன்றி வழக்கமாயெழுதும் எழுத்தளவில், பொருட்கோவை படப் பாகியமைப்புடன், உயர்தரப் பாடசாலை மாணவரதாயின், காற்றாட் பக்கத்தில் மூன்று பக்கமும், கல்லூரி மாணவரதாயின், ஆறு பக்கமும் பேரெல்லையாக வைத்து, எழுத்துப் பிழை சொற்பிழை பொருட் பிழைகளின்றித் தெளிவாயும் துப்புரவாயு மெழுதப்படல் வேண்டும். கட்டுரைக் குறிப்புப் புத்தகங்களில் என்றும் வலப்புறமே எழுதி, இடப்புறமெல்லாம் பிழை திருத்த வெற்றிடமாய் விடல் வேண்டும். கட்டுரையில், வாக்கிய வுறுப்பாக ஆங்கிலவுரை வரல் கூடாது. அவ் வுரையை மொழிபெயர்த்தெழுதி, ஆங்கிலத்தை வேண்டுமாயின், பிறைக்கோட்டில் அமைக்கலாம். வரி முதலில் மெய்யெழுத்து வரக்கூடாது. (குறிப்புப் புத்தகம் - Notebook).

கட்டுரைக் குறிப்புச் சட்டகத்தை இடப்புறம் மேலே எழுதிக்கொள்ளலாம்.

ii. கட்டுரைப் பொருளமைப்பு

கட்டுரைப் பொருள் பொதுவாய், (1) முகவுரை அல்லது தோற்றுவாய், (2) வரையறை (Definition), (3) வகை, (4) கருவி, (5) செய்யும்முறை, (6) பயன், (7) எடுத்துக்காட்டுக்கதை, (8) முடிவு என எண்பகுதியதாகும்.

ஒருவரின் வாழ்க்கை வரலாறாயின், (1) பிறப்பு வளர்ப்பு, (2) கல்வி, (3) அலுவல், (4) இல்லறம், (5) அருஞ்செயலும் பொதுநலத் தொண்டும், (6) குணம் அல்லது ஒழுக்கம், (7) முடிவு என்னும் ஏழு பகுதியதாகும்.

ஒரு விழாவின் (1) தோற்றமும் நோக்கமும், (2) காலமும் இடமும், (3) நடைபெறு முறை, (4) பயன், (5) முடிவு என ஐந்து பகுதியதாகும்.

இவற்றுட் பொருட்கேற்பன கொண்டு, இடையிடை தொடர் மொழி, உவமை, பழமொழி, மேற்கோள் என்பன ஏற்ற பெற்றியமைத்தெழுதல் நலம்.

ஒரு பொருளைப்பற்றிப் பல கருத்துகள் அமைத்துக் கொண்டு, அல்லது ஒரு கதையைப் பல நிகழ்ச்சிகளாக வகுத்துக் கொண்டு, அவற்றை முறைப்படுத்தி, ஒவ்வொன்றையும்பற்றி ஒவ்வொரு பாகியெழுதவேண்டும்.

ஒருவரைப்பற்றிக் கட்டுரை வரையும்போது, அவரைக் குறித்த சுட்டுப்பெயரை முதலில் 'அவர்' என்று உயர்வுப்பன்மையில் தொடங்கினால், இறுதிவரை 'அவர்' என்றே யெழுதல் வேண்டும். 'அவன்', 'அவள்' என்று ஒருமைப்பாலில் தொடங்கினால், இறுதி வரை அங்ஙனமே யிருத்தல்வேண்டும். உயர்ந்தோரையெல்லாம் உயர்வுப் பன்மையிலேயே கூறல் வேண்டும்.

ஒருவர் வளர்ந்து பெரியவரானபின் திரும்பவும் குழந்தை யாதல் கூடாமையின், ஒருவரைப்பற்றி வரையும்போது இளம் பருவத்தைக் கூறும் பகுதியில் ஒருமைப்பாலிலும், வளர்ந்த பருவத்தைக் கூறும் பகுதியில் உயர்வுப் பன்மையிலுமாக வேறுபட வரைவது பொருந்தாது.

வரலாறுகளையும் நிகழ்ச்சிகளையும்பற்றி வரையும்போது, சிறு புன் செய்திகளைக் கூறுதல் கூடாது.

3. போலிகை (மாதிரி)க் கட்டுரை

நாகரிகம்

* "நாகரிகம் என்னுஞ்சொல் நகரகம் என்னும் சொல்லினின்று பிறந்தது. நகரகம் என்பது முறையே நகரிகம், நாகரிகம் எனத் திரிந்தது. ஆங்கிலத்திலும் நாகரிகம்பற்றிய வினை நகரப் பெயரினின்று பிறந்ததே. (Civilise from Civitas (Latin) city)

* நாகரிகம் என்னுஞ் சொல் நாகர் என்னும் பெயரினின்று பிறந்ததென்றும், நாக ரென்பார் பண்டைக் காலத்தில் நாகரிகத்திற் சிறந்திருந்தன ரென்றும், 'ஆயிரத் தெண்ணூறாட்டை முற்றமிழர்' (The Tamils 1800 Years Ago) என்னும் நூலிற் கூறப்பட்டுள்ளது. நாகர் என்பார் பண்டைக் காலத்தில் நாகநா டெனப்பட்ட கீழ்த்திசை நாடுகளில் வாழ்ந்துவந்த ஒரு மக்கள் வகுப்பார். நாகவணக்க முடைமையின், அவர் நாகரெனப்பட்டார். நாகருடைய நாடு நாக நாடு. நாகரில் நாகரிகரும் அநாகரிகருமான இருவகுப்பார் இருந்துள்ளமையும், அவருள் நாகரிகரும் எவ்விதத்தும் தமிழரினும்

* இக் குறியிட்ட பாகிகள் உயர்தரப் பாடசாலை மாணவர்க்கு வேண்டாதவை.

உயர்ந்தவரல்லர் என்பதும் மணிமேகலையிருந் தறியப்படும். ஆதலால், நாகரிகம் என்னுஞ் சொல் நாகர் என்னும் பெயரடிப் பிறந்ததன்று.

நாகரிகம் என்பது திருந்திய வாழ்க்கை எனப் பொருள்படும். திருந்திய வாழ்க்கை உலகத்தில் முதன்முதல் நகரத்தில் தோன்றிய மையின் நாகரிகமெனப்பட்டது. இக்காலத்தும் நாகரிகமில்லா தானைப் பட்டிக்காட்டானென்றும், நாட்டுப்புறத்தா னென்றும் பழித்தல் காண்க. நகரமல்லாதது நாடும் பட்டியும்.

* நாகரிகம் என்னுஞ் சொல்லைத் திருவள்ளுவர்,

“பெயக்கண்டும் நஞ்சுண்டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்”

என்னும் குறளில், கண்ணோட்டம் என்னும் பொருளில் வழங்கி யுள்ளார். இது பரிமேலழகர் உரையால் விளங்கும். கம்பரும் இச் சொல்லை இதே பொருளில் ஆண்டுள்ளார். கண்ணோட்டம் திருந்திய குணங்களில் ஒன்றாதலின் நாகரிகமெனப் பட்டதென்க.

அறிவும், அதன் வழிப்பட்ட ஒழுக்கமுஞ் சேர்ந்து திருந்திய வாழ்க்கையாகும். ஒழுக்கமின்றி அறிவுமட்டுமிருப்பின், அது நாகரிகமாகாது; அநாகரிகத்தின்பாற் படுவதே யாகும். ஒழுக்கமில்லாத கற்றோன் கற்ற மூடன் என இழித்திடவேபடுவான்.

அறிவென்பது ஒழுக்கத்திற்குக் காரணமாகிய இயற்கையும் செயற்கையுமாகிய இருவகையாயிருப்பது; அவற்றுள், இயற்கை யாவது குடிப்பிறப்பாலும் தெய்வத்தாலும் அமைவது; செயற்கை யாவது கல்வியாலும் நல்லினத்தாலும் உண்டாவது.

ஒழுக்க மென்பது அகம் புற மென்னும் இருவகைத் தூய்மை. அவற்றுள், அகத்தூய்மையாவது மனம் வாய் மெய் என்னும் முக்கரணங்களும் தூயவாயிருத்தல்; புறத்தூய்மையாவது உடம்பு, உடை, உணவு, காற்று, உறையுள் முதலியன தூயவாயிருத்தல்.

* பரிமேலழகர் திருக்குறளுரைப் பாயிரத்தில், ஒழுக்கத்தைப் பற்றி “ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று, அவ்வவற்றிற் கோதிய அறங்களின் வழுவா தொழுகுதல்” என்று கூறியுள்ளார். இஃது எல்லார்க்கும் பொதுவான உயர்தர வொழுக்கமன்று. இதை அவ் வவுரையாசிரியரே மீண்டும்,

* இக் குறியிட்ட பாகிகள் உயர்தரப் பாடசாலை மாணவர்க்கு வேண்டாதவை.

“அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாய். வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையின், சிறுபான்மையாகிய அச் சிறப்பியல்புக ளொழித்து, எல்லார்க்கு மொத்தலிற் பெரும் பான்மையாகிய பொதுவியல்பு பற்றி, இல்லறந் துறவறமென இருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது” என்று நூலாசிரியர் கருத்திற் கேற்பக் குறித்துள்ளார். ஆதலால், ஒழுக்கமென்பது எல்லார்க்கும் பொதுவான முக்கரணத் தூய்மையே யன்றிக் குலந்தொறும் வேறுபட்ட வருணாச்சிரம தருமமன்று.

இல்லறத்தில் அகத்தூய்மையும், புறத்தூய்மையும் ஒருநிகரவாயெண்ணப்படும்; துறவறத்தில், அகத்தூய்மை புறத்தூய்மையினும் பன்மடங்கு சிறந்ததாயெண்ணப்படும்.

ஒருவன் எத்துணை எளியவனாயிருப்பினும், தன்னையும் தன் பொருள்களையும், உள்ளும் புறம்பும் தூயவாய் வைத்துக்கொள்வதே நாகரிகமாகும். கந்தையானாலும் கசக்கிக் கட்டுவதும், கூழானாலும் குளித்துக் குடிப்பதும், குடிலானாலும் கூட்டிக் குடியிருப்பதும் உயர்தர நாகரிகமே. அழகியனவும் விலையுயர்ந்தனவுமான உடைகளால் உடம்பைப் பொதிவதும், விலையும் சுவையுமிக்க உண்டிகளைப் பன்முறை யுண்பதும், மேனிலையும் அகலிடமுமுள்ள மாளிகைகளில் வாழ்வதும், வசதியும் விலையுயர்ந்தனவுமான ஊர்திகளிற் செல்லுவதும், இயந்திரத்தாலும் ஏவலாளராலும் வினைசெய்வதும், இன்னும் இவைபோன்ற பிறவும், அறிஞரும் அறிவிலிகளுமான செல்வர்க்கேயுரிய ஆடம்பர வாழ்க்கையன்றி, நாகரிக வொழுக்கமாகா. இவற்றை நாகரிகமென் றெண்ணுவது மேலைப் புது நாகரிகம்பற்றிய திரிபுணர்ச்சியாகும்.

மேலைக்கல்வி கற்று, மேனாட்டுடை யணிபவரெல்லாம் நாகரிகத்திற் சிறந்தவரென் றெண்ணுவதும் அறியாமையே. கல்வி எம்மொழியினு மிருக்கலாம். உடை தட்பவெப்ப நிலைபற்றித் தேசந்தோறும் வேறுபடுவதாகும். நாகரிகத்திற்கு இன்றியமையாத வேளாண்மை (பிறரை யுபசரித்தல்), விருந்தோம்பல், தாழ்மை முதலிய சிறந்த குணங்களை, மேலை நாகரிக மறியாத நாட்டு மக்களிடையே மிகுதியாய்க் காண்கின்றோம்.

ஆகையால், நாகரிகமென்பது, செல்வர் வறியர் என்னும் இரு சாரார்க்கும் பொதுவான, துப்புரவும் ஒழுக்கமும்பற்றியதே யன்றி, செல்வர்க்கும் மேலையொழுக்கத்தார்க்குமே யுரிய பொருளாகி அழகும் பெருஞ்செலவும் பற்றிய தன்று.

திருந்திய உழவு, நுண் கைத்தொழில், நீர்வணிகம், போக்கு வரவுக்குரிய வாயில் வசதி, ஓவிய உணர்ச்சி, மொழிவளர்ச்சி, கலைப்பெருக்கம், திருந்திய அரசு, குலப்பிரிவின்மை முதலியன நாகரிகத்தின் சிறந்த அடையாளங்களாம்.

மக்களை மற்றவுயிரி (பிராணி)களினின்றும் வேறுபடுத்திக் காட்டுவது நாகரிகமேயாதலின், தம்மை உயர்திணை யென்று கூறிக்கொள்வாரெல்லாம் நாகரிகமுடையராயிருத்தல் இன்றியமையாததாகும்.

4. கட்டுரை வகை (Classification of Essays)

கட்டுரைகள் ஒன்றன் வரலாறுரைப்பதும், ஒன்றை வரணிப்பதும், ஒன்றைக் கருதியுரைப்பதும்பற்றி வரலாறு, வரணனை, கருதியல் என மூவகைப்படும்.

1) வரலாறு (Narrative Essay)

வரலாற்றுக் கட்டுரை (1) கதை, (2) நாட்டு வரலாறு (History), (3) வாழ்க்கை வரலாறு (Biography), (4) நிகழ்ச்சி (Event), (5) உரை யாட்டு அல்லது தருக்கம், (6) வழிப்போக்கு என ஆறு வகைப்படும்.

அவற்றுள் கதை, பழங்கதை புதுக்கதை என இருவகைப்படும். பழங்கதை படிக்கூற்று, சுருக்கம், விரிப்பு, திரிப்பு என நான்கு முறையாய் எழுதற் கேற்கும்; புதுக்கதை உண்மை நிகழ்ச்சிகளினின்று புனைந்ததும், புதுவதாகக் கட்டியதுமென இருவகைப்படும்.

2) வரணனை (Descriptive Essay)

வரணனைக் கட்டுரை, (i) பொருள், (ii) இடம், (iii) காலம், (iv) சினை, (v) குணம், (vi) தொழில், (vii) காட்சி, (viii) நிகழ்ச்சி என எண் வகைப்படும்.

3) கருதியல் அல்லது சிந்தனை (Reflective Essay)

கருதியற் கட்டுரை (i) அறிவுரை, (ii) விளக்கம் (Exposition), (iii) சீர்திருத்தம், (iv) கண்டனம் அல்லது மறுப்பு, (v) நகைமொழி (Wits and Humour), (vi) பாணிப்பு (Imagination) என அறுவகைப்படும்.

நிகழ்ச்சி இரண்டனுள், முன்னது உள்ளவாறுரைப்பது; பின்னது புனைந்துரைப்பது.

5. கட்டுரைப் பொருள்கள் (Subjects for Composition)

1) புலவர் – தொல்காப்பியர், திருவள்ளுவர், இளங்கோவடி கள், ஓளவை, கம்பர், புகழேந்தி, காளமேகம், மறைமலையடிகள் முதலியோர்.

2) அரசர் – கரிகாலன், சேரன் செங்குட்டுவன் முதலியோர்.

- 3) சிற்றரசர்- பாரி, விசுவநாத நாயக்கர் முதலியோர்.
- 4) சமயத்தலைவர்- புத்தர், இயேசுகிறித்து, மகமது முதலியோர்.
- 5) சமயத்தொண்டர் - நால்வர், இராமானுசர், விவேகானந்தர் முதலியோர்.
- 6) பெருமக்கள் - பச்சையப்ப முதலியார், முத்துசாமி ஐயர் முதலியோர்.
- 7) சீர்திருத்தியர் - இராசாராம் மோகனராய், காந்தியார் முதலியோர்.
- 8) அடியார்- கண்ணப்பர், பட்டினத்தார் முதலியோர்.
- 9) கலைஞர்- எடிசன், சந்திரபோசு முதலியோர்.
- 10) கற்புடை மகளிர் - வாசுகி, கண்ணகி, திலகவதியார் முதலியோர்.
- 11) உயிரிகள் (பிராணிகள்)- யானை, குதிரை, நாய், பட்டுப்பூச்சி முதலியன.
- 12) இடம் - துறைநகர், புகைவண்டி நிலையம், முதுநகர், மலைவளம், பொருட்காட்சி (Exhibition) விலங்கினச்சாலை (Zoo), சுரங்கம், தங்கசாலை, பல்பொருட்களம் (Museum) முதலியன.
- 13) காலம்- இளவேனில், மழைநாள் முதலியன.
- 14) நிகழ்ச்சி- புயல், வெள்ளம், நிலநடுக்கம் (பூகம்பம்), நிலச்சரிவு (Land slide), எரிமலை, கடல்கோள், போர், பஞ்சம், புறப்போக்கு (Excursion) முதலியன.
- 15) வரலாறு - அகராதி, அச்சுவித்தை, வானூர்தி, கடிக்காரம், காசு (நாணயம்), செய்தித்தாள் (பத்திரிகை), முக்கழகம் முதலியன.
- 16) கொண்டாட்டம்- பண்டிகை (பொங்கல், தீபாவளி) திருவிழா, (மகாமகம்), விளையாட்டு, பட்டமளிப்பு விழா(Convocation) முதலியன.
- 17) சீர்திருத்தம்- குமுகியம் (சமுதாயம்), மதம், சிற்றூர் (கிராமம்), திருமணம் முதலியன.
- 18) தருக்கம்.

எ - டு : சிக்கனக்காரன், செலவாளி - இவருள் எவன் நாட்டுக்கு நன்மை செய்பவன்?

ஆங்கிலம், இந்தி - இவற்றுள் எது இந்தியப் பொது மொழியாதற்கு ஏற்றது?

19) வாழ்க்கை வகை.

20) ஆட்சி முறை.

21) பல்வகைப் பொருள்கள் :

அருள், அறிவடையும் வழிகள், அற்ப அறிவு அல்லற்கிடம், அற்பம் அற்பமன்று, அன்பு, ஆசிரிய வணக்கம், ஆராயாமற் செய்தல், இசையின்பம், இந்திய திருமணச் சீர்திருத்தம், இந்திர (வேந்தன்) விழா, இறைக் கல்வியிருக்க வேண்டிய முறை, உடற்பயிற்சி, உணவுபற்றிக் கவனிக்கவேண்டியவை, மாற்றவளர்ச்சி (Evolution), உருவுகண்டெள்ளாமை. உலக ஒற்றுமையை வளர்க்கும் வழிகள், உலகப் புதுமைகள், உலகம் ஒரு கூட்டுறவுக் கழகம், உழைப்பின் சிறப்பு, எந்திரத்தின் நன்மை தீமை, எய்ப்பில் வைப்பு (Provision for the future), எல்லார்க்கும் ஒவ்வொன் றெளிது, ஒருவர் துன்பம் மற்றொருவர்க் கின்பம், ஒலிம்பிய விளையாட்டு, வானொலி, ஒழுக்கம், ஒற்றுமை உரம், ஒழிவு நேரத்தைப் பயன்படுத்தல், கடன்படல், கல்வி, கற்றோர் கடமைகள், கற்பு, காலத்தின் மாறுதல், காலந்தவறாமை, குமரிநாடு (Lemuria), குறிபார்த்தல், கூர்நுதிக் கோபுரம் (Pyramids), கெடுவான் கேடு நினைப்பான், வறுமையால் ஒழுக்கம் மாறும் வகைகள், செந்தமிழ்ச் சிறப்பு, தமிழிலக்கணத்தின் மெய்ப்பொருள் அமைதி, தமிழிலக்கியம், தமிழின் தொன்மை, தமிழை வளர்க்கு முறை; தமிழ்நாட்டிற் கழகக்காலக் குமுகிய நிலை, சமயோசித மதி, தனக்குழைப்பவன் பிறர்க்கும் உழைக்கிறான், தாய் நாட்டுப் பற்று, தாய்மொழிப்பற்று, தீண்டாமை விலக்கு, நூல்நிலையம், நடுவுநிலை, நட்பு, நலவழி (சுகாதாரம்), நன்றி மறவாமை, நற்பழக்கங்கள், நாட்டின் பொருளாதாரம், நிலையாமை, பண்டைத் தமிழரசியல், பண்டைத் தமிழ்க்கலைகள், பண்டைத் தமிழ்த் தெய்வங்கள், பண்டைத் தமிழர் நாகரிகம், பண்டைத் தமிழர் வாணிகம், பன்மைப் போர்முறை, பற்றாட்டு (Hobby), பாராளு மன்றம், பிறப்பால் சிறப்பில்லை, புதுப் புனைவுகள், புலான் மறுத்தல், பெற்றோர்ப் பேணல், மதப்பொறுதி (Religious tolerance) மாந்தன் மற்ற வுயிர்க்குப் பட்டுள்ள கடன்கள், மனிதன் மற்ற வுயிர்களினின்று கற்றுக்கொள்பவை, மின்சாரம், முயற்சி, வழிப் போக்கின் (பயணத்தின்) பயன், வறுமையிற் செம்மை, வாய்மை, வாழ்வை நீட்டிக்கும் வழிகள், வேலையின்மையை விலக்கும் வழிகள், அறிவியல் (விஞ்ஞான) கலைவளர்ச்சி, விலங்கினத்திற் கிடர் செய்யாமை, வீட்டமைப்பு, வட்டக் காட்சி (circus).

6. கட்டுரைக் குறிப்புச் சட்டகங்கள் (Hints and Outline for Essays)

i. சிக்கனத்தின் நன்மை (The benefits of thrift):

வரையறை - அளவுகடந்த சிக்கனத்தால் ஒருவருக்கும் பயனின்மை - செல்வமிருக்கும்போது பிறரது பிழைப்புக் கெடுமாறு செலவைச் சுருக்குதல் சிக்கனமின்மை - சிக்கனத்தின் நன்மைகள் : (1) ஒருவனது செல்வம் அவன் நாட்டிலேயே யிருந்து, அந்நாட்டின்கல்வி, அறம், போர் முதலியவற்றிற்குப் பயன்படல், (2) பிறருக் குதவல், (3) வருந்தா வாழ்க்கை, (4) மதிப்பு - சிக்கனம் ஒருவகைத் தன்னடக்கமாதலின், மறுமையில் நற்கதிக்கும் வழியாதல் - முடிவு.

குறிப்பு : வரையறை என்பது வரலாற்றொழிந்த எல்லாக் கட்டுரைக்கும், முடிவு என்பது எல்லாக் கட்டுரைக்கும் பொதுவாகும்.

ii. ஒரு தெருத் துன்ப நேர்ச்சி (A street accident)

ஓரிடத்திலிருந்து ஓர் இயங்கி (Motor) புறப்படல் - அது கடுவேகமாய்ச் செல்லல் - ஒரு தெரு மூலையில் மறைவாக மற்றொரு வண்டி (வேகமாய்) வரல் - இரண்டும் மோதல் - இரு வண்டிகட்கும் சேதம் - துரப்பார் (Driver) உள்ளிட்ட சிலருக்குப் படுகாயம் - காயப்பட்டவர்க்குக் கட்டு மருத்துவம் - நகரக் காவலர் உசாவல் (விசாரணை) - துரப்பாருக்குத் தண்டனை - மாநகர்களில் துன்ப நேர்ச்சி இயல்பாயினும் தக்க முற்காப்பினால் அதை மட்டுப்படுத்தல் - முடிவு.

குறிப்பு : இயங்கி (Motor), மிதிவண்டி (Cycle), இயங்கி, மிதிவண்டி, குதிரை வண்டி முதலாக வண்டிகள் பல வகைய. அவற்றுள் எந்த இரண்டேனும் பலவேனும் மோதிக் கொள்ளலாம். சில வேளைகளில் ஓர் இயங்கி தானே ஒன்றில் மோதிக் கொள்ளலாம்; அல்லது ஒரு பள்ளத்தில் விழலாம். மாணவர் ஒரு துன்ப நேர்ச்சியைத் தாமாகவே புனைந்தெழுது வதைவிட, உண்மையாய் நேர்ந்ததொன்றை யெழுதுவது மிகச் சிறந்ததாகும்.

iii. உடல் நலம் (சுகம்) பேணல் (The care of health)

வரையறை - உடல் நலத்தின் முக்கியம் - அதைப் பேணும் முறைகள் : (1) உடம்பு, உணவு, காற்று, உடை, உறையுள் முதலியவற்றைத் துப்புரவாய் வைத்துக் கொள்ளல், (2) ஒத்த உணவைப் பசித்தபின் உண்டல், (3) உடற்பயிற்சி, (4) உண்டல், உடற்பயிற்சி முதலியவற்றில் வேளை தவறாமை, (5) எதிலும் ஓர் அளவாயிருத்தல், (6) காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் ஏற்ப ஊண் உடை முதலியவற்றை மாற்றிக்கொள்ளல், (7) நோயை முன்தடுத்தலும் முளையிற்

களைதலும், (8) எப்போதும் மன அமைதியோடும் மகிழ்ச்சியோடும் இருத்தல் - பயன்: (1) நன்றாய் வேலை செய்தல், (2) பிறருக்குத் தவல், (3) இன்பம் நுகர்தல், (4) நீடு வாழ்தல் - முடிவு.

iv. நட்பு (Friendship)

வரையறை - தேவை - நட்பாராய்தல் - நட்பு வகை : (1) பனை தென்னை கமுகு போன்ற தலை இடை கடை நட்பு, (2) வளர்பிறை தேய்பிறை போன்ற பெரியோர் சிறியோர் நட்பு, (4) மெய்ந்நட்பு, பொய்ந்நட்பு (பகைவரது), (5) தற்காலிக நட்பு, நீடுநட்பு, (6) பிரிவாற்று நட்பு, பிரிவாற்றா உயிர் நட்பு, (7) கண்டு நட்கும் நட்பு, காணாமலும் நட்கும் உணர்ச்சி நட்பு - நட்பிடை யொழுக்கம்; கூடிப்பிரியாமை, பிழை பொறுத்தல், பொறுக்க முடியாவிடின் தூற்றாது நீங்கல் - நட்பின் பயன் : ஒருவரையொருவர் நல்வழிப் படுத்தலும் ஒருவருக்கொருவர் உதவலும் - எடுத்துக்காட்டுக் கதை : கபிலரும் பாரியும், சீநக்கரும் பொய்யாமொழியாரும், கோப்பெருஞ் சோழனும் பிசிராந்தையாரும் (இவற்றுள் ஒன்று.) - முடிவு.

v. பள்ளிக்கூட விடுமுறையைக் கழிக்கும் தலைசிறந்த வழிகள்

(The best ways of spending a school vacation)

விடுமுறையின் வரையறை - விடுமுறை கழிக்கும் வழிகள் : (1) இளைப்பாறல், (2) பெரியோர்க்குத் தவல், (3) கைத்தொழில் அல்லது பிற கலை கற்றல், (4) பொதுநலத் தொண்டு, (5) புறப் போக்கு, (6) பற்றாட்டு, (7) பொருளிட்டல் - முடிவு.

vi. நகர நலவழி (சுகாதாரம்) (Sanitation of a town)

நகராண்மைக் கழகம் (Municipality) வேலைகள் வீட்டமைப்பு விதிகள் - தெரு, வீடு, குடிநீர் முதலியவற்றின் துப்புரவு - இலவச மருத்துவமும் நோய் முற்காப்பும் - பூங்கா (Park) அமைத்தல் - நல்வழி (சுகாதார) வாரக் கொண்டாட்டம்; பொருட்காட்சி, படக்காட்சி, சொற்பொழிவு, துண்டறிவிப்பு முதலியவற்றின் வாயிலாய் நலவழியறிவு புகட்டல், கீழோரைத் துப்புரவாயிருக்குமாறு ஊக்கல் - அரசியலார் தீயபொருள் விற்பனையைத் தடுத்தல் - முடிவு.

vii. காலத்தின் அருமை (The value of time)

காலத்தின் வரையறை - காலத்தினருமை யுணரப்படும் சமயங்கள் - வாழ்நாள் வரையறை முன்னறியப்படாமை - ஒவ்வொரு பருவத்திலும் அததிற செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்தல் - தகுந்த காலத்திலும் வரிசை முறையிலும் காரியங்களைச் செய்தல் - கால அட்டவணை அமைத்துக்கொண்டு வினை செய்தல் - ஒவ்வொரு

நொடியையும் பயன்படுத்தல் - குறிநூலையும் பிறப்புக் கணிப்பையும் நம்பிக் காலத்தை இழவாமை - வாழ்நாட்காலம் ஒரு பேறாயிருத்தல் - வாழ்நாளை நீட்டிக்கும் வழிகள் - காலத்தை வீண் போக்குவதின் தீமை - இறப்பின் உறுதியும் வாழ்நாள் எல்லை கடவாமையும் - முடிவு.

viii. நாட்டு வாழ்க்கை (Rural life)

இடம்பற்றிய வாழ்க்கை : (1) காட்டு வாழ்க்கை, (2) நாட்டு வாழ்க்கை, (3) நகர வாழ்க்கை - நாட்டு வாழ்க்கை வரையறை - அதன் வசதிகள் : (1) மக்கள் நெருக்கமின்மை, (2) நற்காற்று, (3) இயற்கைக் காட்சி, (4) ஒற்றுமை, (5) ஒட்டோலக்கம் (ஆடம்பரம்) இன்மை, (6) செலவுக் குறைவு, (7) சால்வும் (திருப்தியும்) அமைதியும், (8) வேளாண்மை நிகழ்ச்சி, (9) பண்டையொழுக்க வழக்கம் - எல்லாரும் நாட்டு வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள முடியாமை - அதன் குறைகள் : சில பொருள் கிடையாமை, பாதுகாப்புக் குறைவு, மக்கட் பேதைமை, நலவழிக்கேடு, கற்றார்க்கு வேலையின்மை, அஞ்சல் தாழ்ப்பு, செயற்கைக் காட்சியும் கற்றோருறவு மின்மை - ஓய்ந்த வர்க்கு நாட்டு வாழ்க்கை - கெடும்போது சீர்திருத்தல் - முடிவு.

ix. விளையாட்டின் முதன்மை (The importance of games and sports)

விளையாட்டின் வரையறை - உடலுழைப்பும் மனவுழைப்பும் - உடலுழைப்பின் முக்கியம் - மாணாக்கர்க்கு உடற்பயிற்சியின் இன்றியமையாமை - விளையாட்டின் வகைகள் - விளையாட்டின் பயன்கள் : உடல்நலம், வலிமை, விடாமுயற்சி, ஒற்றுமை, இன்பம், புகழ், பிழைப்பு - முடிவு.

x. செல்வத்தைச் சரியாய்ச் செலவிடல் (The right use of wealth)

செல்வத்தின் வரையறை - அதன் இன்றியமையாமை - அதைத் தேடல் - அதைப் பகிர்தல்: தெய்வம், அரசன், விருந்து, இனம், இரப்போன், தான் - வருவாயுள் அரைப் பகுதியைத் தனக்கும் காற்பகுதியைப் பிறர்க்கும் செலவிட்டு, மீதிக் காற்பகுதியை மீத்துவைத்தல் - வருவாய்க்கு மிஞ்சியும் வீணாகவும் செலவு செய்யாமை - தன் அளவுக்கு மிஞ்சியும் தன் குடும்பத்தைக் கவனியாதும் அறஞ்செய்யாமை - வருவாய் வரத்தக்க வழியில் மீதத்தை இட்டு வைத்தல் - பேரவாக் கொண்டு முதலையிழவாமை - அளவுக்கு மிஞ்சிச் சிக்கனமாயிராமை. இன்றியமையாதவற்றிற்கு வேண்டிய அளவு செலவிடல் - பிறங்கடை (வாரிசு) இல்லாவிடின் பொதுநலத் தொண்டிற்கு உடைமையை யெழுதி வைத்தல் - முடிவு.

xi. ஒரு வேலையைத் தெரிந்துகொள்ளல் (The choice of a profession)

வேலையின் வரையறை - அதன் இன்றியமையாமை - ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு அல்லது சிற்சில வேலைக்கே திறமையமைந்திருத்தல் - இளமையில் வேலைப் பயிற்சி - பெற்றோர்தம் மக்களின் விருப்பு, திறமை இயல்பு என்னும் இவற்றுக் கேற்றவாறு அவரைப் பயிற்றுவித்தல் - பல்வேறு வேலைக்குப் பயின்றிருப்பதின் நன்மை - வேலை தெரிந்துகொள்ளாமற் கல்வி பயில்வதின் கேடு - விருப்பத்திற்கும் திறமைக்கும் ஏற்காத கல்விப் பயிற்சியின் கேடு - பொதுக் கல்வியும் தெரிந்துகொண்டே வேலைக்குச் சிறப்புப் பயிற்சி - முடிவு.

xii. பள்ளிக்கூடப் புறப்போக்கின் முதன்மை (The importance of school excursions)

புறப்போக்கின் வரையறை - போகத்தக்க இடங்கள் - போக்கின் வசதிகள்; செலவுக் குறைவு - பாதுகாப்பு, அரிய இடங் காணல், உணவு உறையுள் வசதி - போக்கின் நன்மைகள்; கூட்டுறவு, ஒற்றுமை, உடல்நலம், காட்சியின்பம், அறிவு, சிறந்தவரையும் சிறந்தவற்றையும் காண்டல் - போக்கின் முக்கியம்; சரித்திரம், திணை, நூல், அறிவியற்கலை முதலியவற்றிற் கற்ற பொருள்களைக் கண்கூடாகக் கண்டு தெளிதல் - முடிவு.

xiii. திரைப்படக் காட்சியின் பயன் (The effects of attending cinema shows)

திரைப்படக் காட்சியின் வரையறை - அதன் வகைகள் - அதன் நன்மைகள் : அறிவு வளர்ச்சி, இன்பம், கூட்டுறவு, பிழைப்பு - அதன் தீமைகள்: தூக்கம், பார்வை, ஒழுக்கம், பொருள், உடல்நலம் என்னும் இவற்றின் கேடு - முடிவு.

xiv. போரின் தீமைகள் (The evils of war)

போரின் வரையறை - அதன் தீமைகள் : உயிர், உறுப்பு, பொருள் முதலியவற்றின் இழப்பு - தொழிற்கேடு - சில குடும்பங்கள் துணையின்றி வருந்தல் - ஒரு நாடு கடன்படல் அல்லது அடிமைப் படல் - பொருள் விலை மிகை - புது வரி - அமைதிக் குலைவு - பெருவாரி நோய் - முடிவு.

குறிப்பு : போரால் நன்மைகளுமுண்டு. அவை தற்காப்பு, கரந்தை (இழந்ததை மீட்டல்), நயன் (நீதி) வழங்கல், பொருட்பேறு, மறச்சிறப்பு, வேலையளிப்பு, ஒற்றுமை முதலியன.

xv. இந்தியாவிற்கு ஒரு பொதுமொழி தேவையா? (Is a common language necessary for India?)

இந்தியாவின் பரப்பு - இந்தியாவிற்கு ஒரு பொதுமொழி இருப்பதன் வசதி - இன்று ஆங்கிலம் பொதுமொழியா யிருத்தல் - தந்நாட்டு (சுதேச)ப் பொதுமொழிக்குத்தடை : (1) நாடு, நாகரிகம், மதம், குமுகம் (சமுகம்), மொழி முதலியவற்றின் பன்மை, (2) ஒரு மொழி பொதுவாயின் அது பிறமொழியாரை வருத்தல், (3) இந்திய மைய ஆட்சி பன்மொழியில் நடைபெற இயலல் - இற்றை நிலையில் ஒரு புதுப் பொதுமொழி வேண்டாமை - முடிவு.

xvi. உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர் குமுகாயத் தொண்டு செய்யக் கூடிய பற்பல வழிகள் (Different ways in which High School pupils can do social service)

முகவுரை - தொண்டு செய்யும் வழிகள் : (1) ஏழை மாணவர்க்கு இலவசக் கல்வி பயிற்றல், (2) பொதுநல வினைக்குப் பொருள் சேர்த்தல், (3) துன்ப நிகழ்ச்சிகளில் உதவல், (4) கூட்டங்களில் அமைதி காத்தல், (5) ஒருவர் பிறரை ஏமாற்றுவதைத் தடுத்தல், (6) அன்முறை (அநியாயங்)களை அரசியலார்க்கு அறிவித்தல், (7) அரசியல் அதிகாரிகளுடன் ஒத்துழைத்தல் - முடிவு.

xvii. அன்றாட வாழ்க்கையிற் கலைமுறை யறிவின் பயன் (Importance of scientific knowledge in every-day life)

முகவுரை - கலைமுறையறிவின் பயன் : (1) உடல்நலம் பேணல், (2) முதன் மருத்துவம் (First Aid), (3) ஒரு வினையை வெல்வழியாய்ச் (உபாயம்) செய்தல், (4) செலவைச் சுருக்கல், (5) தொழில் செய்தல், (6) பொறிகளைச் (machines) செப்பனிடல், (7) துன்பத்தில் தப்புதல், (8) பிறருக் கறிவு புகட்டல் - முடிவு.

xviii. வாழ்க்கையிற் கட்டொழுங்கின் பயன் (Value of discipline in life)

கட்டொழுங்கின் வரையறை - அதற்குரிய குணங்கள் : பொறுமை, அடக்கம், பணிவு முதலியன - அது வெளிப்படும் வழிகள் : (1) காலந்தவறாமை, (2) தலைவர்க்குக் கீழ்ப்படிதல், (3) ஒன்றை அளவாய் நுகர்தல், (4) வரவுக்கு மிஞ்சிச் செலவு செய்யாமை, (5) செய்வன திருந்தச் செய்தல், (6) பிறர் நலம் பேணல், (7) துன்பம் பொறுத்தல் - அதன் பயன்: நிலை யுயர்தல், நீடு வாழ்தல், மதிப்பு, மறுமையில் நற்கதி - முடிவு.

xix. ஒலிபரப்பின் நன்மைகள் (Benefits of broadcasting)

முகவுரை - ஐக்கீச சந்திரபோசின் முயற்சி - மார்க்கோனியின் புனைவு - ஒலிபரப்பின் நன்மைகள் : (1) செய்தியறிவு, (2) விளம்பரம், (3) இன்னிசையும் சொற்பொழிவும் கேட்டல், (4) வினை விரைவு, (5) கப்பற் சேதம் தடுத்தல் - முடிவு.

xx. ஒன்றிய நாட்டமைப்பு (The United Nations Organisation - UNO)

(1) பன்னாட்டுக் கழகக்குலைவு - ஐக்கிய நாட்டமைப்புத் தோற்றம் (1946). (2) அறுபது நாடுகள் - பதினோருறுப்புகள் - நிலையான வறுப்புகள் 5 - தேர்ந்தெடுக்கப்பெறும் உறுப்புகள் 6. (3) சட்டதிட்டங்கள். (4) இதுவரை செய்துள்ள நன்மை. (5) முடிவு.

xxi. நோபெல் பரிசு (The Nobel Prize)

ஸ்வீடனில் ஆல்ப்ரெட் பெர்ன்ஹாட் நோபெல் (1883 - 96) - அவர் ரஷ்யாவில் பொருளிட்டி மீளல் - அவரது இறுதிமுறி (Will) - பரிசு மதிப்பு 8000 பவுன் - பரிசு விதிகள் - பரிசுகளும் பரிசிலரைத் துணியும் கழகங்களும் : (1) (2) பூதநூல் வேதிநூற் பரிசுகட்கு ஸ்வீடன் அரசு அறிவியற் கழகம், (3) மருத்துவ நூற்பரிசுக்கு ஸ்தாக்கோம் மருத்துவக் கழகம், (4) இலக்கிய நூற் பரிசுக்கு ஸ்வீடன் அரசு இலக்கியக் கழகம், (5) உலக அமைதிப் பரிசுக்கு நார்வே நாட்டுப் பாராளுமன்றம் - பரிசுத் தொகை - பரிசளிப்பு விழா - இந்தியாவின் பரிசு பெற்றவர் : தாகூர், செகதீச சந்திர போஸ் - பரிசின் பயன் - முடிவு.

xxii. செங்குறுக்கைக் கழகம் (The Red Cross Society)

3ஆம் நெப்போலியன் ஆஸ்திரியாவுடன் செய்த போர் (1859) - ஹென்றி டியூனண்டு புண்பட்டவர்க்குச் செய்த உதவி - 1864-ல் ஜெனிவாவில் செங்குறுக்கைக் கழக நிறுவனம் - விதிகளும் நோக்க மும் - கிளைகளும் அவற்றின் சின்னங்களும் : துருக்கியர் எகிபதியர் செம்பிறைக் கழகம், பெனிசியர் செம்பரிதிக் கழகம் - கழகம் இதுவரை செய்துள்ள தொண்டுகள் - சிறு செங்குறுக்கைக் கழகம் - அதன் அமைப்பும் விதிகளும் - கழகத்தின் நன்மைகள் - முடிவு.

xxiii. மதுவிலக்கு (Prohibition)

மதுவின் வரையறவு - அதன் வகைகள் - அதன் தீமைகள் - திருவள்ளுவர் கூற்று - அமெரிக்க மதுவிலக்கு - காங்கிரசு ஆட்சி மதுவிலக்குச் சட்டம் - அதன் நன்மை தீமைகள் - முடிவு.

xxiv. நூல்நிலையத்தின் நன்மைகள்

(1) வரையறை. (2) நூல்நிலைய வகைகள் - சொந்த நூல்நிலையம், பொது நூல்நிலையம், சுற்றிவரு நூல்நிலையம், சேமிப்பு நூல்நிலையம்.
 (3) நூல்நிலைய விதியொழுங்குகள்,
 (4) பயன்பாடு, (5) முடிவு.

xxv. தட்பவெப்ப நிலையால் மக்களிடையே வேறுபடுவன (The effects of climate on Man)

முகவுரை - தட்பவெப்ப நிலையால் வேறுபடுவன :
 (1) உணவு, (2) உடை, (3) தொழில், (4) நிறம், (5) வடிவம், (6) மொழி, (7) கருத்து, (8) மதம், (9) பழக்கவழக்கம், (10) முடிவு.

xxvi. இந்திய விடுதலையால் இந்தியர்க்கு ஏற்பட்டுள்ள நன்மைகள்

(1) பதவிப்பேறு, (2) பொருளாட்சிப் பெருக்கம், (3) வணிக வளர்ச்சி, (4) உலக மதிப்பு.

xxvii. சிற்றூர் (கிராம) அல்லது நாட்டுப்புறச் சீர்திருத்தம் (Rural re-construction)

இந்தியாவில் 5½ இலக்கம் (லக்ஷம்) சிற்றூர்கள், நூற்றுமேனியில் நகரமக்கள் 11 பேர்; சிற்றூர் மக்கள் 89 பேர் - சீர்திருத்த வழிகள் : (1) கல்வி : (இந்தியருள் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர் 100-க்கு 8 பேர்) கட்டாய முதன் முறைக் கல்வியும் இராப்பாடசாலையும், (2) நலவழி : (இந்தியரின் சராசரி வாழ்நாள்) படக்காட்சி, பொருட்காட்சி, சொற்பொழிவுகளால் நலவழி யறிவு புகட்டல், (3) கடன் நீக்கம் : (உழவரின் சராசரிக் கடன் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் 31 உருபா; சென்னை மாகாணத்தில் 50 உருபா) கூட்டுறவுக் கழகம், வரிக்குறைப்பு, (4) திருந்திய தொழின்முறை, (5) தொழிற்பெருக்கம் : குடிசைக் கைத்தொழிலும் புள் விலங்குப் பண்ணைகளும், (6) பொது அறிவு : வானொலியும் சொற்பொழிவும் - முடிவு.

xxviii. கூட்டுறவுக் கழகம் (Co-operative Societies)

கூட்டுறவு வழிகள் : தொழில், விற்பனை, கொடுக்கல் வாங்கல் - கூட்டுறவுக் கழக வகை : (1) பதிவு செய்தது, (2) பதிவு செய்யாதது - கூட்டுறவுக் கழகத் தோற்றம் (19ஆம் நூற்றாண்டில் செர்மனியில்) - இந்தியாவில், 1904ஆம் ஆண்டுக் கூட்டுறவு நாணயச் சட்டம், 1912ஆம் ஆண்டு இந்தியக் கூட்டுறவுச் சட்டம் - பதிவு செய்த கழக வகை : (1) நகரக் கழகம், (2) சிற்றூர்க் கழகம் - கழக அமைப்பு : பேரவை,

செயலாளர், இயக்குநர் (Director), தலைவர், காசாளர் (Cashier) கணக்கர், (பதிவாளரால் பதிவு) - கூட்டுறவு முதல் சேரும் வழிகள் - உறுப்பினர் கடன் வாங்கும் முறை - கழக வருவாய்ப் பகிர்வு - கழகத்தின் பயன்கள் - முடிவு.

xxix. செய்தித்தாளின் பயன் (The advantages of news-papers)

16ஆம் நூற்றாண்டில் வெனிஸ் நகரத்தில் செய்தித் தாள் தோற்றம் - இங்கிலாந்தில் 17ஆம் நூற்றாண்டில் செய்தித்தாள் - இந்தியாவில் இந்திய விளம்பரப் பட்டியல் (India Gazette) - இராசாராம் மோகன்ராய் செய்தித்தாள் தொண்டு - செய்தித்தாள் வகைகள் - அவற்றின் பயன்கள் - முடிவு.

xxx. தற்காலப் போர்முறை (Modern methods of warfare)

முகவுரை - **வானப்படை** (Air Force) - வானூர்தி வகை : பொருவான் (Fighter), நெருப்புமிழி (Spitfire), குண்டுமுகில் (Bomber) முதலியன; குண்டு பொழிமுறை : (1) உயர் மட்டக் குண்டுப் பொழிவு (High Level Bombing), (2) தாழ்மட்டக் குண்டுப் பொழிவு (Low Level Bombing), (4) பருந்து வீழ்ச்சி அல்லது கீழ்ப்பாய்ச்சுற் குண்டுப் பொழிவு (Dive Bombing); குண்டு வகை : எரிகுண்டு, வெடிகுண்டு, தொட்டால் வெடிப்பான், பிந்தி வெடிப்பான், துளைத் துருவி முதலியன; குதிகுடைப் படை (Parachute army). **நாவாய்ப்படை** (Navy): கடற் போர்க்கருவிகள் : போர்க் கப்பல் (Battle ship), அழிப்பான் (Destroyer), நீர் மூழ்கி (Submarine), இயங்கிப் படகு (Motor boat), காந்தச் சுரங்கம் (Magnetic mine), சுரங்கவாரி (Mine Sweeper), நீர்க்கணை (Torpedo) முதலியன. **நிலப்படை** : நீட்டு வீச்சுப் பீரங்கி (Long range gun), பொறிப் பீரங்கி (Machine gun), வானெதிர்ப்புப் பீரங்கி (Anti - aircraft gun), தாங்கி (Tank), பொருநர் (Soldiers), அணுகுண்டு, நீரியக் குண்டு, கண்டமேலேவி (I.C.B.M.).

xxxi. காசுமீரத் தொல்லை

- 1) இந்திய விடுதலையும் பாக்கித்தான் தோற்றமும் (1947).
- 2) காசுமீர முகமதியர் பெரும்பான்மையும் பாக்கித்தான் கிளர்ச்சியும்.
- 3) ஒன்றிய நாட்டமைப்புத் தலையீடு.
- 4) சமரசப் பேச்சுகளும் அவற்றின் முறிவும்.
- 5) முடிவு.

xxxii. செய்தித்தாளின் செல்வாக்கு

1) பேச்சுப்போன்றே எழுத்தும் மக்கட்கு உணர்ச்சியூட்டுதல், (2) சிறந்த எழுத்தாளரின் திறமை, (3) சிறந்த செய்தித்தாள் நாடு முழுதும் பரவல், (4) சில செய்தித்தாள் ஆசிரியர் அரசரானமை - எடுத்துக்காட்டு, (5) முடிவு.

xxxiii. உண்பொருள் விளைவுப்பெருக்க இயக்கம் (Grow More Food Campaign)

1) இற்றைப் போர்.

2) ஆட்பெருக்கம் - அயல்நாட்டுப் படைகள் வந்திருத்தலும், கடாரம் (பர்மா) சென்ற இந்தியர் மீளுதலும்.

3) உணவுக்குறைவு - ஆட்பெருக்கம். கடாரத்து நெல் வரத்தின்மை, விளைபுலங்கள் பாசறையிடமாதல், பொருட் போக்குவரத்து வசதிக்குறை, படை மறவர் பொருள்விலை யேற்றல்.

4) விளைவைப் பெருக்கல் - புறம்போக்கு நிலத்தைப் பண்படுத்தல், பயிரிடா விளைபுலத்திற் பயிரிடல், பல பூ (போகம்) விளைவித்தல், உணவுப்பொருளை மட்டும் பயிரிடல், உணவுப் பொருள் விளைவுப் பெருக்க இயக்கத்தார் சொற்பொழிவுகள்.

5) முடிவு.

xxxiv. பங்கீடு (Rationing)

1) சென்றபோர், (2) ஆட்பெருக்கம், (3) உணவுக்குறை, (4) பங்கீடு - பங்கீட்டுமுறை, பங்கீட்டின் நன்மை தீமை, (5) பங்கீடு ஏற்பட்ட இடங்கள், (6) முடிவு.

xxxv. இலவச வாசகசாலையின் பயன்

1) அறிவின் இன்றியமையாமை, (2) அறிவூட்டும் கருவிகளுள் செய்தித்தாளும் திங்கள் இதழும் ஒருவகையா யமைதல், (3) பெரும்பாலரின் வறுமையும் இலவச வாசகசாலைத் தேவையும், (4) தனிப்பட்டவரும் கழகங்களும் நடத்திவரும் இலவச வாசக சாலைகள், (5) பயன், (6) முடிவு.

xxxvi. தமிழிசை இயக்கம்

1) முத்தமிழ் (இயல் இசை நாடகம்) - கி.மு. 2500 - இசைத் தமிழ்த் தேர்ச்சி : சுரம், பண், தாளம், பாட்டு, கருவி, இசைத்தமிழ் நூல்கள்.

2) இசைத்தமிழ் மறைவு. (கடைச்சங்கத்திற்குப் பின்) குலப்பிரிவினையும் பிறப்பா லுயர்வுதாழ்வும், பாணர் இசைத் தொழில் இழத்தல், சமண பவுத்தங்கள் இசைத்தமிழை வெறுத்தல், ஆரியர் இசைத்தமிழை வடமொழியில் மொழிபெயர்த்தலும் வடசொற்களை இசைத்தமிழிற் புகுத்தலும், வடமொழிக்கு உயர்வும் தென்மொழிக்குத் தாழ்வும் கற்பிக்கப்பட்டமை, தமிழரசர் வலி குன்றியமையும், தெலுங்க அரசரும் கன்னட அரசரும் தமிழ்நாட்டை ஆண்டமையும், மகமதிய மன்னர் தென்னாட்டைக் **கர்நாட்டக்** என்று அழைத்தல், புரந்தரதாசர் கன்னட கீர்த்தனையும் தியாகராச ஐயர் தெலுங்குக் கீர்த்தனையும், இசைத்தமிழ் கர்நாடக சங்கீதம் என்று பெயர் பெறலும் தமிழ்ப்பாட்டு அருகலும் இசைத்தமிழ் நூலழிவும்.

3) இசைத்தமிழ்ப் புதுக்கம் - அரசர் அண்ணாமலைச் செட்டியார் '**தமிழிசை இயக்கம்**' 1940-ல் பணம் ஒதுக்கல், தமிழிசை யெதிர்ப்பு, தனித்தமிழ் இசையரங்கு, புதுத்தமிழ்க் கீர்த்தனைகட்குப் பரிசும் அவற்றின் வெளியீடும், சென்னைத் தமிழிசைச் சங்கம், சென்னைத் தமிழிசை மாநாடு.

முடிவு - தமிழிசை இயக்கம் வலுத்தலும், எதிர்ப்புக் குன்றி யொழிதலும்.

xxxvii. உலக அமைதி அல்லது போரை ஒழிப்பதெப்படி?

1) உலகத்துப் பொது ஆட்சி நிறுவல், (2) தேசிய வெறி விலக்கு, (3) பன்னாட்டுறவு, (4) மக்களெல்லாரும் ஓரினம் என்னும் உணர்ச்சியைப் பரப்பல், (5) மிகைப்பிறப்புத் தடை.

xxxviii. இந்திய வொற்றுமைக்கான வழிகள்

1) வலிமையுள்ள மையம், (2) மொழிவாரி மண்டலப் பிரிவு, (3) போதிய மண்டல வுரிமை, (4) குலவேறுபாட்டொழிப்பு, (5) மதப்பொறுதி, (6) எளியவர் முன்னேற்றம்.

xxxix. இலவசக் கட்டாயத் துவக்கக் கல்வி

1) நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு எழுத்தறிவின் அடிப்படை, (2) இங்கிலாந்தில் 1875-இல் ஏற்படுத்திய கட்டாயக் கல்விச் சட்டம், (3) பிறநாடுகளில் பொதுமக்கள் அறியாமையைப் போக்கிய வழிகள், (4) இந்தியாவில் எழுத்தறியாதவர் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்று வராயிருத்தல், (5) அரசியலாரும் பெருஞ் செல்வரும் செய்ய வேண்டிய கடமை, (6) முடிவு.

xi. அறிவியலால் நன்மையா? தீமையா?

1) விஞ்ஞானம் பழங்காலத்தே தோன்றிப் படிப்படியாய் வளர்ந்து வருதல், (2) விஞ்ஞானத்தால் பெருநன்மையும் சிறு தீமையுமிருத்தல், (3) அணுக்குண்டாலும் நன்மை ஏற்படுதல், (4) இக்காலத்திற்கு விஞ்ஞானத்தின் இன்றியமையாமை, (5) ஆய்வுக் குறைவினால் விஞ்ஞானத்தின் தீமை பெரிதாகவும் நன்மை சிறிதாகவும் தோன்றல், (6) முடிவு - எக்கருவியிலும் நன்மையும் தீமையுமிருத்தல் - மனத்தைக் குறைகூறாது கருவியைக் குறைகூறும் பேதைமை, அமைதி - அமைதியின்மை.

xii. குடும்பக் கட்டுப்பாடு (Family Planing)

- 1) ஞாலப்பரப்பும் அதன் விளைபொருள்களும் ஓர் அளவிட்டிருத்தல்.
- 2) மக்கட்டொகை அளவிற்குமிஞ்சலும் உணவுத் தட்டும்.
- 3) பிறப்புத்தடை தீவினையன்று.
- 4) வருவாய்க்கேற்பக் குடும்பத்தை மட்டுப்படுத்தல்.
- 5) அரசியலார் கடமையும் பொதுமக்கள் ஒத்துழைப்பும்.
- 6) மக்கட்டொகை மிகையின் தீமைகள்.
- 7) முடிவு.

7. பெருவழக்கான பிழைகளும் திருத்தமும் (Common errors corrected)

i. எழுத்து

பிழை

அதுவை
அன்றையதினம்
ஏனையத் தேசம்
தாய் தகப்பன்கள்
நாங்கு, நான்ங்கு
நீர்கள்
பூண்வது
மகன்கள்
மக்கள்கள், மகள்கள்

திருத்தம்

அதை
அன்றைத்தினம்
ஏனைத்தேசம்
தாய் தகப்பன்மார்
நான்கு
நீங்கள்
பூணுவது, பூண்பது
ஆண்மக்கள், புதல்வர்
மக்கள், பெண்மக்கள், புதல்வியர்

மாதுவை

5ந்து

அவன் ஊருக்குப் போகையில்
அவன் பள்ளிக்கூடத்திற்குப்
போனான்

மாதை

5, ஐந்து

அவன்..... போகையில்
அவன் பள்ளிக்கூடத்திற்குப்
போனான்.

ii. சுட்டு

அங்கே பலர் வந்ததால்
இந்த இடம் நல்லதாயிருந்தது.

அங்கே பலர் வந்ததால், அந்த
இடம் நல்லதாயிருந்தது.

iii. புணர்ச்சி

அவன் சொன்னது ஆவது
ஆன உடன்

அவன் சொன்னதாவது
ஆனவுடன்

iv. முறை

அளவு உணவுக்கு உண்டு
அவன் எனக்கு ஓர் இடமும்
உட்கார கொடுக்கவில்லை
4 மணி சுமாருக்கு

உணவுக்கு அளவுண்டு
அவன் எனக்கு உட்கார ஓர்
இடமும் கொடுக்கவில்லை.
சுமார் 4 மணிக்கு

v. சொல்லளவு

அடிக்கடி சாப்பாடு சாப்பிடக்
கூடாது.

ஒரு மலையொன்றிருக்கிறது.

விடுமுறை நாள் விட்ட போது
விடுமுறையென்றால் வேலை
யில்லாத நாளுக்கு விடுமுறை
யென்று பெயர்.

கணக்கில்லாத பல கதைகள்

இதை அதிகமாக விடுமுறை
யில்தான் முக்கியமாய்ச்
செய்வார்கள்.

சில கிளிகள் அல்லது சில
குருவிகள்.

சந்தோஷப்படும்படி செய்ய

அடிக்கடி சாப்பிடக்கூடாது.

ஒரு மலையிருக்கிறது. (அல்லது)
மலையொன்றிருக்கிறது.

விடுமுறை விட்ட போது
விடுமுறையென்றால் வேலையில்
லாத நாள். (அல்லது) வேலை
யில்லாத நாளுக்கு விடுமுறை
யென்று பெயர்.

கணக்கில்லாத கதைகள்,
(அல்லது) பல கதைகள்.

இதை அதிகமாக விடுமுறையில்
தான் செய்வார்கள்.

சில கிளிகள் அல்லது குருவிகள்

சந்தோஷப்படுத்த

வாணிகமாவது அல்லது
கைத்தொழிலாவது

இங்கு வந்து வாணிகஞ்
செய்ய வந்திருக்கிறோம்
பெரியவனாக ஆனான்
ஆங்கில அரசன் கையின் கீழ்
இப்பாரத நாட்டில் பிறந்தவர்

vi. சொல்

அதிகக் களைத்து
நட்புச் சேர்கின்றனர்
இவ்வூரில் மருத்துவர்
கிடையாது
இறைக்குப் பள்ளிக் கூடம்
கிடையாது
அவ்வூரில் சிறிய வாணிகம்
நடந்தது
எந்த இடத்திலிருந்து
செய்தியோபாட்டோ
வேண்டுமானால் அந்த
இடத்திற்கு
யாதொரு காரியம் செய்தால்

பெரும் யானை
மள்ளுவன் சொன்னதாவது
“நான் வருவேன்” என்றான்

சிறிது நாள்
உற்சாகமாகக் காணிக்கை
வாங்கப்படும்
அபிசீனியர் ஒரு முரடர்

அந்த வேலையை அவனுக்குக்
கொடுத்ததற்குக் காரணம்,

வாணிகமாவது
கைத்தொழிலாவது, (அல்லது)
வாணிகம் அல்லது
கைத்தொழில்.

இங்கு வாணிகஞ்செய்ய
வந்திருக்கிறோம்.
பெரியவனானான்
ஆங்கில அரசன் கீழ்
இந்தியர்.

அதிகக் களைத்து
நட்புச்செய்கின்றனர்.
இவ்வூரில் மருத்துவர் இல்லை.

இன்றைக்குப் பள்ளிக்கூடம்
இல்லை.

அவ்வூரில் சிறிது வாணிகம்
நடந்தது.

எந்த இடத்திலிருந்து செய்தியோ
பாட்டோ வேண்டுமோ
அந்த இடத்திற்கு

யாதொரு காரியம் செய்தாலும்
(அல்லது) ஏதாவதொரு
காரியம் செய்தால்

பேரியானை, பெரிய யானை
மள்ளுவன் சொன்னதாவது
“நான் வருவேன்” என்பது
(அல்லது) மள்ளுவன் “நான்
வருவேன்” என்றான்.

சில நாள்
ஊக்கமாகக் காணிக்கை
கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அபிசீனியர் ஒரு முரட்டு
வகுப்பார்.

அந்த வேலையை அவனுக்குக்
கொடுத்ததற்குக் காரணம்,

அவனுடைய அயலார்
அவனையே விரும்பியதால்

அவனுடைய அயலார்
அவனையே விரும்பினதே.
(அல்லது) அவனுடைய
அயலார் அவனையே
விரும்பியதால் அந்த
வேலையை அவனுக்குக்
கொடுத்தார்கள்.

சூரியனும் இராமனும்
சூரியகுலத்தவர்.

சூரியனும் இராமனும் ஒரு
குலத்தார். (அல்லது) இராமன்
சூரிய குலத்தான்.

மாடு மேயுண்டது
நாகரிகம் வரவர மேன்மை
யடைகிறது.

மாடு மேய்க்கப்பட்டது.
நாகரிகம் வரவர வளர்கிறது.

vii. வேற்றுமை

அவை நால்வகைப்படும்
அவை கரி, பரி, தேர்,
காலாள் எனப்படும்.

அவை கரி, பரி, தேர், காலாள்
என நால்வகைப்படும்.

ஒருவர்க்கொருவர்
சண்டை செய்தார்கள்.

ஒருவரோடொருவர் சண்டை
யிட்டார்கள்.

வேலையில்லா நேரத்திற்கு
விடுமுறையெனப்படும்.

வேலையில்லாத வேளை
(அல்லது நாள்) விடுமுறை
யெனப்படும்.

அவர்கள் விளங்கிக்
கொண்டார்கள்.

அவர்களுக்கு விளங்கிக்
கொண்டது.

7ஆம் உயிலிருந்து பள்ளிக்
கூடம் துவங்கிற்று

7ஆம் உ பள்ளிக்கூடம்
துவங்கிற்று.

அவர்களை நட்புச் செய்ய
வேண்டும்.

அவர்களுடன் நட்புச் செய்ய
வேண்டும்.

உன்னை எனக்குத் தெரியும்

உன்னைப்பற்றி எனக்குத்
தெரியும் (அல்லது) உன்னை
நானறிவேன்.

நம்முடைய மகிழ்ச்சி
யுண்டாகும்.

நமக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகும்.

பல பொருட்களைச்
சேர்ப்பதினால் நன்மை
பயக்கும்

பல பொருள்களைச்
சேர்ப்பதினால்
நன்மை யுண்டாகும் (அல்லது)
பல பொருள்களைச் சேர்ப்பது
நன்மை பயக்கும்.

இச் சூழ்ச்சியத்தை மார்த்
கோனியால் கண்டுபிடிக்கப்
பட்டது.

நாம் எல்லாரையும்.

நாம் எல்லாருக்கும்

கல்லின்மேல் மூட்டை
வைத்தான்

இச் சூழ்ச்சியத்தை மார்த்கோனி
கண்டுபிடித்தார். (அல்லது)
இச் சூழ்ச்சியம்
மார்த்கோனியால்
கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

நம்மெல்லாரையும்

நம்மெல்லாருக்கும்

கல்லின் மேல் மூட்டையை
வைத்தான்.

viii. இசைவு

ஒவ்வொரு பையன்களுக்கும்
மக்கள் வாழ்கிறார்
கிண்ணங்கள் தங்கங்களாக
மாறினது

பாடசாலையுங் குளமுங்
கட்டினான்

இங்கே புத்தகங்கள்
கிடையாது

நாங்களும் எங்கள் ஆசிரியரும்
களிப்புற்றனர்.

ஒவ்வொரு பையனுக்கும்
மக்கள் வாழ்கிறார்கள்.

கிண்ணங்கள் தங்கமாக மாறின.

பாடசாலையும் குளமும்
அமைத்தான்.

இங்கே புத்தகங்கள் இல்லை.

நாங்களும் எங்கள் ஆசிரியரும்
களிப்புற்றோம்.

ix. இணைப்பு

அழகான தோட்டங்கள்
இன்னும் மற்றவைகளைப்
பார்க்கலாம்.

எல்லாக் கடைகள்
சாத்தப்படும்.

மன்னித்து விடுவதாகவும்
அல்லது தண்டனை
விதிப்பதாகவுஞ் சொன்னான்

அவன் அரசனும்
வள்ளலுமிருந்தான்.

அழகான தோட்டங்களையும்
மற்றவற்றையும் பார்க்கலாம்.

எல்லாக் கடைகளும்
சாத்தப்படும்.

மன்னித்து விடுவதாக அல்லது
தண்டனை விதிப்பதாகச்
சொன்னான்.

அவன் அரசனாயும் வள்ளலாயும்
இருந்தான்.

x. ஒருபோகு

தாகமாய் மட்டுமன்று பசியா
யிருந்தான்.

தாகமாய் மட்டுமன்று பசியாயு
மிருந்தான்.

அவர்கள் வேலைசெய்தோ
அல்லது படித்து வருமிடம்

அவர்கள் வேலை செய்தோ
அல்லது படித்தோ வருமிடம்.
(அல்லது) அவர்கள் வேலை
செய்து அல்லது படித்து
வருமிடம்.

விலங்குகளையும் பறவை
களைப் பற்றியும் தெரிந்து
கொண்டான்.

விலங்குகளையும் பறவைகளை
யும்பற்றித் தெரிந்து
கொண்டான்.

அம்பின் ஒரு பகுதி சிவப்பும்
மற்றொரு பகுதி பச்சை
யாக இருந்தது.

அம்பின் ஒரு பகுதி சிவப்பும்
மற்றொரு பகுதி பச்சையுமாக
இருந்தது. (அல்லது)...
சிவப்பாயும்.....
பச்சையாயும்...

xi. சொற்றொடரமைப்பு

அவன் தன்னைச் சந்தோஷ
முள்ளவனாக்குவதற்கு
மற்ற-சனங்களிடம் சாதுவாயும்,
அநேக - கதைகள் சொல்வதும்,
அவர்கள் இதைக் கேட்டுச்
சிரிப்பதும், ஒவ்வொரு
சனத்தையும், போய்ப்
பார்ப்பதும் மேலும் ஒரு
அதிசயமான வேலை
சனங்களை ஒற்றுமை
யுள்ளவர்களாக்குகிறான்.

அவன் தன்னை மகிழ்ச்சியுள்ள
வனாக்குவதற்கு, மற்ற
மக்களிடம் அடக்கமாய்ப்
பல கதைகள் சொல்வதும்,
அவர்கள் அதைக் கேட்டுச்
சிரிப்பதும் உண்டு. அவன்
ஒவ்வொருவரையும், போய்ப்
பார்ப்பான். மேலும் ஒரு
வியக்கத் தக்க செய்தி
என்னவென்றால்,
அவன் மக்களை ஒற்றுமை
யாக்கினதாகும்.

அவனிடம் ஒரு விநோதமுண்டு.
தன்னை மறந்து விடுவான்.
அவன் மற்றவர்களைச்
சந்தோஷப்படுத்த வேண்டு
மென்பதுதான்.

அவனிடம் ஒரு வேடிக்கைக்
குணமுண்டு. அது தன்னை
மறந்துவிட்டு மற்றவர்களை
மகிழ்விப்பதுதான்.

அவன் ஒரு கனவு கண்டதாகவும்
அது என்னவென்றால், அவன்
அறையில் ஓர் உருவம் வந்த
தாகவும் சொன்னான்.

அவன் தன் அறையில் ஓர் உருவம்
வந்ததுபோல் கனவு
கண்டதாகச் சொன்னான்.

சுத்தம் சோறு போடும் என்பது
போல் சுத்தமாயிருக்க
வேண்டும்.

“சுத்தம் சோறு போடும்” என்பது
பழமொழியாதலால் துப்புரவா
யிருக்க வேண்டும். (அல்லது)
துப்புரவாயிருக்க வேண்டும்.

“சுத்தம் சோறுபோடும்”

என்பது பழமொழி.

நீயார் என்றும் இக்குதிரை
யின் நோக்கம் என்னவென்றும்
அறிவிக்கச் சொல்

அவன் யாரென்றும், அக் குதிரை
யைச் செய்ததின் நோக்க
மென்ன வென்றும்
அறிவிக்கச் சொல்.

xii. பொருள்

நோபெல் பரிசை அறியாதவர்
உலகில் ஒருவருமில்லை.
ஆயினும் படியாதவர்க்கு
அதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது.

போரைப் பற்றி ஒலிபரப்பி
னார்கள்.

இப்பாரத நாட்டிற் பிறந்த
அனைவருக்கும் ஓய்வு
அவசியம்.

உலகிற் படித்தவரெல்லாரும்
நோபெல் பரிசையறிவர்.

ஒலிபரப்பியால் போர்ச்
செய்தியைப் பரப்பினார்கள்.

மக்கள் அனைவர்க்கும் ஓய்வு
இன்றியமையாதது.

xiii. வழக்கு

பரீட்சையில் முதலாக வந்தான்.

எமனுக்கு விருந்தானான்.

வேலையை எடுத்துக்கொள்.

வேலைகளை ஸ்தாபித்தார்.

குளம் கட்டினான்.

வாலிப ஆண், வாலிப
ஒருவன்.

இவ்வூரில் இளநீர் கிடைக்க
மாட்டேன் என்கிறது.

மெலிந்த ஆடை.

தேர்வில் முதலாகத் தேறினான்.

கூற்றுவனுக்கு இரையானான்.

வேலையை ஒப்புக்கொள்.

வேலைகளை ஏற்படுத்தினார்.

குளம் வெட்டினான்.

இளைஞன்.

இவ்வூரில் இளநீர் கிடைக்கிற
தில்லை.

மெல்லிய ஆடை.

பின்னிணைப்பு

1. கட்டுரை திருத்தும் முறை

ஆசிரியர், சிவப்பெழுதுகோலால் அல்லது சிவப்பு மையில், மாணவர் கட்டுரைப் பிழைகளைக் கீழ்வருமாறு குறித்தல் நலம்.

மாணவர் தாமாகவோ ஆசிரியரைக் கேட்டோ பிழை தெரிந்து, குறிப்புப் புத்தகத்தின் இடப்பக்கத்தில் ஒவ்வொரு பிழையையும் நேர் நேர் ஒவ்வொரு முறை திருத்தல் வேண்டும். மாணவர் எப்போதும் கருப்பு அல்லது கருநீல மையிலேயே கட்டுரை வரையவும் பிழை திருத்தவும் வேண்டும்.

i. பிழை குறிக்குமாறு

1) கட்டுரையில் தலைப்பு, தேதி, பயிற்சியெண் என்பவை குறிக்கப் பெறாவிட்டால், அதனதன் பெயரை எழுதி ஈற்றில் வினாக்குறி யிடுக.

எ - டு : தலைப்பு?

2) ஓர் எழுத்து மிகையாயிருந்தால் அதை ஒரு சிறு சாய்கோட்டாலும், ஒரு சொல் அல்லது சொற்றொடர் மிகையாயிருந்தால் அம் மிகை முழுவதையும் ஒரு கிடை (Horizontal)க் கோட்டாலும், உருவ அடித்துவிடல் நலம்; பல வரிகள் மிகையாயிருப்பின், அவற்றை வரிவரியாய் அடித்துவிடலாம்; ஒரு பாகி முழுதும் மிகையாயிருப்பின் அதன் குறுக்கே ஒரு மூலைவிட்டக் (transverse) கோடிழுத்தல் நலம். இவை மிகைக்குறி.

எ - டு : வெட்கம்.

நல்வினையாவது தீவினையாவது.

ஓர் எழுத்தேனும் சொல்லேனும் சொற்றொடரேனும் தவறாயிருப்பின், அத்தவற்றுப் பகுதிக்குக் கீழ்க்கோட்டில் நலம். பல வரி தவறாயிருப்பின், அவற்றின் ஓரமாய் வரந்தையில் ஒரு நடடுக் (vertical) கோடு இடலாம். இவை தவற்றுக்குறி.

எ - டு : பெறிய.

அவன் தன்னைச் சந்தோஷமுள்ளவ னாக்குதற்கு மற்ற ஜனங்களிடம் சாதுவாயும், அநேகக் கதைகள் சொல்வதும், அவர்கள் இதைக் கேட்டுச் சிறிப்பதும், மேலும் ஓர் அதிசயமான வேலை ஜனங்களை ஒற்றுமையாக்குகிறான்.

சொற்பிழையின்றிப் பொருட்பிழையிருப்பின், அதை ஒரு வளைகோட்டால் அல்லது நெளிகோட்டாற் குறிக்கலாம்.

3) ஓர் எழுத்தேனும் சொல்லேனும் சொற்றொடரேனும் ஓர் இடத்தில் விடப்பட்டிருப்பின், அவ்விடத்தில் ஒரு குவி குறியிடல் நலம். இது செருகற் குறி.

எ - டு : ஊருக்கு ஸ் போனான்.

4) ஓர் எழுத்தேனும் சொல்லேனும் சொற்றொடரேனும் இடமாரியிருப்பின், அதனைச் சூழ ஒரு வட்ட அல்லது நீள்வட்ட அல்லது நீள்நாற்கர (சதுர)க் கோடிழைத்து, அதனின்றும் ஓர் அம்புக் குறியோ கோடோ அதன் சரியான இடத்திற்கு நீட்டிவிடல் நலம். இது இடமாற்றுக் குறி.

எ - டு : உளரினான் அவன் குடித்திருந்தான்; அதனால்தான்

ஒரு கட்டுரை குறிக்கப்பட்டதல்லாத வேறொரு பொருள் மேலதாயின், அக்கட்டுரை நெடுக ஒரு மூலைவிட்டக் கோடிழைத்து விட்டு, பொருள் வேறு என்று எழுதிவிடலாம்.

ஆசிரியர்பிழை குறித்தலேயன்றி அவற்றைத் திருத்துதல் நன்றன்று; திருத்தின், மாணவர் கவனியாது பார்த்தெழுதமட்டும் செய்வர்.

ஒவ்வொரு கட்டுரையையும், பொருளுக்கு மூன்றும் இலக்கணத்திற்கு இரண்டும், எழுத்தழகு, துப்புரவு (neatness), பாகியமைப்பு, நிறுத்தக்குறியீடு, நடை என்பவற்றிற்கு ஒவ்வொன்றுமாக, மொத்தம் 10 மதிப்பெண்ணைப் (mark) பேரெல்லை (maximum) யாக வைத்துக் கொண்டு திருத்துதல் நலம்.

முழுவன் எழுதப்பட்ட ஒரு கட்டுரை, எவ்வளவு பிழை மலிந்திருப்பினும் 1½ மதிப்பெண்ணிற்குக் குறையாது பெறலாம்.

ஆசிரியர், மாணவர் கட்டுரைகளைப்பற்றித் தம் கருத்தைக் குறிப்பிடும்போது, தாழ்வு (poor), மிகத் தாழ்வு (very poor), கேடானது (bad), மிகக் கேடானது, நன்மை யடுத்தது (fair), நன்று (good), மிக நன்று, சிறந்தது, தலைசிறந்தது (excellent) என்பவற்றுள் ஒன்றை எழுதலாம்.

2. வடசொல் - தென்சொல்

அங்கம் - உறுப்பு, கூறு
 அங்கவஸ்திரம் - மேலாடை
 அத்தியாவசியம் -
 இன்றியமையாதது
 அசங்கியம் - அருவருப்பு
 அசாத்தியம் - கூடாமை,
 முடியாமை
 அத்தியக்ஷர் - கண்காணியார்
 அதிசயம் - வியப்பு,
 வியக்கத்தக்கது
 அதிர்ஷ்டம் - ஆகும்
 அந்தரங்கம் - மறைமுகம்
 அநேக - பல
 அப்பியாசம் - பயிற்சி
 அபராதம் - குற்றம், தண்டம்
 அபிஷேகம் - திருமுழுக்கு
 அபிவிருத்தி - பெருவளர்ச்சி
 அபூர்வம் - அருமை
 அமாவாசை - காருவா
 அர்ச்சனை - தொழுகை
 அர்த்தம் - பொருள்
 அர்த்தபுஷ்டி -
 பொருட்கொழுமை
 அவசரம் - விரைவு, பரபரப்பு
 அவசியம் - தேவை,
 வேண்டியது
 அவயவம் - உறுப்பு
 அவஸ்தை - பாடு
 அற்புதம் - மருட்கை, இறும்பூது
 அன்னசத்திரம் - சோற்றுமடம்
 அன்ன வஸ்திரம் - ஊனுடை
 அன்னிய - அயல்
 அனாவசியம் - தேவையின்மை,
 வேண்டாதது
 அனுக்கிரகம் - அருளிப்பாடு,
 அருள்
 அனுபவி - நுகர், துய், பட்டறி

அனுபவம் - பட்டறிவு, துய்ப்பு,
 பயிற்சி
 அனுஷ்டி - கைக்கொள்
 அக்ஷி - கண்ணி
 அக்ஞாதவாசம் - மறைந்த
 வாழ்க்கை, கரந்துறைவு
 அக்ஷயன் - கேடிலி
 அஸ்திபாரம் - அடிப்படை
 ஆக்கினை - ஆணை, கட்டளை
 ஆகாரம் - உணவு
 ஆச்சரியம் - வியப்பு
 ஆசாரம் - ஒழுக்கம்
 ஆசீர்வாதம் - வாழ்த்து
 ஆதரி - தாங்கு, சார்ந்துரை,
 அரவணை
 ஆபத்து - துன்பம்
 ஆபரணம் - நகை, அணி
 ஆமோதி - வழிமொழி
 ஆரண்யம் - காடு
 ஆலோசி - எண்ணு, சூழ்
 ஆயுள் - வாழ்நாள்
 ஆனந்தம் - களிப்பு
 ஆஸ்தி - செல்வம்
 ஆக்ஷேபி - தடு
 இந்திரன் - வேந்தன், புரந்தரன்,
 சேனோன்
 இராப்போஜனம் - இராவுணவு,
 திருப்பந்தி
 இருதயம் - நெஞ்சம்,
 நெஞ்சாங்குலை
 இஷ்டம் - விருப்பம்
 ஈஸ்வரன் - இறைவன்
 உத்தேசம் - மதிப்பு
 உத்தியோகம் - அலுவல்
 உபத்திரவம் - வேதனை
 உபகாரம் - நன்றி
 உபசாரம் - வேளாண்மை

உபசார வழக்கு - சார்ச்சி வழக்கு
உபயகேசமம் - இருபால் நலம்
உபயானு சம்மதமாய் -

இருமையால் நேர்ந்து
உபவாசம் - உண்ணாநோன்பு
உபாத்தியாயர் - ஆசிரியர்
உச்சாகம் - ஊக்கம்
உஷ்ணம் - வெப்பம்
ஏகாதிபத்தியம் - ஒற்றையாட்சி
ஐசுவரியம் - உடைமை
ஒருசந்தி - ஒருவேளை
கங்கணம் - வளையல், காப்பு
கங்கண விஸர்ஜனம் -

காப்புக்களைதல்
கபிலை - குரால்
கர்த்தா - தலைவன், எழுவாய்,
செய்வோன்
கருணை - அருள்
கர்வம் - செருக்கு
கவி - பா, செய்யுள்
கனகசபை - பொன்னம்பலம்
கனிஷ்ட - இளைய
கஷ்டம் - வருத்தம், பாடு,
கடினம்

கஷாயம் - கருக்கு
காவியம் - பாவியம்,

தொடர்நிலைச்செய்யுள்
கானசபா - இசைக்குழாம்
காஷாயம் - காவி
கிரமம் - ஒழுங்கு
கிரகம் - கோள்
கிரகி - உட்கொள்
கிரயம் - விலை
கிராமம் - சிற்றூர், நாட்டுப்புறம்
கிரியை - செய்கை
கிரீடம் - முடிக்கலம்
கிருகப்பிரவேசம் - புதுவீடு

புகல்
கிருபை - அருள்

கிருஷ்ணபகூம் - இருட்பக்கம்,
தேய்பிறை
- கிருஷிகம் - உழவு
கோஷ்டி - குழாம்
கோத்திரம் - சரவடி, கொடிவழி
சக்கரவர்த்தி - பேரரசன்
சக்தி - ஆற்றல், வலிமை
சகலமும் - எல்லாம்
சகஜம் - வழக்கம்
சகுனம் - குறி, புள்
சகோதரன் - உடன்பிறந்தான்
சங்கடம் - வருத்தம், பாடு
சங்கம் - கழகம்
சங்கரி - அழி
சங்கீதம் - இன்னிசை
சங்கோசம் - கூச்சம்
சத்தம் - ஓசை
சத்தியம் - உண்மை
சத்துரு - பகைவன்
சதுரம் - நாற்கரம், நாற்கோணம்
சதுர் - நடம்
சந்ததி - எச்சம்
சந்தி - எதிர்கொள், காண்,
தலைக்கூடு
சந்தியாவந்தனம் -
அந்திவழிபாடு
சந்திப்பு - கூடல் (Junction)
சந்திரன் - மதி
சந்தேகம் - ஐயம்
சந்தோஷம் - மகிழ்ச்சி
சந்திதி - முன்னிலை
சந்தியாசி - துறவி
சபை - அவை
சம்பந்தம் - தொடர்
சம்பாஷணை - உரையாட்டு
சம்பூரணம் - முழுநிறைவு
சமாச்சாரம் - செய்தி
சமீபம் - அண்மை
சமூகம் - மன்பதை, குமுகம்

சமுசாரம் - குடும்பம்
 சமுசாரி - குடும்பி, குடியானவன்
 சமுச்சயம் - அயிர்ப்பு
 சமுத்திரம் - வாரி, பெருங்கடல்
 சமுதாயம் - குமுகாயம்
 சர்வமானியம் - முற்றாட்டு
 சரணம் - அடைக்கலம்
 சரஸ்வதி - கலைமகள்
 சரீரம் - உடம்பு
 சன்மார்க்கம் - நல்வழி
 சாகரம் - கடல்
 சாதம் - சோறு
 சாதாரணம் - பொதுவகை
 சாஸ்திரம் - கலை, நூல்
 சாஸ்வதம் - நிலைப்பு
 சாஸனம் - பட்டயம்
 சாக்ஷி - கண்டோன், கரி
 சிங்கம் - அரிமா
 சிங்காசனம் - அரியணை,
 அரசுகட்டில்
 சிநேகம் - நட்பு
 சிரஞ்சீவி - நீடுவாழி
 சிருஷ்டி - படைப்பு
 சிலாசாஸனம் - கல்வெட்டு
 சீக்கிரம் - சுருக்காய்
 சீதம் - குளிர்ச்சி
 சுக்கிலபக்ஷம் - ஒளிப்பக்கம்,
 வளர்பிறை
 சுகம் - உடல்நலம், இன்பம்
 சுத்தம் - துப்புரவு
 சுதந்தரம் - தன்னுரிமை, உரிமை
 சுதி (சுருதி) - கேள்வி, அலகு
 சுபம் - மங்களம்
 சுபாவம் - இயல்பு
 சுய - தன்
 சுயமாய் - தானாய்
 சுயராஜ்யம் - தன்னாட்சி,
 தன்னரசு

சுயாதீனம் - தன்வயம்
 சுவர்க்கம் - உம்பருலகு
 சுவாசம் - மூச்சு, உயிர்ப்பு
 சுவாமி - ஆண்டான், கடவுள்
 சூத்திரம் - நூற்பா
 சுவாமிகள் - அடிகள்
 சேவகன் - ஊழியன்,
 காவலாளன், இளையன்
 சூத்திரன் - தொழும்பன்
 சேவை - தொண்டு, ஊழியம்
 சேஷ்டை - குறும்பு
 சொப்பனம் - கனா
 சோதி - ஆய்
 செளகரியம் - ஏந்து, சலக்கரணை
 செளபாக்கியவதி -
 நிறைசெல்வி.
 ஞாபகம் - நினைப்பு
 ஞானம் - காட்சி, ஓதி, அறிவு
 தத்திதாந்தம் - திரிபாகுபெயர்
 தந்திரம் - நூல், வலக்காரம்
 தயவு - இரக்கம்
 தரித்திரம் - வறுமை
 தருமம் - அறம்
 தனம் - பணம்
 தக்ஷணை - கொடை
 தாட்சண்யம் - கண்ணோட்டம்
 தாசி - அடியாள்
 தாமதம் - தவக்கம், தாயமாட்டம்,
 தாழ்ப்பு
 தாமிரசாஸனம் - செப்புப்
 பட்டயம்
 தானியம் - கூலம்
 தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி -
 தென்கலைச் செல்வர்
 தியாகம் - ஈகம்
 தியாகி - ஈகி
 திரவியம் - பொருள்
 திருப்தி - பொந்திகை

திவசம் - இறந்த நாள்
 தினம் - நாள்
 துக்கம் - துயரம்
 தூர் அதிர்ஷ்டம் - போகூழ்
 துரோகம் - இரண்டகம், கீழறை
 துஷ்டன் - தீயவன்
 தூரம் - சேய்மை
 தேகம் - உடல்
 தைலம் - எண்ணெய்
 தோஷம் - குற்றம்.
 நதி - ஆறு
 நமஸ்காரம் - வணக்கம்
 நஷ்டம் - இழப்பு
 நவம் - புதுமை
 நக்சத்திரம் - வெள்ளி,
 நாண்மீன்
 நாசம் - அழிவு
 நாணயம் - காசு
 நாவம் - ஒலி
 நாமகரணம் - பெயரீடு
 நிஜம் - மெய்
 நிச்சயம் - தேற்றம்
 நித்திரை - தூக்கம்
 நிந்தி - இகழ், ஏனனம்செய்
 நியதி - யாப்புறவு
 நியமி - அமர்த்து
 நியாயம் - முறை
 நீதி - நயன், நேர்மை
 பக்தன் - அடியான், தேவடியான்
 பக்தவத்ஸலன் -
 அடியார்க்கருளி
 பக்தி - பத்தி
 தேவடிமை - திருப்பற்று
 பகிரங்கம் - வெளிப்படை
 பசு - ஆன், ஆவு, பெற்றம்
 பஞ்சாங்கம் - ஐந்திரம்
 பஞ்சேந்திரியம் - ஐம்புலன்
 பத்திரம் - தாள், இதழ், ஏடு
 பத்திரிகை - தாளிகை
 பத்தினி - கற்பினி

பதார்த்தம் - பண்டம், கறிவகை
 பதிவிரதை - குலமகள்,
 கற்புடையாள்
 பந்து - இனம்
 பர - பிற
 பரம்பரை - தலைமுறை
 பரிகாசம் - நகையாடல்,
 பகடிபண்ணல்
 பரிசயம் - பழக்கம்
 பரியந்தம் - வரை
 பக்ஷி - பறவை, புள்
 பாத்திரம் - ஏனம், தகுதி
 பார்வதி - மலைமகள்
 பாவம் - தீவினை
 பானம் - குடிப்பு, குடிநீர்
 பாஷாணஸ்தாபனம் -
 கல்நாட்டல்
 பாஷை - மொழி
 பிச்சைக்காரன் - இரப்போன்
 பிசாசு - பேய்
 பிரகாசம் - ஒளி
 பிரகாரம் - படி
 பிரசங்கம் - சொற்பொழிவு
 பிரசவம் - பிள்ளைப்பேறு
 பிரச்சாரம் - பரப்புரை
 பிரபல - பெயர்பெற்ற
 பிரசாதம் - திருச்சோறு,
 அருட்கொடை
 பிரசித்தம் - வெளிப்படை
 பிரசுரம் - வெளியீடு
 பிரதமம் - முதல்
 பிரத்தியக்ஷம் - கண்கூடு
 பிரதக்ஷிணம் - வலஞ்செய்தல்
 பிரதிக்கை - மேற்கோள்,
 சூறறவு
 பிரதி - படி
 பிரபந்தம் - பனுவல்
 பிரமாணம் - அளவை
 பிரயாசம் - முயற்சி

பிரயாணம் - வழிப்போக்கு
 பிரயோகம் - எடுத்தாட்சி,
 வழக்கு
 பிரயோசனம் - பயன்
 பிரவேசி - புது
 பிரஜை - குடிகள்
 பிராகாரம் - சுற்றுமதில்
 பிராணன் - உயிர்
 பிராணி - உயிரி
 பிராயச்சித்தம் - கழுவாய்
 பிரியம் - விருப்பம்
 பிரேரேபி - முன்மொழி
 பிரேதம் - பிணம், சவம்
 பிகைஷ - ஐயம்
 புண்ணிய கேஷத்திரம் -
 திருக்களம்
 புண்ணியம் - நல்வினை,
 அறப்பயன்
 புத்தி - மதி
 புத்திமதி - மதியுரை
 புத்திரன் - மகன்
 புராதனம் - பழைமை
 புருஷன் - ஆடவன், கணவன்
 புஷ்டி - தடிப்பு, சதைவளம்
 புஷ்பம் - பூ
 புஷ்பவதியாதல் -
 முதுக்குறைதல், பூப்படைதல்,
 சமைதல்
 பூமி - ஞாலம், நிலம்
 பூர்வ ஜென்மம் - பழம்பிறவி
 பூர்வீகம் - முற்காலம்
 பூரண சந்திரன் - முழுமதி
 பூஜை - பூசை, வழிபாடு
 போதி - கற்பி
 போஜனம் - சாப்பாடு
 போஷி - ஊட்டு
 பௌரணை - முழுநிலா,
 நிறைமதி, வெள்ளுவா,
 மதியம்

மஹாமஹோபாத்தியாயர் -
 பெரும்பேராசிரியர்
 மத்தி - நடு
 மத்தியானம் - நண்பகல்,
 உருமம், உச்சிவேளை
 மயானம் - சுடுகாடு
 மரியாதை - மதிப்பு
 மாத்ரு பூமி - தாய்நாடு
 மாமிசம் - இறைச்சி, ஊன்
 மார்க்கம் - வழி
 மிருகம் - விலங்கு
 முக்தி - விடுதலை, துறக்கம்
 முகஸ்துதி - முகமன்
 மூர்க்கன் - முரடன்
 மைத்துனன் - அளியன்,
 அத்தான், கொழுந்தன்
 மோசம் - கேடு
 மோகூஷம் - வீடு
 யதார்த்தம் - உண்மை
 யமன் - கூற்றுவன்
 யசமான் - தலைவன், ஆண்டான்
 யாகம் - வேள்வி
 யாத்திரை - வழிப்போக்கு
 யுத்தம் - போர்
 யோக்கியம் - தகுதி
 யோசி - எண்
 யௌவனம் - இளமை
 ரகசியம் - மறைபொருள்,
 குட்டு, கழுக்கம்
 ரசம் - சாறு, சுவை
 ரணம் - புண்
 ரத்தினம் - மணி
 ரதம் - தேர்
 ரகைஷ - காப்பு
 ரலாயனம் - சாற்றியம்,
 கெமியம்
 ராசி - ஓரை
 ராஜன் - அரசன்
 ரிஷி - முனிவன்

ருசி - சுவை
 ரோமம் - மயிர்
 லட்டு - இனிப்புருண்டை
 லஜ்ஜை - வெட்கம்
 லக்ஷ்மி - திருமுகள்
 லாபம் - ஊதியம்
 லீலை - திருவிளையாடல்
 லோபம் - இவறல், கஞ்சம்
 லோபி - இவறி, கஞ்சன், பிசிரி
 வசனம் - உரைநடை
 வந்தனம் - வணக்கம்
 வமிசம் - கால்வழி, மரபு
 வயசு - அகவை, பருவம்
 வார்க்கம் - இனம்
 வார்த்தகம் - வணிகம்
 வருஷம் - ஆண்டு
 வஸ்து - பொருள், பண்டம்
 வாகனம் - ஊர்தி, அணிகம்
 வாசனை - மணம்
 வாத்தியம் - இயம்,
 வாழ்த்தியம்
 வாயு - வளி
 வார்த்தை - சொல்
 விகடம் - பகடி
 விகாரம் - திரிபு
 விசுவாசம் - நம்பிக்கை,
 நம்பகம்
 விசனம் - வாட்டம்
 விஷயம் - பொருள்
 விசாரி - வினவு, உசாவு
 விசாலம் - சாலம், அகலம்
 விசேஷம் - சிறப்பு
 விஞ்ஞானம் - அறிவியல்
 வித்தியாசம் - வேறுபாடு
 வித்துவான் - புலவன்
 விநோதம் - புதுமை
 வியபிசாரம் - அலவை
 விபத்து - இடுக்கண்
 வியவகாரம் - வழக்கு
 வியர்த்தம் - வீண்

வியவசாயம் - பயிர்த்தொழில்
 வியாதி - நோய்
 வியாபாரம் - பண்டமாற்று,
 விற்பனை
 விருத்தாப்பியம் - கிழத்தன்மை,
 மூப்பு
 விரதம் - நோன்பு
 விருத்தி - ஆக்கம், வளர்ச்சி
 விரோதம் - பகை
 விவாகம் - திருமணம்
 விஸ்தீரணம் - பரப்பு
 விஷம் - நஞ்சு
 வீரன் - வயவன், மழவன்
 வேசி - விலைமகள்
 வேதம் - மறை
 வைசியன் - வணிகன்
 வைத்தியம் - பண்டுவம்,
 மருத்துவம்
 ஜ்வரம் - காய்ச்சல்
 ஜயம் - வெற்றி
 ஜலதோஷம் - நீர்க்கோவை,
 தடுமம்
 ஜன்மம் - பிறவி
 ஜன்னி - இசிவு, இழுப்பு
 ஜனம் - நரல், நருள்
 ஜனசங்கியை - குடிமதிப்பு
 ஜனன மரணம் - பிறப்பிறப்பு
 ஜாக்கிரதை - விழிப்பு
 ஜாதகம் - பிறப்பியல்
 ஜாதி - குலம்
 ஜீரணம் - செரிமானம்
 ஜீரணோத்தாரணம் -
 பழுதுபார்ப்பு
 ஜீவன் - உயிர்
 ஜீவனம் - பிழைப்பு
 ஜீவியம் - வாழ்க்கை
 ஜேஷ்ட - மூத்த
 ஜோதி - சுடர்
 ஜோதிடன் - கணியன்

ஸ்தாபனம் - நிறுவனம்
 ஸ்திதி - நிலை, நிலைமை
 ஸ்திரீ - பெண், பெண்டு
 ஸ்துதி - போற்று, புகழ்
 ஸ்தோத்திரி - பராவு, வழுத்து
 ஸ்நானம் - குளிப்பு
 ஸ்வீகாரம் - தத்தெடுப்பு, தத்து
 கூஷணம் - நொடி
 கூஷணம் - மங்கல்
 கூஷமம் - ஏமம், பாதுகாப்பு
 தலைகூஷவரம் - மழிப்பு
 முககூஷவரம் - முகவழிப்பு
 ஸ்ரீ - திரு
 அபாயம் - துன்பம், அஞர்
 அவலகூஷணம் - அழகின்மை
 அகூஷரம் - எழுத்து

ஐதீகம் - கருதீடு
 காலகூஷபம் - காலப்போக்கு,
 இசைக்காலப்போக்கு
 சிகிச்சை - பண்டுமவம்
 சிரேஷ்டம் - மேன்மை
 நிபுணன் - திறவோன்
 பஜனை - தேவிசை, திருப்பாட்டு
 பரீகைஷ - தேர்வு
 மலஜலோபாதைக்குப் போதல் -
 ஒன்றுக் கிரண்டுக்கிருத்தல்,
 சிறுநீர் மலங்கழித்தல்
 யாசகம் - இரப்பு
 விசாரம் - கவலை
 வியாகுலம் - நொம்பலம்.

இங்கு முதன்மையான வடசொல் நேர் தென்சொல் மட்டும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன; ஏனையவற்றைத் தமிழாசிரியர்வாய்க் கேட்டறிக.

ஒரு வடசொற்றொடரை மொழிபெயர்க்கும்போது, இடத்திற்கும் வழக்கிற்கும் ஏற்பச் சொற் கொள்ள வேண்டும்.

எ - டு : சாஷ்டாங்கம் - எண்ணுறுப்பு, சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் - நெடுஞ்சாண்கிடை வணக்கம்.

ஒரு வடசொற்றூரிய பொருளில் அதற்கு நேர் தென் சொல்லையும் வழங்கலாம், இசையுமிடத்து.

எ - டு : சத்தியம் பண் - உண்மை பண் (ஆணையிடு)

தேசியப் பேரவை யியக்கத்தில் வந்த வடசொற்கள் :

சத்தியாக்கிரகம் - பாடுகிடத்தல்; சுதந்திரப் பிரதிக்கை - உரிமைச்சூள், பாரதமாதா - நாவலந்தாய்; மகாத்மா - பெரியார்; வந்தே மாதரம் - தாய்நாடே போற்றி! ராஷ்டிரபாஷா - நாட்டு மொழி, ஜே! - வெற்றி! வென்!.

3. இந்துத்தானிச் சொல் - தமிழ்ச்சொல் (இந்தியும் உருதுவும் கலந்தது இந்துத்தானி)

அகல்மாத்தாய் - தற்செயலாய்
 அசல் - முதல், மூலம், அச்சு
 அந்தஸ்து - நிலைமை
 அமுல் - வடிவு, ஆட்சி
 அயன் - அரசுநிலம்
 அனாமத் - பெயரிலி
 ஆஜர் - வரவு
 இஸ்திரீப் பெட்டி - தேய்ப்புப்
 பெட்டி
 இனாம் - கைநீட்டம்,
 நன்கொடை
 உண்டியல் - காசோலை,
 காணிக்கைப் பெட்டி
 உருமால் - குட்டை
 ஐவேஜ் - உடைமை
 உஷார் - விழிப்பு.
 கச்சேரி - கோட்டம்,
 வழக்குமன்றம், அரங்கு
 சங்கீதக் கச்சேரி
 இன்னிசையரங்கு)
 கசாயக்கடை - கறிக்கடை
 கசாயக்காரன் -
 கறிக்கடைக்காரன், பாசவன்
 கமான் - வளைவு
 கலாய் - ஈயம்
 கவாத் - சலகு
 கறார் - ஒரு சொல்
 கறார் விலை - ஒருசொல் விலை
 கஜானா - கருவூலம்
 கஸ்பா - நகர்
 கஸரத் - உடற்பயிற்சி
 காலி - போக்கிரி, வெறுமை
 கில்லடி - விளையாட்டுக்காரன்
 கிஸ்தி - பகுதி
 கிஸ்தான் - கோணித்துணி,
 சணலி

குமாஸ்தா - கணக்கன்
 குர்சி - நாற்காலி
 குஸ்தி - மல்
 குஷியாய் - கொண்டாட்டமாய்,
 கிளர்ச்சியாய்
 கேலி - விளையாட்டு,
 நகையாடல்
 கைதி - சிறையாளி
 கோஷா - முக்காட்டுப் பெண்,
 முகமூடி (முகத்தை மூடியவள்)
 சந்தா - கையொப்பம்
 சபாஷ் - நன்று
 சவாரி - ஊர்வு
 சவால் - அறைகூவல்
 சாமான் - பண்டம், சரக்கு,
 பொருள், உருப்படி
 சிபார்சு - பரிந்துரை
 சிப்பந்தி - சிற்றலுவலர்
 சிப்பாய் - பொருநன்
 சிரஸ்ததார் - தலைமைக்
 கணக்கன்
 சொக்காய் - சட்டை
 சொகுசு - மேனத்து
 சோதா - சோம்பேறி
 டாணா - பாடிகாவல்,
 ஊர்காவல்
 டேரா - கூடாரம், படமாடம்
 டோலி - ஏணை
 தகவல் - செய்தி, விடை
 தகரார் - தடை, சச்சரவு
 தண்டால் - உழனியாட்டு
 தமாஷ் - வேடிக்கை
 தயார் - அணியம்
 தர்க்காஸ்து - புறம்போக்கு
 தர்பார் - ஓலக்கம்
 தரப்பு - பக்கம்

தஸ்தவேஜ் - ஆவணம்,
 சான்றேடு
 தாக்கல் - பதிகை
 தாசில்தார் - வரியாளர்
 தாலுகா - கூற்றகம்
 தாவா - வழக்கு
 திவான் பஹதூர் - அமைச்சர்
 ஆண்டகை
 தினுசு - வகை
 துப்பட்டி - இரட்டு
 நகல் - படியல்
 நகரா - முரசு
 நகாஸ் - நுணுக்கம், நயப்பாடு
 நாஷ்டா - சிற்றுண்டி
 பங்கா - காற்றுவிசி
 பஞ்சாயத்து - ஊராட்சி,
 ஐவர் குழு
 பந்தோபஸ்து - பாதுகாப்பு
 படுதா - திரை
 பர்தா - முகமூடி, மூடாக்கு
 பர்வா - குற்றம், தாழ்வு
 பல்லக்கு - சிவிகை
 பலான - இன்ன
 பல்டி - கரணம்,
 அல்லாப் பாண்டி
 பவுஞ்சு - படை
 பவுஷ் - செல்வம், செருக்கு
 பாக்கி - நிலுவை
 பாரா - காவல்
 பிராது - வழக்கு
 பேட்டி - காண்பு
 பேஷ் - நன்று
 பைசல் - தீர்ப்பு
 பைசா - சல்லி, காலணா
 பைதா - வண்டிக்கால்
 பைல்வான் - மல்லன்
 மகஜர் - பொது முறையீடு
 மசோதா - வரைமுறி
 மராமத்து - பழுதுபார்ப்பு

மனு - முறை, வேண்டுகோள்
 மஜூதி - பள்ளிவாசல்
 மஹால் - அரண்மனை
 மாமூல் - வழக்கம்
 மாஜி - பழைய, காலஞ்சென்ற,
 மேனாள், முன்னை
 மாகூல் - விளையுள்
 மிட்டாதார் - வேள், நாடாளி
 மிட்டாய் - தித்திப்பு
 மிராஸ்தார் - பண்ணையார்
 முகாம் - தங்கல், பாசறை
 முச்சரிக்கை - இணங்கெழுத்து
 முசாபரி - வழிப்போக்கர்
 முரபா - முரப்பு, ஊறல்
 முலாம் - பொற்பூச்சு
 முன்சிப் - ஊராளி, முறையாளி
 முன்ஷி - பண்டிதர்,
 மொழியாசிரியர்
 முஸ்தீப் - அணியம், மும்முரம்
 மேஸ்திரி - கண்காணி,
 மேற்பார்வையார்
 ரத்து - தள்வு
 ரஸ்தா - சாலை
 ரஜா - விடுமுறை
 ராசி - நேர்முகம், நேர்த்தம்
 ராஜிநாமா - வேலை விடுகை
 ரூஜு - மெய்ப்பு
 ரொக்கம் - மொத்தப் பணம்,
 கையிருப்பு
 லங்கோடு - கவான் துணி
 லத்தி - குணில்
 லாகா - திணைக்களம்
 லாயக் - தகுதி
 லாயம் - மந்திரம்
 லேவாதேவி - கொடுக்கல்
 வாங்கல்
 லோட்டா - குவளை
 வக்கீல் - வழக்கறிஞர்
 வக்காலத்து - வழக்காட்டு

வஜா - வரிக்குறைப்பு
 வஸூல் - தண்டல்
 வஸ்தாது - அண்ணாவி
 வாபீஸ் - மீட்சி
 வாய்தா - கெடுவு
 வார்சு - பிறங்கடை
 ஜட்கா - குதிரை வண்டி
 ஜதை - இணை
 ஜப்தி - பறிமுதல்
 ஜமீன் - வேளகம்
 ஜமீன்தார் - கிழார், வேள்
 ஜரிகை - மின்னிழை
 ஜல்தி - சுருக்காய்
 ஜவாப் - பொறுப்பு, மறுமொழி
 ஜவான் - இளையன்
 ஜாகிர்தார் - மானியத்தார்
 ஜாகை - இடம், தங்கிடம்
 ஜாட்டி - தாற்றுக்கோல்
 ஜாப்தா - பட்டி
 ஜாமீன் - பிணை
 ஜாரி - சாரி
 ஜால்ரா - கொச்சம்

ஜாலர் - சிங்கி
 ஜாலக் - திறமை
 ஜாஸ்தி - மிகுதி
 ஜிகிணா - குருநாகத்தகடு
 ஜிப்பா - குடித்துணி
 ஜில்லா - கோட்டகம்
 ஜீரா - பாகு
 ஜீனி - சேணம்
 ஜெண்டா - கொடி
 ஜேப் - சட்டைப்பை
 ஜோர் - நேர்த்தி
 ஸர்க்கார் - அரசியலார்
 ஸலாம் - கையெடுப்பு, ஒருவகை
 வணக்கம்
 ஷர்பத் - தேறல், மட்டுகம்
 ஷரத்து - நிலைப்பாடு
 ஷரா - குறிப்பு
 ஷராப்பு - நகைக்கடை
 ஷோக் - பகட்டு
 ஹுக்கா - சுங்கான்
 ஹோதா - தகுதி, நிலைமை

குறிப்பு : இங்குக் கூறப்பட்ட தமிழ்ச்சொற்கள் வழக்கியற் பொருள் பற்றியவை.

4. ஆங்கிலச் சொல் - தமிழ்ச்சொல்

Absent - (அழகன்) வரவில்லை	Sea-plane - கடல் வானூர்தி
Academy - கலைக்கழகம்	Zeppelin - வானக்கப்பல்
Academic Council - கலைமன்றம்	Arch Bishop - அரசக் கண்காணியார்
Admission - சேர்ப்பு	Art - கம்மியம், கம், கலை
Aerodrome - வானூர்தி நிலையம்	Artist - கம்மியன், ஓவியக்காரன்
Aeroplane - வானூர்தி	Artisan - கம்மாளன்
Mono - plane - ஒற்றைச்சிறை வானூர்தி	Astronomy - வானநூல், கோள்நூல், உடுநூல்
Bi-plane - இரட்டைச்சிறை வானூர்தி	Attendance - வரவுப் பதிவு, உடனிருக்கை
	Attendance Register - வரவுப்

பதிவுப் புத்தகம்	Compound – வளாகம், பறம்பு
Badminton – பூம்பந்து	Constitution – சட்ட அமைதி
Band – கூட்டியம்	Cork – அமைப்பான், தக்கை.
Bank – தவணைக்கடை, வட்டிக்கடை, காசுக்கடை	Court – கோட்டம், மன்றம், அரங்கு
Bar-at-law – சட்டப்பாரர், பார் வழக்கறிஞர்	Corporation – இணைப்பாயம், மாநகராண்மை
Basket ball – கூடைப்பந்து	Course – கடவை
Bat – மட்டை	Cricket – மண்டிலப்பந்து
Bench – அறுகாலி, விசி	Criticism – வக்கணை, அங்கதம், திறனாய்வு
Blotting paper – மையொற்றி	Cub-pack – குருளையர் குழு
Boarding school – விடுதிப்பள்ளி	Cup – கிண்ணம்
Book-keeping – கணக்கு வைப்பு	Cycle – மிதிவண்டி
Botany – பயிர் நூல்	Cyclo-style – கல்லச்சடி (வி.)
Brush – தூரிகை	Cyclo pen – கல்லச் செழுதுகோல், உருளையெழுத்தாணி
Camera – படம்பற்றி	Dictator – தன்மூப்பாளர்
Camp – தங்கல், பாசறை, தாவளம்	Democracy – குடியரசு
Certificate – தகுதித்தாள்	Dictate – சொல்லியெழுதுவி, தன்மூப்பாணையிடு
Certify – தகவுரை	Dictation – சொல்லி யெழுதுவிப்பு
Challenge – அறைகூவு	Dictator – தன்மூப்பாணையர்
Chalk – சீமைச் சுண்ணம்	Dictatorship – தன்மூப்பாட்சி
Champion – வல்லான், அண்ணாவி	Direct – ஆற்றுப்படுத்து, இயக்கு
Chemistry – வேதிநூல், கெமியம், சாற்றியம்	Director – இயக்குநர்
Cheque – காசோலை	District – கோட்டகம், மாவட்டம்
Cinema – திரைப்படம்	District Board – நாட்டாண்மைக் கழகம்
Circle – வட்டம், வட்டகை, வட்டாரம்	Division – பிரிவு, வட்டம்
Civil case – உரிமை வழக்கு	Doctor – பண்டிதர், பண்டுவர்
Criminal case – குற்ற வழக்கு	Drawing – ஓவியம், வரைவு
Coach – வையம், வண்டி	Duster – துடைப்பான்
Coat – மேற்சட்டை, மேற்பூசு	Earl – வேள்
Collect – தண்டு	Countess – வேளினி
Collector – தண்டலாளர்	Electric train – மின்
Communism – பொதுவுடைமை	
Competition – இசலாட்டு, போட்டி	

தொடர்வண்டி	Hostel boy – விடுதி மாணவன்
Engine – சூழ்ச்சியம்	Honourable – மதிதகு
Engineer – சூழ்ச்சிய வினைஞர்	Rt. Hon. – மிகமதிதகு
Entrance Examination – புகவுத் தேர்வு	Hunger Strike – தவப்பழி
Entrance Ticket – புகவுச் சீட்டு	Inspect – உண்ணோடு
Evacuation – பதியெழுகை	Inspection – உண்ணோட்டம்
Evacuee – வெளியேறி	Inspector – உண்ணோட்டகர்
Evening Bazaar – அல்லங்காடி	Instrument box – சுருவிச் செப்பு
Execute – முடிவேற்று	Interval – இடையீடு
Executive Committee – முடிவேற்றக்குழு	Judge – தீர்ப்பாளர், நடுவர், காரணிகள்
Executive Council – கருமச் சுற்றம்	Jump – தாண்டு
Execution – முடிவேற்றம்	Long Jump – நீளத்தாண்டு
Experiment – ஆய்வு	High Jump – உயரத்தாண்டு
Federation – கூட்டரசு	Pole Vault – கழைத்தாண்டு
Fine Art – கவின்கலை	Laboratory – ஆய்வுக் களம்
Finals – இறுதி	Lawyer – சட்டப்புவவர், வழக்கறிஞர்
Football – காற்பந்து	Leaving Certificate – விலகல் தகுதித்தான்
Form – படிவம்	Leisure – ஒழிவு
Fountain pen – ஊற்றுத் தூவல்	Life Insurance – உயிரீடு வைப்பு
Game – விளையாட்டு, வேட்டை	Life Insurance Co. – உயிரீடு வைப்பகம்
Gate – புறவாயில்	Light House – கலங்கரை விளக்கம்
Geography – திணைநூல், ஞாலநூல்	Logic – தருக்க நூல், ஏரணம்
Goods train – சரக்குப் புகைவண்டி	Long Term – நெடுந்தவணை
Governor General – தலைமை ஆளநர்	Short Term – குறுந்தவணை
Gramophone – ஒலினி	Loud speaker – உரத்தொலிப்பான்
Grand Howl – பேருளை	Machine – பொறியம்
Graph – கொட்டறைக் கணக்கு	Magic Lantern – ஒளிப்படம்
Graph paper – கொட்டறைத் தாள்	Manage – மேலாளர், சமாளி
Heats – வெள்ளோட்டம்	Market – அங்காடி
Hockey – வளரி	Marcquis – எல்லை வேள்
Hostel – விடுதி	Marchioness – எல்லை வேளினி
	Mark – மதிப்பெண்
	Match – சமனாட்டு, பந்தயம்

Mathematics – கணிதம்	Pen – தூவல்
Metropolitan – தலைமைக் கண்காணியார்	Pencil – எழுதுகோல்
Mission – விடையூழியம்	Period – பிரிவேளை
Missionary – விடையூழியர்	Photo – ஒளிப்படம்
Monarchy – கோவரசு	Photographer – படப் பிடிப்பாளர்
Motor – இயங்கி	Philology – மொழிநூல்
Municipality – நகராண்மை	Philosophy – மெய்ப்பொருளியல், பட்டாங்கு நூல்
Note-book – குறிப்புப் புத்தகம்	Physiology – உடல்நூல்
Rough Note-book – கரட்டுக் குறிப்புப் புத்தகம்	Physics – பூதநூல்
Fair Note-book – செவ்வைக் குறிப்புப் புத்தகம்	Pilot – வலவன்
Novel – புதினம்	Ping-pong – மேசைப் பந்து
Natural Science – இயற்கை நூல்	Play – ஆட்டு, விளையாட்டு
Nurse – செவிலி, பேணி	Playground – ஆடிடம்
Observer – கவனிப்பாளர்	Point – புள்ளி
Office – அலுவலகம்	Police – ஊர்காவல்
Officer – அலுவலாளர், அலுவலர்	Policeman – ஊர்காவலன்
Oil Painting – நெய் வண்ணப்பூச்சு	Post Office – அஞ்சலகம்
Overcoat – புறமேற்சட்டை	Post Card – அஞ்சலட்டை
Packet – பைக்கட்டு	Post Reply Card – மறுமொழி யட்டை
Parade – மெய்க்காட்டு	Practical – செயன்முறையான, பயிலியல்பான, பயன்பா டுள்ள
Parcel – பொட்டலம், பொதிகை	Present – (அழகன்) வரவு
V.P. Parcel – கட்டிப்பெறு பொதிகை	Primary Education – முதன்முறைக் கல்வி
Parliament – பாராளுமன்ற	Secondary Education – வழிமுறைக் கல்வி
Passenger train – ஆட்புகைவண்டி	Principal – முதல்வர்
Passenger – வழிப்போகி	Principle – நெறிமுறை
Fast Passenger – வேக வழிப்போகி	Professor – பேராசிரியர், வியன்புலவர்
Passport – கிள்ளாக்கு	Progress Report – தேர்ச்சியறிக்கை
Pass a resolution – தீர்மானத்தை நிறைவேற்று	Promotion – உயர்த்தம், வகுப்புயர்த்தம்
Patron – ஊட்டகர்	

Propose – முன்னிடு, முன்மொழி	Short hand – சுருக்கெழுத்து
Psychology – மெய்ப்பாட்டியல், உளநூல்	Shot put – குண்டெறிவு
Quarter – கால்வட்டம்	Sir – வயவர்
Radio – வானொலி	Socialism – கூட்டுடைமை
Recess – இடைவேளை	Soldier – பொருநன்
Referee – பொதுவர், நடுவர்	Solicitor – மன்றாடியார்
Refuge – புகல்	Sound box – ஒலிக்கரண்டகம்
Refugee – புகலி	Sovereign Democratic Republic – கோன்மைக் குடியரசு
Regional language – வட்டார மொழி	மக்களாட்சி
Revisional Order – அதிகார மேலெழுத்து	Speak against – வெட்டிப்பேசு
Registrar – பதிவாளர்	Speak for – ஒட்டிப்பேசு
Registrar's Office – ஆவணக்களரி	Sports – பந்தய விளையாட்டு
Rehearsal – ஒத்திகை	Staff – பணிக்குழு, தண்டு
Relay – கடத்தி	Station – நிலையம், கெடி
Republic – மக்களாட்சி	Stool – மொட்டை நாற்காலி, மொட்டான்
Resource – வருவாய், யாணர்	Substitute – பகரம்
Result – விளைவு	Subscription – கையொப்பம்
Retire – ஓய்	Supervise – மேற்பார்
Rickshaw – நரவண்டி	Supervisor – மேற்பார்வையாளர்
Rover – திரிசாரணன்	Supplementary speaker – சார்புரைஞர்
Rubber – தேய்ப்பான், தேய்வை	Surgeon – அறுப்பு மருத்துவர்
Savings – மீத்தம்	Surgery – அறுவை
Savings Bank – மீத்தவைப்பகம்	Syndicate – ஆட்சிக்குழு
Secretary – செயலாளர்	Talkies – பேசும்படம்
Science – அறிவியல்	Taluk – கூற்றகம்
Scout troop – சாரணப் படை	Team – கட்சி, கன்னை
Second – வழிமொழி	Telegram – தொலைவரி, கம்பிச் செய்தி
Selection – தெரிந்தெடுப்பு, தெரிப்பு	Telegraph – தொலைவரியஞ்சல்
Self-determination – தன்னின்றையம்	Telephone – தொலைபேசி
Senate House – மூப்பராயம்	Telescope – தொலையாடி
Shield – கேடகம்	Television – தொலைக்காட்சி
Shirt – உட்சட்டை	Tent – கூடாரம், படமாடம்
	Tennis – மட்டைப்பந்து
	Ring Tennis – வளையப்பந்து

Tonic – ஒலியல்	Universe – பேருலகம்
Training school – ஆசிரியப் பயிற்சிச் சாலை	University – பல்கலைக்கழகம்
Tram – மின்சார வண்டி	Ventilator – ஒளியதர்
Treasure – கருவூலம்	Vice-Roy – துணையரையர்
Treasurer – கருவூலத்தார்	Volley ball – கைப்பந்து
Treasury – கருவூலகம்	Volume – மடலம்
Trophy – வெற்றிச் சின்னம்	Vote – குடவோலை
Bureau – நிலைப்பேழை	Voter – குடவோலையாளர்
Tournament – பெரும் பந்தய விளையாட்டு	Wall black board – கருஞ்சுவர்ப் பலகை
Type – தட்டச்சடி (வி.)	Ward – குடும்பு, பாக்கம், சேரி
Typist – தட்டச்சாளர்	Weather – வானிலை
Typewriting – தட்டச்சு	Wireless – கம்பியிலி
Type-writer – தட்டச்சுப் பொறி	Wireless Telegraph – கம்பியில்லாத் தொலைவஞ்சல்
Union – ஒன்றியம்	Writer – எழுத்தாளர்
Uniform – ஓரியல்	Zoology – விலங்கு நூல்
Uniformity – ஓரியன்மை	

போர்த்துக்கீசியச் சொல் : அலமாரி - மரமாடம், சாவி - திறவுகோல், ஜன்னல் - பலகணி, புனல் (funnel) - வைத்தூற்றி.

குறிப்பு : புதிதாக ஓர் அயற்சொல்லை மொழிபெயர்த்தெழுதும் போது அம் மொழிபெயர்ப்புப் பிறருக்கு விளங்காதாயின், அவ் வயற்சொல்லை அருகில் வலப்புறத்தில் பிறைக் கோட்டில் எழுதவேண்டும்.

ஆஸ்பத்திரி, ஈரங்கி (hearing), உயில் (will), குசினி (kitchen), கோரம் (quorum), பிராமிசரி நோட்டு (சொல்லளிப்புமுறி), ரசீது (பற்றுச்சீட்டு), ராங்கி (rank), லாந்தல் ஷாப், தராசு (terrace) முதலிய எழுத்துப் பெயர்ப்புச் சொற்களை மாணவர் விலக்கல் வேண்டும்.

பரங்கி (Frank), பாதிரி (Father) முதலிய மொழிபெயர்க்க முடியாதனவும், பெயர்ப்பின் பொருளிழப்பனவுமான சொற்கள் எழுத்துப் பெயர்க்கப்படும்.

சர் (Sir), மாதிரி (model) முதலிய சொற்கள் எத்துணை வழக்கூற்றினும் மெள்ள மெள்ள விலக்கற்பாலனவே.

அயல்நாட்டுப் பெயர்களை எழுதும்போது வழக்கமான, அல்லது மூலவொலியொத்த வழவிலேயே எழுதவேண்டும்.

பிழை

எங்கிலாந்து

திருத்தம்

இங்கிலாந்து

Good morning! Good Evening! முதலிய ஆங்கில வணக்க முறைகளில், வாய்ச்சொல் வாழ்த்து அல்லது நல்லெண்ணத்தையும், கையெடுப்பு வணக்கத்தையும் குறிப்பனவாகும். தமிழர் வணக்க முறையில் வாய்ச்சொல்லும் வணக்கத்தையே குறிக்கும். ஆகையால், காலை வணக்கம் மாலை வணக்கம் என்று சொல்லாமல், வணக்கம் என்று மட்டும் சொல்லவேண்டும்.

நன்றியறிவை வெளியிடும்போது நன்றி (Thanks) என்று சொல்லலாம்.

கணக்குக் குறிகள் :

+ plus - கூட்டு

- minus - குறைவு

= equal - சமம்

x into - உறழ்வு

- divided by - வகுப்பு

மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர் வாழ்க்கைச் சுவடுகள்

- தி.பி. 1933 (1902) : திருநெல்வேலி மாவட்டம்,
சங்கரநயினார் கோயிலில் பிறந்தார்.
- தந்தை : ஞானமுத்து
தாயார் : பரிபூரணம்
- தி.பி. 1938 (1907) : வடார்க்காடு மாவட்டம்,
ஆம்பூர் மிசெளரி
- தொடக்கக் கல்வி : நல்லஞ்சல் உலுத்தரின்
விடையூழிய நடுநிலைப்பள்ளி
- உயர்நிலைக் கல்வி : திருநெல்வேலி மாவட்டம்,
பாளையங்கோட்டை திருச்சபை
விடையூழிய உயர்நிலைப் பள்ளி
(9, 10, 11 - வகுப்பு)
- தி.பி. 1950 - 1952 : முகவை மாவட்டம்,
(1919 - 1921) திருவில்லிப்புத்தூர் வட்டம்,
சீயோன் மலையிலுள்ள
சீயோன் நடுநிலைப் பள்ளியில்
முதற்படிவ ஆசிரியப் பணியில்
சேர்ந்தார்.
- தி.பி. 1952 - 1953 : வடார்க்காடு மாவட்டம்,
(1921 - 1922) ஆம்பூர் நடுநிலைப் பள்ளியில்
(தாம் பயின்ற பள்ளி)
உதவித் தமிழ் ஆசிரியராகப்
பணியாற்றினார்.
- தி.பி. 1955 (1924) : மதிப்பு மிக்கதாகக் கருதப்பட்ட
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய
பண்டிதத் தேர்வில் வெற்றிபெற்றார்.
(இவ்வாண்டில் பாவாணரைத் தவிர
வேறெவரும் வெற்றி பெறவில்லை)

“கிறித்தவக் கீர்த்தனம்”

நூல் வெளியீடு

உதவித் தமிழாசிரியர்,
சென்னை, திருவல்லிக்கேணி
கெல்லற்று உயர்நிலைப் பள்ளியில்
பணியாற்றினார்.

தி.பி. 1956 (1925)

: தமிழாசிரியர்,
சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி
உயர்நிலைப் பள்ளியில்
பணியாற்றினார்.

“சிறுவர் பாடல் திரட்டு”

நூல் வெளியீடு.

தி.பி. 1957 (1926)

: திருநெல்வேலி,
தென்னிந்தியத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய
தனித்தமிழ்ப் புலவர் தேர்வில்
இவர் ஒருவரே வெற்றிபெற்றார்
என்பது குறிக்கத்தக்கது.

தி.பி. 1959 (1928)

: தலைமைத் தமிழாசிரியர்,
மன்னார்குடி பின்லே கல்லூரி
உயர்நிலைப் பள்ளியில்
பணியாற்றினார்.

முதல் மனைவி எசுத்தர் அம்மையார்
மறைவு

தி.பி. 1960 (1929)

: **‘துவாரகை மன்னன் அல்லது
பூபாரம் தீர்த்த புண்ணியன்’**
எனும் நூல் வெளிவந்தது.

தி.பி. 1961 (1930)

: நேசமணி அம்மையாரை மணந்தார்.

தி.பி. 1964 (1934)

: தலைமைத் தமிழாசிரியர்,
பிசப் ஈபர் உயர்நிலைப் பள்ளி,
திருச்சிராப்பள்ளி புத்தூரில்
பணியாற்றினார்.

தி.பி. 1967 (1936)

: **“கட்டுரை வரைவியல்”** என்னும்
உரைநடை இலக்கண நூல் வெளியீடு.

- தி.பி. 1968 (1937) : முதல் இந்தி எதிர்ப்புப் போரை
மையமாகக் கொண்டு
“செந்தமிழ்க் காஞ்சி” நூல் வெளியீடு
இந்தி எதிர்ப்புக்கிழமை
கொண்டாடினார்.
- தி.பி. 1971 (1940) : “ஒப்பியன் மொழிநூல்”
“இயற்றமிழ் இலக்கணம்”
நூல்கள் வெளியீடு
- தி.பி. 1972 (1941) : “தமிழர் சரித்திரச் சுருக்கம்”
எனும் நூல் வெளிவந்தது.
- தி.பி. 1973 (1942) : தலைமைத் தமிழாசிரியர்,
சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை
உயர்நிலைப் பள்ளியில்
பணியாற்றினார்.
கீழைக்கலைத் (ஊ.நு.எ.) தேர்வில்
வெற்றிபெற்றார்.
- தி.பி. 1974 (1943) : “சுட்டு விளக்கம்” நூல் வெளியீடு
பண்டிதமணி கதிரேசனார்
தலைமையில் நடைபெற்ற
முதலாம் தமிழ் உணர்ச்சி
மாநாட்டில் பங்கேற்று
உரையாற்றினார்.
- தி.பி. 1975 (1944) : சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில்
கலைமுதுவர் (எம்.ஏ.) பட்டம்
பெற்றார்.
தமிழ்த்துறைத் தலைவராகச் சேலம்
நகராண்மைக் கல்லூரியில்
பணியாற்றினார்.
“திரவிடத்தாய்” நூல் வெளியீடு
- தி.பி. 1980 (1949) : “சொல்லராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்”
நூல் வெளியீடு

- தி.பி. 1981 (1950) : “உயர்தரக் கட்டுரை இலக்கணம்”
(மு.பா.) நூல் வெளியீடு
- தி.பி. 1982 (1951) : “உயர்தரக் கட்டுரை இலக்கணம்”
(இ.பா.) நூல் வெளியீடு
- தி.பி. 1983 (1952) : “பழந்தமிழாட்சி” நூல் வெளியீடு
- தி.பி. 1984 (1953) : “முதல் தாய்மொழி அல்லது
தமிழாக்க விளக்கம்” நூல் வெளியீடு
- தி.பி. 1985 (1954) : “தமிழ்நாட்டு விளையாட்டுகள்”
நூல் வெளியீடு
- தி.பி. 1986 (1955) : சேலம் “தமிழர் பேரவை”
இவரின் தொண்டைப் பாராட்டி
சிறப்பித்தது.
மகக்ஷிதிலுதிசுநிதூ வுஉகிடஷ்பீ னூஜி யீநிமிகிநிவு
ஃந்திடஷ்கிவுதிஷ்பீ
னஷ்ஹிசுநூற் ளன்னும் ஆங்கில நூல்
வெளியிடப் பெற்றது. ஆசிரியரின்
சொந்த வெளியீடு.
- தி.பி. 1987 (1956) : “தமிழர் திருமணம்” நூல் வெளியீடு.
அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில்
விரிவுரையாளராகப்
பணியில் சேர்ந்தார்.
- தி.பி. 1988 (1957) : திசம்பர் 27, 28, 29இல் தில்லியில்
நடைபெற்ற அனைத்திந்தியக்
கீழைக்கலை மாநாட்டில் பங்கேற்றுச்
சிறப்பித்தார்.
- தி.பி. 1990 (1959) : மொழிஞாயிறு பாவாணர் அவர்களால்
பெயர் சூட்டப்பட்ட ‘தென்மொழி’
இதழ் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்
அவர்களால் தொடங்கப் பெற்றது.
தனித்தமிழியக்க வளர்ச்சிக்கு இவ்
விதழ் இன்றளவும் பெரும் பங்காற்றி
வருகிறது.

தி.பி. 1991 (1960) : தமிழின வழிகாட்டி தந்தை பெரியார் தலைமையில் சேலம் 'தமிழ்ப்பேரவை' 'செந்தமிழ் ஞாயிறு' என்னும் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

தமிழ்நாட்டு அரசின் ஆட்சித் துறையில் கலைச் சொல்லாக்கத் தொகுப்பில் பங்கேற்றுச் சிறப்பித்தார்.

தி.பி. 1992 (1961) : **“சென்னைப் பல்கலைக் கழக அகராதியின் சீர்கேடுகள்”**
நூல் வெளியீடு

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஏற்பட்ட சிக்கலால்
“எனக்கு வறுமையும் உண்டு -
மனைவியும், மக்களும் உண்டு -
அதோடு எனக்கு மானமும் உண்டு”
என்று கூறிவிட்டுப்
பல்கலைக் கழக பணியிலிருந்து
வெளியேறினார்.
“என்னோடு தமிழும் வெளியேறியது”
என்று கூறினார்.

தி.பி. 1994 (1963) : துணைவியார் நேசமணி அம்மையார் மறைவு

தி.பி. 1995 (1964) : முனைவர் சி.இலக்குவனார் தலைமையிலான மதுரைத் தமிழ்க் காப்புக் கழகம்
“தமிழ்ப் பெருங்காவலர்” என்னும் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

“என் அண்ணாமலை நகர் வாழ்க்கை”
என்னும் கட்டுரைத் தொடர் தென்மொழியில் வெளிவந்தது.

- தி.பி. 1997 (1966) : **“இசைத்தமிழ்க் கலம்பகம்”**,
“பண்டைத்தமிழ் நாகரிகமும்,
பண்பாடும்”,
“உலக உயர்தனிச் செம்மொழி”
 (The primary Classical
 Language of the World)
 என்னும் நூல்கள் வெளியீடு.
- தி.பி. 1998 (1967) : **“தமிழ்வரலாறு”**
“வடமொழி வரலாறு”
“The Language Problem of
Tamilnadu and its Solution”
 என்னும் நூல்கள் வெளியீடு.
- தி.பி. 1999 (1968) : மதுரைத் தமிழ் எழுத்தாளர் மன்றம்
 இவரின் மணிவிழாவைக் கொண்டாடி
“மொழிநூல் மூதறிஞர்” என்னும்
 பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது.
6.10.1968இல் இவரைத் தலைவராகக்
 கொண்டு **“உலகத் தமிழ்க் கழகம்”**
 தோற்றுவிக்கப்பட்டது.
“இந்தியால் தமிழ் எவ்வாறு கெடும்”
“வண்ணனை மொழிநூலின்
வழுவியல்” என்னும்
 நூல்கள் வெளியீடு.
- தி.பி. 2000 (1969) : பரம்புக்குடியில் உலகத் தமிழ்க் கழக
 முதல் மாநாடு. இம்மாநாட்டில்
 முனைவர் சி.இலக்குவனார்,
 முனைவர் வ.சுப.மாணிக்கனார்,
 புலவர் குழந்தை உள்ளிட்ட
 தமிழ்ச் சான்றோர் பங்கேற்றுச்
 சிறப்பித்தனர்.
 இம்மாநாட்டில்
“திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை”
“இசையரங்கு இன்னிசைக் கோவை”
“தமிழ் கடன் கொண்டு
தழைக்குமா?” நூல்கள் வெளியீடு.

- தி.பி. 2001 (1970) : சிறப்பாசிரியராகப் பாவாணர் பெயர்தாங்கி உலகத் தமிழ்க் கழக மாதிகையாக **‘முதன்மொழி’** வெளிவந்தது.
- தி.பி. 2002 (1971) : பரம்பு மலையில் நடைபெற்ற பாரி விழாவில் “செந்தமிழ் ஞாயிறு” என்னும் பட்டமளித்துச் சிறப்பித்தனர்.
- தி.பி. 2003 (1972) : தஞ்சையில் பாவாணர் தலைமையில் உலகத் தமிழ்க் கழக மாநாடு - “தமிழன் பிறந்தகத் தீர்மானிப்பு” மாநாடாக நடந்தது.
“தமிழர் வரலாறு”
“தமிழர் மதம்” நூல்கள் வெளியீடு
- தி.பி. 2004 (1973) : “வேர்ச்சொல் கட்டுரைகள்” நூல் வெளியீடு
- தி.பி. 2005 (1974) : செந்தமிழ்ச் சொற்ப்பிறப்பியல் பேர அகரமுதலித் திட்ட இயக்குநராகத் தமிழ் நாட்டரசின் அன்றைய முதல்வர் கலைஞர் அவர்களால் அமர்த்தப்பட்டார்.
செ.சொ.பி.பே.மு. - முதல் மடலம் - முதல் பகுதி அவரின் மறைவிற்குப் பிறகுதான் தி.பி. 2016இல் (1985) வெளியிடப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
- தி.பி. 2009 (1978) : **“மண்ணில் விண் அல்லது வள்ளுவர் கூட்டுடைமை”** நூல் வெளியீடு
- தி.பி. 2010 (1979) : **“தமிழிலக்கிய வரலாறு”** நூல் வெளியீடு
அன்றைய முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களால் **“செந்தமிழ்ச் செல்வர்”** என்னும் பட்டமளித்துச் சிறப்பிக்கப்பட்டார்.

சென்னையில் உலகத் தமிழ்க் கழக
நான்காவது மாநாடு பாவாணர்
முன்னிலையில் நடைபெற்றது.
மாநாட்டிற்குப் புலவர் அ.நக்கீரனார்
தலைமை தாங்கினார்.

தி.பி. 2011 (1980)

: Lemurian Language and its
Ramifications - An Epitome' எனும் நூல்
52 பக்க அளவினதாக
உருவாக்கப்பட்டது.

தி.பி. 2012 (1981)

: மதுரையில் நடைபெற்ற
'ஐந்தாம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டில்
பங்கேற்று "மாந்தன் தோற்றமும்,
தமிழர் மரபும்" என்னும்
ஆய்வுக் கட்டுரை படித்துத் தமிழர்
தம் வரலாற்றுப் பெருமையை
நிலைநாட்டிப் பேசினார்.

சுறவம் 2ஆம் நாள் "சனவரி 15-ல்
இரவு 12.30க்கு இவ்வுலக
வாழ்விலிருந்து மறைந்தார்"